

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

+ *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.

+ *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.

+ *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.

+ *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via `http://books.google.com`

8 C 45

S. S. 999.

Digitized by Google

Jan Gerritz de Fries
Mijn Gesang Boek a —
Rotterdam den 2 e Mey 1788

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Fontijn Fine Libr.
behoort niet voor dit werk

2e E

STICHTELYK HUISBOEKJE

Ten dienste van de Ledematen / de Onveranderde Augsburgsche Geloofs Belydenis toegedaan: bestaande in uitgekipte

GEZANGEN,

Door verscheide Voorname

LUTHERSCHE GODGELEERDEN

uit het Hoogduitsch overgezet.

Als mede

DE MORGEN EN AVOND GEBEEDEN,

Van de geheele Week / zo als die volgens Goedkeuring van dese Eerw. Kerkenraad der Lutherse Gemeente binnen Amsterdam / agter het in gebruik zynde Psalm-Boek gedrukt zyn.

Naaukeurig overgezien, en in order geschikt,

DOOR

DIRK HOEVE.

t'AMSTERDAM,

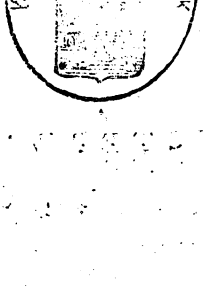
By HENDRIK BRANDT,

Bybel en Boekverkoper, in de Warmoesstraat, by de St. Anna straat.

Digitized by Google

Pſalm 92: 2—5.

't Is een koſtelyk ding, den Heere te danken; en uwen Naam te lofzingen, Gy Allerhoogſte. Des morgens uwe Genade, en des nachts uwe Waarheid te verkondigen. Op de tien ſnaaren en de Pſalter: met ſpelen op de harp. Want, Heere, Gy laat my vrolyk zingen van uwe Werken, en ik roem van de Daden uwer Handen.

Digitized by Google

VOORREDE

Aan den Chriſtelyken

LEEZER.

DEze ſtichtelyke *Liederen* welke u hier worden opgedragen, zyn reeds van tyd tot tyd, door verſcheide *Godgeleerden*, van onze Onveranderde Augsburgſche Geloofs Belydenis, uit het Hoogduitſch in het Nederduitſch Rym overgebracht: nadien nu de Drukker (aangemoedigd door veeler groote liefde tot deeze *Zielroerende Gezangen*) te raade geworden is dezelve ter drukperſſe te brengen; zo heb ik uit grote achting voor deeze *Liederen*, niet alleen de Correctie daar van op my genomen, maar ook te vooren dezelve overgezien, van veele drukfouten gezuivert, en hier en daar eenige verſchikking van woorden gemaakt, om dus het Rym eenigzins aangenamer te doen vloeijen; als mede eenige deezer *Gezangen*, van haar onbekende op bekende zangwyzen geſteld: zo dat dit Boekje, daar de Morgen en Avond Gebeeden der geheele Week noch bygevoegd zyn, als een nut en ſtichtelyk Huisboekje gebruikt, en aan een ieder Chriſten aangepreezen kan worden.

Wat

Digitized by Google

VOORREDE.

Wat Trooſt en Verquikking het Hert, 't welk hier doch met geſtadige wederwaardigheeden worſtelen moet, uit een aandachtig Gezang halen kan, is beſt bekent den geene, die zich geduurig in dit heilzaam werk oeffenen. Zo vinden wy in Gods Woord, hoe de Heiligen zich ſteeds met *Geeſtelyke Gezangen* vermaakt hebben, gelyk Davids Pſalmen ons aanwyzen. Tot zulk een Godtvruchtige uitſpanning wil ook de Apoſtel Paulus een ieder Chriſten aanzetten, *Colt.* 3: 16. *Laat het Woord van Chriſtus rykelyk onder u woonen, in alle Wysheid: leert en vermaant u zelven met Pſalmen en Lofzangen, en Geeſtelyke lieflyke Liederen, en zingt den Heere in uw herte.*

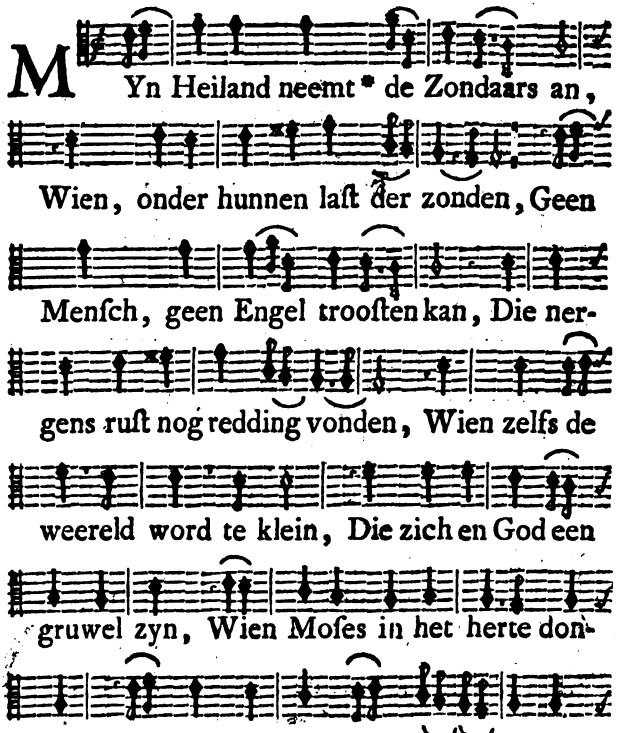
Gebruik dan dit Boekje alzo, dat Gods Naam daar door verheerlykt, de Naaſten geſticht, en uw eigen Zaligheid bevorderd worde: tot dat wy te zamen uit deeze ſtrydende in de triumpheerende Kerke overgebracht, aldaar met alle Uitverkoorenen de nieuwe *Hemelſche Gezangen*, ter Eere van Godt en het Lam eeuwig zullen zingen: waar toe ons helpe de Drie-Eenige Godt, Vader, Zoon en Heilige Geeſt, Amen.

DIRK HOEVE.

Digitized by Google

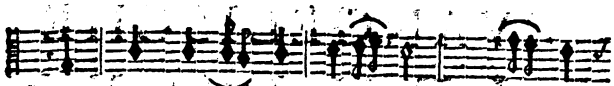
EVANGELISCHE LIEDEREN.

N°. 1.

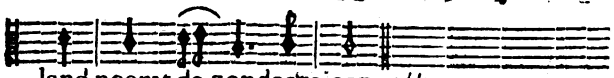

* Deeze neemt de Zondaaren aan en eet met haar. Luk. 15: 2.

Digitized by Google

Word hier een vryſtad opgedaan; Myn Hei-

land neemt de zondaars aan. ://:

2.

Zyn hert, zyn meer dan moeders hert,
Dreef hem van zynen Throon beneeden,
Hem drong des zondaars vloek en ſmert
Ten vloek in hunne plaats te treeden;
Hy zonk ter neêr in hunnen nood,
En ſmaakte den verdienden dood.
Daarom, nu Hy zyn dierbaar leeven
Voor ons tot losgeld heeft gegeeven,
En 's Vaders eiſch genoeg gedaan,
Zo is 't: Hy neemt de zondaars aan ://:

3.

Nu is zyn uitgebreidde ſchoot,
Een Vryburg voor gejaagde herten;
Hy ſpreekt ze vry van vloek en dood,
Delgt uit hun bitt're zielen-ſmerten;
Hunn' angſt, met al hun zonden-heir,
Word in het grondelooze meir
Van zyn vergooten bloed verzonken,
Zyn Geeſt, die aan hen word geſchonken,
Voert hen op 's leevens vreede-baan:
Myn Heiland neemt de zondaars aan ://:

4.

Zo draagt Hy hen voor 's Vaders throon
In zyne rood bebloedde armen.
De Vader, om zyn waarden Zoon,
Neigt zich tot hen met diep erbarmen,

En

Digitized by Google

En neemt ze tot zyn Kind'ren an;
Al wat Hy is en ſchenken kan
Word hen ten eigendom gegeeven,
Ja zelfs, de deur ten eeuw'gen leeven
Word hen zeer vrolyk opgedaan;
Myn Heiland neemt de zondaars aan ://:

5.

O mogt gy Hem in 't herte zien!
Hoe zeer 't met zondaars is bewoogen,
Het zy dat zy nog, dwaalend, vliên,
Of Hy ze vindt met ſchreijend' oogen.
Geen Tollenaar ſtaat uit zyn zin;
Hoe keert hy tot Zacheus in!
Hoe ſtilt hy zelfs in Magdalene,
Erbarmings-vol, het bitter weenen!
En denkt niet wat zy heeft gedaan;
Myn Heiland neemt de zondaars aan ://:

6.

Hoe vriend'lyk zag Hy Petrus aan!
Zo ſpoor'loos van Hem afgetreeden.
Nu, dit heeft Hy niet ſlegts gedaan,
Toen Hy hier by ons was beneeden,
Neen, Hy blyft eeven eens gezind,
In eeuwigheit, tot Adams kind.
Zo als Hy was by ſpot en hoonen,
Zo is Hy nog in 's hemels throonen
Vermoeide zielen toegedaan;
Myn Heiland neemt de zondaars aan ://:

7.

Zo komt dan, zondaars, klein en groot,
En alle die hun vloek beweenen,
Tot Hem die niemand van zich ſtoot,
Wanneer zy 't maar van herten meenen.

Digitized by Google

Hoe! wilt g'u zelfs in 't licht nog ſtaan?
En zonder nood verlooren gaan?
Nog langer in *uw zonden* leeven,
Daar u een *Heiland* is gegeeven?
Neen, neen, niet verder voortgegaan!
Myn Heiland neemt de zondaars aan://:

8.

Komt, komt beladen en gebukt,
Zo goed, ſlegts als gy weet te komen,
Komt maar, hoe zwaar ook neergedrukt,
Gy word ook kruipend' aangenomen.
Ziet, hoe zyn hert u open ſtaat!
Hy zelv' u te gemoete gaat!
Hoe lang heeft Hy, met vrindlyk ſmeeken,
Naar uwe komſt al uitgekeeken!
Kom arme worm, waar zult gy gaan?
Myn Heiland neemt de zondaars aan://:

9.

Denk niet, het is nog tyds genoeg,
Het goede mag my thans gebeuren,
God, hoop ik, zal dog niet zo vroeg
My ſluiten zyn genaade-deuren.
Neen, Hy is reeds van roepen moe,
Gryp nu met beid' uw handen toe,
En zo gy heden niet zoudt komen,
Gy zoudt uw komens-tyd verdroomen,
Daar na word u niet opgedaan,
Komt nu, nu neemt u Jeſus aan://:

10.

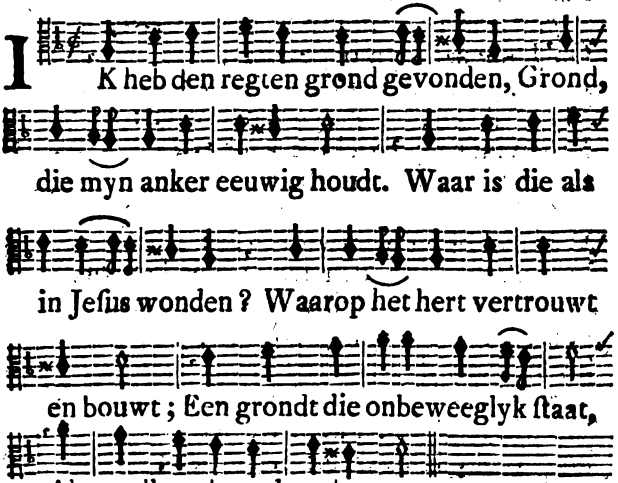
Maar trek ons Zelv' aan uwe borſt,
Ontfermings-volle Vrind der Zond'ren,
Vervul met honger en met dorſt
Ook ons, en alle Adams kind'ren;

Toon

Digitized by Google

Toon ons by onze zielen-ſmert,
Uw uitgebreidt lief hebbend hert,
Op dat onz' innerſt' ingewanden
Tot u ontvonken en ontbranden,
Tot dat een yder zeggen kan:
God lof, ook my neemt Jeſus an ://:

N°. 2.

2. Dit is het eeuwige erbarmen,
Dat alle kenniſs overſtygt,
Het zyn des Heilands open' armen,
Wiens liefde zich tot zondaars neigt,
Wien 't herte breekt, wanneer hy ziet,
Wy komen of wy komen niet

3. God wil dat niemand gae verlooren,
Ons leeven is zyn luſt en zin,
Gods Zoon wierd daarom Menſch gebooren,
En nam daarop den hemel in.

Digitized by Google

Dies klopt Hy, trouwe zielen-man,
Zo ſterk by aller herten an.

4. O afgrond! die des weerelds zonden
Door Chriſtus dierb're dood verſlindt.
Hier is de wonde regt verbonden;
Verdoemeniſs geen plaats meer vindt.
Wyl Jeſus bloed ſteeds roept en ſchreit:
Barmhertigheit! barmhertigheit!

5. Daarin wil ik my weg gelooven,
Op Jeſus zal myn ooge zien;
En als myn zonden daarenboven
My drukken, naar zyn herte vliên:
Daar vindt myn ziel tot aller tyd
Oneindige barmhertigheit.

6. En word my alles weggenomen
Wat ziel of lyf verkwikken kan;
Mag ik tot aardſchen trooſt niet komen,
En ſchynt het ganſch met my gedaan,
Is myn verloſsing nog zo wyd,
Zo blyft my de barmhertigheit.

7. Moet ik in myne beſte werken,
Waarin ik Jeſus na kom treên,
Nog veel onzuiverheit bemerken;
Zo valt wel alle roem daar heen,
Dog is my deeze trooſt bereidt:
Myn HEER is vol barmhertigheit.

8. Het gae my zo als Hy mag willen,
Die niets dan van *ontfermen* weet,
Hy zelve wil my 't herte ſtillen,
Op dat het *dit* maar niet vergeet:
Zo ſtaat het, 't zy het lacht of ſchreit,
In, door, en op barmhertigheit.

9. By deezen grond wil ik dan blyven,
Zo lang myn lichaam adem heeft.

Dat

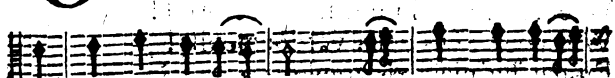
Digitized by Google

Dat wil ik denken, doen en dryven
Zo lang een lid nog aan my leeft,
Zo zing ik bly in d'eeuwigheit;
O afgrond der barmhertigheit!

N°. 3.

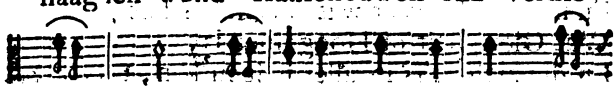
O gy ons uitverkoren Hooft! Aan wien

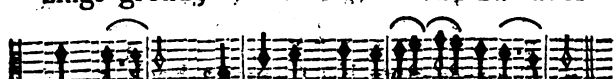
alleen ons hert gelooft, Laat ons in uwer

naag'len wond' Aanſchouwen onz' verkie-

zings grond, En in de kloof van uw' door-

ſtooke zyd', Geduurig onze arme zielen leyd'.

2. Dit is het wondervolle ding,
Eerſt ſchynt het kind'ren te gering,
Dan vindt een Man genoeg daar an,
Sterft vaſt eer hy 't gelooven kan.
Dit is d'aanbiddings-ſtoffe zonder end',
En hier aan word het kleine Heir gekent.

3. Zo lang 'er nog een Menſchdom is,
Zo lang als Jeſus blyft de Chriſt,
Zo lang blyft dit 't begin en 't ſlot
Van 't Evangelium van God,

Digitized by Google

En dat het zyne kracht en wysheit is,
Dat weet gy, waarheits-kind'ren, ganſch gewis.

4. Myn Heiland, was ik arrem kind,
Dat zich om uwe voeten windt,
Dat U, ô trouwe Zielen-man,
Geen oogenblik meer miſſen kan,
En meer dan eenig ding bemint uw Naam,
Tot deeze ſpraake nog wat meer bekwaam!

5. Ik predik dan, wie hoort met luſt!
Wie heeft nog in het hert geen ruſt!
Wie voelt zyns zelfs verdoemenis!
En dat hy niets als zonde is,
Terwyl hy is ten einde raads en moeds,
Die luſt're toe; want dat belooft wat goeds.

6. Maar die zich, als een rein geſlacht,
Van 's moeders lyv' af deugdzaam acht,
En naauwlyks weet wat Vleeſches luſt,
Wat Gierigheit of Hoogmoed is,
En die zich zelfs in alles helpen kan,
Dat is te regt een arme blinde man.

II.

7. Gepreezen zy het Leevens-boek,
Omwonden eerſt in Moſes doek,
Met ſeven zegels toegemaakt,
Tot dat het Lam daartoe genaakt',
Het Lam, die wyd bekende Zondaars vrind,
Der zelfsgegroeide Vroomheit ongezind.

8. De menſch legt in 't rampzalig lot,
Van zond' en vleeſch, vervreemd van God,
't Gericht verdoemt daarby, maar ziet
Het herte Gods verdoemt ons niet;
Wie 't *weezen Gods* aanmerkt, ziet zynen dood,
Wie 't *herte* kent, die is uit allen nood.

9. Wy

Digitized by Google

9. Wy zien, 't is waar, de Geeſten niet,
Waar door onz' Afval is geſchiedt,
Dog zie zich ſlegts een yder man,
Die by zich zelfs is, zelver an.
Als zich 't verderf niet in den menſch bevond,
Van waar had ik, van waar had gy de zond'?

10. Hoe wys is dog Gods Raad beſtelt,
Raad, daar de gantſche Schrift van meldt,
Het meeſt is ons niet openbaar,
Maar wat men weet is zonneklaar,
De dwaasheit vraagt: *Hoe zo!* en ſtoot het hooft,
De wysheit denkt, *ô Liefd'!* en zy gelooft.

11. Het Woord word aan het kruis gemaalt,
't Welk aller weereld ſchuld betaalt,
Het heet: Hier hangt Immanuël,
Hy doodt de Slang, en bluſcht de Hel;
Vleeſch(a)en verſtand met kracht daar tegen ryſt,
Maar God dit met een duuren Eed bewyſt.

12. Hy ſpreekt tot ons: (b) *Zo waar ik leef*,
Dit is myn Woord dat ik u geef,
En weet, ô menſch! dat woord en daad
By my onſcheidbaar t'zaamen gaat,
En tevens by my onberouw'lyk is:
Myn Zoon, myn Zoon, uw Hogepriester is.

13. De Zoon komt tot ons neêr op aard,
En heeft ons dus zyn Amt verklaart:
De Vader (c) mint den Erfgenaam,
En Ik (d) geef my voor u te zaam,
Dat ik zyn eeuw'ge Raad en Recht vervul,
En voor der menſchen leeven ſterven wil.

(a) Den Jood eene ergernis en den Griek eene dwaasheit, 1 Cor. 1: 23, (b) Hebr. 7: 17. (c) Joh. 3: 35. (d) Pſ. 40: 7——9.

Digitized by Google

14. De woorden zyn onlochenbaar,
De daad is ook gevolgt en klaar,
De proef, of 't waarheit is gewis,
Wat in het boek geſchreeven is,
Daar zegt die eeuwige Verbonds-man van,
Dat yder een die zelver maaken kan.

15. Men maakt ze dan op deeze aart,
Of 't in het hert zich openbaart,
Dat Jeſus Chriſtus, Godes Lam,
Waaragtig ſtierf aan 's kruices ſtam.
De wyz' der proef verſchilt wel in 't gemeen,
De proeve zelfs komt altyd over een.

III.

16. Als ymand zich in 't licht beziet,
En ziet, hy heeft de zaak nog niet,
En grypt z' in eigen krachten an,
En doet meer als hy moet en kan,
En kwelt zich zelfs met veel vermoejenis,
Die Menſch leert nooit, wat een Verloſſer is.

17. Maar een die, uit den dood ontwaakt,
Arm en gebukt tot Jeſus naakt,
En 't booz' in zich als boos ziet an,
Gelooft en voelt dat hy niets kan,
Die hulploos is, en dien 't aan 't herte gaat;
Naauw ziet hy om, ziet, Jeſus by hem ſtaat.

18. Hoe gaat het u? ach! 't gaat niet goed,
Ik leg hier neder in myn bloed,
Dan ſpreekt die groote Zielen-vrind:
Ik abſolveer u, ô myn kind,
Geloof het maar, en *zie my aan*, en ſtae,
Stae op, myn zoon, *wees bly* en *volg my nae.*

19. Dan krygt de ziel den nieuwen zin,
Zy gaat den weg der waarheit in,

Zy

Digitized by Google

Zy ziet het Lam met oogen an,
Gelooft 't geen zy niet loochnen kan.
Zy richt zich op, haar' onruſt heeft een end,
En is op eenmaal met het Lam bekend.

20. De *kracht* en *buiging* komen t'zaam
In broederſchap, regt aangenaam,
Zy ſluiten diep in 't hert zich in,
En willen niet geſcheiden zyn.
Geen goede wil dan meer te rugge gaat,
Dewyl 't Geloof op fondamenten ſtaat.

21. Eerſt geeft de Vriend die ziele *ruſt*,
Dan *ſpys*, en daar na *arbeids-luſt*,
't Geloof krygt voort de ſtryder-kracht,
Word ſterk en ſtaat op 's Heilands macht;
Zy doet, en heeft zy dan haar werk gedaan,
Zo denkt zy in 't gemeen niet meer daar aan.

22. Of vindt zy zich tot een'ger tyd
In haar genade-werk verblydt,
Zo komt de heil'ge ſchaamt' daar by,
En toont haar aan zo veelerley,
Dat zy God dankt, dat zy zich zelfs vergeet,
Op dat zy niets als van den Heiland weet.

23. De zin van 's Heeren volk dog ſtaat
Tot niets gekeert als tot genaad',
En denkt maar, hoe het nacht en dag
Zyn Bruidegom behaagen mag,
Die ons van dood en ſterven heeft ontſlaakt,
En Erfgenaam van throon en kroon gemaakt.

24. De Booden roepen wyd en zyd:
Doet d'oogen op; nu is het tyd;
En als Zy roepen: Hy is nae,
En Hy in 't hert ſpreekt: * *Hephata!*
Zo word het Evangelium geleert,
En 't oog op eenmaal tot het Lam gekeert.

* Mark. 7: 34.

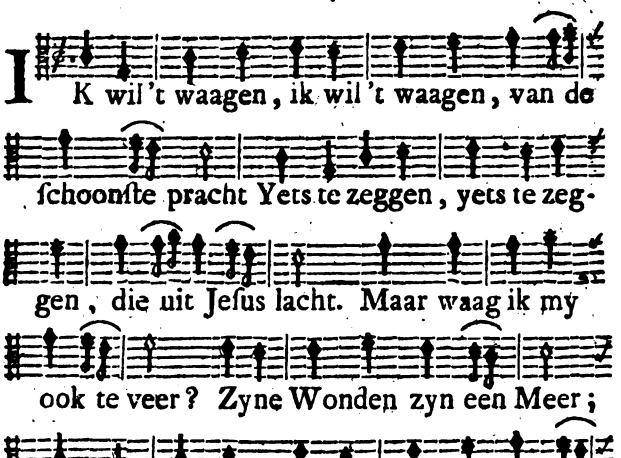
25. Maar

Digitized by Google

25. Maar, ô myn God, hoe kan 't geſchiên
Dat veel' haar hooren nog haar zien,
En dat zo groot een g'naade-ſchat
Van weinigen word aangevat!
Maar wat is 't wonder? want uw woord dat vind
De Menſchen van natuure doof en blind.

26. De Heiland zendt zyn Dienaars uit,
Zy zagen gaarn een grooten buit;
Geef, ô! ons algemeene Hooft,
Dat hun getuichnis word' gelooft;
Hun roepen dring tot oor en herten in,
En gy, ô Heer, verſchyn in hert en zin.

N°. 4.

2. Een-

2. Eeuw'ge Liefde :/: Gy zyt waarlyk goed,
En volhardend :/: in uw liefde-vloed.
Niemand kan zo treurig zyn,
Dat hem uwer oogen ſchyn
Niet verheugde :/: by uw kruices bloed.

3. Jeſus kruice :/: daar ik eerſt Hem zag,
Kom, en wekke :/: myn Hallelujah,
Of als ik in onmacht val,
En ik maar een woord-geſchal
Hoor van 't kruice :/: is myn geeſt weer daar.

4. Uitverkooren :/: en aan 's kruices ſtam
Voor myn ſchulden :/: uitgemergelt Lam,
Koning naar het Oude Recht,
Naar het Nieuwe aller Knecht,
Wederbrenger :/: wat ons Adam nam.

5. Komt, Getuigen :/: zyner wonder-macht,
Zoudt gy zwygen :/: van de levenskracht,
Die zich in het Godlyk bloed,
Overal gevoelen doet?
Voelden zelfs de :/: Rotſen haare kracht!

6. Heil'ge Tempel :/: met uw rook-altaar,
De exempels :/: zyn nog al te raar
Van de ſtemmen die geſchiên,
Van de Blixems die wy zien,
Van de donders :/: in 't genaden-jaar.

7. Wy, wy arme :/: en verſmaadede,
Door 't erbarmen :/: dog zo zalige,
Woonen t'zaam daar Zion leeft,
Daar men ſlegts te neemen heeft,
Want zyn gaaven zyn oneindige.

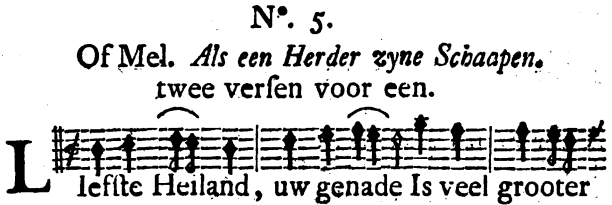
8 Goede Schepper :/: 't geen Gy maakt is goed,
Gy zyt wys in :/: alles wat Gy doet.
Vorm ons vry, naar uwen wil,

Digitized by Google

Als uw leem; wy houden ſtil.
U mislukt dog :/: nooit iets in de gloed.
9. Geef ons alle :/: die zo hertlyk gaarn
Goede kinders :/: naar uw herte waar'n,
En niet willen zalig zyn,
Als door Jeſus bloed allein,
Geef ons deeze :/: held're Morgenſter.

N°. 5.

Of Mel. *Als een Herder zyne Schaapen,*
twee verſen voor een.

Uwen zin en vreede ſchenkt.
2. Word de ziel om grond verleegen,
Door gedachten overſtelpt,
Weet zy niet nog kent ter degen,
Wie de ziel in alles helpt,
3. En 't nu klaar word in haar' oogen,
Dat het Jeſus Chriſtus is;
O hoe word het hert bewoogen!
Blyd' en in den grond gewis.
4. Zulk een Kindje, dat verlooren,
Ganſch beſmet en arm zich acht,
Kromt voor Gods verdiende tooren,
Daar voor is het Lam geſlacht;
5. Vreede ſtroomt uit Jeſus wonden,
Dat het Abba ſpreeken kan,

En

En het ziet zich van die ſtonde
Als een kind der g'nade an.

6. Maar wat vindt men ruuwe wegen,
Op de ſmalle pelgrims-baan!
Hoe lang moet men 't kindje plegen,
Eer het zelv' alleen kan gaan.

7. Majeſteitſe Vader-liefde,
Gy hebt veel aan ons gewendt,
Uw genade die ons griefde,
Heeft een aanvang, maar geen end.

8. Ey, wie zou dan niet gewillig
In uw koſt'lyk ſmaadſpoor treên!
Jeſus, wie is dan niet billik
Met uw kruis, zo klein, te vreên!

9. Zie op 't Heir van uw getuigen
Met een hulp-en waakzaam oog,
't Welk zich gaarn', in 't diepſte buigen,
Onder uwe voeten boog.

10. Kroon het met barmhertigheden,
Geef het onverſchrokken moed,
Laat het daaglyks verder treeden,
Tot in 't land van 't eeuwig goed.

11. Uwe liefd' is onze zegen,
Laat die zeilſteen van ons hert
Onze ziel zo lang beweegen,
Tot z' aan u getrokken werd.

12. Wilt met hemels vuur ons doopen,
Zalven met uw heil'gen Geeſt.
Zyn zy, die deez' oly koopen,
In uw dienſt wel moê geweeſt?

13. Laat dan niemand voorts vertraagen;
Heiland, zien wy niet uw werk!
Geef ons verd're zegens-dagen,
En vergroot uw Ryk en Kerk.

N°. 6.

Digitized by Google

N°. 6.

2 Want Jeſus ziet needer op zuchtende herten,
Verzagt door zyn oly hun bittere ſmerten,
Dat weet ik nu alles, dies wil ik niet laaten
Van Jeſus, myn Liefde, ik moet hem omvaten.

3. Och ziet dog myn Bruidegoms vrind'lyk erbarmen!
Hy komt my met liefde zo vuurig omarmen!
ô Liefde! ô vreugde! ô aangenaam leeven!
Wie zou niet aan Jeſus geduuriglyk kleeven?

4. Op Jeſus zyn alle gedachten gerichtet,
Hem heb ik my ganſchlyk met alles verplichtet,
Hem heb ik my eenig uit alles verkooren,
Tot dat my de dood heeft ten leeven herbooren.

N°. 7.

Digitized by Google

N°. 7.

Of Melod. *Luſtig, luſtig, kom nu by.*

2. Want de Liefde neemt niets aan,
Wat Gy, Liefd', niet hebt gedaan.
Wat door U niet is gekomen,
Word by God niet aangenomen.

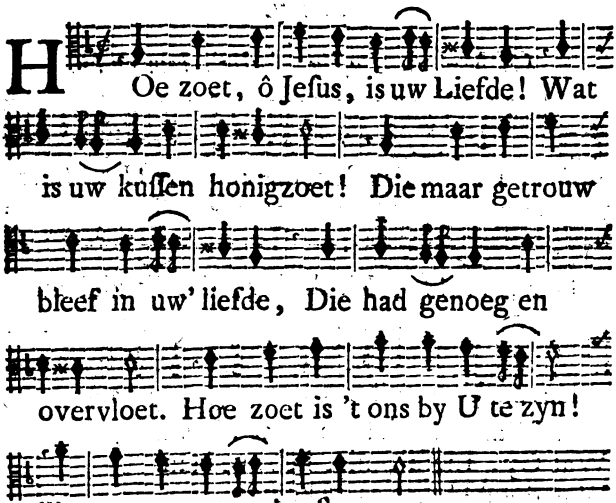
3. Ey zo ſlacht', om uwe min,
Myn verdorven wil en zin.
Ruk het Eigen uit myn herte,
Zou 't ook zyn met duizend ſmerten.

4. Ik leg U ten offer daar,
Lyf en ziel op uw altaar,
Liefde! laat myn zin beklyven,
Dat dog niets te rug mag blyven.

5. Dan, dan zal het wel geſchiên,
Wat myn Heiland gaarn zou zien.
Dan word nog myn hert op aarde
God' een offer, Hem van waarde.

Digitized by Google

N°. 8.

2. Hoe zoet is 't, Jesus, door uw' oogen
Ontfonkt te worden en doorgloeit,
Met u vereent en onbewogen,
In uwe wonden ingegroeit,
Hoe goed is 't ons by U allein,
O Zielen-bruidegom, te zyn!

3. O Zalig! die ganfch zyn verzonken
In 't meêr van uwe zoetigheit,
Zy zyn van uwe liefde dronken,
En juichen U in eeuwigheit;
Hoe zoet moet Gy die zielen zyn
In 't Avondmaal, by nieuwen wyn!

4. Wat zoetheit zal ik nog genieten
Van U, myn Jesus! als Gy my,
Daar 's leevens waterstroomen vlieten,
Eens opvoert aan uw' regter zy'.

Als

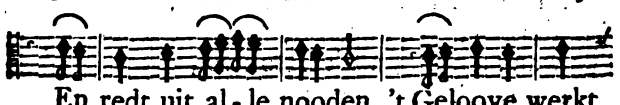
Digitized by Google

Als ik tot God, myn hoogſte goed,
Gebragt ben door uw dierbaar bloed.

N°. 9.

Of Melod. *Gy die den naam van Chriſt'nen draagt.*
twee verſen voor een.

2. Toen Jeſus, als de eeuw'ge kracht,
Zich nog niet openbaarde,
Nog eer men Hem, het Woord van macht,
Zag wandelen op aarde:
Wat wond'ren deên Gods kind'ren niet,
Geloovend' in die dagen,
Wat kan men, nu men nader ziet,
Wat mag men nu niet waagen!

Digitized by Google

3. In waarheit, wen het Chriſten-volk
Maar deede wat het konde;
Als Jeſus zyn Getuigen-wolk
Eens uit een ander zonde:
Zy ſtorttede het ganſche heêr
Der vreemde kind'ren neder,
En zelve keerde zy te meer
Zich tot haar Zonne weder.

4. Die om het bed van Salomo,
Als ſterken, zyn gezeten,
Die wank'len niet als 't ligte ſtro,
Zy zyn gelyk een keten;
Zy ſtaan en wyken niet een voet,
En wat hen komt beſtooken,
Dat word, voor zyner oogen-gloed,
Door hunne kracht verbrooken.

5. Gepreezen zy de dapperheit
Der Stryders onzes Vorſten,
Beſpot zy de vermetelheit,
Naar zulker bloed te dorſten.
Hoe goed en veilig dient men niet
Dien grootſten der Monarchen!
Die over vuur en ſtaal gebiedt,
Voor water bergt in Arken.

6. En weeten zyn Getuigen dan
Voor wien zy 't leeven ſtellen,
Zo laaten zy, voor tegenſtaan,
Zich liever nedervellen.
Zy willen de Verlosſing niet,
Die hen ontheft van 't lyden;
Ja menig gaarn zich mart'len liet,
Om 't eeuwige verblyden.

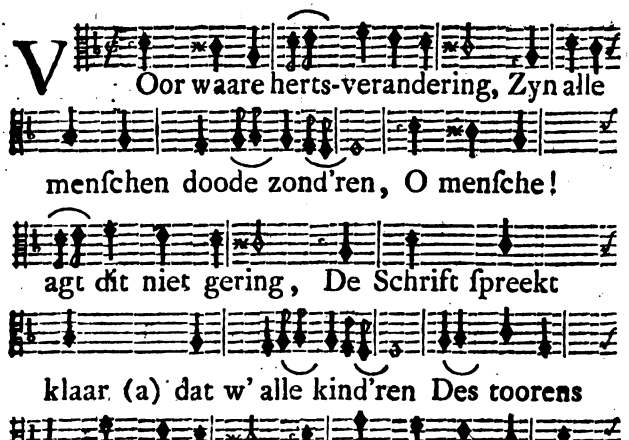
7. De Stryders van het Nieuw Verbond
Wat waaren z'eertyds Helden!

Die

Die men in Vellen wand'len vond,
Vervuilt in boſch en velden.
Hen, welker d'aard niet waardig waar,
Zag men in ballings-gangen,
Den Vorſt van aller heem'len-ſchaar,
Heeft men aan 't hout gehangen.

8. Wy willen onder zyn Banier,
Den Satan ganſch verdryven,
En trots zyn brullen en getier,
By 't oud' Gelooven blyven.
En mag men niet op rooze-paân,
Maar onder doornen weiden,
(Want zo is 't Jeſus ook gegaan)
Zo willen wy ook lyden.

N°. 10.

(a) Eph. 2: 3.

2.

Wy worden innerlyk verdoemt,
Men moet zich tot gelooven dwingen,
En niemand, wat de Reden roemt,
Kan 't verder als tot hoopen bringen.
Het oude blyft onafgedaan,
Het nieuwe wil men vryheid reek'nen,
Deels zien wy zulks voor zwakheid aan,
Deels hoopen wy nog los te breeken.
Men heeft zich wel bemoeit,
Maar 't hert, zo vast geboeit,
Is met geen eene deugd nog veerdig,

(a) Ps. 51. (b) Rom. 7: 8, 9.

Hier

Digitized by Google

Hier hoopt zich angſt en nood,
Daar ſmaaken wy den dood,
Veel min, dat w'eenig heil zyn weerdig.

3.

Zo zyn wy Zondaars van natuur,
Tot dat wy ons verzoenen laaten,
En het Genade-woord, zo duur,
Niet meer, gelyk geſchiedt is, haaten.
Want God ons zynen Zoone zendt,
Op dat een yder door Hem leeve,
En als hy zynen Val erkent,
Zich in 't geloof te vreeden geeve.
Maar al wien Jeſus Chriſt
Een goed Propheet ſlegts is,
Die menſche moet onzalig blyven,
Tot dat zyn ziele ziet,
Wat voor hem is geſchiedt,
En met het herte leert gelooven.

4.

Het Woord, dat God en by God waar,
Wierd Vleeſch, en trad in onze nooden,
Nam op zich toorn en doods-gevaar,
En droeg den vloek, en liet zich dooden.
Daar door heeft Hy ons los gekocht,
En all' te zamen met zyn Vader
Verzoent, ja 't ſnoodſte wangedrocht,
Die Chriſtus vliedt, ja zyn verſmaader.
God ziet ons anders aan,
Als Hy voorheen gedaan,
En kan ons alle ſtraffen ſchenken;
Hy kan genadig zyn,
En met den Zonneſchyn,
Van allen zegen ons bedenken.

Digitized by Google

5.

Door Christus komt van alle vleesch
De Toorne Gods zich af te wenden,
In tegendeel wil Hy zyn Geest
Nu in 't verslagen herte zenden.
Dat onuitspreekelyk geduld,
De tyd ter boete, het verschoonen,
De aangeboode g'naad' en huld',
De kracht, de toegedagte kroonen,
Met een woord: in 't gemein
Het ganſche zalig zyn,
Is der Verzoening toe te schryven,
Die onz' Heer Jesus Christ,
Na dat hy Midd'laar is,
Voor 's Vaders Stoel nu komt te dryven.

6.

Van deeze groote zaligheit
Is niemand voor zich uitgesloten,
Zo licht als kracht is reeds bereidt,
En komt gelyk een stroom gevloten.
Alleen hy, die niet heeft gewilt,
Als hem de Zielen-vrind kwam lokken,
Blyft, na veel langmoeds en geduld,
Een vat des toorns om te verstokken;
Het Offer is genoeg,
Maar zonder Heiliging
Kan niemand zynen God aanschouwen:
Zo haast men zich bekeert,
Met Christus bloed zich neert,
Kan zond' en vleesch geen plaats meer houwen.

7.

Dank zy u, ô geslachte Lam!
Voor uw oneindig groot erbarmen;
Wy leggen, liefste Bruidegom,

Met

Digitized by Google

Met and'ren ook in uwe armen.
Voor ons zonk neêr uw heilig Hooft,
Voor ons wierd uw gebeent' doordreeven,
Voor ons de dood verorelooft,
Den laatſten angel U te geeven.
Zo trek dan onzen zin
Tot uw verzoen-bloed heen,
Dat blyv' ons eeuwig in 't gezichte,
En in de ziele klaar,
Dat God in Chriſtus waar,
Als Hy ons doorhielp in 't gerichte.

N°. 11.

Digitized by Google

2.

Het antwoord is hier kort en goed:
Dat elk voor Hem zich buigen moet.
't Is hier: Ik liev' ô zondaar, dy;
Zo slegt gy zyt, behaagt gy my.
Al ben Ik machtig, heerlyk, ryk en groot,
Daar Gy zyt arm, ellendig, naakt en bloot.

3.

O hoe staat onze Geest verstomt!
Als deeze troost in 't herte komt;
Als wy, na dat wy *Ons* gekent,
En wat *Gy* zyt, groot zonder end,
Ons nogtans zien in *uw Gemeenschap* staan;
Ons hert zou wel van buiging vast vergaan.

4.

All' onze moed en kracht, ô Heer,
Zinkt, zinkt voor uwen Schepter neêr,
Dien raaken wy met demoed aan.
Wat hebt gy niet aan ons gedaan?
En wat getuigt de wooning daar gy leeft?
Dat gy wat groots voor weinig trouwe geeft.

5.

Wy weeten alle wie wy zyn,
En niemand is 'er, groot nog klein,
Die yetwes voor te brengen wist,
Waarom hem Jezus lieven moest,
En dog voelt menig, voormaals naakt en blind,
Uw's Geestes vuur en zagten zalvings-wind.

6.

Wy zien met diep verwond'ren an,
Wat uw genade werken kan;
Hoe Gy ons onder uwen Volk,
Een dropje van uw heiër-wolk,

Meê

Digitized by Google

Meê voert, en trekt tot uwen Tempel in,
En ſchenkt ons meer en meer uw' Eenvouds zin.

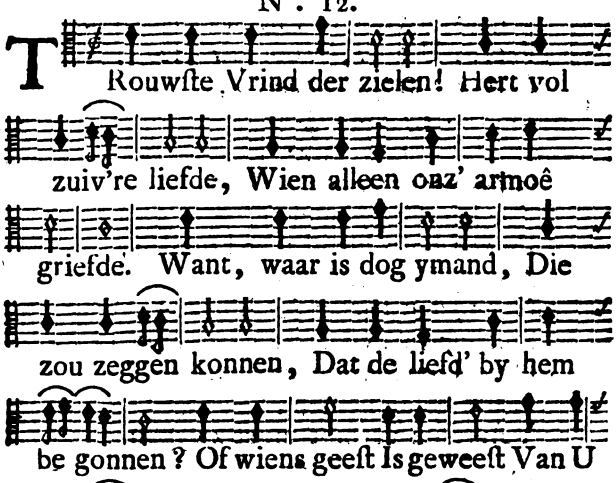
7.

Och grond' ons dieper, Godes Zoon!
En maak ons tot uw kroon en loon.
Als men van U getuigen moet,
Zo maak ons vol van vreugd en moed.
Zend uwen Geeſt in 't Woord, als onze mond
U by de zielen pryſt, tot aller ſtond.

8.

Ook blyv' ons aardſche leemen huis
Nog ſtaan ten dienſte van uw kruis,
Ons leeven zy U toegewydt,
En breng U vrucht te zyner tyd.
Wyl all' ons werk doelt op genaad' en tucht,
Zo ſchenk ons nog van beiden meen'ge vrucht.

N°. 12.

2. O!

Digitized by Google

2.

O! men moet verſtommen,
Als wy regt bezinnen,
Hoe Gy ons zo kont beminnen!
Hoe Gy, zalig Weezen,
Heilig zynd' en reine,
En de ſterke God alleine,
U bemoeit, Vlamt en gloeit
Menſchen op te zoeken,
Die U ſchandlyk vloeken.

3.

Want dit is in waarheit
Onzer aller waarde,
Die hier leeven op der aarde,
Dat was U de oorzaak,
Dat heeft U gedreeven,
't Leeven voor ons heen te geeven.
Werpt U neêr, Voor uw Heer,
Met een grondig buigen,
Zielen! gy Getuigen.

4.

Is het anders mooglyk?
Zouden d'ingewanden
By een liefdegloed niet branden,
Als wy U genaaken?
Neen, het hart moet breeken,
Smelten in zyn traane-beeken.
O gy Lam! Wonderzaam
Is uw liefde-neigen,
't Aardſch vernuft moet zwygen.

5.

Dog de Eenvoud ſtamelt,
En de kleine zielen

Kon-

Digitized by Google

Konnen iets daar van verhaalen.
Alle arme zondaars
Konnen het beſchryven,
Alle die in d'armoê blyven,
Kennen 't goed', Dat Gy doet.
Deeze konnen roemen,
En U Liefde noemen.

6.

Dit is haar verſterking,
Als zy zyn neerſlachtig,
En de Zond' is ſterk en machtig,
Dat Gy hen verkooren',
En hen hebt gaan zoeken
In hun' allerſnoodſte hoeken.
Nu zy dan Tot U gaan,
Zoudt Gy nu hen haaten,
Of hen ſteeken laaten?

7.

Neen, ô Hart vol trouwe!
Gy zult alles maaken,
Gy zult zelver voor ons waaken.
Uw' gekochte zielen
Weet Gy te bewaaren,
Voor zoo meen'gerley gevaaren.
Leeuw en beir, Satans heir,
Mag uw volk beſpringen,
Gy, gy kont ze dwingen.

8.

Nu dan, Gy ons Alles!
Zo moet men u heeten,
Wyl wy woord nog teeken weeten,
Dat U ons ontdekken,
Of zou konnen toonen,
Wat genadens in U woonen.

Die

Die U kent, Ziet geen end,
Dit voert ons naar boven;
Niet zien en gelooven.

9.

Ziet, wy vallen needer,
Niet met ſchrik en beeven,
Niet door uwen toorn gedreeven;
Neen, wy zyn getrokken,
Door uw liefd's-betuigen,
In een diep eerbiedig buigen,
Voor den throon, Daar de Zoon,
Die gekruiſte Waarheit,
Blinkt in volle klaarheit.

10.

Reik ons uwen Schepter;
Majeſteitſe g'nade,
In den gang op 's leevenspade;
Reik ze ſteeds ons tegen,
Dat wy ondervinden,
Dat wy zyn van uw Beminden.
Hart en mond, Zal terſtond
Van genade ſtroomen,
En tot blydſchap komen.

N°. 13.

Over de Zaligſpreekingen en 't Onze Vader, by Matth. 5: 8—10. en Kap. 6: 9—13.

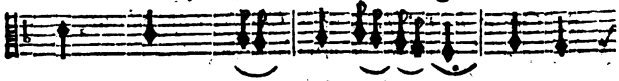

naar

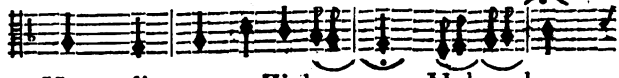
Digitized by Google

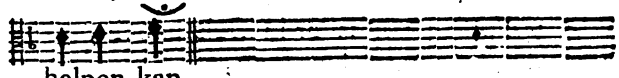
naar boven, Zo is u-we zaak gedaan. Heb

ganſch niets, maar wilt gelooven, Dat uw

Heer, die trouwe Zielen-man, Helpen kan,

helpen kan.

Zalig zyn de arme van Geeſte.

2. Zalig zyn ://: die regt arm van geeſte zyn,
Die niets hebben, en niet weeten
Waar te vlien van laſt en pyn,
Die zich regt ellendig heeten,
Zulken is van God de zaligheit.
Toebereidt ://:
Geheiligt worde uw Naame.

3. *Hooge God ://: open' uwes Naamens Stad,*
Daar de afgejaagde ziele,
Ruſte vind, hoe moed' en mat,
Als de Duif in haare hoole;
Help ons, want Gy zyt der Armen wyk,
Vaderlyk ://:
Zalig zyn die treuren.

4. Zalig zyn://:daar zich heilsbekomm'ring vindt,
Daar de zielen bitter treuren,
Kennende zich krank en blind,

Mach

Machteloos zich los te ſcheuren,
Die ontfangen haaſt het woord, zeer bly:
Gy zyt vry ://:
Uw Koninkryk kome.

5. *Onze deur ://: worde Chriſtus opgedaan,*
Kom, ô Ryk der kracht en g'naade,
Dat wy op uw' ſtraaten gaan,
Daar men veilig is voor ſchade,
Kom, ô Ryk der onbeweeglykheid,
In den tyd ://:
Zalig zyn de Zagtmoedige.

6. Zaligheid ://: is 'er in Gelatenheit,
Daar de zielen niets begeeren,
Maar, tot alle ding bereidt,
Zich van Jeſus laaten leeren,
Dien is 't aardryk, waar zy gaan of ſtaan,
Onderdaan ://:
Uwe wille geſchiede.

7. *Liefſte Heer ://: uwe Heil'gen voor den throon,*
Uwen Naam, vol demoed, looven,
Wy zyn ook uw lydens loon,
Laat ons doen als zy daar booven,
Zalig, wie gelaten, klein en ſtil,
Lyden wil ://:
Zalig zyn die hongeren en dorſten, &c.

8. Zalig is ://: die de weereld rein zegt af,
Welke niemand heil kan geeven;
Die niet leeft by zwynendraf,
Maar in Jeſus zoekt zyn leeven,
Met een honger, niet in ſchyn maar daad,
Word verzaad ://:

Ons

Digitized by Google

Ons dagelyks brood geef ons heden.

9. *Daaglyks brood :/: onontbeerelyk genot,*
Van den Hemel afgekomen,
Wyl de ziele ſterven moet,
Die dit brood niet heeft genomen;
Myne ziele hongert ook naar dy,
Geef u my :/:

Zalig zyn de barmhertige.

10. Zalig zyn :/: die met hert en ingewand
Niets als zielen, zielen zoeken,
Wier gemoed, van liefd' ontbrant,
Ook den Vyand niet kan vloeken;
Deeze worden met barmhertigheit
Ook geleidt :/:

Vergeef ons onze ſchulden, &c.

11. *Goede God :/: uwe wegen zyn zo diep,*
Dat men licht'lyk mis kan raaken;
Maar Hy die ons tot zich riep,
En tot zynes geeſtes zaaken,
Wil my armen (ik vergeef ook rein)
G'naadig zyn :/:

Zalig zyn de reine van herten.

12. Zalig zyn :/: die by trouwe Zielen-zucht
Ook zich zelven niet vergeeten,
En des herten reine tucht
Naar den zin des Geeſtes meeten;
Deeze zullen het verderf ontvliên,
En God zien :/:

Ley ons niet in verzoekinge.

13. *Reine Geeſt :/: wees ons ernſtlyk, en niets ly'*
Wat uw oog niet kan verdraagen,
Leer ook onzen geeſt daar by,

Digitized by Google

Wat uw herte kan behaagen,
En beſcherm ons voor der ſlangen macht,
Door uw kracht ://:

Zalig zyn de vredzame.

14. Zalig is ://: al wie heeft door trouwen ſtryde
Chriſten manheit aangenomen,
En tot waare vreedzaamheit,
Met het Schepſel is gekomen,
Deeze krygt het Zegel van Gods Kind,
Teêr bemint ://:
Maar verlos ons van den Boozen.

15. *Help ons door ://: daar wy u benodigt zyn,*
Als wy zielen voor u werven,
Als wy Satan weerſtand biên,
Als w' aan 's vleeſches leden ſterven,
Als men gaat, na trouw volbragten ſtryd,
Uit den tyd ://:

Zalig zyn die vervolgt worden. &c.

16. Zalig is ://: wien niets anders ov'rig is,
Wyl het vleeſch gebragt aan 't kruice,
Als dat nog de Tegen-chriſt
Bitter op hem aan komt druiſſen,
Die den laatſten Vyand, in dien dag,
Overmag ://:
Want uwe is het Koninkryk, &c.

17. *Gy zyt Heer ://: uwe knechten blyven wy,*
Uwes Ryks oneindigheden,
Uwe Kracht, zo groot en vry,
Uwe eeuw'ge Heerlykheden,
Worden ons in- en uitwendig klaar,
Dat is waar ://:

Digitized by Google

N°. 14.

2. Jesus, vol van lieflykheit,
Is der zielen 'Troost geworden,
Hy heeft Vreugd en Heil bereidt,
Hy verlicht zyn Broeder-orden;
Jesus maakt het herte stil,
Ik wil my aan Hem verbinden,
Wyl men 't all' in Hem kan vinden,
Wat men wenscht en wat men wil.

3. Jesus word van my begeert,
Jesus wil ik hertlyk zoeken,
All wat my van Jesus weert,
Wil ik doemen en vervloeken.

Digitized by Google

Spreekt my niet van luſt die knaagt,
Spreekt my niet van goede dagen,
Of wilt gy my dog iets vraagen:
Vraagt, hoe Jeſus my behaagt.

4. Jeſus, Jeſus, myne ruſt,
Jeſus, Jeſus, laat U vinden,
Wilt my dog, myn een'ge luſt,
Met uw liefde-koorden binden.
Jeſus zoek ik maar alleen,
Jeſus zal myn hert vervullen,
Laat de Leeuw des afgronds brullen,
Ik ben met myn Heiland Een.

5. Jeſus, noem my uwe Bruid,
Dat de weereld my niet roove,
Roey in my 't mistrouwen uit,
Maak dat ik aan U geloove;
Jeſus, Jeſus, neem my an,
d'Uwe wil ik zyn en blyven,
En all 't and're laaten dryven,
Dat my van u ſcheiden kan.

6. Schepſels! zegt my niet in 't oor,
Dat ik ben aan u gebonden,
Wyl ik nu het zuiv're ſpoor
Mynes Bruigoms heb gevonden.
't Geen van u nog aan my kleeft,
Zal niet altyd in my blyven,
Jeſus zal het wel verdryven,
Als Hy zich ganſch aan my geeft.

7. Sions Dogters! zegt my dog,
Waar ik vinde dien ik meine,
O, waarom vertoeft hy nog!
Zegt Hem, hoe ik ben de Zyne,

Zegt

Digitized by Google

Zegt Hem, hoe zyn liefde-vlam
Gloeit in 't merg van all' myn leden,
Zegt Hem, hoe ik heb geſtreden,
Na dat ik zyn ſtem vernam.

8. Dog ik moet Hem Zelve zien,
Ik moet Jeſus zelve ſpreeken,
En ik weet, het zal geſchiên,
Eind'lyk zal Hem 't herte breeken.
Want ik geef my eer geen ruſt,
Tot dat ik Hem kan omarmen,
Tot dat Hy zich zal erbarmen,
En zyn mond my heeft gekuſt.

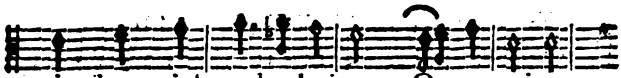
9. Blikte Hy my dikmaals aan,
Door zyn Gaaven my te geeven,
Ik heb niet genoeg daar aan,
Zelver moet Hy in my leeven.
Jeſus, kom dan Zelv' in my,
Dat uw Geeſt myn hert bewoone;
Jeſus, Jeſus, myne Kroone,
Kom dan in, en blyf in my.

N°. 15.

Of Melod. Pſalm 38.

Digitized by Google

niet laag zich neder buigen, Om te zuigen,

Wyl het dan geen voedſel vindt.

2. Jeſus liefde moet dog vlieten,
Moet zich gieten
In des armen zondaars hert.
Maar daar moet Geloove weezen;
't Moet geneezen,
Als 't Geloove zuigend werd.

3. Blyft dan eene ziele ſmachtig,
Is 't verdachtig,
Dat zy Jeſus half begeert.
By 't Geloof in onruſt dryven,
Steeken blyven,
Is een Straf door eigen zweerd.

4. Zoekt dan grondig 't geen u hindert,
't Geen vermindert
In u. zyn genaade-vloed.
Weg daarmeê, die zich ontleedigt,
Word bevreedigt,
En ontfangt een overvloed.

5. Houw dan op, van alle dagen
Dus te klaagen:
Ik verlange met verdriet,
Ik ben hongerig en ſmagte,
Leg en wagte
Voor de deur, en kryg dog niet.

6. Zeg 't u liever zelfs tot ſchande:
Myne banden
Kluiſt'ren heim'lyk my aan d'aard.

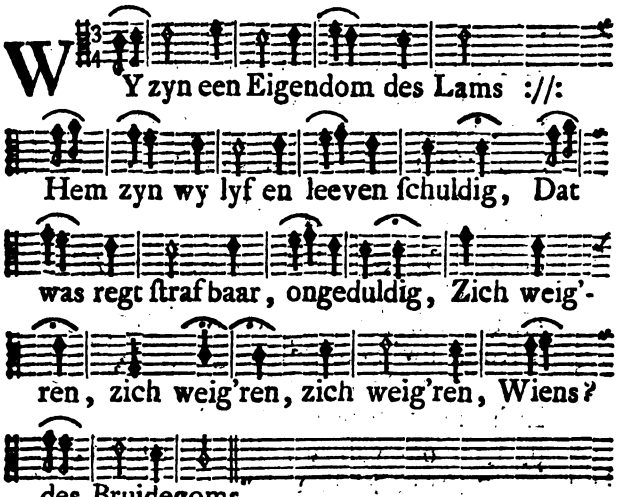
Daar-

Digitized by Google

Daarom komt uit all myn trachten
Niets tot krachten,
Niet dat God zyn Gaaven ſpaart.
7. Nu gy onze Zielen-moeder,
En Behoeder,
Uwe vlamme brande voort,
Zonder immer uit te dooven;
Wy gelooven,
Dat zy ook tot ons behoort.
8. Ziet Gy geeft het, Wy ontfangen,
Ons verlangen
Naar uw heil verſchuift gy niet.
't Komt uw' liefd' altoos gelegen,
Dat Gy zegen
In 't ontfankbaar herte giet.
9. Laat ons van uw' liefde drinken,
Zo verzinken
Wy in uw' erbarmings-zee;
Gy ontfangt den zegen weder,
Dien Gy neder
Stort, en deelt uw Leeden meê.
10. Eene ziel, die Jeſus ſchatten
Waarlyk vatten,
En tot vaſtheid komen wil,
Moet by d'overvloed der Gaaven,
Die haar laaven,
Blyven need'rig, klein en ſtil.
11. O zo laat ons, zonder ſchroomen,
Tot U komen,
Heiland, die onz' armoê ziet.
Laat ons zoeken, bidden, kloppen;
Zich verſtoppen
Konnen doch uw' ooren niet.

Digitized by Google

N°. 16.

2. Wie is als Gy, zo groot en ſchoon! ://:
Wie heeft het Recht tot onze herten!
Wien koſte 't zo veel duizend ſmerten!
Wien trok het ://: neer uit 's hemels throon!

3. Zo gaat dan heen, gy Menſchen! gaat ://:
Gy groote lieden met de kleenen,
Verzaadigt u met enkel meenen,
Myn ziele ://: tot myn Bruigom ſtaat.

4. Ik geef myn trouwen Vrind myn hert ://:
Ik ben wel zwak en ganſch onmagtig,
Dog weet ik, en het is waaragtig,
Dat my ://: myn Heiland alles werd.

5. Ik bidde Hem ganſch hertlyk aan ://:
En denk met zuchtend ziels-verlangen,
Ook dikwils met betraande wangen:
O was ik ://: Hem in 't gantſch' een Man.

6. Het

Digitized by Google

6. Het koſt Hem ſlegts een halleſ woord ://:
De Schepping had naauw woord van nooden,
Zo krygt men luſt in zyn Geboden,
Zo gaat het ://: bly door d'Enge Poort.

7. Myn Konink, ſchryf my uwen zin ://:
In hert en ziel, in 't diepſt' der nieren,
En laat uw kracht myn gang beſtieren,
Geen and're ://: neem' myn hert ooit in.

8. Hier ben ik vol van moed ten ſtryd' ://:
Dien Gy in myne ziel doet gloejen,
Bind Gy myn Vyand eens in boejen,
Gy ziet ://: myns zins opregtigheit.

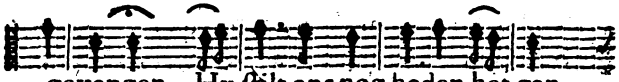
9. O eenvoud! eenig merg en pit ://:
Van 't Woord, dat Jeſus heeft gegeeven,
Die regt zyn oogwit treft, ten leeven,
O Pyl ://: die ſteeds beſchiet het wit!

10. Ik leef en ſtreef dan dag aan dag ://:
Met myn bekeerde Huisgenooten,
Al voort, in arbeid onverdroten,
Tot ik ://: in vreede ruſten mag.

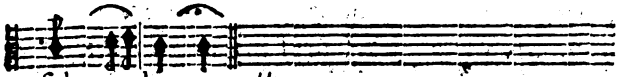
N°. 17.

Digitized by Google

gevangen, Hy ſtilt ons nog heden het gan-

ſche verlangen. ://:

2.

Hy komt ons in 't bloed en in 't water te doopen;
Wy proeven den honig, onz' oogen zyn open.
Hem willen w'ons geeven, hy heeft ons verworven,
Wy willen Hem leeven, want hy is geſtorven. ://:

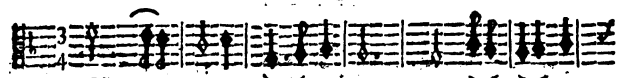
3.

Hy is onze Midd'laar en Borge geworden,
De ſtichter des Kruices, die heilige Orden.
Nog komt hy ons daag'lyks met zegen verzellen.
Wie kan zyne daaden en wond'ren vertellen! ://:

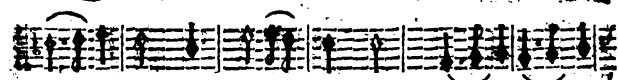
4.

O Liefde! wie zou zich, om U, dan niet haaten!
O Trouwe, wie zou zich op U niet verlaaten!
Bewys ons genaade, zo dat wy 't bevinden:
Zo zullen w' als brood *allen Vyand verſlinden. ://:

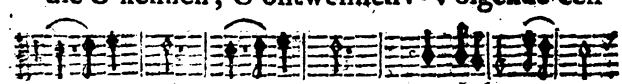
N°. 18.

O Gy Zielen bruidegom! Zouden Zielen,

die U kennen, U ontwennen! Volgende een

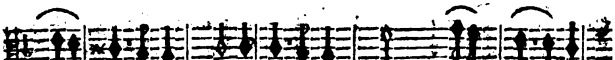

and're Ster, Dat zy verr', Wat is al-les op

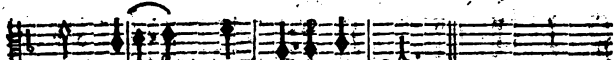
* Num. 14: 9.

deez'

Digitized by Google

deez' aarde! Jeſus is ons meer van waarde,

Daar is dog geen Heiland meer.

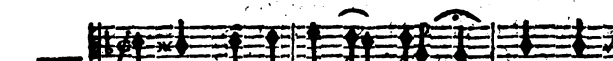
2.

Chriſt'nen zyn op aarde niet,
Om zich in des weerelds zaaken
Te vermaaken;
Hun beroep is Jeſus ſpoor,
Smaad daardoor,
Druk van buiten, druk van binnen,
En dus 't ruime ryk te winnen,
Waar in Jeſus ons ging voor.

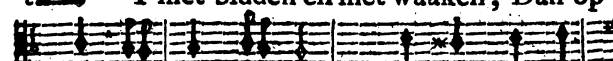
3.

Kind'ren ſtaam'len ſlegts daarvan,
Die nog zagte Spys behoeven,
Maar de Proeven
Wagten op de *Jong'lingſchap*,
Welker ſtap
Vaſter word, om onbezweeken
Door den vyand heen te breeken,
En te treên in 't *Vaderſchap*.

N°. 19.

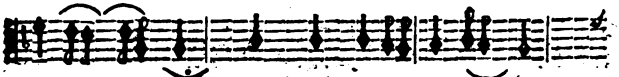
'tZY met bidden en met waaken, Dan op

Chriſtus bloed gewaagt, Dat kan dapp're

Stry-

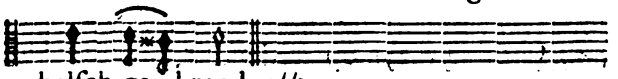
Digitized by Google

Stryders maaken, Voor den vyand onvertzaagt.

Chriſtus bloed Geeft ons moed Tegens alle

helſch ge-broed. ://:

2. Deeze kracht heeft ondervonden
Veeler Heil'gen helden-moed,
Die zo zegeryk verſlonden
's Vyands heyr door 's Lammes bloed.
Stryd dan vry Ook maar bly,
Want de Koning ſtaat ons by. ://:

3. Die nog als een ſlaaf wil leeven
In de vrye g'naaden-tyd,
En zyn hert der zonde geeven,
Heeft geen luſt tot deezen ſtryd.
Want de nacht, Satans macht,
Heeft hem in den ſlaap gebragt. ://:

4. Maar wien God heeft onderweezen,
Welk een ſchat de vryheit is,
Daar wy Dood nog Duivel vreezen,
Zynde zyner gunſt gewis,
Wil allein, Zonder ſchyn,
Chriſtus vrye Dienaar zyn. ://:

5. O wat is 't een droevig leeven,
Daar men deeze vryheit derft!
Die zich God niet ganſch wil geeven,
Martelt zich tot dat hy ſterft.
Die is wyd meer verblydt,
Die van herten 't Lam belydt. ://:

6. Wel

Digitized by Google

6. Wel dan, laat ons overwinnen
In de kracht van Jesus bloed,
En 't geloof in 't hert van binnen,
't Welk den Stryder sterkt met moed;
't Welk ons trekt, Liefde wekt,
En voor allen vyand dekt. ://:

N°. 20.

2. Maak de ziel van binnen bange,
Of zy 't regt en zuiver mein',
Of zy eenlyk U aanhange,
Of het zyn is, of maar schyn.

3. Meer, ach! meer verborge diepten
Heeft de teed're Eigenheit,
Als toen wy nog zorg'loos sliepen
In de grove zond'lykheit.

4. Bruidegom, het werk is dyne,
Zielen zyn uw Eigendom,
Zyn zy vuil of zyn zy reine,
't Is uw' Naame schand', of roem.

5. En gy waare Zielen-moeder,
Geest des leevens en der kragt,
Wees Gy ons een trouwe Hoeder,
Wees ons ernstig en ook zagt.

6. Stier

6. Stier ons alle, die U leeven,
Steeds den weg der waarheit in,
Laat uw afzyn droefheit geeven,
Uw nabyheit ons verbly'n.

7. Wend' aan ons; ô Adonai,
Uwe Staaven zagt en wee,
En geef meen'gen Mordechai,
Die ons scherp en heilzaam zy.

8. Eenvoud, Spruite der genaade,
Is een wyze Ridderschap,
Die op 's smallen leevens-pade
Jesus volgt met regten stap.

9. Heil'ge Broeders, Godes knechten
Van den huize Israëls,
Zingt geduurig van de rechten,
Van het recht Immanuëls.

10. En gy, waarde Medegenooten,
Biddet 's weerelds Heiland aan;
Heer uw bloed, van 't kruis gevlooten,
Kom' ons door het hert te gaan.

11. Lyf en krachten wil men spaaren,
Als men Christus dienen kan;
Lyf en krachten laat men vaaren
Voor den trouwen Zielen-man.

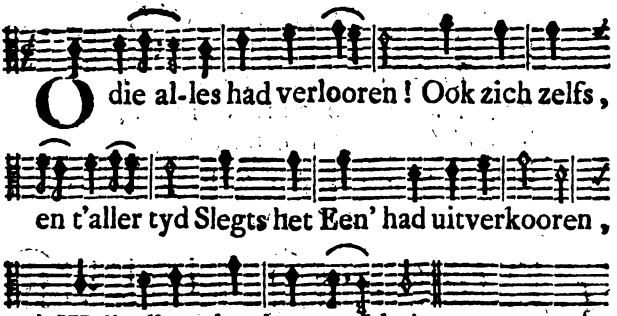
12. Maak ons in den kamp des lydens,
Heere, ten Triumph des Lams,
En ter oorzaak zyn's verblydens,
En ten Loon des Kruices-stams.

13. Ley ons weerdiglyk der G'naade
En des Woords, tot aller tyd,
Maak ons trouw van graad tot graade,
En ter laatster uur verblydt.

N°. 21.

Digitized by Google

N°. 21.

2. O die alles had vergeeten!
Om na by zyn God te zyn,
Wiens genade, ongemeeten,
Maakt het hert geruſt en rein.

3. O was onze ziel verzonken
In des Heilands liefde-zee!
Daar door was zy ganſch ontzonken
Allen kommer, angſt en wee.

4. O die 't aardſche daar kon laaten!
Dat hy, vry van 't ydel all,
Wand'len mogt op Godes ſtraaten,
Door dit droevig traanendal.

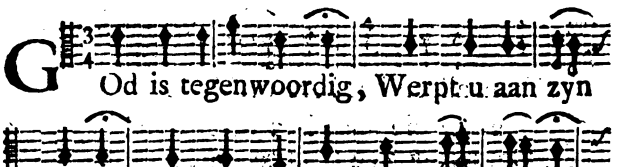
5. O was dat ons hert ontnomen,
't Welk verlokt door yd'len glans!
En afhoudt tot God te komen,
In wien alle Goed is ganſch.

6. O dat wy den Heiland vonden
In ons, door zyn liefde-ſtem!
En ons eeuwig Hem verbonden!
Niets is alles buiten Hem.

7. O

7. O was 't ooge van ons herte
Steeds alleen tot God gewendt!
Zo had ook de vrees en smerte,
In 't geweeten, ganſch een end.
8. O Gy oorſpronk alles leevens!
Trek, al is 't door kruis en pyn,
Tot U geeſt en ziele teevens,
Eeuwig met U een te zyn.

N°. 22.

2. God is tegenwoordig,
Wien de Cherubinen
Dag en nacht, gebogen, dienen,
Heilig! heilig! zingen

Ai

Digitized by Google

Alle Eng'le-ryen,
Als zy zynen lof verbreyên,
Heer verneem Onze ſtem,
Als ook wy geringen
U ons offer bringen.

3. Wy ontzeggen willig,
Om U, hier beneden,
Luſt, en eer, en ydelheden.
Hier is onze wille,
Ziel, en lyf, en leeven,
U ten Eigendom gegeeven,
Gy allein Zult het zyn,
Eenig God en Heere,
U komt toe de eere.

4. Heilig Eeuwig Weezen!
Mogten wy U pryzen,
In den Geeſt U dienſt bewyzen!
Mogten wy als Eng'len
Altoos voor U zweeven,
Voor U tegenwoordig leeven!
Maak altyd Ons bereid
Tot uw welgevallen,
Liefſte God, in allen.

5. Gy doordringt dog alles,
Heer', met uwen lichte,
Dring ons heeter in 't gezichte.
Ziet de teed're bloemen
Willig zich ontvouwen,
Zich voor 't zonlicht ſtille houwen:
Dat ook wy, Stil en bly,
Uwe ſtraalen vaten,
En U werken laaten.

6. Maak ons regt eenvoudig,
Innig, ſtil, vol vreeden,

Digitized by Google

Wilt ons in uw demoed kleeden:
Maak ons rein van herten,
Dat wy uwe klaarheit
Mogen zien in geest en waarheit;
Laat ons hert Hemelwart,
Als een Aad'laar, zweeven,
En in U maar leeven.

7. Heer, kom in ons woonen,
Laat ons op der aarden
U een Heiligdom nog worden.
Alvervullend Weezen!
Dring door ziel en zinnen,
Dat wy U eens regt beminnen.
Waar wy gaan, zitten, staan,
Leggen voor uw' voeten,
Wilt ons Zelv' ontmoeten.

N°. 23.

2. Uw' vuurige Geest,
Wiens kracht zich bewees
Zo dikwils met macht,
Die zalv' ons met haare doordringende kracht.

3. Ja Bruigom en Vrind,
Die 't regt met ons meent,

Be-

Digitized by Google

Beg'nadig' ons hert
Met liefde, op dat het eens brandende werd'.

4. Wy waren gaarn rein,
En in ons regt klein,
Komt vlammen en wind,
Verteert al wat zich nog van eigenheit vindt.

5. Op dat wy hier meer
U leeven tot eer',
De weereld ten licht:
Zo word de Gemeinte door voorbeeld gesticht.

N°. 24.

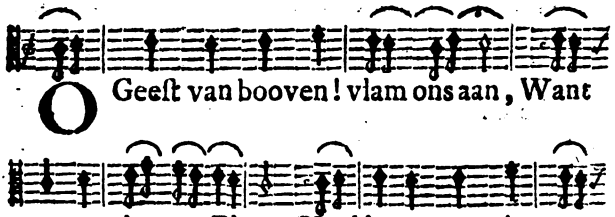
Digitized by Google

2. Zo kom tot ons, ô Zondaars-vrind,
Die eertyds verre waaren,
Hier is ons hart, tot U gezind,
U branden onz' Altaaren.
Schiet uit uw oog een liefde-blik,
Als w' in den geeſt U dienen,
En leer ons hier en eeuwiglik
Den dienſt der Seraphinen.

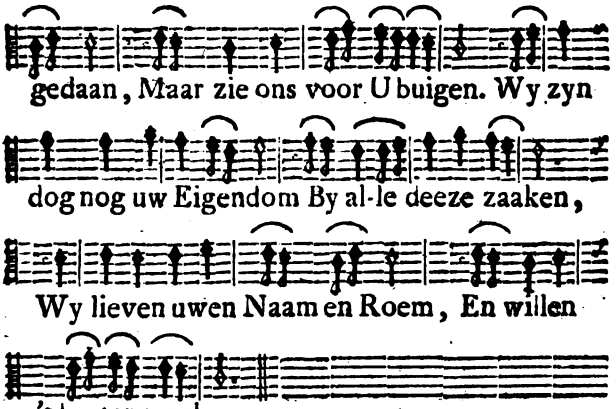
3. Wy houden daag'lyks liefde-maal,
By uwe heil'ge wonden;
Uw zydes-ſtroom en waterval
Is 't waſchbad onzer zonden;
Uw' nagelſcheuren kuſſen wy,
En waſſchen ons de voeten.
O Liefde! Liefd'! maak ons daar by
Uw ganſch Exempel zoete.

4. Omarm ons in dit oogenblik,
En zegen onze Zielen,
En grond ons tot een vaſt geluk,
Die voor uw' voeten knielen.
O ſpreng uw bloed op 't arme hert,
Het bloed door U vergooten,
Dat alles in ons brandend werd,
Met all' uw' Gunſtgenooten.

N°. 25.

Digitized by Google

2. Zo laat dan uwe Liefde-wind
Ons heiligen en dryven,
Als hert met herte zich verbindt,
Als Een voor U te blyven;
Op dat wy met verbond'nen zin
Tot uw' genade ylen:
Of fluipt 'er eenig argwaan in,
Die zal de kracht verdeilen.

3. Wy naderen gemeenſchaplyk
Tot U, ô trouwe Liefde,
En kuſſen U ganſch inniglyk
Voor deeze nieuwe liefde,
Waar meê Gy onze ziel vervult.
O, laat ze vaſt beklyven,
Tot dat g'ons alle brengen zult,
Daar w' eeuwig zullen blyven.

Digitized by Google

N°. 26.

2. Die onbekende heim'lykheden
Ontdekken zich in 't kruisses ryk,
Zo haast wy in Gemeenschap treeden,
En t'zaamen gaan regt Broederlyk.
Want is 't den Menschе niet gegeeven,
Dat hy slegts voor zich zelven zy:
Zo schept de Heer' het nieuwe leeven
Gewis ook voor geen woesteny.

3. O

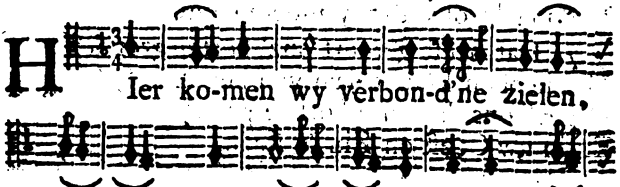
Digitized by Google

3. O Broeders, laat ons alle waaken,
Op dat die zoete Eenigheit,
Bevorderes van 's Heilands zaaken,
De Trooſt by onzen arrebeit,
Het Kleinood aller Uitverkoornen,
Het tydverdryf in 's leevens-dag,
De ſterkt' en kracht der Vrygeboornen,
Ons nimmermeer ontbreeken mag.

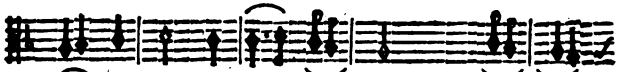
4. Gedenkt der Broed'ren die u minnen,
Gy zielen! kwyt u ridderlyk,
Legt aan de kracht tot zielen winnen,
Die gy ontfangt in Jeſus Ryk.
Gy Mannen bidt, dog zonder twyffel,
Gy Vrouwen leert, dog zonder ſpraak,
Kamp, Jongeling, met vleeſch en Duivel,
De ſtilte zy der Maagden zaak.

5. Loopt alle tot gy 't hebt verkreegen,
En ziet niet wat de weereld doet.
De weereld dwaalt op breede wegen,
En ſpot met u, maar Gy, grypt moed.
Gaat heen, wilt Jeſus zielen winnen;
Gy and'ren paſt hen op met vlyt,
Laat d'overige 't werk beginnen
Der Bruid des Lams in d'eeuwigheit.

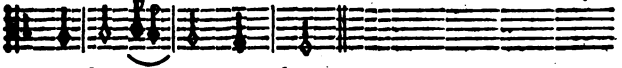
N°. 27.

Digitized by Google

roemen U voor all' het goed', 't Welk Gy

geduurig aan ons doet.

2. Wy weeten, Gy hebt ons verkooren;
En dat wy tot uw Volk behooren,
Zo wilt dan voor ons heene gaan,
En wyzen elk zyn arbeid aan.

3. Dog wilt ook door uw' hand ons ſterken
Met kracht, tot uwes Geeſtes werken,
Dan loopen wy met luſt en vlyt,
En brengen vrucht te zyner tyd.

4. O Liefde! hier is ons verlangen;
Wy bidden 't met betraande wangen,
Help ons van alles uit te gaan,
En in uw' Liefd' en Eenvoud ſtaan.

5. Hoe zalig is het zuiver minnen,
Dat allen laſt kan overwinnen!
Wy proeven 't in een kleine maat,
En wagten 't in een hooger graad.

6. Wy weeten zelfs niet veel te maaken,
Bevelen U all' onze zaaken,
Uw bloed, ô Jeſus, is 't allein,
Dat maakt ons als wy moeten zyn.

7. Dat heeft geroert onz' herten gronden,
Wy hebben kracht daar van bevonden;
O geef ons daar in voort te gaan,
En in uw Geeſt en Zin te ſtaan.

N°. 28.

Digitized by Google

N°. 28.

2. Wek ons door uw's Geeſtes roering
Alle dagen, alle dagen inniger;
Trek ons door uw' liefde-voering
Altoos nader, altoos hert-beweeglyker;
Dat wy ſtondlyk, Trouw en kindlyk,
En met onbeweegde zinnen
Dringen mogen in des Bruigoms liefde binnen.

3. Mogten uwe ſtraalend' oogen
Ons, gelyk de zon in 't duiſter, vlammen aan,
Dan zou yder onbedrogen,
Vol van liefde, heet van herte voor U ſtaan,
Vol genade, Vroeg en ſpade,

Digitized by Google

En van Vorſtlyk bloed gedreeven,
Van een Godd'lyk en een alles waagend leeven.

4. O hoe zalig zyn de zielen,
Die zich hebben aan den Heiland ganſch verpand!
Mogt zyn Geeſt ons maar bezielen!
Was ons herte maar gelyk een dorſtig Land!
Kom, ô Liefde! Die ons griefde,
Kom in 't binnenſt' van ons woonen; (nen.
Men moet kampen, zal de Vorſt den ſtryder kroo-

5. Laat ons ſmeeken voor U komen,
Lieſſte Jeſus, Zielen-vrind, die zegen ſchenkt.
Laat uw zegen ſterker ſtroomen,
Meer als Zorge, meer als Ongeloove denkt.
Geef ons kleine, arm' en dyne,
Op uw zaal'ge leevens-paden
Door te wand'len, veel geloofs en liefdes graaden.

N°. 29.

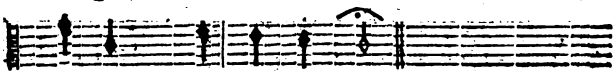

wil-

Digitized by Google

willigheit. Dit is, nu Hy is verhoogt, Zyn

Triumph, waar op Hy boogt.

2. Alles klinkt, En juicht en zingt,
Wat 'er is in des Konings ryk,
Alles mint, Wat Hem maar vindt,
En is door zyn genade ryk.
G'nade, g'nade, welk een woord!
Gy voert door des Hemels poort.
Wie genade kent en weet,
Dien ſtaat reeds de prys gereed.

3. Lam en Hooft, Dat Zelfs geloofd',
Wanneer het nog op aarden waar,
Wees ons na, Spreek altyd Ja
Tot allen arbeid uwer Schaar:
Want men dog voor U maar leeft,
Stille ſtaat, of zich beweegt.
Zion, als gy Hem verlieſt,
Is uw Lichaam zonder Geeſt.

4. Daarom blyf, ô Hooft, aan 't Lyf,
Verlaat niet uw' Gemeinte klein,
Die niets heeft Waar van zy leeft,
Niets als van uw' genaad' allein.
Weg met al wat helpen kan,
Onze hulp is by dien Man,
Wien het ganſche weereld-rond
Open ſtaat, en altyd ſtond.

N°. 30.

Digitized by Google

N°. 30.

Of Melod. *Als een Herder zyne Schaapen.*
Of: Pſalm 91.

2. Groote Heiland, uwe kleine,
Arme en verſmaadede,
Dog uw' lieve Kruis-gemeinte,
Houdt zich voor de Zalige,
Als zy, uwer ſmaad deelachtig,
Uwe vrye g'naê geniet,
Die zo ſtroomend, ryk en krachtig
Uit uw' liefde wonden vliet.

3. Jeſus hert heeft met erbarmen
Reeds zo meenig hert geroert,

Mee-

Digitized by Google

Meenig reeds met Moeder-armen
Ter bekeering ingevoert;
En, na dat zy 't eens geworden,
Heeft Hy zyne luſt daar aan,
En voert haar in 's Kruices-orden,
Verder langs een effen baan.

4. Nu, wy bidden U, ô Vader,
Wy! g'uw Volk zo waardig acht,
Kom met Geeſt en Vuur ons nader,
Wees ons ſcherp, en wees ons zagt.
Dat w' een zout op aarden blyven,
En een licht in 't krom geſlacht,
Dat zy, die in jammer dryven,
Worden tot uw heil gebragt.

N°. 31.

2. Moet men ook door doornen breeken,
Nimmer blyft men nogtans ſteeken,
't Meeſte kwaad is maar ons ſchrikken,
Want de Zége ſtaat ons vaſt.

3. Laat ons onzen Leidsman looven,
Voor veel doorgevoerde Proeven,

En

Digitized by Google

En voor die wy voorts behoeven,
En die tegenwoordig zyn.

4. O men heeft nog veel t'ervaaren;
Maar Hy weet ons te bewaaren,
En Hy zal geen moeite ſpaaren,
Tot dat Hy ons heeft volmaakt.

5. Liefde! hier is onze wille,
Maak ze ganſch, ziet, wy zyn ſtille;
Dat uw' volheit ons vervulle
Met genaad' en nood'ge kracht.

6. Maak in alles ons regt grondlyk,
Dog daar by in alles kindlyk,
Oeffen zo ons ſteeds en ſtondlyk,
Tot wy louter' Eenvoud zyn.

7. Lam, wy zinken voor U needer,
Hoor ons, wy zyn zwak en teeder,
Schiet op yder ziele needer,
Een byzond're liefde-blik.

8. Wilt U nimmer van ons keeren,
Wilt ons lieven, liefſte Heere,
En ons U regt kennen leeren,
Maak ons in de g'nade vaſt.

9. Zal men verder voor U leeven,
Wilt ons moed in alles geeven,
Over ons het Woord doen zweeven:
Hy met ons en wy met Hem!

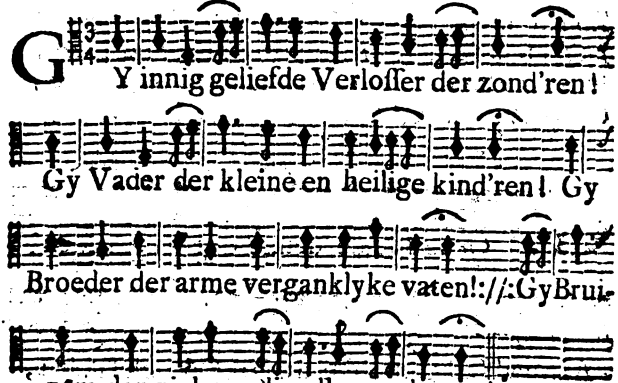
10. Is dog uwe Kruis-gemeente,
Een veragt en klein geſteente,
Ongezien, dog uw gebeente,
En dat is genoeg voor Haar.

11. Wilt tot yder ziele naaken,
En ze door uw' kracht aanraaken,
Ganſch naar uwen wille maaken,
Tot zy worden 't geen Gy waart.

N°. 32.

Digitized by Google

N°. 32.

2.

Hoe zalig hebt Gy ons des doodsmacht onttoogen!
Hoe zuiver verlichtte Gy herten en oogen!
Hoe hebt Gy ons eerſt door de wet voortgedreven,
En nu door genade het leeven gegeeven! ://:

3.

Gelooft zy uw trouwe, liefhebbende wille;
Wy blyven U overgegeeven en ſtille,
Tot wy door geduld en geloove in d'orden
Der Booden des Lammes geſtelt mogen worden://:

4.

O laat ons van dage tot dage ervaaren,
Genade en liefde en gunſtig bewaaren,
Een yver voor 't huis des gekruicigden Vorſten,
En heilige vlammen, en goddelyk dorſten. ://:

5.

Geef, dat wy een Mannelyk weezen erlangen,
Aan 't Voorhooft het teken der Zalving ontfangen,
Dat all' onze leeden van 't heilige buigen,
Van 't innige weezen en yver getuigen://:

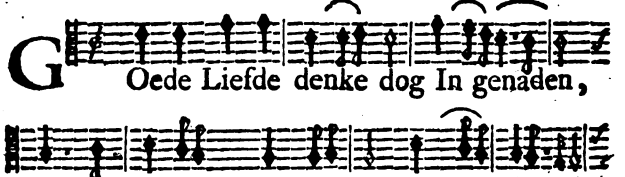
6. Zo

Digitized by Google

6.

Zo kan men het Lam tot een nuttelyk Stryder,
Den Heiland der zondaars ten Wege-bereider,
In alles Hem worden een Dienaar van waarde,
Op deeze nu eenmaal gezegende aarde.

N°. 33.

2. Zy zyn U zeer wel bekend,
Hunne Naamen
Waren in uw' hand geprent,
Eer zy kwamen,
En zy kennen uwe ſtem
Ook ganſch eigen,
't Andere moet zwygen.

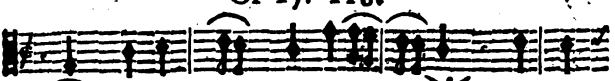
3. Laat hun gang beg'nadigt zyn,
Als zy zaajen,
Laat uw Woord tot kracht gedy'n
Om te maajen,
Breng al wat 'er tegen ſtaat;
Haaſt ten onder,
t Is Uw werk byzonder.

N°. 34.

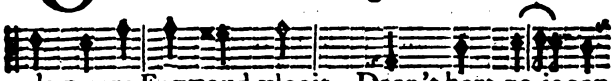
Digitized by Google

N°. 34.

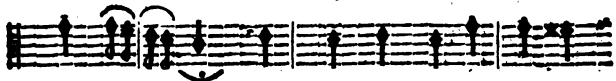
Of Melod. *Staat op myn Bruid, myn ſchoone vrouwe.*
Of *Pſ.* 118.

O zoete ſtand! ô zaalig leeven! Dat uit

de waare Eenvoud vloeit, Daar 't hert zo is aan

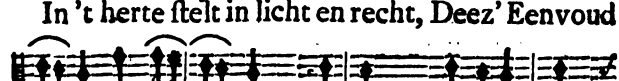
God gegeeven, Dat Chriſtus zin de zonden

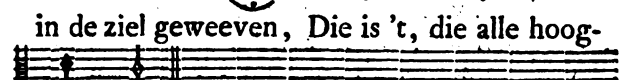
boeit, En daar de Geeſt des Heilands leeven,

In 't herte ſtelt in licht en recht, Deez' Eenvoud

in de ziel geweeven, Die is 't, die alle hoog-

tens ſlegt.

2. Daar andere, vol drifts, na trachten,
Is zulk een herte kinderſpel,
't Geen meenig een geen kwaad zou achten,
Is zulk een ziele reeds te veel.
Waarom? Hier moet de weereld ſterven;
Hier is het: Raak niets onreins aan.
Men kan het Kleinood niet verwerven,
Eer alles rein is afgedaan.

Digitized by Google

3. De hemelspys is veel te zoete,
Voor 't herte dat in Jesus leeft;
De Bruid bewaart hert, hooft, en voeten;
Of zo haar ietwes nog aankleeft
Van 's weerelds dwaaze ydelheden,
Dat is voor haar een regte pyn.
Want is men regt tot God getreeden,
Men tracht van alles rein te zyn.

4. De Eenvoud houdt de ziel geslooten,
Voor 's weerelds geest, die om haar woelt,
Zoekt in 't verborgene dien Grooten,
Dien God, in wien zy rust gevoelt.
Als zy het huichel-volk in lusten
Der weereld en haar' ydelheit,
Ook onder goeden schyn, ziet rusten,
Waakt zy, en staat in kamp en stryd.

5. d'Eenvoudigheit heeft geen zieraaden,
Als Jesus rood en kostlyk bloed,
Haar trek naar hemelsche genaaden,
Scheidt d'aardsche dwaasheit van 't gemoed.
Een kind van God gaat wisse treeden,
En draagt Zyn beeldnis schoon en rein,
Hoe zou 't van 's weerelds ydelheden
Dan langer ingenomen zyn?

6. Van zorgen, nood, en alle plaagen,
Van agterdogt, van aardsch verdriet,
Van nyd of haat, die and'ren knaagen,
Weet Christus zin en eenvoud niet.
Den schat, dien zy in 't hert gaat draagen,
Behoudt zy tegens allen nyd,
Schept ymand meê daarin behaagen,
Het maakt haar herte regt verblydt.

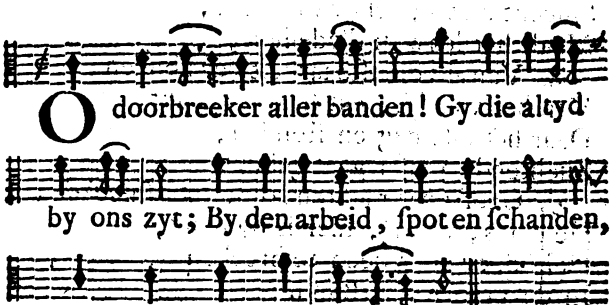
7 O kostlyk beeld! een ziel t'aanschouwen,
Die zich in Christus eenvoud kleedt.

Wat

Wat ſlaapt gy Maagden! 't zal u rouwen,
De Bruigom komt, maakt u gereed.
Wat zyn de Lampen die niet branden!
Wat is een valſche maagde-ſchyn!
Neemt Oly, d'Eenvoud, in uw' handen,
En laat de weereld weereld zyn.

8. O Jeſus druk, druk dog myn herte
Die kinderlyke Eenvoud in,
Ruk, ruk, al is 't met duizend ſmerten,
Het weerelds weezen uit myn zin;
Des Ouden Adams beeld en teeken
Draag ik niet meer; wilt uw livry,
d'Eenvoud, ô Jeſus, in my kweeken,
Dat nieuwe Schepſel blyv' in my.

N°. 35.

2. Oeffen verder uw' Gerichten
Tegens onzen Adams aart,
Tot de geeſt, van haar gewichten
Los gemaakt, ſtyg' hemelwaart.

Digitized by Google

3. Is het dog de wil des Vaders,
Dat g' uw werk voleindt met magt;
Woont 'er in uw' volheits-aders
Hier toe wysheit, liefd' en kragt;
4. Op dat niemand gae verlooren,
Van die U gegeeven zyn,
Maar dat Gy hen van den tooren
Redt, en brengt ter Ruſtſtad in:
5. O zo moet Gy ons volmaaken!
Wilt en kont Gy anders, Heer'?
Is ons leeven niet Uw zaake?
Ziet uw oog niet op ons neer?
6. Schoon wy als verſmaad'de leeden,
By de menſchen zyn geacht,
Wyl door 's kruiſſes need'righeden
Wy der weereld zyn geſlacht'.
7. Zie dog neer op onze banden,
Ziet, uw Schepſel roept en ſchreit,
Smeekt met opgeheve handen,
Maakt het los van d'ydelheit,
8. Van de dienſtbaarheit der zonden,
Van het vleeſch, dat haar zo drukt,
Daar het alle dag en ſtonden,
Zuchtend, onder gaat gebukt.
9. Geef ons krachten, hoor ons ſmeeken,
Help ons, Heer', hier is de hand,
Help door alles heen te breeken
In de vrye Kinderſtand.
10. Menſchen-vrees en bloô vertzaagen,
Weg met uw vernufts beleid,
Weg met vrees voor ſmaad of plaagen,
Weg met 's vleeſches teederheit.
11. Heer verbreek, vergruiz' als aarde,
't Hert, verhardt door boosheit groot,

Wat,

Digitized by Google

Wat is U de menſch van waarde,
Als hy leeft in zonden dood!

12. Hef ons uit het ſtof der zonden,
Werp het ſlangen-broedzel uit.
O dat wy eens voor U ſtonden,
Als een' onbevlekte Bruid!

13. Ruſt, die vleeſch en bloed bevoordeelt,
Blyv' ons eeuwiglyk ontwent;
Geef ons, 't geen Gy nodig oordeelt,
Voor ons korte leevens-end.

14. Wy, die ons aan U verbinden,
Houden in 't geloof U vaſt,
Tot wy de verloſſing vinden
Van de zond' en 's vleeſches laſt.

15. Laat de zielen uit hun kuilen,
Om uw dierbaar offerbloed,
Dat wy ons niet meer verſchuilen,
Want Gy meent het met ons goed.

16. Ach! de laſt dryft ons tot ſchreijen,
Alle roepen wy tot U:
Wilt ons, Heer', dog eens bevryên,
Vang maar aan, maar kom dog nu.

17. O hoe dier zyn wy verworven,
Om geen weerelds roof te zyn!
Jeſus! zyt gy dan geſtorven,
Moet Gy ons ook maaken rein;

18. Rein en vry en ganſch volkomen,
Dat wy zweemen naar uw beeld;
Dan zal uw genade ſtroomen,
Als wy zyn uit U geteelt.

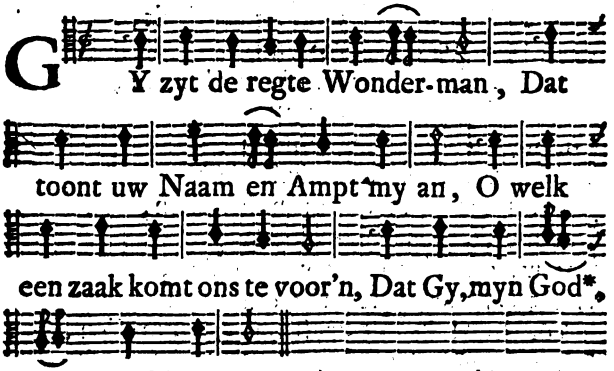
19. Liefde! trek ons in uw ſterven,
Laat met U gekruisſigt zyn
Al wat niet uw Ryk kan erven,
Voer in 't Paradys ons in.

Digitized by Google

20. Dog Gy zult, gy zult wel komen,
Kleeft ons maar geen traagheit aan,
Dat w' als uit den droom gekomen,
In uw' zaal'ge vryheit ſtaan.

N°. 36.

Of Melod. *Tot u verhef ik myn gezicht.*
Of Pſalm 100 en 131.

2. Nog voert Gy ons door uwen dood
Ganſch wonderlyk uit allen nood;
Heb ik U maar, myn Heer en God,
Myn ziele wenſcht geen hooger lot.

3. Geen droeffenis bedroeft my zeer,
Uw zoete Naam verblydt veel meer,
Geen ſmerte kan zo bitter zyn,
Uw Naam is alle Medicyn.

4. Ik weet dat Gy my niet verlaat,
Uw woord en waarheit eeuwig ſtaat,
Gy zyt myn Herder, goed van aart,
Die my behoed en trouw bewaart.

5. Myn

* Joh. I. vs. 1. en 14.

Digitized by Google

5. Myn Heiland, ſchoonſte vreugd en roem,
Wien ik myn ſchat en rykdom noem,
O dat ik elk kon wyzen an,
Hoe hoog uw Naam verblyden kan.

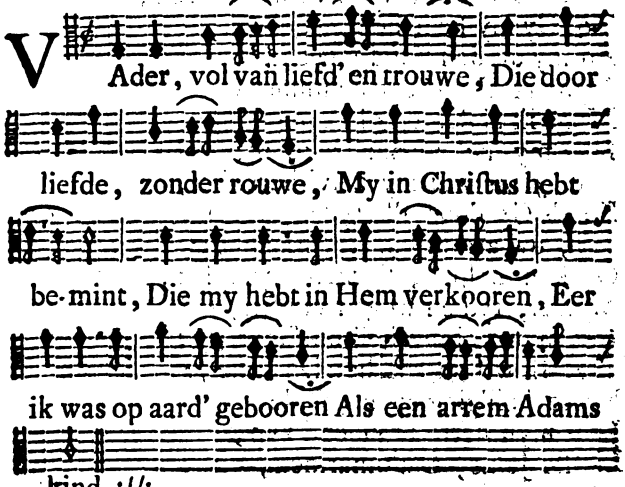
6. Dog is Geloof en Liefd' in 't hert,
Dit daad'lyk ondervonden werd.
Maar wie U niet in 't herte heeft,
Is dood, hoewel zyn lichaam leeft.

7. Nu dan, myn Bruidegom, zo waard,
Myn kroon, myn hoogſte roem op aard',
Alleen uw dierbaar wonden-bloed
Is meer dan alle weerelds goed.

8. Zo dikwils ik gedenk daar aan,
Zo kan myn ziel op roozen gaan,
Als ik myn hoope ſtel op Dy,
Zo voel ik vreed' en trooſt in my.

N°. 37.

Of Melod. *Als de hooge nood by tyden.*

Digitized by Google

2. Wat hebt Gy my lang gedraagen,
Vat des toorens, waard uw plaagen,
Met een vaderlyk geduld!
Gy, ſchoon ik niet wilde komen,
Hebt my dog niet weggenomen
Midden in myn zonden-ſchuld ://:

3. Toen ik dagt, ik was een Chriſten,
En daar van te ſpreeken wiſte,
Kerk en Altaar woonde by,
Las en zong, en bad daar nevens,
Mild was, en eens eerb'ren leevens,
Was het dog maar ſchyn in my. ://:

4. Dood-geloof, hiſtoriſch weeten,
Heeft ons Chriſtendom bezeten,
Voor het waare Weezen doof;
Schaduw, beelden, ſchyn en meenen,
Judas-kus en huichel-weenen,
Is het algemeen geloof. ://:

5. Zo was ook myn voorig leeven,
Tot Gy my hebt licht gegeeven,
En my uit den dood gewekt.
Mogt ik U nu regt beminnen!
Mogt ik al den dag bezinnen,
Hoe my uw' genade trekt. ://:

6. Jeſus wilt my zelv' bereiden,
Zo als Gy door alle tyden
My, uw arrem kind, verlangt;
Gy kont helpen, ſterken, gronden,
Middel, tyd en wegen vinden,
Dat myn ziel uw heil ontfangt. ://:

7. Ik wil gaarne houden ſtille,
Myne heil'ging zy uw wille,
Laat myn herte brandend zyn;
Liefſte Jeſus, U t'omarmen,

Die

Digitized by Google

Die my aanzag met erbarmen;
Blyf Gy myn', ik blyve dyn'. ://:

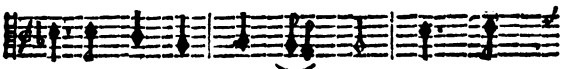
8. Heer', wat Gy hebt aangevangen,
Dat verwagt ik met verlangen,
O! verzégel het eenmaal,
Dat uw Geeſt my mag geleiden,
Dat uw kracht my mag verblyden,
Dat uw' zalving in my daal. ://:

9. Ik wil naar uw herte ſtreeven,
En aan uwe liefde kleeven;
Geef myn hert tot aller uur
Vaſten grond, waar uit ik handel,
Dat ik in de liefde wandel,
Als door Godd'lyke natuur. ://:

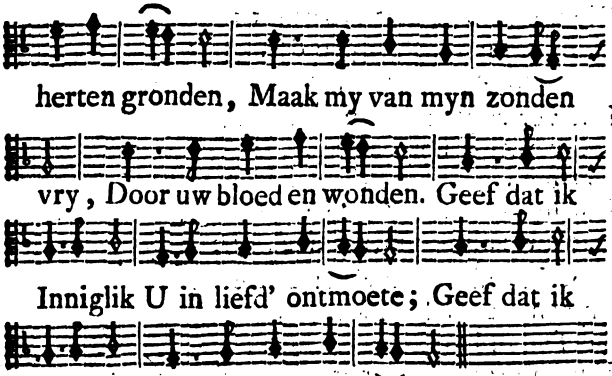
10. Heer bekeer dog ook de mynen,
Schryf hen in 't getal der dynen,
Toon hen eens uw aangezicht,
O gy Liefde! trek hen krachtig,
Wees hen door uw Geeſt te machtig,
Breng ze tot het waare Licht. ://:

11. Laat in alle Oord en Orden
Kind'ren U gebooren worden,
Dat veel duiſend komen aan,
Die U voor hun Herder kennen,
Die zich agter U gewennen,
En met ons ten Hemel gaan. ://:

N°. 38.

Lieſſte Heiland naak tot my, Roer myns her-

2. Schepsels wykt, en wat myn ziel
In haar rust wil stooren,
Myn gemoed zwygt Gode stil,
'k Wil Hem spreeken hooren.
O schep Gy Vreed' in my,
Werk naar uw behaagen;
O schep Gy Vreed' in my
Nu, en t'allen dagen.

3. Trek by een 't verstrooit gemoed,
Werp myn hoogmoed needer,
Maak 't verwerde regt en goed,
Maak, 't geen hard is, teeder;
Want als dan, Zal voortaan
In myn ganssche leeven;
Want als dan, Zal voortaan
Jesus in my leeven.

N°. 39.

Digitized by Google

Nº. 39.

2. Zo haast ik Lust, en Eer, en Goed,
En 't Schepsel ganſch liet vaaren,
Kon myne ziel, vol liefde-gloed,
Zich met den Schepper paaren;
Ik heb erlangt, na langen ſtryd,
Myn herts-begeert', den Zegen,
Ik ken geen vrees, ik ben verblydt,
Nu ik dit heb verkreegen.

3. Ook, wyl ik zink in d'Eenvoud in,
En alles meê laat zinken,

Zo

Digitized by Google

Zo vind ik God in hert en zin,
Die my zyn Licht laat blinken;
Zelfs duisternis is nu myn licht:
Ik voel wel Eigen-liefde;
Maar God verlicht my myn gezicht,
En voert m'in Zyne liefde.

4. Geleerden komt, en leert het Niet,
Uw roemen is maar raazen,
Gy blyft in dooling en verdriet,
By all uw wysheit, dwaazen.
Maar zaalig hy die d'Eenvoud vind,
En daar by heeft begonnen,
En zyn vernuft, zo dwaas en blind,
Daar door heeft overwonnen.

5. In 't Niet-zyn word ons alles klaar,
Voorhenen ganſch verborgen;
De liefde word ons hier niet zwaar,
Men heeft voor niets te zorgen,
Men is de rykſte menſch op aard,
En d'armſte aan begeerte,
Dewyl onz' eigenwillig' aart
Gekruiſſigt is in 't herte.

6. d'Eenvoudigheit is bly en vry,
Is Heer, en zal 't wel blyven,
Zy heeft het Lam, daar door kan zy
Satan en Vleeſch verdryven;
Zy maakt de ziel vernoegt en ſtil,
Niets kan met haar vermengen;
Zelfs al wat haar beſtormen wil,
Moet louter vreede brengen.

7. O Eenvoud! aller eere waard,
Men kan in U zich gronden;
Zy volgen 't Lam alleen op aard'
Die U waaragtig vonden.

Door

Door U komt onze ziele tot
Haar doelwit, en kan leeren,
Dat al wie groot wil zyn in God,
Moet Niets te zyn begeeren.

N°. 40.

2. Myn ziele zogt zo lange,
Haar wierd zo bange,
Myn ziele zogt zo lange,
Nu heeft zy ruſt;
Ik heb 't geen ik verlange,
En ben 't bewuſt. ://:

3. Het Schepſel is verzwonden,
Daar dit gevonden;
Het Schepſel is verzwonden,
Als God na by;
De Geeſt is Hem verbonden,
En eeuwig vry. ://:

4. Hoe

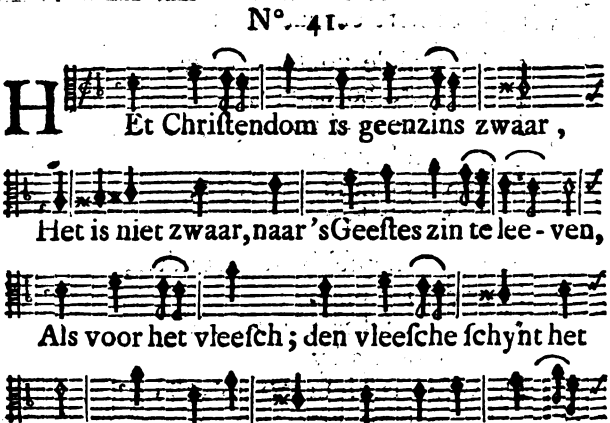
Digitized by Google

4. Hoe is de ruſt zo zoete,
Die ik ontmoete!
Hoe is de ruſt zo zoete,
In ſtillen grond!
Ik zit aan Jeſus voeten,
Tot aller ſtond ://:

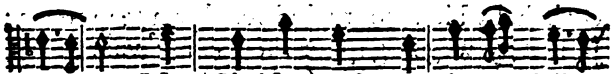
5. Wie deeze Ruſt wil vaten,
Moet alles laaten;
Wie deeze Ruſt wil vaten,
Moet arm en klein,
God lieven en zich haaten,
Volſtandig zyn. ://:

6. God zuiver en alleine,
In alles meine;
God zuiver en alleine,
Zy all' uw goed,
Eenvoudig, ſtil en kleine,
Gy worden moet ://:

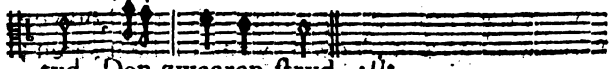
N°. 41.

Digitized by Google

geeven: Maar Christus zelfs voert in ons t'aller

tyd Den zwaaren ſtryd. ://:

2. Een Kindje hebt gy ſlegts te zyn,
En anders niet te doen als 't lichte lieven,
O bloode ziel! uw Heiland werkt geen pyn;
Het kleinſte kind kan zyne moeder lieven:
Wat ſchroomt gy dan? Verban uw vreeze maar,
Het is niet zwaar. ://:

3. Uw Vader vordert ſlegts uw hert,
Op dat Hy het vervull' met zyn genade;
De goede God maakt geenen menſche ſmert,
Uw Eige wil alleen doet u het kwaade.
Die Hem zich geeft gewillig in den dood,
Bevangt geen nood. ://:

4. Werp, werp geruſt uw kommer weg,
Die 't hert verzwakt, die vrugtloos u zou plaagen,
Geloof alleen, en wees getrooſt, en zeg:
(Als angſt of vrees uw zwak gemoed komt knaa-
Myn Vader, zie my met erbarming aan, (gen)
Zo is 't gedaan. ://:

5. Bezit uw ziel voorts in gedult,
Kont gy terſtond des Vaders hulp niet merken;
Misgrypt gy u, miſt gy door eige ſchuld,
Smeek om genaê, en dat zyn Geeſt u ſterke:
Zo is 't by Hem, als of 't een kind verziet,
Als niet geſchiet. ://:

6. Stel in 't Geloof uw hert te vreên,
Al zou het nacht en donker om u weezen,
Uw Vader doet niets kwaads met u, ô neen!

Gy

Digitized by Google

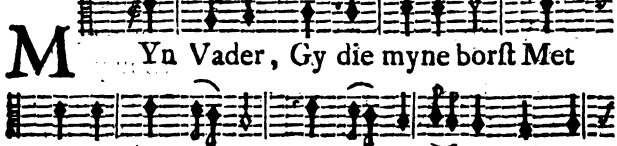
Gy hebt by Hem voor wind nog ſtorm te vreezen;
Ja ziet gy weg nog ſpoor, niets als gevaar,
Geloof Hem maar. ://:

7. Zo zullen haaſt de neevels vliên,
Dat gy uw Heil met blydſchap zult aanſchouwen,
Voorwaar gy zult, 't geen gy gelooft hebt, zien;
Dies moogt gy uwen Vader ganſch vertrouwen.
Ziet hoe de waare Chriſten dan gewis
Regt zaalig is. ://:

8. Wat zuimt gy dan! wie heeft geen luſt
Om zich aan God regt kind'lyk heen te geeven!
Gae toe, myn ziel, geniet die zoete ruſt,
In vreede zult gy voor uw Vader zweeven.
Werp ganſch getrooſt all' uw' angſtvalligheên
Op Hem alleen. ://:

N°. 42.

Of Melod. *Ik weet een uitverkore Stad.*

MYn Vader, Gy die myne borſt Met liefde hebt vervult, Na dat Gy zalig hebt geſtilt Myn ſmert en zielen-dorſt.

2. Myn hert is teêr tot u gezind,
Met diep' eerbiedigheit,
En wenſcht, dat Gy my zelv' bereidt
Tot een eenvoudig Kind.

3. O Zalig elk! die U erkent,
En uwen grooten Zoon,

Als

Digitized by Google

Als gy van uw genadetroon
Uw Licht in 't herte zendt.

4. De weereld, die van uwe pracht,
Doorvlochten is alom,
Al 't Schepsel, schoon 't is doof en stom
Verkondigt uwe macht.

5. Die zich van U heeft afgewendt,
Is d'arme Mensch alleen,
Hy is met d'ydelheit te vreên;
Dewyl hy U niet kent.

6. En zy, die niet meer blind nog doof,
Nog onervaren zyn,
Gemeenelyk verschillig zyn,
Van Zin en van Geloof.

7. Voor deezen zyt Gy al te goed,
Voor and'ren te gerecht,
En daarom hebt Gy Kind nog Knegt
Die uwen wille doet.

8. Wat gaan die buiten zyn my aan!
Gy zyt myn Schild en Loon!
Dies wil ik, als een Knegt en Zoon,
Op uwe wegen gaan.

9. Zy mogen denken wat hen lust,
Die van U slegts gehoort,
En die der wetten last bezwaart,
Dewelk' een Kindje kust.

10. Ik doe niets als alleen door Dy,
Uw jok is my geen last,
Uw' wegen zyn my regt gepast;
Ik heb U lief, Gy my.

Digitized by Google

N°. 43.

2. Allertrouwste Liefde!
Mogt ik U regt pryzen!
In den geest U dienst bewyzen!
Als ik uw genade,
En uw' ziels-geschenken
Inniglyk kom na te denken,
Buig ik my, Lam! voor Dy,
En moet, van verblyên,
Liefde-traanen schreijen.

3. Uitverkoore Bruigom!
Zie dog op my armen,
Met uw' oogen, vol erbarmen.

Voor

Digitized by Google

Voor U legt myn ziele
In het ſtof zich neder,
Dog houdt myn geloof, hoe teder,
Aan uw' trouw'; Heere houw
My ook aan uw' zyde,
Trek met my ten ſtryde.

4. Gy kent myn verlangen,
En wat my kan laaven;
O zo geef my deeze Gaave:
Anders niet te hebben,
Dan U nooit te miſſen,
En U in den geeſt te kuſſen.
Bruidegom! Kom, ey kom!
En dat myne ziele
Ook uw kuſſen voele!

5. Man en Hooft, vergun my,
Dat ik my verblyê
Onder uwe Maagden-rye;
Want ik heb verkooren,
Door uw' liefd' gedreeven,
Niets als *lieven* al myn leeven.
Heilig Lam, Laat uw vlam
Ganſch myn hert doorgloejen,
Sluit het in uw' boejen.

6. Nu, daarby zal 't blyven,
U tot Bruigom kiezen;
Mogt ik U dog nooit verliezen!
Dit, dit zy myn Alles,
Ja myn Eenig leeven,
Voor des Bruigoms oogen zweeven.
Keeten my Aan uw zy'.
Hebt gy my verkooren,
Wilt my 't oor doorbooren.

Digitized by Google

N°. 44.

Melod. *Het beſt heb ik verkooren.*

Of Pſalm 130.

2. Men ſtaat, van ſlaap verreezen,
In Chriſtus vrindſchap op;
Men heeft geen ſtraf te vreezen
In 's leevens ganſchen loop;
Men eet en drinkt in liefde,
Voelt honger en gebrek;
Maar tot onz' eeuw'ge Liefde,
Is onze grootſte trek. ://:

3. Is dan de dag verloopen,
Zo ſluit men, wel te moé,

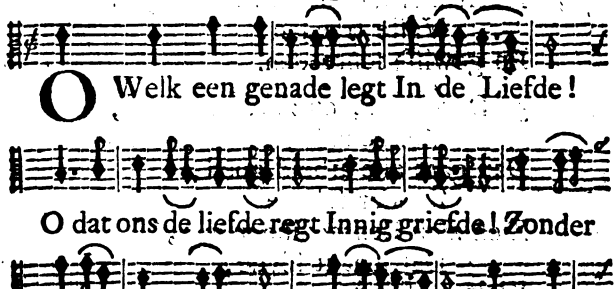
En

En 't hert voor Chriſtus open,
Zyn moede oogen toe.
Ook worden in de droomen,
(Zou men in droomen zyn)
Geen beelden ingenomen,
Als Chriſtus glans en ſchyn. :||:

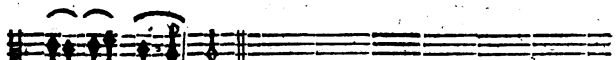
4. Men is ſteeds by zyn herte,
Heeft vreede dag en nagt,
De ſmaad geeft ons geen ſmerte,
De weereld word veragt,
By 't hooren, zien en voelen,
Hoort, ziet en voelt men niet,
Als ſmerten 't vleeſch doorwoelen,
Weet men van geen verdriet. :||:

5. Gewis, wie eerſt de zonden
In Chriſtus bloed verdrenkt,
En ylings en van gronde
Zich aan zyn Heiland ſchenkt:
Die kan zeer heilig hand'len,
En kan vaſt anders niet.
O Jeſus! leer ons wand'len,
Zo als 't uw Geeſt gebiedt. :||:

N°. 45.

Digitized by Google

't leeven wichtig.

2. By de liefde word de laſt,
Onder 't bukken,
En die and're zielen vaſt
Onderdrukken,
Ligt gelyk een veedertje;
Men mag vraagen:
Heeft men iets te draagen?

3. 't Lieven is de zoetſte luſt,
Zonder klachte;
Zy voert tot de zielen ruſt
Ons zo zagte,
Dat men nog van niemand weet,
Wiens begeeren
Was, daaruit te keeren.

4. Als men zich aan Jeſus Chriſt
Ganſch verhandelt,
En in Hem verlievet is,
En zo wandelt,
Heeft men (want de liefde dryft)
Vaſte treeden,
En gewiſſe ſchreeden.

5. Dan is lyf, en zin, en moed,
Vol genade,
Dan gaat alle arbeid goed,
Zonder ſchade.
Zien zich Eensgezinden aan,
Dat maakt blyde,
Klein en fris ten ſtryde.

N°. 46.

Digitized by Google

N°. 46.

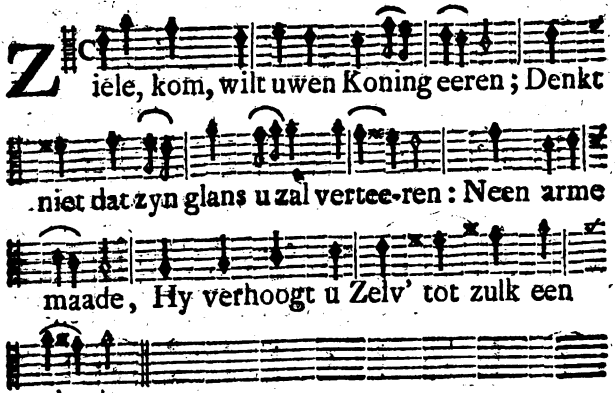
2. Dat dan uw Geeſt my dryf,
Heer, tot een misgevallen
Steeds in myn werken allen,
Dat ik in Demoed blyf.
Want dien geeft Gy genade,
Die op des Ootmoeds pade
Wand'len geſtadiglyk;
Daarom my hier toe dryf.

3. Ja help tot deezen zin,
En prent het in myn herte,
Is 't nodig, ook met ſmerte,
Dat ik een Kind ſlegts ben;
Niet ſtae naar hooge dingen,
Maar houw my tot geringen,

Digitized by Google

Tot deezen kinder-zin
Voer my, myn Heiland, in.

N°. 47.

2. Ja, gy Kleinen hebt Hem 't hert genomen,
Als gy ſchreijend' tot Hem zyt gekomen.
't Zyn liefde traanen,
Die den weg tot zyn gemeenſchap baanen.

3. Zulke zielen zyn Zyn herts-begeeren,
Die, als zy Hem met haar Gaaven eeren,
Met armoê blinken,
En die bloot in zyn genade zinken.

4. Kom, en leg u neder aan zyn voeten;
Laat u aan zyn liefde-keetens ſluiten,
Het oor doorbooren,
Want gy zyt dog maar voor Hem gebooren.

5. Zeg tot uwen Vrind en Heere verder:
Ziet, ik blyf uw Schaap en Gy myn Herder;
Ganſch door te breeken,
Wil ik heden u op nieuws verſpreeken.

6. Zyne

6. Zyne vlamme, die ons hert verſlonden,
En ons innig heeft met Hem verbonden,
Brand' alle tyden,
Als wy voor den menſchen Hem belyden.

7. Deeze Pelgrimſchap, waarin wy wand'len,
En niet naar onz' Eigen wille hand'len,
Kan zelv' getuigen,
Dat wy van niets weeten als van buigen.

8. O hoe zal men Boven zich verheugen!
Als wy ons Verbond vernieuwen meugen,
In d'uitverkoorne
Gemeinte, die Bruid! die eerſtgeboorne!

9. Inniglyk Geliefde, wy belyden,
Dat ons dit nog ſmert by al ons ſtryden,
En liefde-branden,
Dat het onzen moed ontbreekt aan handen.

10. Dog hier zyn wy ganſch tot uwen wille;
Wilt Gy het verlangen in ons ſtillen,
U meer te leeven,
Willen w' ons ten einde toe U geeven.

N°. 48.

Digitized by Google

2. O, wie moet zich niet verblyden!
Dog met diep geboog'nen zin;
Wie is 't, die niet t'allen tyden,
Licht des Vaders, U beminn'!

3. Wie zal antwoord voor Hem vinden,
Die zyn Heiland niet greep aan,
Als Hy zyn genade-winden
Over zyne ziel liet gaan!

4. Wie legt niet in 't ſtof gebogen,
Die een weinig weet en kent,
Wat des Konings meededogen
Al aan ons heeft aangewendt.

5. Ruimte heeft Hy ons gegeeven,
Zyn Getuigen baan gemaakt,
Daar zyn Woord, het Woord ten leeven,
Zich bewyſt en herten raakt.

6. Machtig zyne kracht beweezen,
Dat Hy alles maaken kan;
Eeuwig zy zyn Naam gepreezen,
Loov' hem alles, man voor man.

7. Bron van liefde! vol genade,
Diep buig alles voor U neêr,
Ook met woorden, meer met daaden,
Hert en wandel, hoogſte Heer.

8. Laat niets aan ons ov'rig blyven,
't Welk niet voor en met U is.
Want U willen w' ons verſchryven,
Die ons Alles zyt gewis.

9. Geef ons tevens deeze beede:
Dat uw Naam geheiligt zy,
Wy een Zout zyn hier beneeden,
En van alle domheit vry.

10. Maak

Digitized by Google

10. Maak ons U tot een Gemeente,
Welke onder ſpot en hoon,
Glinſter' als een eêlgeſteente,
Uwe ziel ten arbeids-loon.

N°. 49.

haar zonden! ://:

2. Gy zyt licht, en ik ben duiſter;
Gy zyt rein, Ik gemein;
Ik ben zwak, Gy kracht en luiſter.
O Verloſſer van de zonden!
Laat U vinden. ://:

3. Zou myn Heiland my niet heelen!
Hoe? hing Hy, Dan om my,
Aan het kruis vergeefs vol builen?
Zoud' ik in den dood ſteeds zweeven
By het leeven? ://:

4. Ey, de Liefde moet dog lieven;
Zou zy dan, Daar zy kan,
Myn verſtorve ziel niet grieven?
Nu zy zal dog ook des Armen
Zich erbarmen. ://:

5. Maar

5. Maar, ô! waarom duurt het lange,
Eer uw ſpoed Hulpe doet?
Spoed u, anders is my bange,
Dat de dood my overyle,
By 't verwylen. ://:

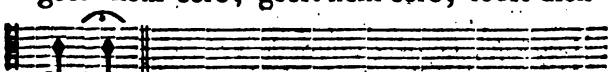
N°. 50.

Digitized by Google

geeft hem eere, geeft hem eere, looft dien

ſterken.

2. Eer ooit Menſche was gebooren,
Heeft Hy ons bereids gekent,
En in Chriſtus uitverkooren,
Zyne gunſt tot ons gewendt.
d'Aarde met haar heir-gewemel
Dienen ons, ja zelfs de hemel,
Wyl wy door zyn Eenig Kind
Hem tot Kinders ://: zyn bevrindt.
Eeuwig, eeuwig duurt die vreede,
Die Hy ons in Hem deelt meede;
Eeuwig zy 't in hert en zinnen,
Boven alles ://: Hem te minnen.

3. Laat ons nu dan, met verblyden,
Tot den lieven Vader gaan,
En in zyne liefde weiden,
Als Zy doen, die voor Hem ſtaan;
Heilig, heilig, heilig zingen,
En het hallelujah bringen
Onzen God, en ook het Lam,
Dat voor ons ter ://: ſlagtbank kwam.
Laat ons pryzen zyne daaden,
En het groote werk der g'naden,
Dat hy eeuwig ons verkooren,
Nu tot Kinders ://: heeft herbooren.

4. Zielen, leert uw Heiland kennen,
Die u heeft ter dood bemint,
Leert u regt aan Hem gewennen,
Als uw Broeder, Raad, en Vrind,

Als

Als uw ſterken God in 't ſtryden,
Als uw' luſt in uw verblyden,
Als uw' waard' Immanuël,
Als uw' Trooſt en ://: beſte Deel.
Eeuwig, eeuwig duurt de vreede,
Die zyn liefd' aan ons deelt meede;
Eeuwig zullen wy hem looven;
Hier op aard' en ://: namaals Boven.

5. Treedt maar heen, getrooſt, ten Throone,
Daar 't geſlachtte Lam te zien;
U kan dog van Godes Zoone
Niets als liefd' en gunſt geſchiên.
Hy verwagt u met verlangen,
Om met armen u t'omvangen;
En het allerhoogſte Goed
Meê te deelen ://: door zyn bloed.
Groote g'naad' is daar te vinden,
Hy wil zich met ons verbinden,
Dat ons nooit, in vreugd' of lyden,
Yets zal van zyn' ://: liefde ſcheiden.

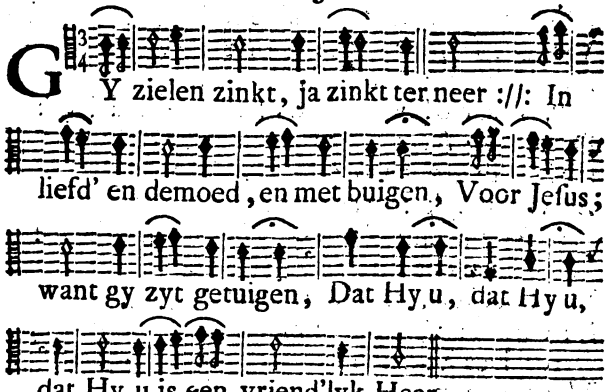
6. Hy biedt in deez' g'nade-dagen
Elk zyn Godheits Volheit aan,
En 't is waarlyk zyn behaagen,
Dat maar elk tot Hem mag gaan.
Niemand heeft zich hier te ſchaamen,
Neen, hier heeft men ſlegts te neemen;
Wie een hong'rig herte heeft,
Wordt verzaadt door ://: Hem, en leeft.
O genade voor genade!
Volheit ſtroomt 'er vroeg en ſpade,
Welluſt, die in God maakt dronken,
Word ons eeuwig ://: ingeſchonken.

7. Nu

Digitized by Google

7. Nu, zo hoor de zwakke toonen,
Liefste, van het dankbaar hert
Uwer Dogteren en Zoonen,
Dat aan u geoffert werd;
Tot wy t'zaamen eeuwig looven
Uwe Majesteit daar Boven,
Daar wy zullen gloria
Zingen, en Hal ://: lelujah.
Prys en dank, en kracht en eere,
En wat meer zyn roem vermeere,
Word' aan onzen God gegeeven.
Laat ons Hem ter ://: eeren leeven.

N°. 51.

2. Veel, veel heeft Hy aan ons gedaan, ://:
Hoe konnen wy de vreugde weeren,
Wy zien naar onzes herts begeeren,
Verheugt ://: de Stad des Heeren aan.

3. Mag dog de weereld, doof en blind, ://:
Van deeze krachten niets ervaaren,
Als wy maar houden en bewaaren,
Wat elk ://: van Hem in 't hert bevindt.

4. Wy

Digitized by Google

4. Wy merken den verheeven rook ://:
Der aangeſtokene gebeden
Der Heil'gen in de hoogte treden,
Der Eng'len :// wierook brandet ook.

5. Wy vatten in den Geeſt ons aan, ://:
In Eenen liefdes-grond te zinken,
Uit Eene rotſteens-vloed te drinken,
Te gaan ://: op een genade-baan.

6. Zy is, zy is een doorne-ſteg, ://:
Men moet de ruwheit ondervinden;
Edog, men kan 't niet beeter vinden;
Het is ://: de algemeene weg.

7. Leeft voort in dood en doods gevaar, ://:
In 's weerelds ſtal gebond'ne Kalv'ren,
Van ons leeft niemand voor zich zelven;
Hier ſterven ://: wy, en leeven daar.

8. Maar ô! wie zyn wy! wat genaad'! ://:
Dat ons de Avondmaals-bazuine,
(O heil te groot voor ons onreine)
Zo vriend'lyk ://: aan het herte ſlaat.

9. Wy neemen 't, wyl gy 't geeven wilt, ://:
Wy willen ons niet langer weeren,
Wy ſmeeken, wilt U tot ons keeren,
En vormen ://: naar uw heilig beeld.

10. Des Vaders groote zielen-hof ://:
Moet men met veel geduld beſproejen,
Want alle Planten, eer zy groejen,
Verſterven ://: in het buitenſt' lof.

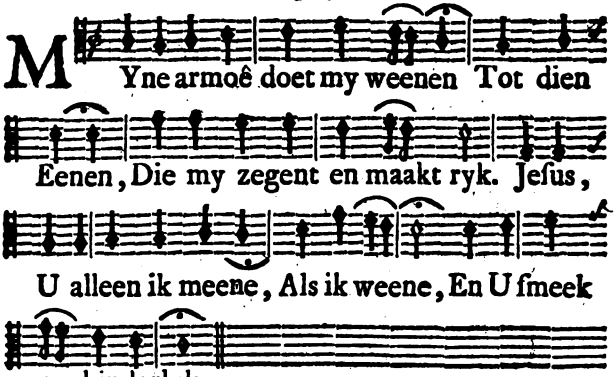
11. Heer help 't ons doen, hier is de hand, ://:
Wy willen U gehulpen worden
In 't zalig werk van 's Kruices Orden,
Tot dat wy ://: ſtaan in 't Vaderland.

N°. 52.

Digitized by Google

N°. 52.

Of Melod. *O myn ziel wat zoete tyden.*
Of Pſalm 38, of 61.

2.

O wie zal my krachten geeven,
Om te leeven,
Dat ik regt myn God bemin!
Heer, laat my uw' Geeſt ontſteeken,
En verbreeken
Myn verhardt gemoed en zin.

3.

Jeſus, tot U vliedt myn herte,
Vol van ſmerte,
En van dorſt verdroogt en mat;
Gy kont myn verlangen ſtillen,
My vervullen,
Dat ik ben verkwikt en zat.

4.

O! verſtrooi ze, die my hind'ren;
Gy kont mind'ren
Der verzoeking ſterke macht.

Digitized by Google

Myn geloof blyv' onbezweeken,
U te spreeken,
Zo bevind ik moed en kracht.

5.

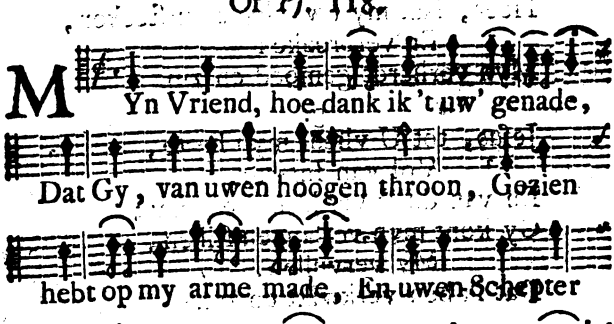
Vl met uitgestrekt erbarmen
Tot my armen,
Druk my eens aan uwe borst.
O! Gy kent dog myn verlangen,
U t'omvangen,
Bruidegom, naar wien ik dorst.

6.

Gy blyft eeuwig myn verblyden,
Ook in 't lyden,
Als my angst en kommer plaagt.
Want Gy zyt die uitverkoorne;
Het verloorne
Hebt gy nimmer weggejaagt.

N°. 53.

Of Melod. *Staat op myn Bruid myn schoone vrouwe.*
Of *Ps.* 118.

Dat

2. Ja Bruidegom, wat zal ik zeggen?
Is 't waarheit, of bedrieg ik my,
Dat ik niet meer in 't graf zou leggen
Des doods? en leef ik nu voor Dy?
Wanneer is myne ziel den Kwaaden,
Den Vorst der weereld dog ontrukt?
Wanneer bestroomt met uw genade?
En in het hemelsche verrukt?

3. Dit heb ik in my waargenomen,
Ter zyner uure, zo ik meen,
Dat ik myn Vyand ben ontkomen,
En dat Uw licht myn hert omscheen,
Toen wierd my 't kleed dat my verheugde,
Als uwe Esther aangedaan,
Toen gaaft Gy my des Geestes vreugde,
En hing my 't kindschaps-zegel aan.

4. Myn Bruidegom en Vorst der throonen,
Wat doe ik nog in deezen tyd?
By Satans stoel is 't schaad'lyk woonen,
Myn schat is nu in d'eeuwigheit.
Beneden heb ik niets verloren,
Niets is hier, daar myn ziel op hoopt,
Ik ben van Jesus uitverkoren,
En op het hemels Ryk gedoopt.

5. Indien myn ziel nog vaſt mogt hangen
By eenen draad aan deeze aard',
Dat zy naar 't yd'le zou verlangen,
Niet met haar Bruigom ganſch gepaart.
Ach! was dit nog myn liefſte leeven,
Myn Jeſus, zo word Gy geſmeekt,
(Want ik ben ganſch aan u gegeeven)
Dat Gy dien band dog haaſt verbreekt.

6. Verbreek, vergruiz' in 's herten gronde,
Wat Gy niet goed in my bevindt,
't Zy ik ben aan een halm gebonden,
Of aan een keeten, zo Gy 't vindt.
Is 't alles eens in uwe oogen,
Die ſlegts een geeſt, die vry gemaakt
Door 't bloed des Lammes, kont gedoogen,
En die de vreemde luſt verzaakt:

7. Zo leer my, trouwſte Bloed-getuige,
Dat het uw's Vaders wille zy,
Dat ik my ganſch ten kruice buige,
Van aardſch' en eigen liefde vry,
En 't geen ik in het vleeſch nog leeve,
Den vleeſche afgeſtorven leef,
Myn geeſt tot U naar boven zweeve,
En ſlegts aan uwe liefde kleef.

8. Daar is myn hert, myn God en Koning,
Verkies het dog tot uwen throon.
Het is wel eene arme wooning,
En Gy zyt groot, ô Godes Zoon!
Alleen de liefde, die U neder
In myne arme Menſcheit toog,
Die trek U tegenwoordig weder,
En werp op my haar hert en oog.

9. Kom,

Digitized by Google

9. Kom, vriend'lyk Lam, kom, laat U kuſſen,
Kom, myner zielen zoetſte Gaſt,
Ik kan U eeuwiglyk niet miſſen,
Ik ken U, en ik houd' U vaſt;
En wierd ik tot een rif op aarden,
En kookt' ik alle krachten uit;
Myn herte, 't welk Gy met U paarde,
Is eeuwig uw' en blyft uw Bruid.

10. Hier is de plaats, hier zult Gy woonen,
Hier zal myn Koning en myn God,
Als op den ſtoel der eeren, throonen;
Uw vreede-groet zy myn Gebed,
Uw ſchepter zy myn ganſche Wille,
Uw ryk, myn Lichaam, Ziel en Geeſt,
Waar in uw' Naame zy gevreeſt,
Uw ruſtplaats, myn Gemoed zeer ſtille.

11. Ja, Amen, daar zyn beide handen
Op nieuws, zo als het U behaagt;
'k Min U met hert en ingewanden,
Myn Alles zy daar aan gewaagt.
Ik draag myns trouwen Bruigoms Naame,
Zyn Wonden-bloed, hoe zeer verſmaadt,
Zyn Kruispaal, van elk een gehaat,
Op rug en borſt en voorhooft. Amen.

N°. 54.

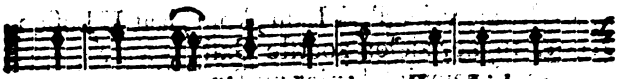
Of Melod: *Tot u verheft ik myn gezicht.*

Of Pſalm 100 en 131.

DE *Ziel* van Chriſtus heil'ge my, Zyn *Geeſt* ver-

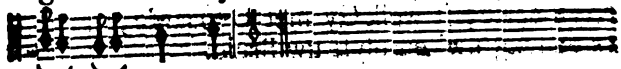
Digitized by Google

vernieuw myn hert daar by, *Zyn Lichaam*,

ganſch voor my verwondt, Maak' my naar

Lyf en Ziel gezond.

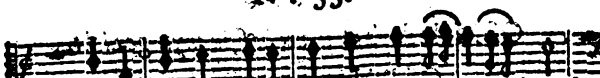
2. Het water 't welk'er, op den ſtoot
Des ſpeers, uit zyne Zyde vloot,
Dat zy myn bad, en al zyn bloed
Verkwikk' myn hert en zin en moed.

3. Het zweeten van zyn aangezicht
Laat' my niet komen in 't Gericht.
Zyn ganſche lyden, kruis en pyn,
Zy myn eens leevens Medicyn.

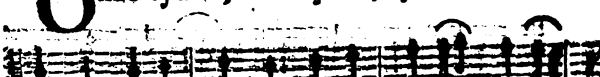
4. O Heiland Jeſus! hoor naar my,
Neem en verberg my ganſch in Dy,
In hand- en voet- en zydes-wond',
Voor Duivel, Dood, en Vloek en Zond'.

5. Ja ruk my eens uit allen nood,
En plaats my nevens U, myn God,
Op dat ik met al 't Hemelſch heêr,
In eeuwigheit uw Lof vermeer.

N°. 55.

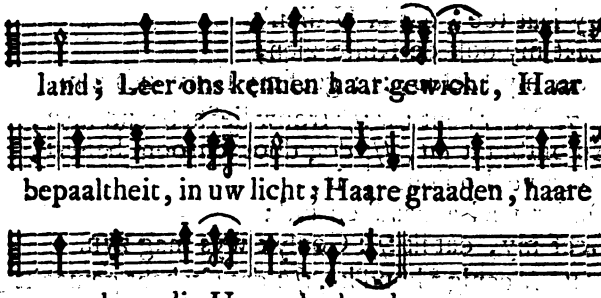

Onze tyden, onze tyden, zyn in uwe hand,

Wilt ons leiden, wilt ons leiden, tot in 't Vader-

land,

2. Gy, wiens Naame :/: onuitspreeklyk is,
En die Amen :/: zyt en blyft gewis.
Heere, die in d'Eeuwigheit
Voorbepaalt * hebt plaats en tyd,
Daar uw Hoopje :/: zyn en blyven moet.

3. Die ons Luiden :/: als zyn knechten kent,
Gift'ren, huiden :/: nooit zich van ons wendt,
En die, in zo veelerley
Zwaare Proeven, ons daar by
Meer als ymand :/: op der aard' erkent.

4. Wiens genade :/: zo oneindig groot
Tot ons Maaden, :/: arm en naakt en bloot,
Dat wy voor U staan beschaamt,
En geen woord, gelyk 't betaamt,
Vinden konnen :/: als wy tot U gaan.

5. Zie dog op my, :/: roept deez' ganſche ſchaar
Ziel beweeglyk, :/: en elk een van haar;
Zeegen' elken g'naden dag,
Dat ik vruchten draagen mag,
Jeſus, deel my :/: van uw' Oly-meê.

6. Welke wond'ren :/: doet Gy niet aan my
Tot verwond'ren! :/: ik ben ſtom voor Dy.

* Hand. 17. vs. 26.

Digitized by Google

Gy laat toe, dat ik U dien',
Laat my ook de Ruſte zien;
Geef my Liefde, ://: geef my Eenvouds zin.

7. Yder kent uw ://: trouw liefhebbend hert,
En ontbrant nu, ://: dog door ſchroom benert,
Over veel onlouterheit,
Onder veel genaad' en tyd;
Geef my, dat ik ://: Godlyk wys mag zyn.

8. Meenig * hond'ke, ://: dat Gy hebt gemaakt
Tot uw kind'ke ://: 't welk uw liefde ſmaakt,
Legt voor U in 't ſtof zich neêr,
En zegt: ziet uw Roof, myn Heer;
Maak de Liefde ://: my ten eigenſchap.

9. O Gy dierbaar ://: en geſlachtte Lam!
Breng uw vuur maar ://: voorts in volle vlam,
Spreek ons van de zonden vry,
Maak ons dankbaar, ſtil en bly,
Diep van wortel ://: in des Kruices ſtam.

10. Wilt ons hooren ://: die hier voor U ſtaan,
En ons leeren ://: trouwlyk voort te gaan,
Op dat elk gezegend zy,
En U met veel vrucht verbly,
En wy alle ://: in de Liefde ſtaan.

11. Maak, ey maake ://: dat uw Prieſter-volk
Trouw bewaake ://: de Getuigen-wolk,
Dat ons werk zy afgedaan,
Eer wy in de Ruſte gaan;
Laat ons lieven ://: zo zyn wy vernoegt.

* Matth. 15. vs. 26.

N°. 56.

Digitized by Google

N°. 56.

2.

Hy zag in 't bloed my leggen op den velde,
Zyn hert ontſtak in heeten liefde-gloed;
Dat was genoeg, dat Hy zyn leeven ſtelde
In myne plaats; dat Hy, beſpat van bloed,
De Pers des toorens voor my trad: (ſtad.
Nu voert Hy uit den dood m' in 's leevens Vreede-

3. (den,

Gy moeſt met angſt den gloed des vuurs doorwaa-
Den gloed des vuurs, Uw Geeſt zo bang en heet;
Gy hebt om my, met hellen-angſt * belaaden,
In zwaaren ſtryd het milde bloed gezweet;

* Pſ. 116. vs. 3.

Digitized by Google

Gy proefd' een bang' en bitt're dood,
En wierd, om ons, van God verlaaten in den nood.

4.

O Bruigom! uw' geheimnis-volle liefde
Heeft U tot een *Anathema* gemaakt.
Hoe! kon de liefd' U tot den Vloek toe grieven?
O Ja, Gy zyt door liefd' aan 't Kruis geraakt.
Gy naamt u aller Dooden aan,
En hebt den wreedsten dood deswegen uitgestaan.

5.

Zo hebt Gy dan, ô dood! den Man verslonden,
En wist het niet dat Hy het leeven droeg;
Hem is 't gelukt, hy heeft den dood gevonden,
Wien zyne kracht door eenen slag verwoeg.
Zo dat de dood my nu niet schaadt;
In Jesus is de dood voor my het leevens-zaad.

6.

In Christus dood is nu myn dood verdreeven;
Zy is de weg ter zaalig' eeuwigheit;
Zy schept met een in 't hert een ander leeven,
Dat in Zyn dood en bloed begraaven leit.
Hier breekt, hier smelt myn steene hert, (smert.
En smaakt de hemel-vreugd voor helsche angst en

7.

Nu brengt myn geest, al juichend, haare gaaven,
Gods licht doorstraalt myn duister hert en zin,
Nu kan 't gemoed zich in een koelbron laaven,
Nu blinkt de ziel als Jaspis en Robin.
Als ik naar Hem ben uitgestrekt, (bedekt.
Zo krygt myn geest Zyn kleed en word met licht

8.

Nu voel ik der genade zoetste blikken,
Nu rust ik in Zyn liefde-schoot, zeer bly;

Daar

Daar word myn ziel van dooden zonden ſtrikken,
En van den dienſt der ydelheden vry.
Als Jeſus bloed haar heeft verciert,
Word zy als Koningin den Koning toegevoert.

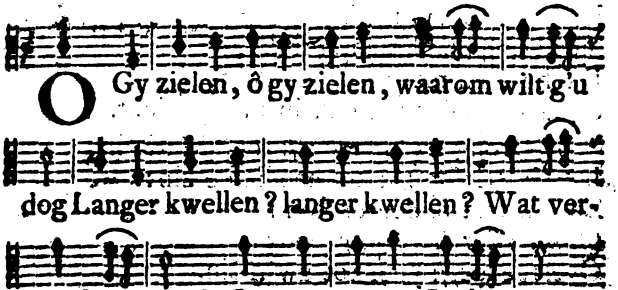
9.

Zo ſchroom ik niet de Mirrhe van het lyden,
Dewyl de mirrh de ſchoonſte balzem heeft.
Vernuft en vleeſch en weereld! wykt ter zyden,
Wyl Chriſtus Jok myn hert den vreede geeft.
De Liefde ging den ſmallen ſteg,
Uit liefde kies ik ook dien lieven kruiſſes weg.

10.

Myn God! ontſteek in my des kruiſſes vlamme,
Laat haare gloed door 't goud der ziele gaan.
Verſterk my dog in den geſlachtten Lamme,
Dat ik verklaart mag in uw ſmeltkroes ſtaan.
Genoeg, of ſchoon het vleeſch verderft, (erſt.
Als men door 't bloed des Lams in 't kruis den zegen

N°. 57.

ruſt

ruſt te vinden, eind'lyk komen dog.

2. In deez' dagen ://: laat uw' Joſua
Naar u vraagen, ://: Jeſus Jehovah,
Uwe Vorſt in 's Vaders throon,
En Mariaas kuiſche Zoon,
Zegt gy heden ://: ofte morgen, Ja!

3. Zielen, kieſt Hy ://: u tot zyne Bruid,
Wat verlieſt Gy ://: als gy niet beſluit!
Voelt gy dat zyn liefd' u trekt,
Blyft niet langer opgewekt,
Maar gaat waarlyk ://: tot uw' Koning uit.

4. Waarom gaat gy ://: heen, vol rouw' en pyn?
Wilt gy haaſt vry, ://: Wilt gy zalig zyn,
En ontvliên den hoogſten nood,
Den reeds ingedrong'nen dood?
Uwe zaak zy ://: uwen Koning vry'n.

5. Groote Koning ://: wiens doorſtraalend licht
In uw' wooning ://: 't oog der Eng'len rigt
Tot U, en zo krachtig trekt,
Dat het zich met vleug'len dekt,
Straal de Zielen ://: ook in 't aangezicht.

6. Drong uw' liefde ://: tot * Maria in,
Die Gy griefde ://: tot een liefde-zin:
Zo ontfonk te deezer ſtond
Onzer aller hert en grond;
Overreede ://: yder tot uw' Min.

* Luk. 7. vs. 47.

N°. 58.

Digitized by Google

N°. 58.

2.

Myn gaan, myn ſtaan, myn arbeid, bidden, zingen
Zy nu voortaan naar Jeſus wil gericht,
Geen lief nog leed zal my van Jeſus dringen,
Want Hy alleen, hy is myn leevens licht;

Waar-

Waarom ik alle leeven
Ganſch over heb gegeeven,
Daar Jeſus niet in leeft;
Ik wil, als rank, aan Hem den Wynſtok kleeven,
Tot zyne kracht my ganſch doordrongen heeft.

3.

Myn geeſt verſmelt in Jeſus angſt-zweet-droppen;
Daar zingt en ſpringt, daar vind zy Schats genoeg;
Schoon 't my ontroert en 't herte wel doet kloppen,
Dat * God wierd Menſch, en myne ſtraffen droeg,
Als ik dit heb voor oogen,
Dan word myn hert bewoogen,
Dog is 't my veel te hoog.
Gy nogtans blyft myn eenig doel en poogen;
Och, dat myn ziel op duive-vleug'len vloog!

4.

Ik agt de macht des Satans nu verbroken,
De Vyand legt, door 't Recht, in onmacht neer;
Hy kan niet meer my door zyn vrees beſtoken,
Hy zwigt en *ſtaat nu onder mynen Heer*.
Aan deezen wil ik kleeven,
Aan Hem wil ik my geeven,
Trots wie my ſchaaden kan;
Ik zal in Hem voor alles zeeker leeven,
Hy is myn God, en ik kleef aan Hem an.

5.

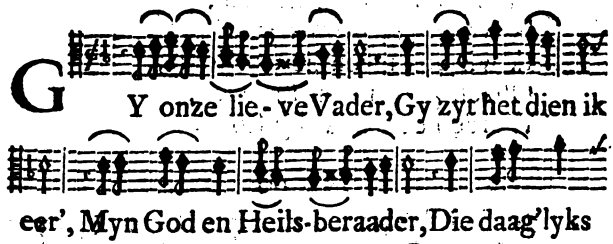
Och yl, myn Heil (Uw liefd' is ongemeeten)
En red my van my zelven, zie my aan
In myn elend', verbreek de zonden-keeten,
Zo dring ik door, en kom ter vryheits-baan.
O dat ik niets meer kende,
Waar ik my keer of wende,
Als U gebenedyt!

* Joh. 1. vs. 1. en 14.

Weg

Weg weereld, vleesch, met uwer lusten bende,
Myn hert zy slegts daar Gy, myn Jesus, zyt.

N°. 59.

2. Het Lam is onze Broeder,
Wyl Gy de Vader zyt,
En onzer zielen Hoeder,
Dies ben ik zeer verblydt,
En bidde U ganſch innig aan,
O myn getrouwe Koning,
Ley my op uwe baan.

3. Geef uw Gemeent', die eenlyk
Op U vertrouwt en bouwt,
Genade, dat z' alleenlyk
Aan U getrouw zich houdt.
Heer Jesus, laat tot geener tyd

Haar

Digitized by Google

Haar uit de zinnen komen,
Dat Gy geſtorven zyt.
4. En hier meê wil ik zwygen;
O Vader, my zo waard,
En my ter aarden neigen,
Ik wormtje, ſtof en aard',
Ik wil ook uwen lieven Zoon,
Onzen getrouwen Broeder,
Worden een waardig Loon.

N°. 60.

2. Hoe zalig zyn die arme kinders,
Als hen hun zielen-nood ter herten komt te gaan,
Die dan geen oogenblik op eigen kracht beſtaan,
Maar

Digitized by Google

Maar vlieden ganſch getrooſt, zo als zy zyn, als
Naar 't Moeder-hert van Jeſus heen, (Zonders,
En zeggen: Ziet hoe jammerlyk ik ben.

3. Wat vreede voelt een arme Made;
Als zy zo zondig en onweerdig zig bevindt,
Dat zy geheel niets goeds meer op te brengen vindt,
Maar by dit alles weet: Het is dog vrye g'nade,
En ganſch getrooſt gelooven kan,
Het komt op niets als op den Heiland an.

4. Dat kan den armen Zondaar ſterken,
Dat eige moeit' nog deugd, nog wat men zelver heeft,
Het recht tot 's Heilands bloed en zyn genade geeft,
Maar dat men 't krygt om niet, en niet om zyne wer-
Hoe zyn zy dog zo zeer verblydt (ken.
In Uw verdienſt, dat Gy haar alles zyt.

5. Wy zyn te vreên, hoe zwak en hoe verdorven,
Myn Heiland, en elendig wy ook zyn,
En dat geen eige kracht kan van't verderf bevry'n.
Gy zyt genoeg voor ons en 't geen Gy hebt ver-
Hoe zalig is ons Lot dan nu, (worven;
Al heeft men niets als uw Genaad' en U.

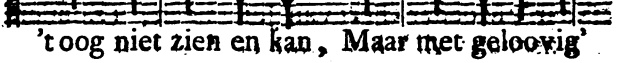
N°. 61.

Digitized by Google

't oog niet zien en kan, Maar met geloovig'

oogen an.

2. Gy zyt, ô zielen-Bruidegom,
Een alles-lievend Weezen,
Wat krank op aarden tot U kwam,
't Wierd all' van U geneezen;
Ik heb uw kleed ook aangeraakt,
Een uwe wonder-kracht gesmaakt.

3. Ik weet, myn Heiland, dat Gy my
Onwêerdig hebt verkooren,
En dat uw' liefde-hand daar by
My 't oore zal doorbooren,
En, als Gy tot den Vader spreekt,
Ook meê voor myne ziele smeekt.

4. Leg Gy ook in myn mond en hert
Wat myne ziel moet smeeken,
Op dat myn herte biddend werd,
En leer my 't Abba spreeken;
Kom, Priester uit het hemelsch Choor,
En bid dog myne ziele voor.

5. Myn Abba, om uw' zaligheit
Aan my te openbaaren,
Hebt Gy, my wormtje, in der tyd,
Voor dagen en voor jaaren,
Door uwe wonderbaare magt,
Uit 's Moeders lichaam voortgebragt.

6. De weereld viel my in het oog,
Ik kreeg in haar behaagen,

Haar

Haar ſchyn byna myn hert bewoog,
My aan haar op te draagen;
De luſt dryft verder in de zond',
Dat weet Gy, die het hert doorgrondt.

7. By zulk een ſcheemering gewis,
Daar dag nog nacht zich ſcheidet,
Daar 't niet geheelyk duiſter is;
Nog 't waare Licht ons leidet,
Misgaat de meeſte Chriſtenheit
Den weg tot haare zaligheit.

8. Daar word men eerbaar en gerecht,
Daar vreeſt men Hell' en plaagen,
En blyft zyn leeven lang een Knegt,
Dezelfde all' zyn dagen;
Want doet men reis die zonde niet;
Is daarom, dat ze ſchand'lyk heet.

9. Het hert neemt Chriſtus zin niet aan,
De driften blyven leeven,
En moeten zich ſlegts nu en dan
Tot iets gehoorzaams geeven,
Als, op dat men zyn luſt bereikt,
De eene Satan d'ander wykt.

10. Van zulk een droeve ſlaaverny
Wierd ik, ter zaal'ger ſtonde,
Door mynes Konings liefde vry,
Toen ik Hem heb gevonden.
Zo dat ik dien genade-dag,
Voor myn geboorts-dag reek'nen mag.

11. Hier is nu dat geringe hert,
Dat Jeſus 't hert kon breeken,
Als hy 't door onverdiende ſmert,
Aan hell' en dood ging wreeken.

Digitized by Google

Zo kom dan, liefſte Bruidegom,
In myne ziel, ô Liefſte kom!

12. Dankzegging, eerbied, plicht-bewys
Kan men te weege bringen,
Maar Liefde komt op geene wyz'
Door gaav' of ſchoone dingen;
Men ſchenk huis, hof, of wat bekoort,
Zo komt 'er dog geen Liefde voort.

13. De vreeze voor der Hellen pyn
Kan niet tot Liefde dryven,
Ook moet des Hemels zonneſchyn
Hier zonder werking blyven;
De Liefde die het hert bevindt
Is d'oorzaak, dat het herte mint.

14. Men lieft wat men nooit heeft gezien,
Pas komt het ons te vooren;
Ja naauwlyks hoort men iets van Dien,
Of 't kan het hert bekooren.
Op deeze wyz' in 't hert gegrieft,
Is 't, dat myn herte Jeſus lieft.

15. Myn Salomo, zo liefde-ryk,
Kom in myn ziele binnen,
Beheerſch daar, meer als koninklyk,
Myn hert en all' myn zinnen,
Het weete wie het weeten kan,
Ik ben des Heilands onderdaan.

16. Die aan het kruis geſchandvlekt wierd,
Wien thans zyn Volk verlochent,
En die, naar zynes Ryks manier,
Met ſmaad de zynen teekent,
Is myn en myner Broed'ren Hooft,
Aan welken onze ziel gelooft.

N°. 62.

Digitized by Google

N°. 62.

Of Melod. *Ik weet een uitverkore Stad.*

2. Wy leeven Hem, die ons is goed,
De Liefde neemt niets aan,
Wat zy niet zelver in ons doet,
Wy kleeven aan Haar aan.

3. Hoe zullen wy zo vrolyk zyn!
Wie lieft is altyd bly,
Houw ons U maar beſtendig rein,
Eenvoudig ook daar by.

4. Wy zinken op den Rotſteen neêr,
Zo veel wy Leeden zyn,
En leeven Hem tot prys en eer',
En blyven ſtil en klein.

5. Wy roemen ons des bloeds allein,
Des Mans, die ons gewan,
Wy, en die voor den Throone zyn,
Wy drinken all' daar van.

6. Verwek uw Vuur, ô Lam en Hooft!
Zo dient uw' Onderdaan;

Digitized by Google

Gy zegent all wat U gelooft,
En ziet het gunſtig aan.

7. Zo breeken wy door alles door,
Gaan daar de Wind zich roert,
En waaken over Chriſtus Choor,
Die zyne Kudde voert.

8. O Leeven! wortel in ons in,
Ja doop ons in uw meir,
Zo worden wy zo ſchoon en rein
Als het gewaſſchen heir.

9. Ziet op der Vaad'ren trouwe Schaar,
Zy ſchroomden ſmaad nog ſpot,
Zo blyft uw ooge rein en klaar,
En ziet alleen op God.

10. Pryſt onzes Konings kruis-verſtand,
Die doe ons 't kruis-kleed aan,
En, tegens Hem in liefd' ontbrandt,
In Sions muuren ſtaan.

N°. 63.

2. Kom, laat uw's herten water ſpringen,
En door myn's herten aarde dringen,

Uwer

Digitized by Google

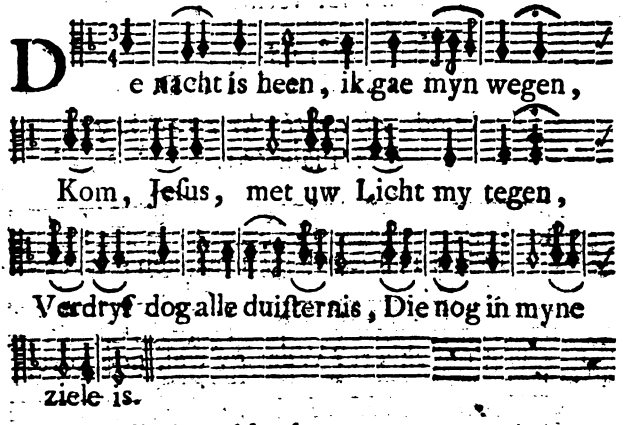
Uwer wonden zap, zo zagt,
Geeve my tot groenen kracht.

3. Uw hooft gescheurt van doorne-steeken,
Laat' alle bloed van boven leeken,
Uwes aangezichtes zweet
Vloei op mynes herten kleed.

4. Zo zal ik schoon en heerlyk bloejen,
En U tot lust en vreugde groejen,
En zo zal myn herte Dyn
Regt gewenschte Gaarden zyn.

Nº. 64.

MORGEN-LIED.

2. Uw dierbaar bloed, voor my vergooten,
En van uw lichaam afgevlooten,
Maak my van alle zonden rein,
Zo zal ik schoon en zuiver zyn.

Digitized by Google

3. Dat zy myn kleed, van U verkreegen,
En zou zich iets in my beweegen,
Dat eere nog by Menſchen zoekt,
Dat zy met alle zond' vervloekt.

4. Gy zyt de Schoonſte onder allen,
Wien ik alleen wil wel gevallen,
Myn Bruidegom uit Judaas ſtam,
Myn Zielen-vriend, myn Offerlam.

5. Met hert en mond zyt Gy gepreezen,
Dat Gy u hebt aan my beweezen,
Als Vader, Helper, Raad en Schild,
En dat gy my behouden wilt.

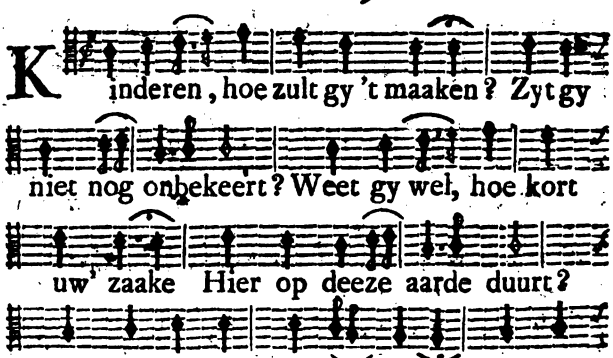
6. Beſcherm my heden met de mynen,
Laat over ons uw aanzicht ſchynen,
Wat nodig is, dat geef ons, Heer,
Dat elk van ons uw lof vermeer.

N°. 65.

KINDER-LIED.

Of Melod. *Als een Herder zyne Schaapen.*

Of: Pſalm 91.

als

als de Zonne zyn ? Och hoe vee-le zyn bedroo-

gen Door des weerelds valſche ſchyn!

2. Ey zo komt, om van de zaaken,
Die u in den weg nog ſtaan,
('t Is eens tyd) een eind te maken;
Satan, laat die Schaapjes gaan:
Onze kind'ren 't Lam behooren,
Dat gy in de zwynen (*a*) vaart:
Zy zyn maar voor Hem geboren;
Kind'ren tot het Lam vergaart.

3. Heilig' Eng'len, wilt bewaaken
Dit onnozele Geſlacht,
Wilt u zelven dienſtbaar maaken;
Yder neem zyn Kind in acht,
Dat het kwaade hen niet nader',
Dat de Satan hen niet ſchaadt,
En, wyl gy ſteeds ziet den (*b*) Vader,
Zegt Hem hoe 't die kleinen gaat.

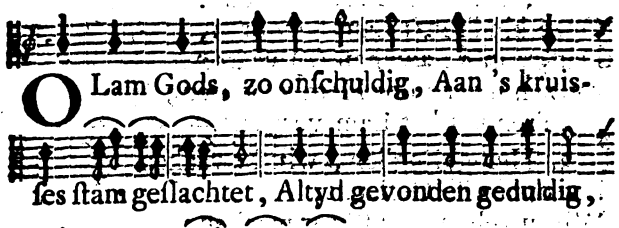
4. Ja, kom zelfs tot ons beneden,
Heilig Kind, Immanuël,
U behooren onze Leeden,
U behoort een yder ziel;
Kon U zelven niets verhind'ren
Dat Gy wierd een arrem Kind:
Maak die Kleinen tot uw' kind'ren,
Wyl Gy dog de kinders mint.

(*a*) Matth. VIII. 32.
(*b*) Matth. XVIII. 10.

Digitized by Google

5. Laat de Kind'ren voor U leeven,
Sterven aller eigenheit,
Sterven alle wederſtreeven,
Sterven de gemaklykheit,
Sterven 't ongehoorzaam dwingen,
Sterven alle huichlery,
Sterven alle ſpeelſe dingen,
Amen, dát het alzo zy.

N°. 66.

N°. 67.

Melod. *Wat eint Gy groote Zielen-man.* p. 25.

1. Verliefde in het Zond'ren-heêr,
Hier werpen wy ons alle neêr,
En bidden U in demoed aan;

Wat

Wat wy niet hebben regt gedaan,
Dat overzwem, ô Heere, met uw bloed,
En daar het noodig, bruik de goudsmids-gloed.

2. Het Lam, dat onze schulden droeg,
Is ook tot Heiliging genoeg,
Het A en O, (en dit is waar)
Dat maakt ons onze oogen klaar,
Den wandel wakker, hert en zinnen rein:
Zo branden wy en zyn der Kerke schyn.

3. Zo vattet in den geest u aan,
En yder hert yl' wat het kan,
Schoon 't nog zo vol van elend zy,
Het bloed des Lams dat maakt ons vry;
Het Offerlam, voor ons geslacht * voorwaar,
Dat stelt zich yder ter Verzoening daar.

N°. 68.

Melod. *Koning geef ons moed &c.* p. 57.

Koning Jesus wien wy lieven,
Maar veel duizend, duizendmaal te weinig nog;
Heerscher, die het hert kont grieven,
Trek ons dieper ://: in U nog;
Wees ons goedig,
Maak dog spoedig,
Dat wy 's weerelds jok afschudden,
Goede Schaapjes worden van uw kleine kudde.

N°. 69.

Melod. *Gaat verbreidt, de Majesteit.* p. 58.

Lam en Hooft, Voor die gelooft,
Alles zy op de genade gewaagt,
Ganschniet zien, En dog niet vliên,

Maar

* Jes. LIII. 4.

Digitized by Google

Maar ſtaan op Hem die alles draagt.
Dat is uwer kind'ren kracht,
Dat neem ik ook ſteeds in acht,
Dat ik op de g'nade ſtae,
Als ik niet weet waar ik gae.

N°. 70.

Melod. *Hier is een hoopje Zielen.*

DE Liefde zal ons leiden,
Den weg bereiden,
En ons haar Werk beduiden,
Tot meen'gerley,
Of 't voor ons tyd tot ſtryden,
Of 't ruſtdag zy:
Wy zien bereids, van wyden,
De zoete tyden,
Van zegen en verblyden,
Maar trouw, maar trouw! ://:

ENKELDE VERZEN.

1.

Melod. *O gy Zielen-bruidegom.* p. 42.

G'nade bidden wy van U.
G'nade is der zielen anker,
En een Kranke
Vindt in uw genade zagt'
Heelings-kracht;
Laat genade onze herten
Steeds verlichten alle ſmerten,
Van des kruiſſes Ridderſchap.

II.

Digitized by Google

II.

Melod. *Voor 's Bruigoms oogen zweeven.* p. 84.

Laat ons, ô zalig Weezen!
Uw' ope brieven zyn,
Waar in het is te leezen,
Hoe 't uwe liefde mein';
Wat zy aan ons verricht heeft,
En hoe men U als dan
In eeuwigheit verplicht leeft,
Hoe goed men worden kan.

Bewaar ons, Heer, te zaamen
By een, op 's kruices weg,
Dat wy in uwen Naame,
Door 't eng van 's weerelds ſteg,
Van vlammend vuur ontſteeken,
Vereent in liefde-gloed,
Al kampend, heene breeken;
Zo word nog alles goed.

III.

Melod. *Gy zielen zinkt &c.* p. 95.

O bind ons aan uw liefde vaſt, ://:
En geeft ons 't geen zy hebben moeten,
Die als uw' Kind'ren U ontmoeten,
Een jok :/: dat op hun ſchoud'ren paſt;
Een inniglyk te vreeden hert, :/:
Een zwemmend hert in uwen bloede,
By allen arbeid wel te moede,
By 't lieven :/: eene zagte ſmert.

IV.

Digitized by Google

IV.

Melod. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

Gedenk dog niet der Majeſteit
Van uwen hoogen throone,
De liefde, die U zo bereidt,
Steld' in de doorne-kroone,
Die kom U heden in den zin,
Met al uw ziels erbarmen,
O trouwe Broeder, om ons in
Dit oogenblik t'omarmen.

Stort voorts in ons tot aller tyd
Dien yver, die U griefde,
En heilig' ons inzonderheit
In 't hooftgebod der liefde,
O Bruidegom, zo heffen wy
Uw lof op hooge toonen,
En leeven broederlyk voor Dy,
Als Dogteren en Zoonen.

V.

Melodie als vooren.

WY leggen alle zwaarigheit
Op U en uwe krachten,
En draagen dus uw jok bereit,
Uw' hulpe wy verwachten;
O ruſt dog niet met geeſt en kracht,
Tot Gy de Broeders alle
Beweegt tot uwe Ridderſchap,
Laat U dit wel gevallen.

VI.

Digitized by Google

VI.

Melod. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

Geef ons, in de pelgrims-dagen,
Eenen regten Lammes-zin,
Lyf en all' daar aan te waagen,
Om het ſchoone kruis-gewin.
Laat ons, in de bloed'ge g'nade,
Rein gewaſſchen voor U ſtaan,
En op onzen wandel-pade,
Met het zégel-teeken gaan.

VII.

Melodie als vooren.

Wonder-God! aan uwe voeten
Word Gy van ons aangebeên.
Onze ſchulden af te boeten
Gaaft Gy zelfs uw lichaam heen.
Ongehoorde aart van lieven,
Eerſt geſchaapen, dan gekocht,
Schuim en vuilnis af te wryven,
En in 't eige bloed gedoopt.
Laat uw' Zalving ons doordringen,
En door hert en ziele gaan,
Jaarlyks twaalfmaal * vruchten bringen,
Tot w' op Sions ſtraaten ſtaan.

VIII.

Melod. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

ZO kom, ô hooggeliefde Vorſt
Der zwakken en der kleinen,

* Apoc. 22: 2.

Naar

Naar wien ons hert en ziele dorſt,
Gy eenig goed der Dynen;
Toon ons uw vriendlyk aangezicht,
Verdubbel kracht en zegen,
Zo word de zwaarſte laſt ons ligt,
Op onze Pelgrims-wegen.

IX.

Melod. *O Jeſus-Chriſt, die Gy my zyt.* p. 148.

Uw kruis, die ſmaad, die angſt, die ſmert,
Die ſtriemen en die wonden,
Die hebben my het ganſche hert
Genomen en gebonden.
Dit is het vuur, dat my ontbrandt,
Dit roert myns herten gronden,
Dat Gy in zo veel hoon en ſchand,
Gedoodt zyt voor myn' zonden.

X.

Melod. *Ik wil 't waagen.* p. 12.

Zeeg'ne, zeeg'ne ://: ons uit vrye g'naad,
En bejeeg'ne ://: ons, ô Liefd' en Raad,
Gy aan 't kruis gemartelt Hooft
Voor een yder, die 't gelooft,
O dat yder ://: voor u blyven mogt'.

Digitized by Google

EVANGELISCHE LIEDEREN.

TWEEDE DEEL.

N°. 71.

2. Geef, dat niets in myn hert en zin
Als uwe liefde woone:
O druk ze dog op 't diepſt my in,

Digitized by Google

Zy zy myn Schat en Kroone.
Neem alles weg, werp alles uit,
't Geen my van U wil scheiden,
En niet lyden,
Dat ik, als uwe Brüid,
Mag in uw' liefde weiden.

3. Myn Heiland, gy stond in myn nood,
En hebt myn plaats vervangen,
Gy stierf voor my een Moorders dood,
Aan 't vloekhout opgehangen,
Bespot, bespuwt, verguist, verwondt,
O mogten my uw wonden,
t'Allen stonden,
Met liefd' in 's herten grond
Doorpriemen en doorwonden!

4. Uw bloed, gestort aan 's Kruices paal,
Is kostlyk en vol zegen;
Myn hert is als van steen en staal,
En boos van aart daar tegen.
O laat uw's bloeds doordringb're kracht
Myn harde hert doorweeken,
En verbreeken,
Op dat ik dag en nagt
Mag van uw' liefde spreeken.

5. O dat myn hert regt open stond,
Dat angst-zweet op te vangen,
Dat bloed, dat u om myne zond'
In 't Hof droop langs de wangen!
O, dat myn hert voor dat Rantzoen
Zich ganssch u toe mogt wyên!
Met verblyên,
Gelyk de zielen doen
Die liefde-traanen schreyen.

Digitized by Google

6. O dat ik als een teeder kind
U weenend na mogt loopen!
Zo lang tot Gy, die Zondaars mint,
Uw' armen my deed open,
En uwe dood myn koud gemoed,
Met pylen uwer liefde,
Zo doorgriefde,
Dat Gy myn eenig Goed
Mogt blyven, en myn Liefde.

7. Och! trek my dan, zo loop ik naa,
Zo loop ik zonder miſſen;
Ik wenſch niets anders vroeg nog ſpae,
Dan, Jeſus, U te kuſſen.
Ik wenſch alleen uit uwen mond
Den Trooſt voor myne zonden,
En myn wonden,
Op dat ik in den grond
Van Vreeze word' ontbonden.

8. Myn liefſte Schat, myn waardſte Kroon,
Myn hoogſte Goed, myn Leeven,
O neem my aan, uw kruis ten loon,
'k Wil my aan u ook geeven.
Want buiten u is niets als pyn,
Ik vind hier over alle,
Niets als galle;
Niets kan myn trooſt hier zyn,
Niets kan my wel gevallen.

9. Waart Gy 'er niet, myn Toeverlaat,
Waar' 't beeter nooit gebooren,
En week gy nog met uw' genaad',
Waar' al myn heil verlooren,

Digitized by Google

Geef dat ik U, myn beſten Vrind,
Regt zoek, en beeter maaten
Mag omvaten,
En als ik u bevind',
In eeuwigheit niet laaten.

10. Gy hebt my altyd trouw bemint,
Getrokken op uw' wegen,
Eer ik nog had iets goeds bezint,
Waart Gy tot my geneegen.
Myn Herder, wilt dog verder my
Met uwe liefde weiden,
En geleiden,
En, in wat nood ik zy,
Doorhelpen t'allen tyden.

11. Laat uwe liefde nu voortaan
Myn ganſche ſtand verzieren,
En, zo ik ooit mogt dwaalen gaan,
Terſtond te regt my ſtieren:
Laat zy my altyd goeden raad,
En, regte werken leeren,
U ter eeren,
Of, ziet gy eenig kwaad',
Zich vrindlyk tot my keeren.

12. Laat zy my vreugd' in treurigheit,
In zwakheit krachten geeven,
En, als ik na volbragten ſtryd,
My zal ter ruſt begeeven,
Laat, Jeſus, my uw liefde-hand,
Waarop ik my durf waagen,
Onderſchraagen,
En uit dit vreemde land
Ter heerlykheit indraagen.

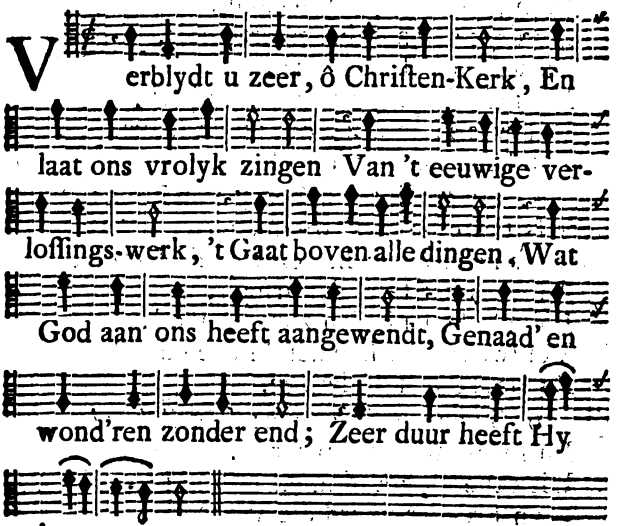
N°. 72.

Digitized by Google

KERS-LIEDEREN.

N°. 72.

Melod. *Ein kindelein zo löbelich.*

2. Den Satan ik gevangen lag,
'k Was in den dood verlooren,
De zond' my plaagde nacht en dag,
Waar in ik was gebooren;
Ik viel 'er daaglyks dieper in,
Niets goeds was in myn hert en zin,
Het kwaad had my doordrongen.

3. Myn werken waren al te ligt,
Het was daar meê verdorven,
De vrye wil vlood Gods gericht,
En was ten goed' verſtorven;

Digitized by Google

De angſt my tot vertwyfling dreef,
Dat niets dan ſterven by my bleef,
Ter hellen moeſt ik zinken.

4. Toen ſmertte God, in d'eeuwigheit,
Myn jammer boven maaten,
Hy dagt aan zyn barmhertigheit,
En wild' my helpen laaten;
Hy neigd' tot my zyn Vader-hert,
Het was Hem ernſt om myne ſmert,
Zyn beſte liet Hy 't koſten.

5. Hy ſprak tot zynen lieven Zoon:
't Is tyd om ons t'erbarmen,
Vaar heen myns herten waarde Kroon,
En wees het Heil der armen,
En help hen uit den zonden-nood,
Verzwelg voor hen den bitt'ren dood,
En laat ze met U leeven.

6. Toen zey de Zoone: *Ziet ik kom!*
En kwam tot ons op aarde,
Uit eene Maget rein en vroom;
Myn Broeder wierd die Waarde,
Gaf geen gedaante van zyn macht,
Maar ging in 't *vleeſch* arm en veracht;
Den Satan wild' Hy vangen.

7. Hy ſprak: O Ziel! houw u aan my,
Ik kom u te bevryden,
Ik geef my zelven ganſch voor Dy,
Myn arm zal voor u ſtryden;
Want Ik ben uw', en Gy zyt myn',
En waar Ik ben zult Gy ook zyn;
Geen Vyand zal ons ſcheiden.

8. Vergieten zal men my myn bloed,
Daar toe myn leeven rooven,

Dat

Digitized by Google

Dat lyd' ik alles u ten goed',
Houdt vaſt dit in 't geloove:
Ik ſterf voor uwe zond' en dood,
Myn' onſchuld draagt uw' ſchuld en nood,
Dat doet u zalig worden.

9. Ten hemel, tot den Vader myn,
Vaar ik weêr uit dit leeven,
Daar wil ik uwe Heiland zyn,
Myn Geeſt wil ik u geeven,
Waar door gy my zult kennen all',
Die u in droefheit troofſten zal,
En in de waarheit leiden.

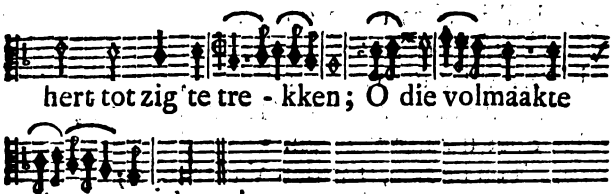
10. Wat ik gedaan heb en geleert,
Zult gy ook doen en leeren,
Zo word myn Koninkryk vermeêrt,
Tot Godes roem en eêre.
Voor Menſchen-leer u nu behoed,
Want die verderft dat edel goed,
Dat laat ik u voor 't leſte.

N°. 73.

Melod. *O Kersnagt, ſchooniſter &c.*

Digitized by Google

2. Hy komt, hy komt, die overſchoone,
Op dat Hy by de menſchen woone,
Hy, vol van waarheit en genaâ:
Zo lang verwagt in ſterk verlangen,
Met vreugde-traanen op de wangen,
Van 't heilig Volk; elk ſlaa hem gaâ.

3. Auguſtus dient hem, ſchoon onwetend,
Die 's weerelds omring hield geketend
Aan zyn vermogen heerſchappy;
Herodes, ſchoon hoe zeer afkeerig
Van 't heilig Kind, veinſt zich begeerig
Tot hem, hoewel vol Tiranny.

4. Wie zal zyn hert dan niet bereiden,
Om 's hemels Koning te geleiden
In 't binnenſt van zyn eige ziel;
De Ziel, om welkers heil te winnen,
Hy 't groote Werk hier ging beginnen,
Waar door Hy in deez' laagte viel.

5. Kom Jeſus, kom dan welbeminde,
Kom in ons hert uw' wooning vinden,
Of ſchoon u Bethlehem niet acht;
Kom, neem de Ziel in, wilt daar ruſten:
Zo zwemt de geeſt in volle luſten,
Die op uw' blyde komſte wagt.

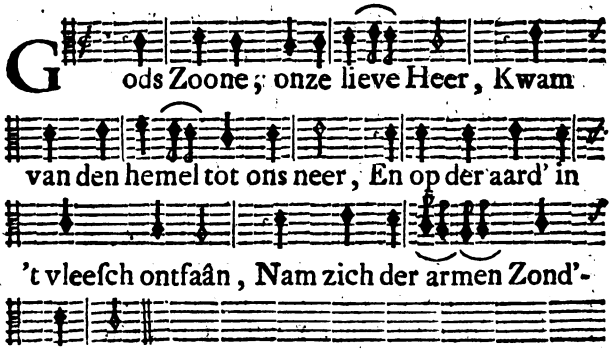
N°. 74.

Digitized by Google

N°. 74.

Of Melod. *Tot u verhef ik myn gezicht.*
Of Pſalm 100 en 131.

*

2. Of ſchoon Hy was van eeuwigheit,
Den Vader ook in Heerlykheit,
In Weezen, Macht, en Eer gelyk,
Kwam dog tot ons op 't aarderyk.

3. Nam aan ons arme vleeſch en bloed,
Uit eene Jonkvrouw, ons ten goed',
Ontfangen van den Heil'gen Geeſt,
En onbeſmet is Hy geweeſt.

4. Dit, dit Geheim zo wonderbaar,
't Welk God ons zelfs maakt openbaar,
Aanbidden wy met hert en mond,
En zyn verblydt van 's herten grond.

5. Want onze Heiland, 't eeuwig Woord,
Op deeze wyze, ongehoort,
Geworden is ons ganſch gelyk,
Dat wy 't Hem wierden in zyn Ryk.

* Oud Moraviſch Lied.

Digitized by Google

6. Hy wild' alzo van Zond' en Dood,
Van Duivel, Hel en allen nood
Zyn volk verloſſen machtiglyk,
En zalig maaken eeuwiglyk.

7. Dies hy in alles is verzogt,
Zelfs als een vloek aan 't kruis gebrogt,
Op dat Hy deernis hebben kond'
Met onze zwakheit, val en zond'.

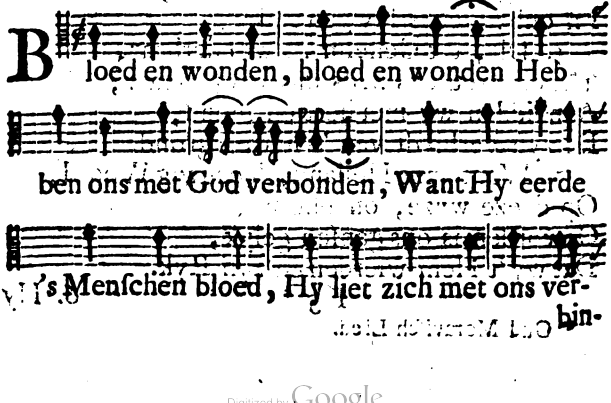
8. Wie dit gelooft en daar by blyft,
Word zynen Heiland ingelyft,
Is over zyn Menſchwerding bly.
Geniet zyn Heil, van jammer vry.

9. Maar wie in ongeloof dit wraakt,
Zich Chriſtus komſt niet eigen maakt,
Zyn komſt als waare Menſch en God,
Die blyft in dwaaling, zond', en dood.

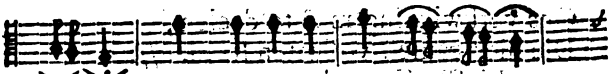
10. O Chriſtus! waare Godes Zoon,
Gy die van uwen hoogſten Throon,
Op aarden kwaamt in need'righeit,
Breng ons en elk ter zaligheit.

N°. 75.

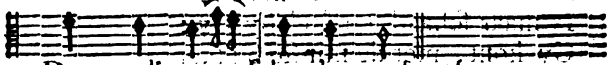
Melod. *Vader vol van liefd'.* p. 71.

bin-

binden, Hier als onzen Broeder vinden;

Dat maakt onze ſchaade goed. ://:

2. Al wie ziddert ://:
Dat Hy heeft zyn God verbittert,
Zie nu in deez' wiege daar,
Als een arrem Kindje teeder,
Die God zelfs is, leggen neder
Voor der armen menſchen ſchaar. ://:

3. Nieuw gebooren ://:
En van eeuwigheit verkooren,
Allerliefſt genaden-kind!
Hoor, hoe men de menſchen-kind'ren,
De ontblootte arme zond'ren,
Over U vól vreugde vindt. ://:

4. Zy omvangen ://:
Vol van liefde uwe wangen,
Ja zy kuſſen uwen mond;
Uw nog onverſtaanbaar duiden,
Komt den Zielen zoet te luiden,
Door de Slangen tand verwondt. ://:

5. Lof zy geeven ://:
Uw naauw aangevangen leeven,
En zyn in 't geloof verblydt,
Dat Gy, in de g'nade-tyden,
Hem komt zulk een Heil bereiden,
En een Kind geworden zyt. ://:

6. Uit uw' Zyde ://:
Zullen in de laatſte tyden
Bloed- en waterſtroomen gaan,
Ons te waſſchen en te heelen, Ons

Ons verkwikking meê te deelen,
Die hier ganſch verlaaten ſtaan. ://:

7. Lieſſte Zoone! ://:
Aller weereld ſchat en kroone
Is maar ſchaad' en drek by Dy:
Gy kont, met de minſte blikken,
Millioenen maal verkwikken,
Werp ook eenen blik op my. ://:

8. Laat dog heeden ://:
Alle and're ydelheden
Uit myn hert en zinnen vliên;
Wil my vreemde luſt beweegen,
Neigen tot des weerelds wegen,
Laat my op uw' Kribbe zien, ://:

9. Daar Gy, Koning, ://:
Die den Hemel hebt ter wooning,
En de Heer van alles zyt,
Langs de diepſte jammer-wegen,
In den vleeſche neêr geſteegen,
Onder ons gekomen zyt. ://:

10. Goede handen ://:
Grypt my eens uit 's doodes banden,
Want ik naar u uitzien zal,
Wen ik, als een kind, ten hemel
Overgaan zal, uit 't gewemel
Van dit aardſche traanendal. ://:

PAAS-LIEDEREN.

N°. 76.

Melod. *De Ziel van Chriſtus heil'ge my.* p. 101.

Digitized by Google

2. Hy heeft des doods en Duivels macht
Verſtoort, verbroken door zyn kracht,
Gelyk 'er doet een ſterke Held,
Wiens zwaare hand den vyand velt.
Hallelujah. ://:

3. Wat is 'er dat ons nu kan ſchaân,
De Zonden-ſchuld is afgedaan,
De Satan is in 't ſtof gelegt,
En Wy ontfangen 't kinder-recht.
Hallelujah ://:

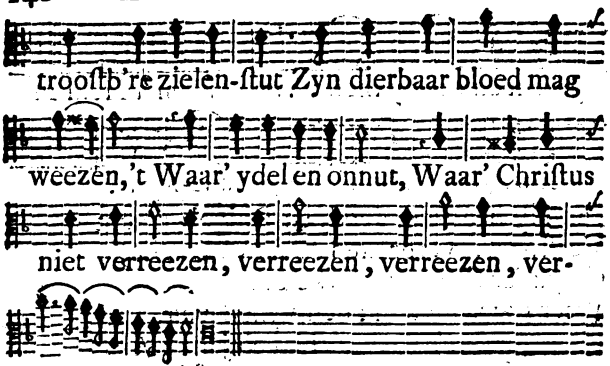
4. O Jeſus Chriſt, wy zyn verblydt,
Dat Gy der Zond'ren Heiland zyt,
Ley ons door uw' barmhertigheit,
Met vreugd', in uwe heerlykheit.
Hallelujah. ://:

N°. 77.

Melod. *De liefde voortgebragt.*

Digitized by Google

2. 't Waar' vrugteloos, met hert
En ziel God aan te kleeven,
En door 't geloof, met smert,
Zich tot zyn dienst begeeven,
't Waar' teffens dwaas bestaan,
(Hoe hoog by God gepreezen)
Zyn leerpad in te gaan,
Waar' Christus niet verreêzen. ://:

3. De zwaare zonden-schuld
Stond onverzoent nog open,
Voor die hier, met geduld,
Op 't onverganklyk hoopen,
Ja zelfs, met 't zalig tal
Der dooden uitgeleezen,
Waar' 't uit en niet met al,
Waar' Christus niet verreezen. ://:

4. Als 't Hooft leeft, moeten wis
Ook d'and're leeden leeven;
's Wets eerstling-gaaf die is
Tot heiliging gegeeven.
Van 't ov'rig'; Dit net past
Op Christus, d'eerst' in deezen,

Des

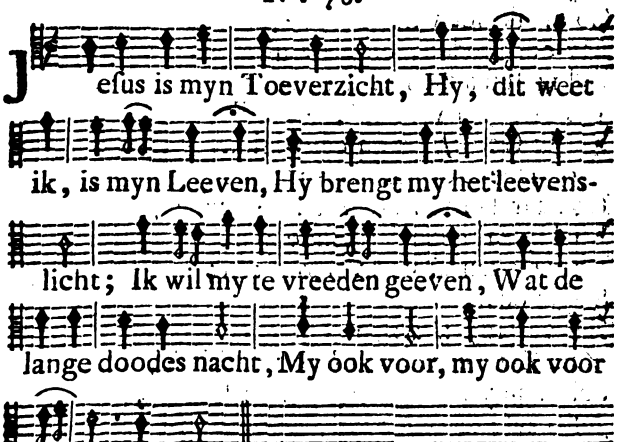
Digitized by Google

Des ſtaat de hoope vaſt,
Nu Chriſtus is verreezen. ://:

5. Natuur ons dit meê wyſt,
Die toont, dat uit verderven
Een beter weezen ryſt,
Veradelt door het ſterven.
Dit kan klaar yder een
Uit zaaden, planten leezen;
Wie ziet voor ons geen reên,
Nu Chriſtus is verreezen. ://:

6. Zyn Leer, die ſtrekt en wekt
Tot ſterven en verzaaken,
Ons klaar dien weg ontdekt,
Die na moet heerlyk maaken.
Elk zy dan vry geruſt,
Om nood nog dood te vreezen,
En dien' zyn God met luſt,
Nu Chriſtus is verreezen. ://:

N°. 78.

2. Je-

Digitized by Google

2. Jesus, Hy myn Heiland, leeft,
Ik zal 't leeven ook aanschouwen,
Ik zal zyn daar Jezus zweeft;
Daar op kan myn hert vertrouwen;
Daar het Hooft des lichaams is,
Komt ook yder ://: Lid gewis.

3. Ik ben, door der Hoope band,
Al te naauw met Hem verbonden,
Myns geloofs verliefde hand
Is te vast om Hem gewonden,
Dat my ook geen doodes-ban
Immer van ://: Hem scheiden kan.

4. Ik ben vleesch, en aard' en zand
Zal eens in het graf my dekken;
Dat is waar: maar zyne hand
Zal my uit het stof verwekken,
Dat ik, in de heerlykheit,
Met Hem zyn ://: zal alle tyd.

5. Dan zal even deeze huid,
Zo als ik het vast geloove,
My omkleeden, en daar uit
Zal ik Jesus zien daar boven:
Ja in deezen vleesch', weet ik,
Zal ik God ://: zien eeuwiglik.

6. Deeze oogen zullen zien,
En haar liefsten Heer aanschouwen,
En Hy zal geen Vreemde zyn,
Daar op kan ik vast vertrouwen;
Slegts de zwakheit om en aan
Zal van my ://: zyn afgedaan.

7. Zyt getroost en hoog verblydt,
Schoon gy sterven zult, myn leeden,
Jesus zal, te zyner tyd,
U weer in het leeven kleeden,

Wan-

Digitized by Google

Wanneer zyn Bazuine klinkt,
Die ook door ://: de graven dringt.
8. Schrik der hellen! neem de vlucht,
Gy kont ons niet meer bezwaaren,
Want wy zullen door de lucht,
Opwaarts tot den Heiland vaaren,
Daar wy eeuwig zyn verblydt,
En van nood ://: en dood bevrydt.
9. Slegts dat gy in Jesus leeft,
Om hier naar zyn Beeld te zweemen;
Dat gy Hem u overgeeft,
Die u daar zal tot zich neemen.
Zendt uw herte nu daar heen,
Daar gy eeuwig ://: wenscht te zyn.

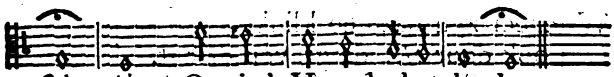
HEMELVAART-LIEDEREN.

N°. 79.

Mel. *Hoe schoon ligt ons de Morgenster.*

Digitized by Google

schanden, Om in 't Hemelryk te landen.

2. Der Jong'ren schaar hield hun gezicht
Wel sterk naar hunnen Heer gericht,
Die haast hun oog ontweeken,
Niet hangen blyvend' in de lucht,
Maar naar zyns Vaders huis gevlucht,
Vergeefs wierd na gekeeken.
Hy steeg Van 't leeg,
Naar den Hemel, Tot 't geweemel
Der heirkrachten,
Die Hem daar met vreugd verwachten.

3. Maar ziet, twee Mannen, wit gekleedt,
Die stonden daar aanstonds gereed,
Die tot de Jong'ren zeiden:
Wat staat en ziet gy naar om hoog,
Die Jesus, die straks van u toog,
Zal zichtbaar zo weer komen.
Des gy, Weest bly,
Want deez' aarde Kon die waarde
Geenzints houden,
Zo zyn Gaaven komen zouden.

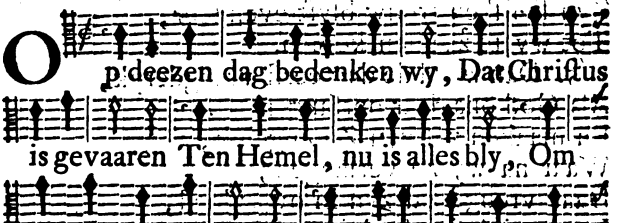
4. Met vreugde zyn zy weer gekeert,
En hebben hunnen God geëert;
Hun voorbeeld moet ons leeren,
Op 't zelve spoor hen na te gaan,
Tot dat w' op Sions straaten staan,
En daar Gods lof vermeeren,
Op dat Die schat,
Welk' 's lyfs oogen Is onttoogen,
Word gevonden,
Als de dood zal zyn verslonden.

N°. 80.

Digitized by Google

N°. 80.

Of Melod. *Ein Kindelein, zo übelich.*

2. God lof, nu staat door Christus kracht
De weg ten Hemel open,
Hy deed die op met groote pracht,
Die voormaals was geslooten.
Al wie 't gelooft, diens hert verkwikt,
Die zich dan ook gewillig schikt,
Zyn Heiland na te volgen.

3. Wie Hem niet volgt, zyn wil niet doet,
Die zoekt nog niet zyn Heere;
Dien zal Hy ook, als vleesch en bloed,
Zyn Koninkryke weeren;
't Legt aan 't geloof, is dat in 't hert,
Zal ook de ziel regt hemelwert
Tot God haar wandel richten.

4. Deez' hemelvaart vangt in ons aan,
Als wy den Vader vinden,

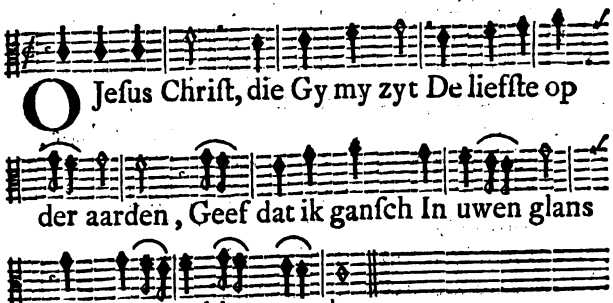
Digitized by Google

En vlieden 's weerelds ruime baan,
Ons met Gods volk verbinden.
Wy zien om hoog, God op ons neêr,
Zyn liefd' en trouw blyft even teer,
Tot wy te zaamen komen.

5. Dan word de dag eerſt vreugderyk,
Als God ons daar ontfangen
En maaken zal zyn Zoon gelyk,
Waar na wy zo verlangen;
Daar vreugd zal zyn in overvloed,
In eeuwigheit, by 't hoogſte Goed,
God doe het ons aanſchouwen.

6. Lof zy den Heere Jeſus Chriſt,
Die voor ons is geſtorven,
En van den dood verreezen is,
En ons dit heeft verworven,
Dat men nu niet, door Adams val,
Omkomen nog ooit ſterven zal,
Maar erven 't eeuwig leeven.

N°. 81.

2. Trek ons naar U, zo loopen wy
Met hertelyk begeeren

Naar

Digitized by Google

Naar uw genaad', Die al ons kwaad
In zegen kont verkeeren.

3. Trek ons naar U, zo loopen wy
In uwe zoete wonden,
Daar voor elk een, De honigzeem
Der liefde word gevonden.

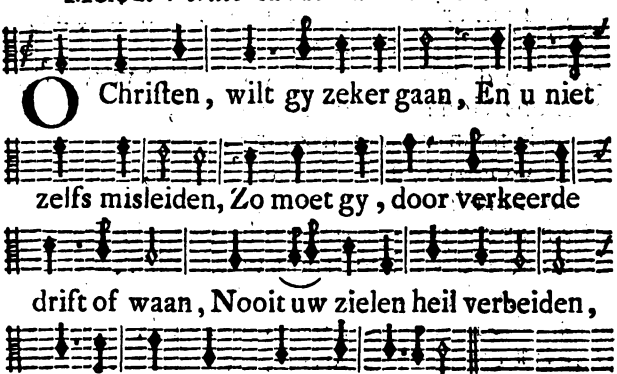
4. Trek ons naar U, zo loopen wy
Dat ons de traanen vlieten,
Om uwe kracht, Waar op ik wagt,
Op 't beſte te genieten.

5. Trek my aan U en ſpyze my,
O Hemelbrood der ziele!
Daal neer en werd Eens in myn hert
Het Leeven myner ziele.

PINXTER-LIEDEREN.

N°. 82.

Melod. *Verlies van heil komt uit de zond'.*

2. Gods groot' (a) Gezant, die 't bondig toont,
Brengt voor onz' aller ooren,

(a) Paulus, Rom. 8: 9.

Digitized by Google

Zo Christus Geest niet in uw herte woont,
Gy kont hem niet toebehooren;
Nog zyn van zyn' uitverkooren.

3. Ook deez' alleen, die door Gods Geest
Geleid (a) word en gedreeven,
Is Godes Kind; des zyt met regt bevreest,
Om het vleesch gehoor te geeven,
En naar drift van 't vleesch te leeven.

4. 't Is geest, geen geest, daar m'anders meent;
's Geest's vruchten moeten blyken,
Die door bedrog van zond' niet is versteent,
Zal nooit ander vonnis stryken,
Nog van deeze grond afwyken.

5. Liefd' (b) vreede, vreugde, met geduld,
En willig leed verdraagen,
Daar moet g' in 't hert zo meede zyn vervult,
Dat geen naare zonden plaagen,
Ooit de rust der ziel verjaagen.

6. Laat vriendlykheit, met goedheits aart,
Uw' zielen-grond bewoonen;
Zyn die daar niet, men zy met regt vervaart,
Dat ons God nooit zal bekroonen,
Of erkennen voor zyn zoonen.

7. Geloove, met zagtmoedigheit,
Moet maatigheit verzellen,
Geen ander pad dat ons ten leeven leidt;
Vliedt, die valsche troost voorstellen,
Die dit mist (c) daalt wis ter hellen.

8. Dit is het waare Bruilofts-kleed,
Dit is 't cieraad van boven,
Waar in men, buiten alle ramp of leed,
In des hemels schoone hoven
Eeuwig zal den Heere loven.

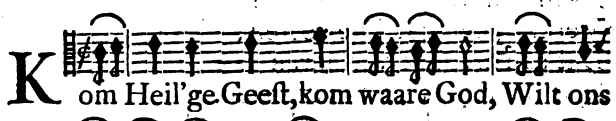
N°. 83.

(a) Rom. 8: 14. (b) Gal. 5: 22. (c) Gal. 5: 6.

Digitized by Google

N°. 83.

Melod. *Verliefd' in 't arme zondaarſchap.*

2. Waar Gy niet zyt met uwe kracht,
Is Leer en Straffing teevens
Vergeefs, en word van 't hert veragt:
Maar ziet, het Woord des leevens
Valt neder, daar gy Zelve leert,
Als uwe Booden ſpreeken,
En 't herte word tot God bekeert,
De harde rotzen breeken.

Digitized by Google

3. Kom, Godlyk vuur! met uwe gloed
U op my nedergieten,
En geef my, dat ik Christus bloed
Mag in 't geloof genieten,
En in zyn waarheit en genaê
Verkryg een goed geweeten,
Dat aan my niet verlooren gae
Zyn smertlyk bloed-vergieten.

4. O Geest! die ons Gods liefde toont,
Die 't herte der (a) Propheeten
Van oude tyden hebt bewoont,
(En Christus Geest geheeten)
Dat zy des Heilands Komst en goed
Voorzeiden, en zyn Lyden;
Kom en verlicht ook myn gemoed,
Kom ook myn hert verblyden.

5. Bekeerder der Geloov'gen schaar!
Apostel-onderwyzer!
Die alles hen (b) maakt' openbaar,
Wie kan genoeg U pryzen!
Zyt gy in ons, zo kan men regt
Christus zyn Heere noemen;
Zo gy zyn Naam in 't hert niet legt,
Is 't ydel Heere roemen.

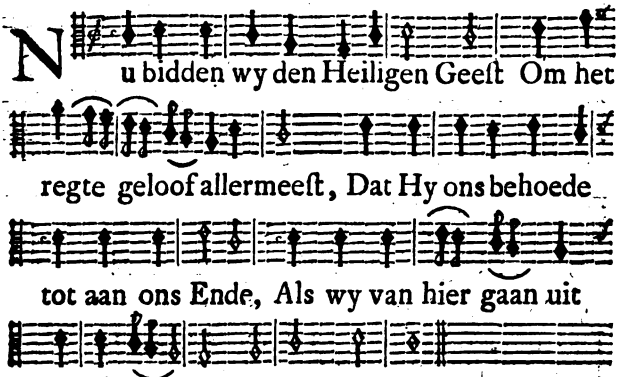
6. Veragt dan niet my zondig hert,
Maar kom, ô Geest van boven,
Dat ook myn Ziel uw' wooning werd';
Vermeér in my 't gelooven,
Tot waare heils-gerechtigheit;
Laat my volstandig blyven
In Christus liefd' en zaligheit,
En eeuwiglyk beklyven.

N°. 84.

(a) 1 Petr. 1: 10, 11. (b) Joh. 14: 26.

Digitized by Google

N°. 84.

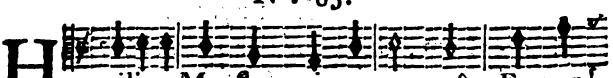

2. O dierbaarſt Licht! geef ons uwen ſchyn,
Leer ons Jeſus Chriſtus erkennen allein,
Dat w' in Hem gelooven, den trouwen Heiland,
Die ons gebragt heeft ten regten Vaderland;
Erbarm u Heer.

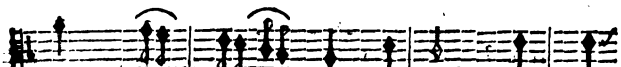
3. O zoetſte Liefde! kom tot ons hier,
Laat ons bevinden uw liefde-vier,
Dat wy elkander regt hertelyk lieven,
En ook in vreede en eenen zin blyven;
Erbarm u Heer.

4. O hoogſte Troofter in allen nood!
Geef dat wy vreezen nog ſchand nog dood,
En wil de Vyand ons 't leeven verklaagen,
Zo laat in ons de zinnen niet vertzaagen;
Erbarm u Heer.

N°. 85.

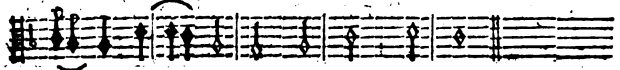
Digitized by Google

neem, 't geen ons nog drukt zo zeer, Merk op

ons ſchreijen, genadig Weezen, En laat uw Klei-

nen in U geneezen. Erbarm u Heer!

2. Wy zyn dog alle reeds lange Dyn',
Daarom, ô Liefde, maak ons ook rein,
En tevens kind'lyk, klein en geboogen,
Dat wy, volbuiging, u kuſſen mogen,
O vrind'lyk Lam!

3. Leer ons in alles gehoorzaam zyn,
En nimmer, onder een valſche ſchyn,
Om van de menſchen bemint te worden;
Neen, wy zyn Uwe, van 's Kruices Orden,
Uwe alleen.

4. 's Heilands liefde dring door aller hert,
En maak dat yder geloovig werd,
Dat is, geloovig aan zyne wonden,
Die bloed-fonteinen voor alle zonden;
Open zyn zy.

5. En daar toe kan zich een yder kind,
Dat zich in elend' verdorven vind,
Getroost heen waagen, en Jeſus bidden,
Dat hy zyn bloed doe vloejen in 't midden
Van zyne ziel.

6. Het Lam, dat voor ons geſlachtet is,
Is onze lieve Heer' Jeſus Chriſt,

En

En onze Koning, dien wy begeeren,
En dien wy blyde met vruchten eeren,
Die Jesus is 't.

7. Wat zullen wy aan dit Lam dog doen?
Aan onzen Bruigom voor zyn Rantzoen?
Wy willen ons Hem in liefde geeven,
En Hem alleen en geduurig leeven,
Hy heeft 't verdient.

8. Wie zich nog slaap'rig en traag bevindt,
Dien roer eens regt onzes Heilands wind,
Die maake ons wakker, op dat wy worden
Op aard' een zieraad van zyne Orden,
En waakzaam zyn.

9. De Zoone stae in de herten op,
En vorder' onzen geheelen loop,
Laat' ons erkennen die groote liefde,
Die van den Throon hem dreef, en zo griefde,
Dat Hy hier kwam.

10. Nu, Jesus zegen' ons zonder end,
En maak by allen zig regt bekend,
Zo als hy ons van zyn lieven Vader
Geworden is, en hy kom' ons nader,
Hy is 't alleen.

11. Wie wil zich Hem, met verbrook'nen zin,
Niet ganssch heen geeven, uit reine min,
Om niets te hebben als Hem alleene,
En zyn Gemeente, de Bruid, die Eene,
Dat is de Schat.

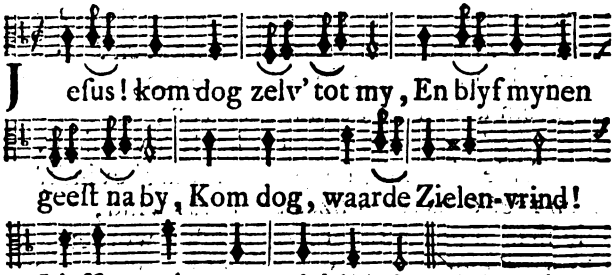
12. Nu, ik vertrouw 't myn Lam kind'lyk toe,
En wil Hem bidden, dat hy het doe,
Tot dat wy alle Hem, onzen Heere,
Eens mogen werden tot lof en eere,
Erbarm u, Heer!

N°. 86.

Digitized by Google

N°. 86.

Of Melod. *Luſtig, luſtig, kom nu by.*

2. Duizendmaal ik u begeer,
Niets vernoegt myn hert zo zeer;
Duizendmaal roep ik tot Dy:
Jeſus! Jeſus! kom tot my.

3. Niets van al des weerelds luſt,
Geeft myn ziele vreed of ruſt,
Jeſus! uw naby my zyn
Noem ik myne luſt allein.

4. Aller Eng'len glans en pracht,
Al wat koſtlyk word geacht,
Is my, zoetſte Zielen-vrind,
Buiten U maar rook en wind.

5. Vaar vry heen all' aardſch gewin,
Ik verander niet van zin,
Gy, ô Jeſus, zult allein
Eeuwig myne blydſchap zyn.

6. Geenen and'ren zeg ik toe,
Dat ik 't hert hem open doe.
U alleen, Heer, laat ik in,
Gy zyt myn', dat is myn zin.

7. U

Digitized by Google

7. U alleen, ô Godes Zoon,
Noem ik myne kroon en loon,
Gy voor my verwondde Lam
Zyt alleen myn Bruidegom.

N°. 87.

2. Hoe *wee* is 't ons, zo lang wy zelver willen,
En ons gemoed geduurig houden voor,

Wat

Digitized by Google

Wat God verlangt, wat wy verrichten zullen,
En dat wy zulks door trachten dryven door,
Zo lang de liefde-honig
Van onzen kruices-koning
't Hert niet heeft aangeroert,
Die gaarne maakt in 't binnenſte zyn wooning,
Als het geloof ons tot zyn wonden voert.

3. Hoe *wys* zyn ook die Zielen voorts bevonden,
Die in haar Niets zo diep gedooken zyn,
Dat zy alleen in Jeſus bloed en wonden,
Als haar verzoenings-bronnen, zich verbly'n,
En laaten alle waaren
Van ganſcher herten vaaren,
Die men voor gelde koopt,
Op dat haar ſlegts dat heil mag wedervaren,
Het welk *om niet* in onze handen loopt.

4. Hoe *goed* word 't ons, als Jeſus vrye g'nade
Zo liefd'ryk ons verloſt uit Satans ſtrik;
En wel zo haaſt, zo machtig op dien pade,
Dat ons het werk toeſchynt een oogenblik.
O allerzaligſt Weezen!
Laat my in U geneezen;
O Jeſus, vol van kracht!
Wat ik van U gedagt heb of geleezen,
Of ſpreeken mag, dat word' in my volbragt.

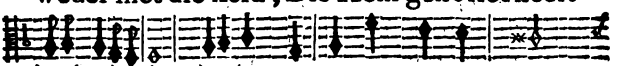
N°. 88.

Digitized by Google

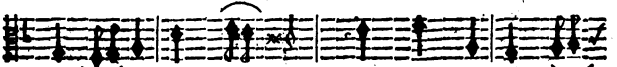
weder met die liefd', Die Hem gekoſtet heeft

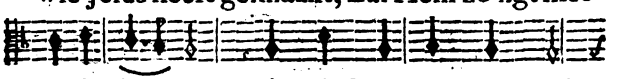
zyn lee-ven. Gelyk de Vader leevend maakt,

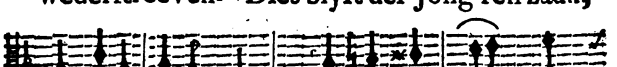
Zo geeft ons ook de Zoon het leeven; Daarom,

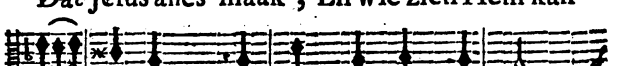
wie Jeſus heeft geſmaakt, Zal Hem zo ligt niet

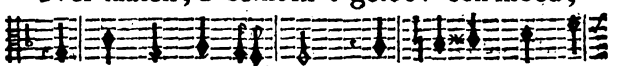
wederſtreeven. Dies blyft der Jong'ren zaak,

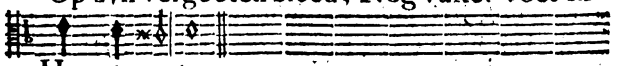
Dat Jeſus alles maak'; En wie zich Hem kan

over-laaten, Neemt in 't geloov' een moed,

Op zyn vergooten bloed, Nog vaſter voet in

Hem te vaten.

2. Dat bloed verandert onzen zin,
Verkeert de ſmerten in verblyden,
Die vloed neemt onze herten in;
En geeft inwendig regte weyde;
Zo krygt men eind'lyk kracht en moed,
By alle zyne Zonden-rampen,

Het

Het licht ontbrandt in vollen gloed,
De vlamme raakt in 't pit der lampen;
Men word, naar Maagden aart,
Den Bruidegom bewaart,
Die Oly draagen in de vaten.
Zo gaan w' in trouwen zin,
Tot 's Konings bruiloft in,
Die ons niet buiten ſtaan zal laaten.

N°. 89.

2. Ja treê ons regt voor hert en oog, :/:
En kus eens onze ziel in weemoed,
En laat ons leeren uwe demoed,
Die willig :/: zich ten kruice boog.

3. Gy weet, dat onzen zin geheel :/:
Zich uitſtrekt tot uw Naam en Eere,
En 't geen wy ſmeekende begeeren,
Is: Jeſus :/: worde ganſch ons deel.

4. Wyl wy nu zo gekluiſtert zyn, :/:
En tot geen doorbraak konnen komen,
En dog van U zyn aangenomen,
Verkooren :/: om uw Volk te zyn:

5. Zo

Digitized by Google

5. Zo maak ons vry, ô Godes Zoon, ://:
En heerſch in onze ziel als Koning,
Het arme hert word' uwe wooning;
Wy waaren ://: gaarn uw lydens loon.

6. Geef ons een onbenevelt hert, ://:
't Welk u als Liefde ſteeds mag voelen,
Niet zich, maar U alleen bedoelen,
En maak ons ://: zalig, zelfs by ſmert.

7. Verleen ons eene kindlykheit, ://:
Die blyd' in u, naar niets mag hooren,
Als dat gy ons hebt uitverkooren,
En wagten ://: op verkwikkings-tyd.

8. Wy willen op de g'nade ſtaan, ://:
Haar licht blyv' onzen weg beſchynen,
O Jeſus! laat het nooit verdwynen,
Op dat wy ://: nimmer dwaalen gaan.

9. Houw uwe Zyd' ons opgedaan, ://:
Wy gaan met zuchten tot uw' wonden,
Die waare bronnen voor de zonden,
Wy dorſten, ://: geef ons deel daar aan.

10. Nu Heere onz' gerechtigheit, ://:
Wilt ons de zonden dan vergeeven,
En door uw vleeſch en bloed doen leeven,
Zo word gy ://: hoog gebenedyt.

11. Elk ſtaat beſchaamt, ſchoon innig bly. ://:
Wy hebben geenen grond ten leeven,
Als wyl uw liefde 't ons wil geeven,
Wy buigen ://: ons in 't ſtof voor Dy.

12. Wy neemen 't geen gy goed bevindt, ://:
O Jeſus! wilt ons nooit verlaaten,
Maar ſteeds by hert en armen vaten,
Wy voelen ://: dat gy ons bemint.

Digitized by Google

N°. 90.

Of Melod. *Ondoorgrondelyk Regeeren.* p. 60.

2. Komt, ey komt, genade-kind'ren,
En vernieuwet uw Verbond;
Sweert den Heiland, wie wil 't hind'ren!
Dat Hy God is, wy zyn mond,
Dat Hy hooft is, wy de leeden,
Dat Hy licht is, wy de ſchyn;
Brengt Hy Kanaän beneden,
Wie wil daar geen Borger zyn?

3. Maar grypt ook tot zweerd en booge;
Met geloofs vereende hand;
Gaan de golven nog zo hooge,

Houdt

Houdt in liefde vaſten ſtand,
Tot des vyands arm doorſtoken,
Tot het ſlangen-broedzel zwygt,
Tot het zonden-volk, verbroken,
Zich voor Jeſus voeten buigt.

4. Maar, gy Kind'ren eener Moeder,
Houdet zulks op deeze maat,
Dat een yder voor zyn Broeder,
Gaarne lyf en leeven laat.
Zo kwam Jeſus ons te lieven,
Zo verſmolt Hy in zyn bloed,
Denkt dog, hoe het hem moet grieven,
Zo de vrees u ſtruik'len doet.

5. Yder trek en noop den and'ren,
Voortaan het geſlachtte Lam
Buiten 't Leger na te wand'len,
't Welk voor ons ter ſlachtbank kwam;
d'Eene moet den and'ren wekken,
Zo veel moog'lyk, man voor man,
Alle krachten uit te ſtrekken,
Dat men Hem gevallen kan.

6. 'k Word' myns Bruigoms ſtem nooit moede,
'k Heb niets, dat zich hem niet geeft,
Wyl Hy niet, met Leeuwen-woede,
My in 't ſtof vertreeden heeft,
Maar nog door de dierb're ſtroomen
Zynes bloeds met God verzoent,
Ey! wie zal niet blyd'lyk komen,
Dat hy weder lieft en dient!

7. Hallelujah, wat genade!
(Hoort het, Kind'ren wie gy bent)
Dat een zondig' arme maade,
't Herte Gods als liefde kent;

Digitized by Google

Dat Hy, aller Geeſten Vader,
Weezen, dat onzichtbaar is,
Afgronds wonder, goedheits ader,
Zo ganſch taſtbaar naa ons is.

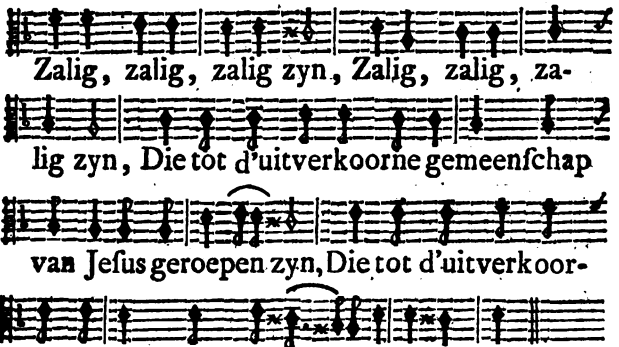
8. Liefde! Gy hebt ons geboden
Dat men liefde oeff'nen zal;
O! zo maak dog onze doode,
Traage zielen, leevens vol,
En ontfonk der liefde vlamme,
Dat een yder merken kan,
Wy, die zyn van eenen Stamme,
Staan te zaam voor eenen Man.

N°. 91.

Zaa-

Digitized by Google

2. Eene ziele gaat verlooren,
Hoe bekleedt zy haar ook ziet,
Zo zy Jeſus Chriſtus niet
Tot haar kleed heeft uitverkooren ; ://:
En de geeſt word naakt bevonden,
Schoon zy ganſch verzadigt leeft,
Die niet Chriſtus volheit heeft;
Dies ://: verzink in Chriſtus wonden.
Zalig ://: zyn, ://
Die tot de bloedige wonden des Heilands gevloden zyn. ://:

3. Hy Gods eige lieve Zoone,
God en Koning van 't heelal,
Steeg om leeg in 't aardſche dal,
Droeg om ons de Doorne-kroone. ://:
Hy, die alle ding moet draagen,
Als het Woord van Godes kracht,
Is gelyk een Lam geſlacht,
En ://: voor ons aan 't kruis geſlagen.
Zalig ://:, zyn ://:
Die in den kruisdood des lievenden Heilands begraven zyn. ://:

Digitized by Google

4. Vreezende gemoed'ren meenen:
Lyden is een weg des doods,
Neen, het lyden is wat groots,
Namaals lachen die hier weenen; ://:
En het lyden-ſpooks verſchrikken,
Word niet vreeslyk aangeſchouwt,
Als men Zyn genaê vertrouwt,
Want ://: die doet het hert verkwikken.
Zalig ://: zyn, ://: (zyn. ://:
Al die door Jeſus genade beproeft en geoeffent

5. Dapp're Stryders Chriſti weeten,
Dat de tyd is kort van duur,
En hoe God reeds meen'ge muur,
Die hen klemd', heeft neergereeten. ://:
Hunne opgeklaarde zinnen,
(Word orkaan en ſtorm geboor'n,)
Zien naar 't licht op Salems toorn,
't Welk ://: zy hier te zien beginnen.
Zalig ://: zyn ://: (ſent zyn ://:
Die door 't gedrang in het ruim te gelooven geoef-

6. By 't gelooven ſteeken blyven,
Hoe kan dat te zaamen gaan?
Hoope ſpoed ten haaven aan;
Jehu kon zo ſterk niet dryven, ://:
Schoon hy dreef, gelyk die raazen,
Als 't Geloof de Hoope ſtyft,
En ze door de wolken dryft,
Tot ://: wy het triumph-lied blaazen.
Zalig ://: zyn, ://: (zyn. ://:
Die op het anker der zalige Hoope gegrondet

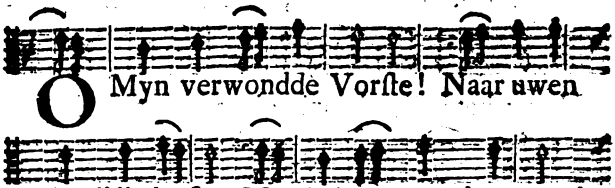
7. Gy, ô Zielen-vriend en vreede!
Die my hebt gemaakt uit ſtof,
Eeuwig zy u dank en lof;
Uwe zy myn lyf en leeden, ://:

Uwe

Digitized by Google

Uwe myn natuurlyk leeven,
Uwe myn genaden-pand,
Uw', ô Jesus, zy myn stand,
U :|: wil ik myn lyden geeven.
Zalig :|: in der daad :|: (naad'. :|:
Al wie geleeft heeft en overwonnen door Jesus ge-

N°. 92.

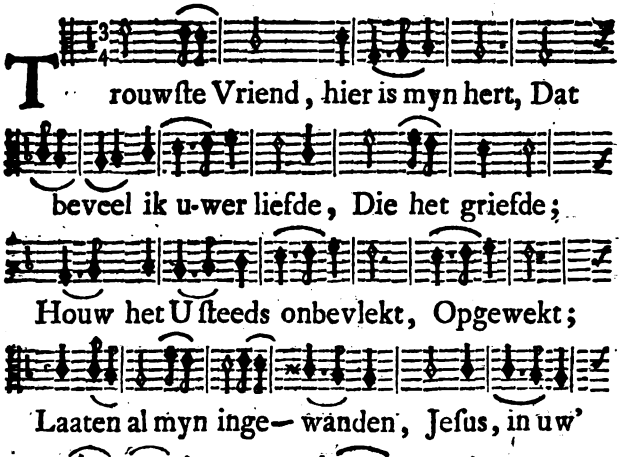

2. Naar uwe Trouw verlangen,
Dat is reeds aan u hangen;
In u verlieft te zyn,
Dat is uw Vriend te heeten;
Van dienst-begeerte zweeten,
Dat schryft Gy in uw loon-boek in.

3. Neem my, met liefd's erbarmen,
O Heer, by hert en armen,
Druk my uw Zegel op;
Verberg my, ô myn Waarde,
Voor het gedruis der aarde,
Maar in myn hert stae zelver op.

Digitized by Google

N°. 93.

2.

Bind my nu met hert en zin
Aan uw Jok, dat ſchoon' en zagte,
Voor 't geſlachte,
Dat zich kinderlyk u geeft,
Willig leeft,
En zich door uw Geeſt laat leiden;
Niets als zegen en verblyden
Stroomt 'er, daar men Jeſus heeft.

3.

Neem myn herte wel in acht,
Wees uw Kindje tot een Moeder,
'Trouwe Hoeder;
Myne ziele is ook Dyn',
Maak ze rein,

En

En van binnen ſterk en krachtig,
Moedig in uw werk en machtig,
Laat my U geheiligt zyn.

N°. 94.

Of Melod. *'t Geloof allengskens kleinder.*

Of *Pſ.* 130.

2. In mynes herten gronde
Uw Naam en Kruis allein
Vonk' alle tyd en ſtonde,
Zo kan ik vrolyk zyn;
Verſchyn my in dien beelde,

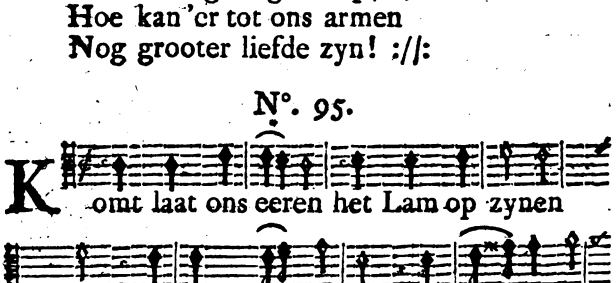
Digitized by Google

Ten trooſt in al myn nood,
Zo als g' aan 't kruis, zo milde,
Voor my uw bloed vergoot. ://:

3. Schryf mynen naam, op 't beſte,
In 't boek des leevens in,
En bind myn ziel regt vaſte
In 't ſchoone Bondelyn
Van die u Heere noemen,
En van u zyn bemint:
Zo zal ik eeuwig roemen,
Gy zyt myn trouwſte Vrind. ://:

4. U heb ik ingeſlooten
In 't hert, en ben zeer bly,
Uw bloed hebt Gy vergooten
Voor my, arm worremtje,
Verloſt door zulk erbarmen
Van eeuwig' angſt en pyn;
Hoe kan 'er tot ons armen
Nog grooter liefde zyn! ://:

N°. 95.

2. Dit

Digitized by Google

2. Dit zal geſchieden, zo haaſt wy ons zien aan.
Op eige hoogtens kan geene ziel beſtaan;
Dat maakt ons vrolyk aan uw' voeten,
Dat u ſlegts ſtofjes vereeren moeten.: ://:

3. Daar, Koning Jeſus, daar hebt gy onzen zin.
Wy konnen weinig, dog neem gy 't hert zo in,
Dat men in ons geheele weezen
Uw heilig beeltenis moge leezen. ://:

4. Alleen uw' Eere worde by ons vermeldt,
En uwe Leere, die onder ons ſlegts geld,
En meen'ge ziel reeds heeft verwondet,
Word' daag'lyks vaſter in 't hert gegrondet. ://:

5. Dank zy dien bloede, 't welk thans het Land be-
Want al het goede is ons als dood en koud, (douwt,
't Geen daar uit niet is voortgevlooten,
Want waar toe ware uw bloed vergooten! ://:

6. Edog het geene ſpringt uit uw wonden voort,
Dat brandt en vlammet, zo haaſt 'er 't hert van
Het is iets zagts en dog iets krachtigs, (hoort,
Yets ingezonkens en dog iets machtigs. ://:

7. Bloedige Liefde! gy word van ons gekuſt,
Wy willen alles, wat ons tot valſche ruſt
In 't minſt wil te verleiden zoeken,
Voor eeuwig in 's herten grond vervloeken. ://:

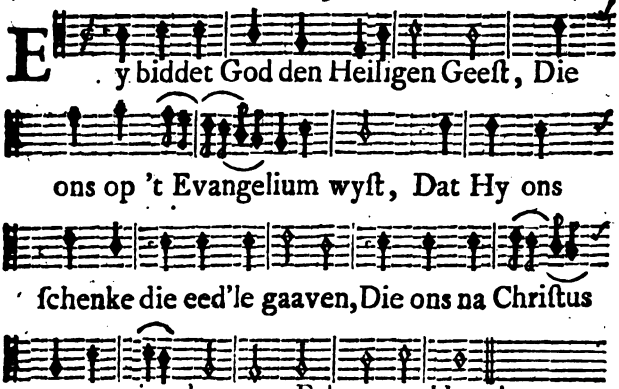
8. Als dan zo zyn wy tot uwen dienſt bekwaam,
En leeven voor u, tot eere van uw Naam,
Zo kont g'ons naar uw wille maaken,
Offers der waarheit in uwe zaaken. ://:

9. Wy zeggen Amen, en dat blyft eeuwig waar,
Dat wy dien Naame gewydt zyn ganſch en gaar,
Wiens liefde-hand ons heeft gevonden,
En daar toe hebben wy ons verbonden. ://:

N°. 96.

Digitized by Google

N°. 96.

2. Heilige Meeſter, heb eeuwig eer,
Dat g' ons den Vader doet kennen meer;
't Geen wy in 't hert van den Zoon ook hooren,
Dat alles komt Gy ons zelfs te leeren,
Kom tot ons in.

3. Gy waart ons armen ganſch onbekend,
Eer Gy de *zond'* ons maakte bekend,
Het niet gelooven aan Jeſus wonden,
Die ons een eeuwige verloſſing vonden,
Ja dat is waar.

4. Zo haaſt wy hadden die nood gevoelt,
Dat *deeze* zond' ons hert had doorwoelt,
En w' om genade met traanen baden,
Schonk uw ontfermen geloov' en genade,
Gy zyt getrouw.

5. Nu blyven wy dan in uwe School,
Tot dat wy komen voor Jeſus Stoel.
Wilt Gy getuigen, (*a*) zo lang 't is heden,
In geeſt en ziele en 's lichaams leeden,
Gy wilt het doen.

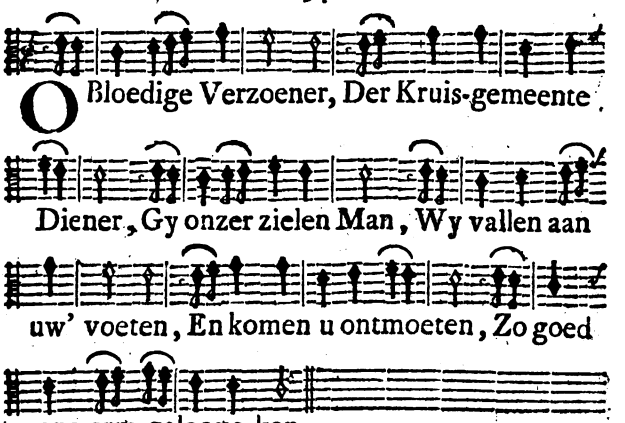
(a) Joh. 15: 26. en 1 Theſſ. 5: 23.

6. Spreek

Digitized by Google

6. Spreek ons den *Vader* (*a*) in 's herten grond,
Zo komt het Abba op tong en mond;
Vervul de ziele ganſch met den (*b*) Zoone,
En Zelve kom in ons (*c*) lichaam woonen;
Erbarm u Heer.

N°. 97.

2. Wy zyn dog kleine Kinders,
Verloſte arme Zonders,
Die door uw wonden-bloed,
Gevlooten op het herte,
Verloſt van dood en ſmerte,
Ontfangen leeven, kracht en moed.

3. Dit kan uw' Heil'gen ſterken,
Dat geenzins hunne werken
Ons bloed-bevrindde Lam
Bewegen tot genade,
Maar dat Hy d'arme maade
Schenkt zyn Verdienſt aan 's kruices ſtam.

4. Wat

(a) Gal. 4: 6. (b) Joh. 15: 26. (c) 1 Cor. 6: 19.

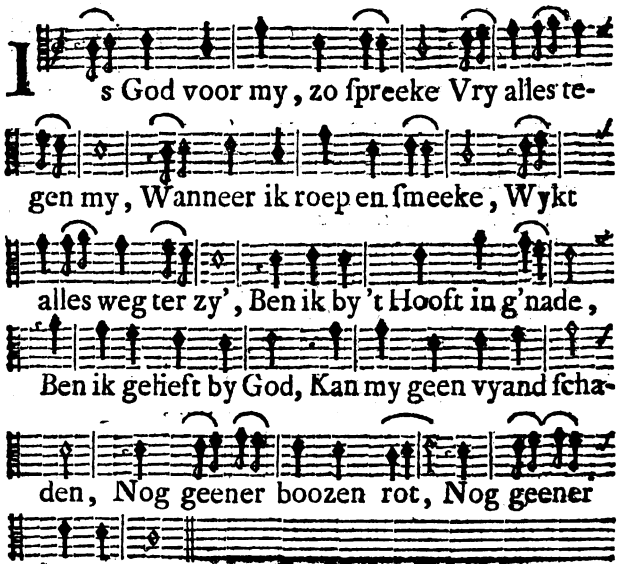
Digitized by Google

4. Wat konnen w' u voordragen?
Als u, verbaaſt, te vraagen:
Is 't mooglyk, Konings Zoon,
Dat Gy geboor'ne ſlaaven
Brengt in de vryheits-haven,
En hen beroept tot Kroon en Throon.

5. Dat maakt ons liefde-ſmerten,
Als waſch zyn onze herten,
Tot ſtofjes zelfs gebragt;
Wy laaten traanen vlieten,
En willen van niets weeten,
Als dat ons is een Lam geſlacht.

N°. 98.

Of Melod. *De zoete Meereminne.*

Nu

Digitized by Google

2. Nu weet ik en geloove,
En ben in 't hert gewis,
Dat God, myn God daar Boven,
My waarlyk gunſtig is,
En dat Hy in gevaaren
My trouw ter rechten ſtaat,
En ſtormen breekt en baaren,
En vrydt voor alle kwaad. ://:

3. De grond daar ik my gronde
Is Jeſus en zyn bloed,
Daar heeft myn ziel gevonden
Genaad' en 't eeuwig Goed.
Aan my en aan myn leeven
Is niets op deeze aard,
't Geen Chriſtus my wil geeven
Dat is der liefde waard. ://:

4. Myn Jeſus is myn kroone,
Myn glans myn ſchoonſte licht,
Zou Hy niet in my woonen,
Dorſt ik voor Gods gericht,
Nog kon 'er niet verſchynen,
Nog voor zyn glans beſtaan,
Ik moeſt terſtond verdwynen,
Als waſch by 't vuur vergaan. ://:

5. Maar Jeſus heeft verſlonden
Myn Vonnis en myn Dood,
Hy waſcht my van myn zonden,
Maakt ſneeuwit 't geen is rood;
In Hem word' ik geneezen,
En heb een helden-moed,
En geen Gericht te vreezen,
Gelyk een Zondaar doet. ://:

6. Niets, niets kan my verdoemen,
Niets neemt my mynen moed,

Kan

Digitized by Google

Kan tegen 't Oordeel roemen,
Schoon Satan brult en woedt;
Geen vreeze doet my ſchrikken,
Geen onheil my bedroeft,
Dewyl myn hert de blikken
Van Jeſus liefde proeft. ://:

7. Wie zich Hem komt verbinden,
Den Satan vliedt en haat,
Zal haaſt vervolging vinden,
Veragting, hoon en ſmaad
Te lyden en te draagen,
Word by het volk een ſpot,
't Welk in hun goede dagen
Denkt: waar is nu hun God! ://:

8. Dat is my niet verborgen,
Dog ben ik ganſch verblydt,
God wil ik laaten zorgen,
Wien 'k my heb toegewydt;
Het koſte lyf en leeven,
Het koſte eer en goed,
Aan Jeſus wil ik kleeven,
Met onverwrikb'ren voet. ://:

9. Myn hert gaat vrolyk ſpringen,
En kan niet treurig zyn,
't Is vol van vreugd en zingen,
Ziet niets als zonneſchyn.
De Zon van myn verblyden
Is myn Heer Jeſus Chriſt,
En 't geen my trooſt in 't lyden,
Is 't geen hier Boven is. ://:

N°. 99.

Digitized by Google

N°. 99.

2. Men zweeg wel best daar van;
Zy gaat de spraak te boven,
Wie kan uw' liefde looven,
Die niet dan staam'len kan!
Men deed wel niets als schreyen
Van liefd' en van verblyên,
Zo doet uw liefd' ons an,
Men zweeg wel best daar van.

3. Maar waar bleef dan de mond?
Wie kan dog van u hooren,
En niet uw lof oorbooren,
O Vorste van 't Verbond!
Hoe zouden uw' Getuigen
Dan van 't Verbonds-bloed zwygen.
Zingt, zingt tot aller stond,
Al staamelt slegts de mond.

Digitized by Google

4. Gy zyt maar lievens weerd,
O schoonste, aan uw' voeten
Zal men aanbidden moeten
Zo lang men liefde eert.
De liefde die zal blyven,
Wen alles weg zal dryven,
Zo als uw' mond ons leert;
Gy zyt maar lievens weerd.

5. O vaste liefde-band!
Wy zyn van u gebonden
Zo haast ons heeft gevonden
Des trouwen Herders hand;
Kom, neem ons in de armen
Van uw getrouw erbarmen
Gy zyt ons bloedverwant,
O vaste liefde-band!

6. Laat met één hert en mond,
Uw Volk met ons te gader,
U, aller geesten Vader,
Hoog pryzen t'aller stond,
Met blydschap Jubileeren,
In liefde triumpheeren;
Wees Gy ons nieuw verbond,
Zelfs tot een hert en mond.

7. De heilig' Engel-rey
Verkondigt uwe daaden,
Uw' krachten en genaden,
En juicht en zingt daar by:
Trek voort, en breid uw vlerken,
De kracht der liefde-werken
Wyd uit aan alle zy';
Zo roept de Engel-rey.

8. Der Oudsten ganssche schaar,
Die voor den Throone woonen,

Die

Die werpen hunne kroonen
Voor 's Lammes voeten daar:
Wy vallen met hen neder,
En zingen lof, zeer teeder;
Hy is 't alleen voorwaar,
Zo roept der Oudſten ſchaar.

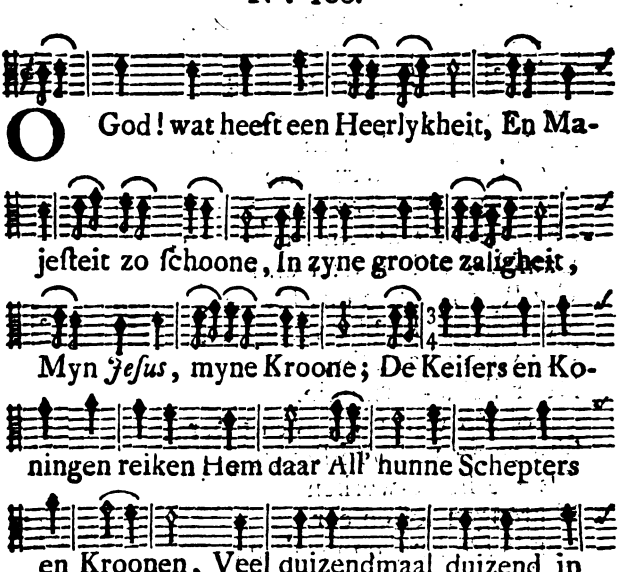
9. De liefde-harmonie
Zal nog al minder zwygen,
Hoe meer zy kracht zal krygen,
Ganſch eind'loos daar en hier;
Uw Ryk moet in ons blyven,
Vermengde kracht verdryven
Der yd'le phantaſie,
Door liefde-harmonie.

10. Zo waſt uw leeven meer
Tot regte manb're ſterkte,
Als alle liefde-werken
U brengen lof en eer.
Kan liefde Eng'len maaken,
Zo kan haar ook niet naaken
Het ganſche Vyands heêr,
Zo waſt uw leeven meer.

11. Dank, wysheit, ſterkt' en pracht,
Lof, heerlykheit en leeven
Zy onzen God gegeeven,
Die tot de Liefd' ons bragt.
Het Lam, dat ons bevryêt,
Zy hoog gebenedyet,
Hem zy lof, prys en macht,
Dank, wysheit, ſterkt' en pracht.

Digitized by Google

N°. 100.

2. Hy heerscht verr' boven Cherubim,
Gebiet hen als Vasallen,
De Throonen en de Seraphim
Zien op zyn welgevallen;
De Helden en Martelaars bukken zich neêr,
De Vaders kussen zyn voeten,
De Maagden lofzingen dien vriendlyken Heer,
Om Hem met eere t'ontmoeten.

3. Den Vader gansch gelyk van macht,
Zit Hy op zynen Throone,

En

En draagt der ganſcher Godheit pracht
Op zynes hoofdes kroone,
De heem'len der heem'len bevatten Hem niet,
Zyn arm bereikt alle Landen,
De Machtigſten brengen Hem ſchuldig' eerbied,
En alle hemelſche Standen.

4. Zyn aangezigt blinkt als de Zon,
Als duizend Morgenſterren,
En ſchittert als een Jaſpis-bron,
Als 't blixem-licht van verre;
De Menſchen en Engelen ſchouwen Hem aan
Met onuitſpreeklyk verblyden.
O zalig, en duizendmaal zalig, die kan
Zyn hert en zinnen daar weiden.

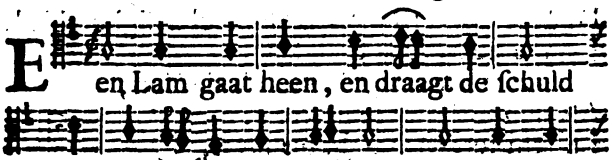
5. En al dat Schoone zal ook ik,
Met honderd duizend ſchaaren,
In zyne armen eeuwiglyk
Genieten en ervaaren;
Die vreugde, die eere, die eeuwige luſt,
Die Hy my aldaar zal geeven,
Is ooge, nog oore, nog herte bewuſt
Hier in dit ſterflyke leeven.

6. Dies wil ik blyd' en vrolyk zyn,
En goeden moed ſteeds vaten,
Ik wil in alle kruis en pyn,
My op zyn woord verlaaten.
Hy zal my na deeze bekommerde tyd,
In zyne eeuwige Ryen,
Wel weder vergoeden het weinige leed,
En onophoud'lyk verblyên,

Digitized by Google

N°. 101.

Melod. *Ein Kindelein zo löbelich.*
Of: *Wanneer de Zon in 't morgenrood.*

En Lam gaat heen, en draagt de ſchuld
Der weereld en haar kind'ren, Het gaat en
boet, in groot gedult, De zonden aller Zon-
d'ren, 't Gaat heen, word machteloos en krank,
Begeeft zich op de folterbank, Onttrekt zich
Gods verblyden, Neemt over zich ſmaad, hoon
en ſpot, Angſt, wonden, ſtriemen, kruis en
dood, En ſpreekt: Ik wil 't gaarn lyden.

2.

Dit Lam Gods is der menſchen Vrind,
Hun Heiland, en hun Diener,
Hem, hem heeft God, tot ons gezind,
Verkooren tot Verzoener;

Hy

Digitized by Google

Hy ſprak: myn Kind, draag Gy de ſtraf
Der kind'ren, die ik overgaf
Tot vloek en toornes-roeden.
De ſtraf is zwaar, de toorn is groot,
Gy kont ze helpen uit den nood,
Door ſterven en door bloeden.

3.

Ja, Vader, ja van herten grond,
Leg op, ziet ik ben ſtille,
Myn doen hangt af van uwen mond,
Uw woord dat is myn wille.
O wonderliefd'! ô liefdes macht!
Gy kont, wat menſch nooit heeft gedagt,
God zynen Zoon afdwingen.
O liefde! liefde! gy zyt ſterk,
Gy legt dien Zoon in graf en zerk,
Voor wien de rotzen ſpringen.

4.

Gy martelt Hem aan 's kruices ſtam
Met nagels en met ſpeeren,
Gy ſlagt Hem als een ſtemloos Lam,
En 't is de Heer der Heeren;
Nog ſtelt gy Hem, met ſpot en hoon,
Voor yder als een vloek ten toon,
Met uitgerekte armen;
O godlyk Lam! wat zal ik dy
Vergelden daar voor, dat gy my
Betoont zo veel erbarmen.

5.

Zo lang ik leeve, wil ik Dy
Uit mynen zin niet laaten,
Ik wil u ſteeds, gelyk gy my,
Met myne liefd' omvaten;

Gy zult het deel zyn van myn hert,
Bezwykt myn vleesch in nood en smert,
Zult Gy myn rotssteen blyven;
Ik wil my, ô myn hoogste roem,
Hier meede tot een eigendom,
Voor eeuwig U verschryven.

6.

Ik wil van uwe lieflykheit
By nacht' en dage zingen,
My zelven U, naar mooglykheit,
Met lust ten offer bringen;
Ik heb geen and're vreugde-stof,
Myn leevens-beek zal uwen lof
All' oogenblik uitgieten;
En 't geen Gy hebt aan my gedaan
Legt in myn hert, en zal voortaan
Tot uwaart weder vlieten.

7.

Verwyd' u dan, ô herte myn,
Gy zult een Schathuis worden
Der schatten, die veel grooter zyn,
Als wat gedacht kan worden;
Weg met uw goud, Arabia.
Weg Kalmus, Mirrhe, Cassia,
'k Heb beter Schat gevonden;
Myn groote Schat, Heer Jesus Christ,
Is dit, 't geen voortgevlooten is
Uit uwe lichaams wonden.

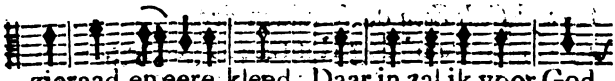
N°. 102.

Of Melod. *Tot u verheef ik myn gezicht.*

Christus Bloed en Gerechtigheit Is myn zie-

Digitized by Google

beſtaan, Als ik ten hemel in zal gaan.

2. Want ſchoon ik voor 't Gericht meê-treê,
Daar komt geen klacht, daar treft geen wee,
Want Jeſus heeft de ſtraf ontfaân,
Waar door myn ſchuld is afgedaan.

3. Myn Reek'ning hangt aan 's Kruices ſtam,
Daar Jeſus alles op zich nam;
De nagels, die het Lam verwondt,
Verſcheurden ganſch het Oud Verbond.

4. Schoon dan myn handſchrift nog zo klaar,
Ja met myn bloed geſchreven waar,
Zo is het weggedaan voor my,
En ik ben aller vord'ring vry.

5. De Satan ſtaat verbaaſt daar voor,
Dat hy ons zo door 't recht verloor,
En al wat hem gevangen leit,
Met de hoogſte gerechtigheit.

6. Nu dat heilig, onſchuldig Lam,
Dat aan des Kruices harde ſtam
Voor myne Ziel geſtorven is,
Erken ik voor den Heer' en Chriſt.

7. 'k Geloove, dat zyn dierbaar bloed,
Is 't aller-onſchatbaarſte goed,
Dat ons in 't godlyk Kindſchap ſtelt,
En eeuwig in den hemel geldt.

8. 'k Geloove, wen der Zond'ren ſchaar,
Nog millioen maal grooter waar,

Dewyl *Gods Zoon* de ſchulden droeg,
Zyn bloed waar' dog Rantzoens genoeg.

9. 'k Weet daarom, dat 't Verloſſings-geld,
Het Koop-rantzoen van 's doods geweld,
Daar niets verdoemlyks komt verby,
Voor yder Ziel gegeeven zy.

10. Nu hoor my dan een yder aan,
Hoe ik ten hemel in wil gaan;
Gy lieve Eng'len altemaal,
Hoort meê het aan in 's hemels zaal:

11. Wanneer ik door het Kruis-verdienſt
Op 't trouwſte word' in 's Heilands dienſt,
En leg all' 't booz' en onrein' af,
En zondig niet meer tot in 't graf:

12. Zo wil ik, als ik tot U koom,
Niet denken nog aan goed nog vroom,
Maar, ziet een arme ſchuldenaar,
Die gaarn voor 't Losgeld binnen waar'.

13. Daar zingen Vader Abraham
En alle Heiligen van 't Lam;
En zo men meê haar boek ziet in,
Daar ſtaat, dat zy ook zondaars zyn.

14. Wanneer men naar myn' kleeding vraagt,
Die men op bruiloftsdagen draagt:
Ik deed den Heere Jeſus aan,
En ben den Duivel naakt ontgaan.

15. Dat ſchoone Kleed heb ik bewaart,
En 't heeft die zonderlinge aart,
Dat het onzichtbaar kruices bloed
Het altyd rein behouden doet.

16. Of heft men daar de vraag nog aan,
Wat ik op aarden heb gedaan;

Zo

Zo zeg ik: Heer, ik dank het Dy,
Kon ik wat goeds doen, 't deed het bly.

17. En wyl ik wist, dat Jesus bloed
De zonde wegneemt door haar vloed,
En vry maakt van haar slaaverny,
Zo was dat ook een lust voor my.

18. Kwam dan in my een booze lust,
Zo dankt' ik God, dat ik niet moest;
Tot wellust, schat, en eer ik zey,
Ik ben van U door 't Kruisbloed vry.

19. Ik disputeerd' niet met het kwaad,
Maar dit was my de kortste raad:
Ik klaagd' het mynen Heer terstond,
Waar door ik straks verlossing vond.

20. Zo wierd in my, wat God niet eert,
Door 't kruis van dag tot dag verteert,
Gelyk de Satan wykt en vliedt
Daar hy het bloed van Jesus ziet.

21 Het Lam dan zy de dank gebragt,
Dewyl het is aan 't Kruis geslacht,
En heeft ons van de zond' ontslaakt,
En onzen God tot iets gemaakt.

22. Terwyl ik dan in 't leeven ben,
Zo gaat myn ganssche zin daar heen,
Dat ik myn Volk, de Christenheit,
Mag daar op wyzen t'aller tyd;

23. Dat onze hooggeliefde God,
Met zynes Kindes bloed en dood,
Den armen Mensch heeft zo bemint,
Dat niemand daar in einde vindt.

24. Genade-kind'ren in 't gemein,
Wilt daar toe ook gebeden zyn,

Dryft

Dryft dit in all' uw leevens-loop;
Gods gunſt is niet voor geld * te koop.

25. Die Leeraars zyn inzonderheit,
Wyl 't Fondement in Jeſus leit;
Want dor en leedig blyft 't gemoed,
Tot dat men brengt des Heilands bloed.

26. Dank zy U, Jeſus, t'aller tyd,
Dat Gy een menſch gebooren zyt,
En my en 't menſchelyk geſlacht,
Een eeuwig losgeld hebt gebragt.

27. Ach! help 't ons nu verkondigen,
Tot redding veeler zondigen,
En van een yder arme ziel,
Die in uw' wonden ſchuilen wil.

28. Koning der eeren, Vaders Zoon,
Heer Jeſus Chriſt, zie van u throon,
Erbarm u nu der ganſche aard',
En zegen, wat tot u vergaart.

29. Ik wil, naar deez' Verkiezings-grond,
Hier zien in uwer nag'len wond',
En boven ſtaan in 't reine kleed
Van uwes bloeds Gerechtigheit.

N°. 103.

* Jeſ. 55: 1.

2. Be-

Digitized by Google

2. Bewaart Gy 't my, Heer',
Tot eeuwige eer'?
Doe thans het my aan;
Men kan zonder Kleed tot den Koning niet gaan.

3. Ik had eenen rok,
En had eenen ſtok,
Die viel uit de hand,
Het kleed heb ik zelve tot aſſche verbrant.

4. Die vleeſch'lyke Stut,
Die was my niets nut;
Het eigene kleed
Bedekte de naaktheit niet eene hand breed.

5. Nu zal het wel gaan,
Ik trek my dan aan,
Myn Jeſus is 't Kleed,
Dewyl ik geen ander gewaad voor my weet.

6. Ten daag' des Gerichts,
In 't ooge des Lichts,
Zal 't openbaar zyn, (rein.
Of 't bloed der beſprenging de kleed'ren houdt

N°. 104.

Of Melod. *Tot u verhef ik myn gezicht.*
Of Pſalm 100 en 131.

2. Tot

Digitized by Google

2. Tot Heiliging zyt Gy gemaakt
Voor elk, die arm tot U genaakt,
Om God te zyn een heilig kind,
En buiten U is alles zond'.

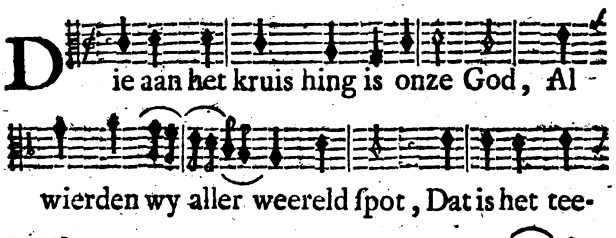
3. Gy hebt ook daarin, my ten goed',
U heen gegeeven tot op 't bloed',
Gewaakt, gevaſt, gebeên, geleên,
En God geheiligt hier beneên.

4. Wyl Gy dat hebt voor my gedaan,
Neem ik het ook geloovig aan,
En deed ik 't niet, zo waar ik my
Tot ſchaad', en ging den weg verby.

5. Door U is uw gebod niet zwaar,
Zag myne ziel geduurig maar
Op U, ik vond ſteeds ruſt in my,
Want niets kan men dog zonder dy.

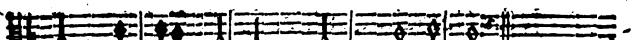
6. Nu, Heer, verhoor my, ſchoon gering;
En wees Gy myne Heiliging,
Help my door uwer nag'len wond',
In 't driemaal zalig Nieuw Verbond.

N°. 105.

een

Digitized by Google

een Broeder heeten, Het Schibboleth.

2. Jesus verlooren van 't Kruis-outaar,
Daar Hy stierf voor de verloorne Schaar,
Jesus gekomen uit oog en herten,
Dat maakt de ziele vol helsche smerten,
Ja dat weet God.

3. Daarom staat Gods Volk tot aller stond,
In een te zaam gevoegd liefdes verbond,
Zyn door den Heiland verzoende zonders,
God is de Vader, zy zyn de Kinders,
Broeders des Lams.

4. O dat dog niemand zyn weg verliest!
Want wie iets anders voor zich verkiest,
Schoon hy zig weder komt te bezinnen,
Kan hy het dog zo niet meer beginnen,
Dat is dan zo.

5. Zyt gy beg'nadigt en Jesus leên,
Om 't bloed der wonden word gy gebeên,
Laat d'eerste liefde niet uit uwe herten,
Want men vermist ze met bittere smerten,
En doodes angst.

6. Wilt gy bazuinen der g'nade zyn,
Zoekt eerst genade en wordet klein,
Wordt door die wonden, die gy verkondigt,
Zelver met God verzoent en ontzondigt,
Daar naa getuigt.

7. Kinders der g'nade in 't algemein,
O laat ons eeuwig Getuigen zyn:
Dat in Jesus Offer alleen is te vinden
G'nade en Vryheit van alle zonden,
Voor allen Volk'.

7. Je-

Digitized by Google

8. Jesus Gemeinte rust zaliglyk,
Aan haaren Vrind leunt zy zagtelyk,
En 't is haar zaake in 't meêr der genaden,
Dat is, in Jesus bloed zwemmen en baaden,
Haar Element.

N°. 106.

Melod. *Ik weet een uitverkore Stad.*

2. En dit geheimnis 't geen ik vind,
Is, hoe het mooglyk is,
Dat eene ziele Jesus Christ
Niet boven alles mint.

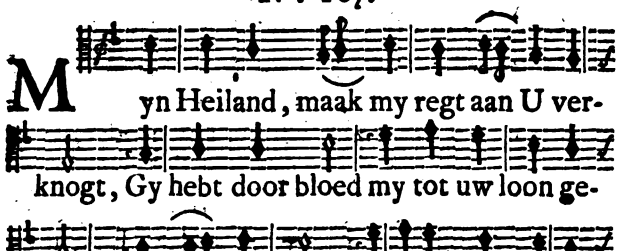
3. Wie zogt ooit by het leevens-brood
Nog zulk elendig ding,
Dat slegts in huid en beend'ren ging,
En anderzins was dood.

4. Wat my belangt, dit is myn zin,
Ik vang nog heden aan,
Als had ik het nog niet gedaan,
Ik geef myn kindlyk heen.

N°. 107.

Digitized by Google

N°. 107.

2.

Het Zondaarſchap ſluit niet van dienen uit,
De Heiland krygt geen Heiligen ten buit,
Neen, arme liên, die Hy nog, eer zy dienen,
Van ſchuld en ſtraf moet loſſen en verzoenen.

3.

Dies komt het eerſt niet op het werken an,
Op willen, loopen, 't geen men ook niet kan,
Neen, bloot alleen op Gods barmhertigheden,
Dat Hy ons tot zyn Volk aanneemt en Leeden.

4.

Alsdan, wen ons de ſchuld geſchonken is,
En wy dus zyn verloſt door Jeſus Chriſt,
En men genaad' en krachten kan bemerken,
Dan gaat het voort tot dienen en tot werken.

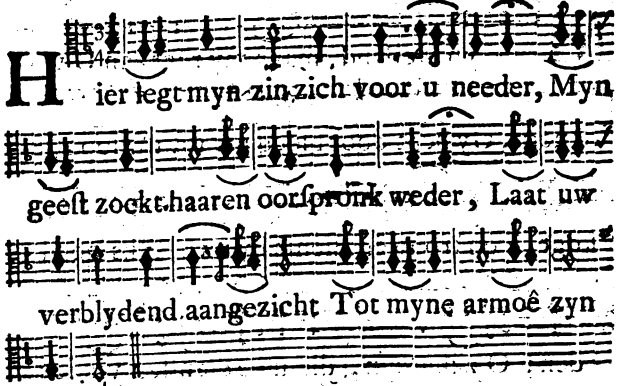
5.

O Jeſus! maak myn hert dan regt geſchikt,
(Heeft m'uw genaê een weinig aangeblikt)
Dat ik op aard naar uwen raad mag dienen,
Verwaardig my ten dienſt der Seraphinen.

Digitized by Google

Nº. 108.

Of Melod. *Psalm* 46. de 4 eerſte regels.

2. Zie neêr, ik voel verderf en zonden,
Verberg my in uw' Kruices-wonden,
O mogt, door uwe bitt're pyn,
Myn' Eigenheit gedoodet zyn!

3. O wilt, Heer Jeſus, mynen wille
Met uw gelatenheit veryullen!
Verbreek natuurs geweld in my,
En maak my van myn banden vry.

4. Ik voel, tot uwaart trekt myn liefde,
En dat ik blyv' in uwe liefde,
Dog is van veel onlouterheit,
Myn liefde nog niet ganſch bevrydt.

5. Ik moet nog meer, tot 's kruices orden,
Door uwen Geeſt geheiligt worden,
De zin moet dieper in u gaan,
De voet moet onbeweeglyk ſtaan.

6. Ik weet my wel niet zelv' te raaden,
Hier gelden niets der menſchen daaden,
Wie maakt zyn hert dog zelver rein?
Het moet door U gereinigt zyn.

7. Ik

Digitized by Google

7. Ik ken U ook, myn licht en leeven,
Gy zyt my altyd trouw gebleeven,
Ik weet gewis, Gy ſtaat my by,
En maakt my van my zelven vry.

8. Inmiddels zal ik trouwlyk waaken,
Door U myn aardſche zin verzaaken,
Tot dat Gy 't uitziet een tyd,
En my van band en ſtrik bevrydt.

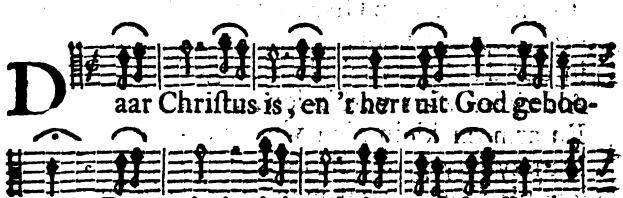
9. Ik zal de Zege dog wegdraagen,
Gy hebt myn Vyand dog verſlaagen,
Gy voert my, uit den kamp en ſtryd,
In uwe ruſt en zekerheit.

10. 'k Beveel U dan (wie is my nader?)
De zorg voor myne ziel, myn Vader;
O! druk my diep in hert en zin,
Dat ik in U reeds zalig ben.

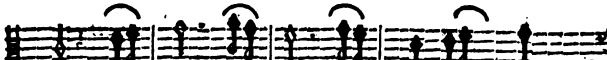
11. Als ik met ernſt hier aan gedenke,
En in uw' armen neederzinke,
Zo word ik van U aangeblikt,
Zo word myn hert door U verkwikt.

12. Zo waſt my d'yver in het ſtryden,
Zo kan ik my in U verblyden,
En ſmaak het reeds, en weet gewis,
Dat God, myn God, de Liefde is.

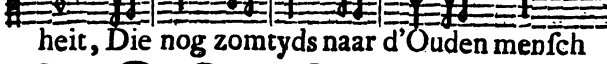
N°. 100.

Digitized by Google

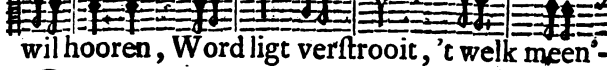
heit, Die nog zomtyds naar d'Ouden menſch

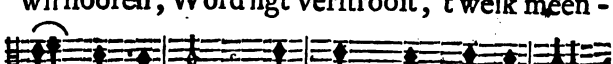
wil hooren, Word ligt verſtrooit, 't welk meen-

ge ziel beſchreit. Hoe heeft men niet te waa-

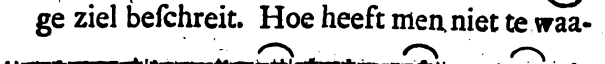
ken, Ook in de beſte zaaken, Dat men het wit

niet miſt! De waarheit moet ons daaglyks

vryer maaken, Of 't licht word haaſt in 't hert

weer uitgebluſcht.

2.

't Is ydelheit, het hooft met Beelden vullen,
Het komt alleen op Geeſt en Waarheit aan;
De tegenſpraak voor eenen tyd wat ſtillen,
Is in der daad zo veel als niets gedaan.
Als zielen zich verbinden,
En arm en klein zich vinden,
Dan zyn zy groot en ſterk,
Is iets uit God, zo zal men 't ondervinden,
Daar Jeſus woont; word een regtſchapen werk.

3. On-

Digitized by Google

3.

Onz' Eigenliefd' heeft een zeer teeder leeven,
De Menſche wil zo gaarne nog iets zyn;
Maar dan, dan word de vrye geeſt verheven,
Wen z'alles geeft aan God, en zelv' word klein.
O! laat ons niet meer zuimen,
Hem alles in te ruimen,
Die alles is en doet;
Wat willen wy nog van iets eigens droomen,
De zond' alleen die is ons eigen goed.

4.

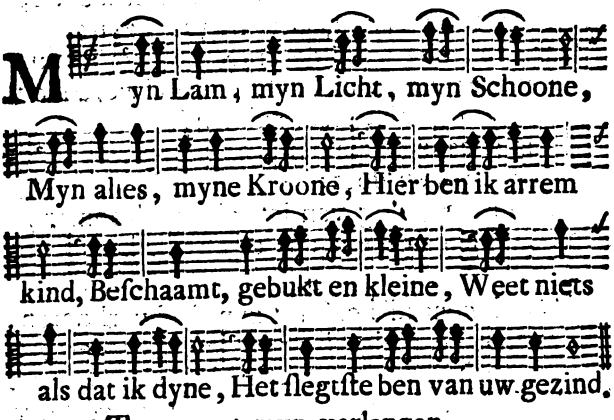
Wie Gods genaad' heeft tot zyn deel verkooren,
Wagt zich voor eige keur; wie die begeert,
Of ſchoon hy waar' voor lang uit God geboren,
Zo heeft hy dog vreemd vuur dat hem verteert.
De Broeder-liefd' daar neeven,
Hoe ſterk ze word gedreven,
Baart agterdogt en nyd,
De Satan wann't ons dan in zyne zeeven,
Beſt is 't, wanneer gy kleine kinders zyt.

5.

O! laat ons dog naar eenen Regel wand'len,
Gy kind'ren Gods, en waſſen ſteeds daarin;
Wy konnen niet ſteeds in de liefde hand'len,
Wanneer ons niet verbindt een zelfde zin.
Gods Woord ſtelt dit te vooren,
Heer', leer ons daarna hooren,
Dat wy niets doen verkeert;
Men zoek zyn heil op geene and're ſpooren,
Wy moeten dog ſlegts zyn van God geleert.

Digitized by Google

N°. 110.

2. Tot u gaat myn verlangen,
Nu Gy my hebt gevangen
In 't zaal'ge g'naden net,
In 't jok der liefd' en waarheit,
Door uwes stervens klaarheit,
En hebt myn geest in 't licht gezet.

3. Hoe gaarn wilt Gy uw' Planten
Regt grondig in U planten!
O doe dit ook met my.
Want ben ik arm en smaâlyk,
Ben ik in U dog zalig,
En wil geen heil als slegts in Dy.

4. U bid ik dan, myn Koning,
Maak in myn hert uw wooning,
Versmaê myn kleinheit niet,
Geef uwen Kinde zegen
Op alle zyne wegen,
Gy, die dog op het laage ziet,

5. Dat

Digitized by Google

5. Dat ik genaê gevonden
Heb in uw' bloed'ge wonden,
En my dus zalig ken,
Is waar, door uw' omarming,
En vrye Gods-erbarming;
Want anders weet ik, wie ik ben.

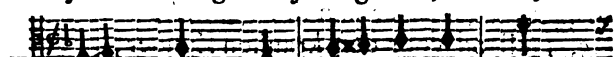
6. Ik moet 'er van getuigen,
Met diep en innig buigen,
Myn God, en met een vloed
Van traanen aan uw voeten,
U in het ſtof ontmoeten,
Als 't wormtje aan zyn Maaker doet.

7. Nu hoor nog eens myn beede,
Geef z' all uw Kind'ren meede;
Want ziet, zy is my groot,
En U wat weinigs, Heere,
Dies wilt ze my niet weeren,
Maar geeven, als myn daaglyks brood.

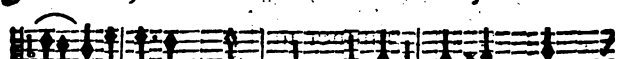
8. Ik bid een kindlyk herte,
By alle leed en ſmerte,
Uw' Lams zagtmoedigheit,
Gehoorzaam zyn en ſtille,
Een luſt tot uwen wille,
Dit is myn wenſch in deeze tyd.

N°. 111.

Wyze: *Ondoorgrondelyk Regeeren*, of Pſ. 91.

Jeſus, kracht der bloode herten, Trooſt

in alle zielen-leed, Zalv' in alle zonden-ſmer-

ten,

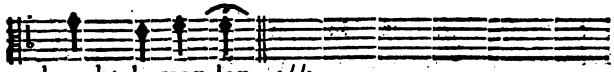
Digitized by Google

ten, Arts voor alle ſlangen-beet, ://: Pleiſter

voor den doodes wonden, Die men ſteeds van

kracht bevonden. ://:

2. Myn verderf, niet door te gronden,
In myn hert, word my bewuſt,
Been en merg zyn vol van zonden,
Vol vergif van kwaade luſt,
Geen bloedsdroppel is te vinden,
Zonder zaad van alle zonden. ://

3. Ja myn hert ſteekt vol van pylen,
Van den Satan en het vleeſch;
Eer ik naar den Heiland yle,
Valt myn hert in ſchroom en vrees,
En myn geeſt komt neêr te zygen,
Eer ik regt kan adem krygen. ://:

4. Wil ik my tot U verheffen,
Word door traagheit niets daar uit;
Komt uw Geeſt myn hert te treffen,
Dryft het yd'le vleeſch hem uit,
Dat ik myner zonden plaagen,
Zo niet langer meer kan draagen. ://:

5. Heiland voor den kranken Zonder,
Redder van de ſlangen-liſt,
Pleiſter zelve, en Verbinder,
Wiens geneezing nimmer miſt,
Gy kont pyn en ſmert vermind'ren,
Ja de doodes-ſtoot vermind'ren. ://:

6. Kom,

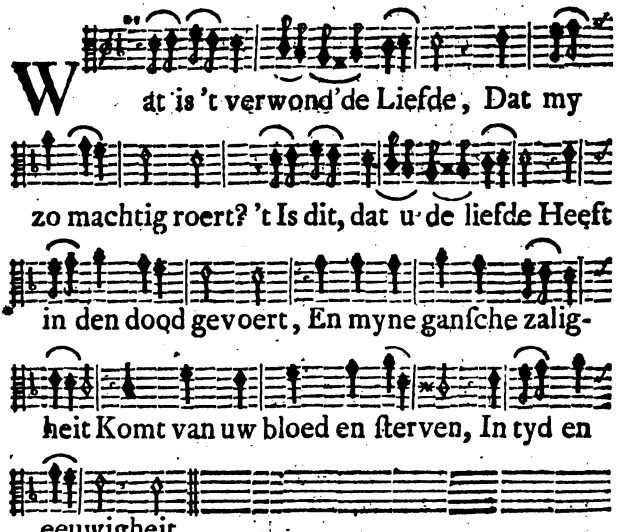
Digitized by Google

6. Kom, Heer Jesus, druk in g'nade
My uw Kruisbeeld in het hert,
Op dat dus myn oude schade
Door uw bloed geholpen werd;
Zalft uw' Oly myne wonden,
Zo ben ik gewis verbonden. ://:

7. Zult Gy uwen Geest my geeven,
Komt Gy zelve tot my in,
Dan, dan zal het nieuwe leeven
Stroomend' in myn' aders zyn,
En ik zal, op hooge wyzen,
Eeuwig uw' erbarming pryzen. ://:

N°. 112.

Melod. *Ik ging op eenen morgen.*

Digitized by Google

2. Dit wil ik ook getuigen,
Zo lang ik leef op aard,
Met diep en innig buigen,
Ik wormtje, aſch en aard;
„ *Het komt my nimmer uit myn hert,*
„ *Wat ik U heb gekoſtet,*
„ *Wat bitt're kruices ſmert.*

3. Ik kan het niet vergeeten,
Zo lang ik zonde ken,
Uw liefd' is ongemeeten,
Zo dat ik ſchaamrood ben,
Dat een zo arrem wormelyn
Uw lieve Kind geworden,
En ook zal Dienaar zyn.

4. Ik dank met duizend traanen,
Voor deeze groote g'naad,
Mogt ik daar van vermaanen
Elk, naar myn kleine maat;
Blyf Gy alleen myn trouwe vrind,
Zo zal ik U nog dienen,
Dat Gy 'er vreugd in vindt.

5. Ik heb eens ondervonden
Uw dierbaar godlyk bloed,
Dat reinigt my van zonden,
Maakt al myn ſchade goed;
„ *Dies komt het nimmer uit myn hert,*
„ *Wat ik U heb gekoſtet,*
„ *Wat bitt're kruices ſmert.*

6. Gy opgeſcheurde wonden
Hoe lieff'lyk zyt gy my!
Ik heb in U gevonden
Een ſchuilplaats, en ben bly.

Nu

Nu wil ik gaarn een ſtofje zyn,
Nu 'k mag des Heilands weezen,
Verloſt van eeuw'ge pyn.

7. Verſtrojen my myn zinnen,
Ben ik niet by myn hert,
Als Gy 't my brengt te binnen,
Doorpriemt het my met ſmert;
Daarom, myn Bruidegom, ſluit my
Dog eeuwig in uw wonden,
In uwe oop'ne Zy'.

8. Myn herte brand van liefde
Naar U, myn dierbaar Lam,
Die myne ziele griefde,
En tot uw Kind aannam;
Nu zy myn leeven, tyd, en kracht
Voor U, die zyt uit liefde
Voor my aan 't Kruis geſlacht.

9. Nu zal uw dood en lyden
My ſteeds in 't herte zyn;
Ik wil zorgvuldig myden,
't Geen u en my maakt pyn;
't Is dog hier zo met my geſtelt,
Dat niets my kan verblyden,
Als myn verloſſings-geld.

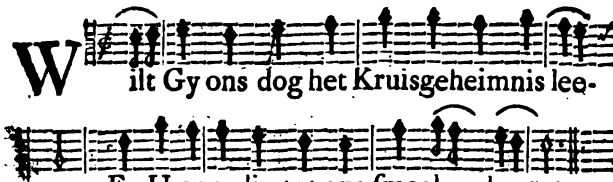
10. Hier ben ik, hert vol liefde,
En zielen die Gy kent,
Wy bidden, dat g'uw' liefde
In yders herte zendt.
Schenk elk, en allen in 't gemein,
Het noodige tot Stryders,
Laat ons ook Lamm'ren zyn.

11. O, blyf ons maar geſchreeven
In onzes herten grond,

En

En by 't genaade-leeven,
Beken U ook de mond;
Dat elk, tot op den grooten dag,
Aan zyn verloſte ziele
Uw zegel draagen mag.

N°. 113.

2.
Want 't geen u koſte leeven, bloed en ſterven,
Dat zal nog kan tot geener tyd verderven.

3.
Uw Woord dat ſpringt wyd over wal en muuren,
En heeft de kracht om alles te verduuren.

4.
Wie wil het bloed in perk of paalen dwingen,
Uw Volk en al de weereld door te dringen!

5.
Wie wil van dag en tyd en ſtonden ſpreeken,
Waarin dit bloed zich niet zou konnen wreeken.

6.
En dit is waarlyk geen geringe zaake,
De zielen onder 't Altaar roepen wraake.

7.
Haar bloed dat riep reeds over duizend jaaren,
Wie weet hoe lang 't nog tot God op zal vaaren!

8.
Moet de Verklaager nog dit roepen hooren,
Hoe zal Hy Jeſus bloedgeſchrey dan ſtooren!

9. Maar

Digitized by Google

9.
Maar ziet, wat roept Hy, die verhoogde Vorſte?
Het oude angſt-geſchrey: Ik dorſt, ik dorſte;

10.
Naar der Vyanden bloed? neen, Hooft der broed'ren,
Naar 't herte der vyandlyke gemoed'ren;

11.
Daar van zag Hy zo gaarn niet een verlooren,
Maar wil ze met zyn liefdepyl doorbooren;

12.
En wyl de Menſchen Hem niet ſpreeken hooren,
En dat zy 't oor zo van zyn Geeſt afkeeren,

13.
Zo roept zyn liefd' een wolke van Getuigen,
En laat byna geen mond meer ſtille zwygen.

14.
Zy roepen overal op alle ſtraaten:
Gy menſchen! wilt u dog verzoenen laaten,

15.
Laat u voor 't Lam, uw eigen Heiland, werven,
Zo hebt gy niet eens door zyn zweerd te ſterven,

16.
Zo hebt gy niet den Rotſen eens te klaagen:
Ach! waren wy uw klooven ingedraagen,

17.
Den Bergen: ach! wy arme weereld-ſlaaven,
Ach! waaren w' in uw ingewand begraaven.

II.

Gy moogt *zo als gy zyt tot Jeſus komen*,
En komt gy maar, zo word gy aangenomen.

19.
Gy moogt zo zondig zyn en vol van ſchanden,
Zo is een dorſtend hert voor u voorhanden.

20. De

Digitized by Google

20.

De Rechter wien de wraake is gegeeven,
Heeft allen zond'ren toegedeelt het leeven:

21.

Wie ſlechts een zondaar zich gevoelt te weezen,
En noch niet is uit eige kracht geneezen,

22.

Maar legt aan Jeſus voeten als geſtorven,
Van zulken is nog niemand ooit verdorven.

23.

En waar 't een Leeuw, hy wierd gewis ten Lamme,
En waar hy koud als ys, hy wierd tot vlamme.

24.

En was hy dood als ſteen, hy wierd tot leeven,
En van den Vader aan den Zoon gegeeven.

25.

De Geeſt komt ſtraks in hem haar werk beginnen,
Ciert hem van buiten, dog op 't meeſt van binnen,

26.

Van buiten ziet men iets van Chriſtus ſterven,
Wie 't binnenſt kent, die ziet den leevens-erve,

III.

Dat is 't nu wat wy op de weereld maaken,
En Jeſus geeft ons kracht tot deeze zaaken,

28.

Te zeggen dien, die zyn verdoemt tot ſterven:
Gy word geroepen om Gods Ryk te erven,

29.

Om hem te zyn tot Dogteren en Zoonen,
Die eeuwiglyk in zynen Tempel woonen.

30.

Komt treedt met ons op 's kruices weg te zaamen,
Die ons, ook der ellendigſten, niet ſchaamen;

31. Wy

31.
Wy eeren die voor 't oog der Huichelaaren,
En aller eig'ner-heiligheden Schaaren,

32.
Wy willen ons met u voor Jesus bukken,
En wy belooven u, het zal gelukken,

33.
Hy zal 't gewis zeer kostlyk met u maaken,
En u, gelyk 't verloor'ne kind, * genaaken,

34.
Hy zal u op het vrindelykst' omarmen,
En zeggen: Kind, myn *Recht* noem ik *Erbarmen*.

35.
Wat zielen Hem maar in den geest bejeeg'nen,
Komt Hy terstond te kussen en te zeeg'nen,

IV.

Maar ziet, *wat is dog dit geloovig komen*?
Want anders word dog niemand aangenomen,

37.
Dat is, *erkennen aan des Heilands voeten*,
Dat Hy voor ons aan 't kruis heeft moeten boeten,

38.
En als zyn lichaam was aan 't Kruis verbroken,
Heeft Hem de Geest van alles vrygesproken;

39.
En toen hy alle zond' had overwonnen,
Gaf hy ons 't recht, dat wy nu erven konnen,

40.
En ik, die toenmaals nog niet was in weezen,
Ben te dier zelver uure meê geneezen,

41.
En ben een Vorst geworden, zonder twyffel,
Een Konings-kind, Heer over dood en duivel;

* Luk. 14: 20.

42. En

Digitized by Google

42.
En was ik eerſt door Satans macht gebonden,
Door 't bloed des Lams vertreed' ik nu de zonden.

43.
En als ik aan dat Gods rantzoen gedenke,
En met myn hert in Jeſus wonden zinke,

44.
En met myn oor naar zyne ſtem gae hooren;
Zo ziddert hel en afgrond my te ſtooren:

45.
En wat is 't wonder? Voor des weerelds ooren
Is alle Creatuur al lang bezwooren,

46.
Dat zy geen kind, geloovig ſlaapend, wekke,
Veel minder eene ſtille ziel verſchrikke;

47.
Zy hebben met haar Lam, by al het ſchreeuwen,
Zich zachtlyk heen gelegt, gelyk de Leeuwen,

48.
Trots wie haar wil in haare ruſte ſtooren,
Wanneer zy naar den mond des Konings hooren,

49.
Hoe lieflyk is 't, hier zulk een ziel te vinden!
Hoe gunt men haar het lot van Gods beminden!

50.
Heer Jeſus, konden wy 't (het ſchynt wat wonders)
Wy maakten alle heiligen * tot zonders.

* Luk. 18: 10. De een was een Phariſeër, de ander was een Tollenaar. Luk. 5: 32. Ik ben niet gekomen, om te roepen Rechtveerdige, maar Zondaars tot bekeeringe.

Digitized by Google

N°. 114.

Of Melod. *Gy die den naam van Chriſten draagt.*
twee verſen voor een.
Of: *Wilt gy een Pelgrims weg ingaan.*

2. De menſch mag aan het ſpotten ſlaan,
Of met ons zyn bewoogen,
Dat wy veracht daar heenen gaan,
Wy zyn dog niet bedroogen,
Aan onzen wandel zal men zien,
Wat onze herten denken,

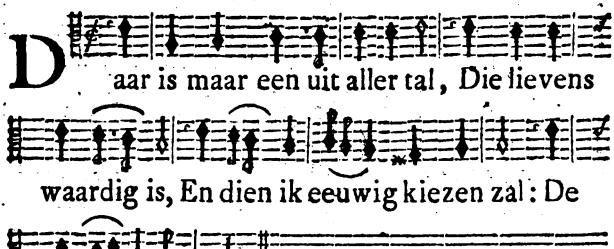
O Dat

Dat wy met d'oogen opwaarts zien,
En d'aard' haar welluſt ſchenken.

3. 't Is ons ganſch anders om het hert,
Nu wy den Schat gevonden,
Nu wy van allen nood en ſmert
Bevrydt zyn door uw' wonden.
De vloek is weg, gy ſchenkt genaad',
Wy ſtaan op vrye voeten,
En draagen wy des weerelds ſmaad,
Dat weet Gy te verzoeten.

N°. 115.

Melod. *Ik weet een uitverkore Stad.*

2. Hem mynen Heer en God allein
Is myne ziel gewydt,
Hem ſtaa ik vaardig en bereidt,
En ben van herten Zyn'.

3. Aan Jeſus heb ik wat ik wil,
In allen overvloed,
En leev' uit zyne volheit ſtil,
En heb het hoogſte Goed.

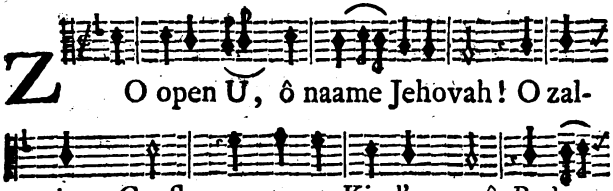
4. Op

Digitized by Google

4. Op zyn genade gaa ik voort,
En wyk geen treê nog ſchreê;
My volgt, naar zyn beloft' en woord,
Zyn goede zegen meê.

5. Zyn arrem kroont myn arrebeid,
En ſchenkt my leevens-zap;
't Geloof aan zyne Majeſteit,
Voert myne pelgrimſchap.

N°. 116.

2. Gedenk daar aan, wat Gy hebt toegezegt
Uw' blooden Volk', dat in uw' armen legt;
Uw' Zydes wond' blyft uwe Duiven open,
Welks leevensbron geduurig nog blyft loopen.

3. En deeze bron is 't water maar alleen,
't Welk in ons ſpringt ten eeuw'gen leeven heen,
Dan woont de geeſt in Seraphinen lichte;
De dag, geen nacht, omringt daar ons gezichte.

Digitized by Google

4. Trek ons tot U, getrouwe Toeverlaat,
Ons ganſche hert in uwe zaake gaat,
Wy leeven U, wyl Gy voor ons geſtorven,
En alle kracht hebt door uw dood verworven.

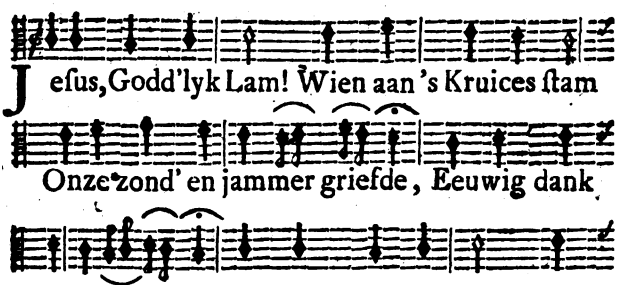
5. Wy zyn uw Volk, ô hoogverheve Knecht,
En hebben ook tot uwe Kroone recht.
O mogten wy ons ſteeds aan U gewennen!
En U, ô Liefd', in 't openbaar bekennen.

6. O geef ons dog, van deezen dag af aan,
Nog moediger den Pelgrims weg te gaan,
Waar op ook Gy zo moeizaam hebt geloopen,
Tot dat Gy met den kruis-kelk u liet doopen.

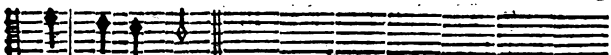
7. Nu zyt Gy ook gekroont met prys en eer,
En wilt alzo uw kleine Kinder-heir,
Voor 's Vaders throon met heerlykheit bekleeden,
Wanneer 't, als Gy, den kruisweg heeft betreeden.

8. Zo vatten wy dan in den geeſt ons aan,
Om voort te gaan op deez' uw' ruuwe baan.
Gy helpt ons door, wy kennen U als Liefde,
O maak ons vaſt in uwe eeuw'ge liefde!

N°. 117.

Digitized by Google

ons Offerlam.

2. Uwe liefde-gloed
Sterkt gemoed en bloed.
Als gy, met genade-blikken,
Ons aan uwe borſt komt drukken,
Maakt ons wel gemoed
Uwe liefde-gloed.

3. Waare Menſch en God,
Trooſt in nood en dood,
Gy zyt daarom Menſch gebooren,
Weer te brengen het verlooren',
Door uw bloed en dood,
Waare Menſch en God.

4. Held uit Davids ſtam,
Uwe liefde-vlam
Die erneere my, en weere
Dat de weereld my niet deere,
Schoon zy my is gram,
Held uit Davids ſtam.

5. Groote Vreede-vorſt,
Hoe heeft u gedorſt
Naar der Menſchen heil en leeven,
Als Gy wierd aan 't kruis verheven,
Als Gy riep: *my dorſt!*
Groote Vreede-vorſt.

6. Geef dan uwen vreê
Ons, en allen meé,
Die u, Heer', als liefde kennen,
En zich tot uw Volk bekennen;
Geef die uwen vreê,
En ons allen meé.

Digitized by Google

7. Nu dan houd' ik my
Eeniglyk aan Dy;
Nimmermeer zal ik u laaten,
Maar U in 't geloof omvaten;
In 't geloof aan Dy
Leev' en houd ik my.

8. Als ik weenen moet,
Zal uw' traanen-vloed
Nu de myne ook geleiden,
En tot uwe wonden leiden,
Dat myn traanen-vloed
Zich haaſt ſtillen moet.

9. Als ik my daar by
Wederom verbly,
Verblydt Gy u van gelyke,
Tot ik in uw Koninkryke,
Aller traanen vry,
My met U verbly.

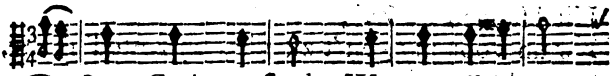
10. Hier door ſpot en hoon,
Daar de Eere-kroon,
Hier in hoopen en gelooven,
Zien en hebben komt hier Boven,
Want de Eere-kroon
Volgt op ſpot en hoon.

11. Jeſus help dan my,
Dat ik, vry en bly,
Alles door U overwinne,
En dat ik altyd bezinne,
Hoe in 't lyden Gy
Overwon voor my.

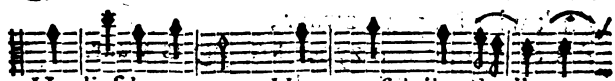
12. Ja, myn prys en roem,
Eed'le Sarons Bloem,

'k Wil nu ook niets aan my draagen,
Niets, als wat u kan behaagen,
U tot prys en roem,
Eedle Sarons Bloem.

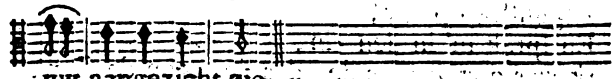
N°. 118.

O Lam Gods, geslacht, Wanneer ik betragt

Uw liefde aan my, Hoe wensch ik, dat ik eens

uw aangezicht zie.

2. Hoe was ik zo blind!
Hoe diend' ik de zond'!
Uw licht kwam, en ziet,
Het wekte my op, en ik kende het niet.

3. Ik voelde wat smert
Om 't vleeschelyk hert,
Met hoogmoed vervult,
En merkte op eenmaal dat alles verstolt.

4. Haast wierd het my klaar,
Wie over my waar,
Ik kon Hem niet zien,
En voelde terstond hem dog lieff'lyk te zyn.

5. 't Vuur brandde in my,
Hoe wierd ik zo bly,
Als Jesus nu kwam,
Toen ik zynen Naam in het herte vernam.

Digitized by Google

6. Hy zag op zyn Bruid,
Ik zag naar hem uit,
En als hy verſcheen,
Zo zag ik hem ſtervend, verhoogt van beneên.

7. Het heilige bloed,
Die heilzaame vloed
Uit Handen en Zy',
Kwam voor my, en 't ziende, ontzetted' ik my.

8. Ik voelde myn nood,
En ſmaakte den dood,
En 't wierd my zo zwaar,
Als of ik ook een zyner kruicigers waar.

9. De Vyand kwam by,
Afgunſtig op my,
En ſprak m' in den zin,
Ik was dog der zonde, des doods en de Zyn'.

10. Ik zag op het Lam,
Omarmde zyn Naam,
En gaf my hem heen,
In alles, zo als Hy het maakte, te vreên.

11. Schroom was wel by my,
Maar, dagt ik daar by,
Hy ſtierf dog den dood
Voor zondaars en doode, en zag mynen nood.

12. Toen kwam het my voor
Aan hert en aan oor:
Verdoemelyk kind,
Geniet myn genade, Ik heb u bemint.

13. Myn ziele vond ruſt,
De zondige luſt
Verteerd' in dien brand,
En ik wierd gezet in een anderen ſtand.

14. Zyn

Digitized by Google

14. Zyn bloedſtroom, zo rood,
Zwom weg mynen dood,
En ik wierd bevrydt,
En tevens met Leeven en Vreede verblydt.
15. De Vyand zag 't aan,
En liet my ſtraks gaan,
Wel toornig op my,
Maar ik liet hem wand'len en hield my aan Dy.
16. Myn Lam, nog een woord:
Ley Gy my ſteeds voort,
En nooit van my wyk',
Zo heb ik nooit vreeze en erve uw Ryk.

N°. 119.

2. Myn herte moet ſteeds U aan 't kruice aanſchouwen,
En Gy u aan my in Gerechtigheit trouwen,
Den vreede Gods, die het verſtand gaat te boven,
Laat niets in de weereld my ſtooren of rooven.://:

Digitized by Google

3. Myn dorstig hert laav' en verzaadig' als Dyne,
Gy eenig' en eeuwige Leevens-fonteine,
Op eene zo zalig' en sterkende wyze,
Dat U ook het lichaam mag juichen en pryzen.://:

4. Wyl Gy ons uzelfs hebt tot spyze gegeeven,
Zo laat ons ook heilig en goddelyk leeven,
Gebied uwen zegen, op eeuwige tyden,
Zich over uw Been en uw Vleesch uit te breiden.://:

5. Uw' is hun verstand, hun geheugen en wille,
O wilt ze met geest en genade vervullen,
En 't geen zich noch vindt van het Eigene leeven,
Dat word' door de kracht uwer liefde verdreven.://:

6. Wy zyn ja dog alle voor Jesus gebooren,
Voor duizend, en nog zo veel duizend verkooren;
O godlyke liefde, wie kan u beschryven!
O mogt u een yder een heiligdom blyven!://:

7. Myn Heiland, hier hebt Gy myn eigen begeeren,
Ik wilde my gaarn tot de Liefde bekeeren,
De g'nade, die eenmaal op my is gevlooten,
Heeft my ook den toegang gewis niet geslooten.://:

8. Ik gun aan de Weereld haar heerlyke zaaken,
Ik gun aan den Wyzen hun roemen en maaken,
Ik gun den Gerechten hun loopen en moejen,
Als my maar uw Wonden het herte doen gloejen.://:

N°. 120.

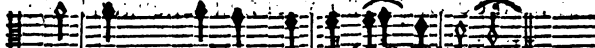

* Luk. 1: 72.

Digitized by Google

bewaart, Ontdekt ons de Verborgentheden,

Eertyds (*a*) bedekt in de eeuwigheden. ://:

2. De Eng'le-kooren
Begeerden in te zien,
Lang van te vooren,
Hoe dit dog zou geſchiên,
Der Menſchen zond' en boosheit merkend,
Maar daar by zagen Gods liefde werkend. ://:

3. De Wet en Rechten
Kwamen daar nevens in,
Konden, als Knechten,
Der zond'ren heil niet zyn;
Waarom z' ook weinig krachten gaven,
Smagtende herten den grond te laven. ://:

4. Toen ſprak de Liefde:
Hier ben ik, ziet ik kom;
Uit vrye liefde
Van zynen Throon Hy klom,
Om zich in onze plaats te ſtellen,
Ons te verloſſen van zond' en helle. ://:

5. De ſtraf der zonden
Den Zoon wierd' opgelegt,
Hy kreeg de wonden,
Aan 't vloekhout opgerecht,
Nu neemt God aan tot zyne (*b*) Kinders
Alle Godlooze verloorne zonders. ://:

6. Zo wort bevonden,
Hoe verr' de liefde gaat,

Wy

(*a*) Coloſ. 1: 26. (*b*) Joh. 1: 12.

Digitized by Google

Wy, dood in zonden,
Wiſten ons geenen raad.
Wie kon ooit, of wie dorſt het denken,
Dat hem de Liefde zo veel zou ſchenken! ://:

7. Uit louter g'nade,
Word ons dit heil gebragt.
Wy arme maaden,
Nu 't Lam Gods is geſlacht,
Worden genood tot zaligheden,
Ons toebereidt in de eeuwigheden. ://:

8. Dies waren d'Ouden
't Geloove toegedaan;
Van verre ſchouwden
Zy dus hun Erfdeel aan,
Waar na zy met verlangen ſtreefden,
En in de weereld als Pelgrims leefden. ://:

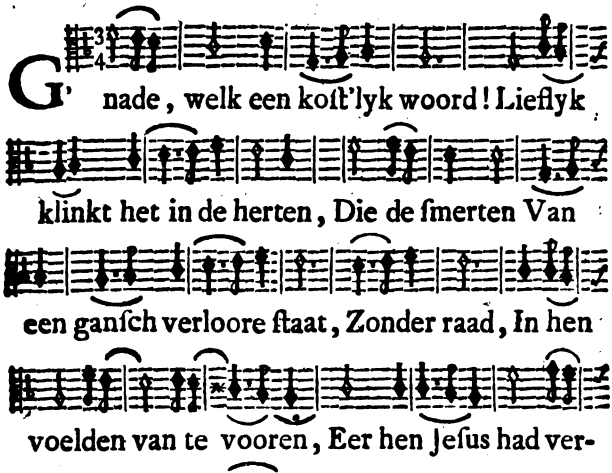
9. Zy mogten blyven
In 's geloofs zekerheit,
En wy beklyven
Nu in de g'naden-tyd,
En vinden in des Heilands wonden,
't Geen geene zogten uit 's herten gronde. ://:

10. O bloed der wonden,
Hoe dringt gy door het hert!
Nog nu ter ſtonde
Uw' kracht bevonden werd;
Gy zyt een onbegryp'lyk weezen,
Laat, Heer', uw bloedſtroom ons ook geneezen. ://:

N°. 121.

Digitized by Google

N°. 121.

2.

G'nade! wat zyt gy hen groot
Die zich waarlyk zondaars heeten,
En die weeten
En gevoelen hunnen nood,
Ja den dood,
Die van and're ſlachtings-ſchaapen,
Zo geruſtlyk word verſlaapen,
Hen ſmaakt vaſt geen beete brood.

3.

't Gaat daar, als men denken kan,
Aan een Satans-dienſt vervloeken,

Aan

Aan een zoeken;
Wat ons ergend hind'ren kan
Word ons Ban.
En zo mag men veilig komen,
Al wie komt word aangenomen,
Want Hy neemt de Zondaars an.

4.

Alzo is het my gegaan;
Eerſt'lyk kreeg ik g'nade-winken;
Daarna drinken
Uit der wonden heil-fontein,
Vreugde-wyn,
Vreed' en al wat ik begeerde;
Wierd ik Hem nu iets van weerde!
Mogt ik Hem nu dankbaar zyn!

5.

Alle die wy zyn bekeert
Hebben eerſtlyk wel beleeden,
Dan gebeeden:
Lieve Heiland, ik ben blind,
Vol van zond';
Oogenbliklyk wierd ons leeven
En gerechtigheit gegeeven,
Dat men nu zich zalig vindt.

6.

Lam, wy ſmeeken inniglyk,
Maak ons ook, zo ras en veilig,
Trouw en heilig;
Houd' ons t'aller tyd daar by
Aan uw zy':
Want wy zyn zeer zwakke kinders,
Nog geduurig arme zonders,
Konnen ook niets zonder Dy.

7. Geef

Digitized by Google

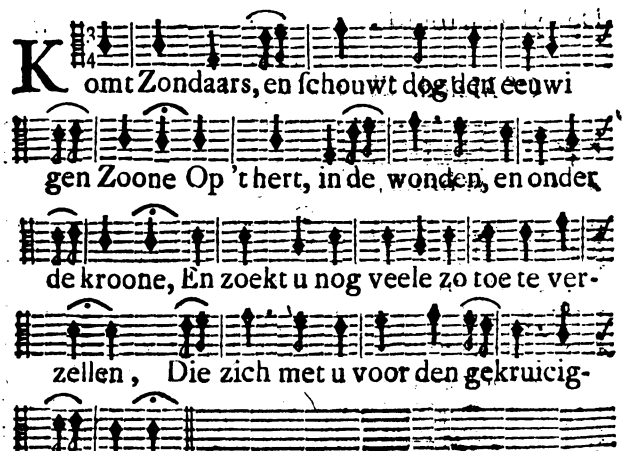
7.

Geef ons alle dagen meer,
Tot wy ganſch in U verzinken,
Drinken, drinken;
Want, na dat wy zyn in dy,
Dorſten wy
Naar genaad' uit uwe handen,
En in alle leevens-landen,
Spreekt men even eens als wy.

8.

Voor dit alles, liefſte Heer',
Willen wy U altyd looven,
Hier en boven;
Alle uw' genaad' is groot,
't Waare brood;
Laat ons uw' genade zuigen,
Laat ons uw' genade buigen,
Niets als g'nade zy ons groot.

N°. 122.

2. Wie

2.

Wie wil dog 't gelooven door twyff'len verhind'ren!
Gy zondaars, ik wenschte, wy wierden tot kind'ren,
En sloegen aan 't kruis al 't vernuftelyk denken;
Aan d'Eenvoud wil Jesus de zaligheit schenken. ://:

3.

Wie alle schuld by zich gezogt en gevonden,
Die heeft eenen openen weg tot de Wonden,
Wie onder d'ellendigste Schuld'naars gezeeten,
Word by de Verlossing op 't minste vergeeten. ://:

4.

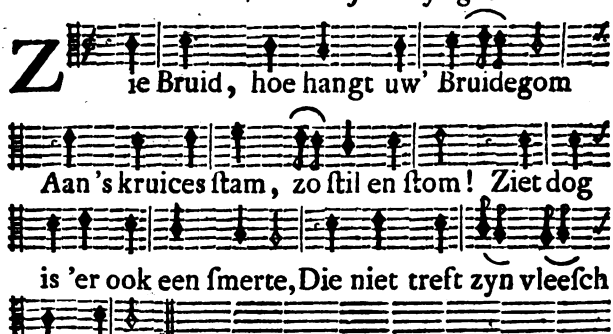
Zo zoekt dan het Lam met demoedige herten,
De traagheit, hoe weinig, brengt pynlyke smerten,
En naauw gaat onz' eige gerechtigheit onder,
Of 't hert word vol blydschap, zich zelfs tot een wonder. ://:

5.

Zo lieft men den Heiland en leeft in zyn wegen,
Zo gaat men getrooft zynen Bruidegom tegen,
Met brandende lampen der heilige Orden,
Dewyl men tot Maagden met Oly geworden. ://:

N°. 123.

Of Melod. *Tot u verhef ik myn gezicht.*

2. Zie,

Digitized by Google

2. Zie, hoe Hy hangt ganſch naakt en bloot,
Bedroeft, beangſt door hellen-nood;
Vol van builen, vol van wonden,
Ongetrooſt en onverbonden.

3. Ziet bey' zyn armen uitgerekt,
Daar 't bloed uit zyne wonden lekt,
Ook zyn voeten zyn doorgraaven,
En Hy mag zyn dorſt niet laaven.

4. Zyn ſchoon en heilig aangezicht
Is bleek en deerlyk toegericht,
Op zyn lippen legt de galle,
En Hy word gehoont van alle.

5. Zyn Hooft is grouwzaamlyk gehoont,
En met een doornekrans gekroont,
En zyn dapp're haäir-lokken
Hangen vol van ſpeekzel-vlokken.

6. Zo gaat het met het groene Rys,
En met het vruchtb're Paradys;
Ach, hoe zal 't met u eens worden,
Dorre telg uit Adams Orden!

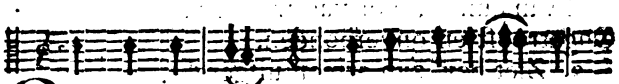
7. Edog vertwyffel niet, ô Bruid,
Hy delgt all' uwe ſchulden uit;
Zyne ſtriemen u geneezen,
Gy zult eeuwig by Hem weezen.

8. Gae, word' in 't Lyden hem gelyk,
En ly' verdrukking in zyn Ryk;
Want het zou nu niet betaamen,
Dat de Bruid was zonder ſtraamen.

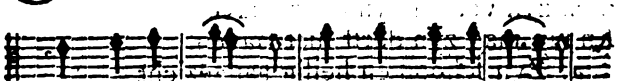
9. Styg opwaarts dan, en ſterf met Hem,
Of noem u niet de Bruid van Hem.
Wie Zyn leeven wil beërven
Moet met Hem aan 't kruice ſterven.

Digitized by Google

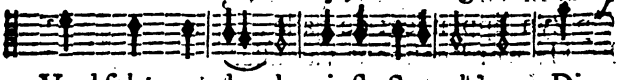
N°. 124.

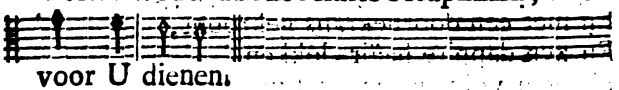
Onschuldig Lam, van zonden onbesproken,

Door Adams aart, als wy, niet aangesteken,

Veel schooner dan de reinste Seraphinen, Die

voor U dienen.

2.

Gy zyt het Heilig' uit den Geest ontfangen,
Gods Zoon, het Beeld der onbevlekte gangen,
De Schoonste onder alle menschen-kinderen,
Niet uit de zond'ren.

3.

Hoe is het dan? wie kan zich daar in vinden,
Dat het U gaat, als had Gy alle zonden
Gedaan? en niets zo snoode was op aarde,
Als gy, ô Waarde!

4.

Gy legt bedroeft in angst, in zweet en bloede,
Wie kan begrypen, hoe U was te moede!
Gy moet, ontroert, van doods benauwtheit klaagen,
Gods toorn verdraagen.

5.

Men valt u aan, men bindt, men voert gevangen,
Men hoont, men slaat, men spuwt u op de wangen,
Men

Digitized by Google

Men kroont, men geeſſelt u, en maakt uw herte
Onlydb're ſmerte.

6.

Ja, wat nog meer! Gy wordt aan 't hout geſlaagen,
Ten Vloek gemaakt, Gy moet elks ſpot verdraagen,
Van God verlaaten, en in trooſt te derven,
Den dood zelfs ſterven.

7.

Ey zeg, ô menſch! zyn dat niet louter plaagen,
Die waarlyk moeſt de grootſte zondaar draagen?
Waarom dan moet zich d'Onſchuld, zonder maate,
Zo ſtraffen laaten?

8.

't Is, om dat Hy heeft onze Plaats vervangen,
Daarom wierd Hy voor u en my gehangen.
God moeſt, zou Hy de ſchuldige verſchoonen,
Den Borg zo loonen.

9.

De zonde kon niet blyven ongewrooken,
't Dood-vonnis was daar over lang geſprooken.
Dit moeſt op aard', die God' een vloek geworden,
Voltrokken worden.

10.

Wat zonde zy, wat ſtraffen die verdienen,
Heeft God, eer Hy den Zondaar kon verzoenen,
Ten blyke van zyn ernſt dus willen toonen,
En niet verſchoonen.

11.

Heb dank, myn Lam! voor uwe wonder-liefde,
Die hebt gewilt, dat U de ſtraffe griefde,
En dat Gy hebt, 't geen over my moeſt komen,
Op u genomen.

12.

Voorwaar, Gy droeg myn krankheit en myn ſmerte,
De ſtraffe * lag op U, en op uw herte;

* Jeſ. 53: 12.

Digitized by Google

Op dat ik met genade wierd verbonden,
Wierd Gy vol wonden.

13.

'k Neem aan, myn Heil, wat Gy my hebt verworven,
'k Geloove, dat Gy daarom zyt geſtorven,
Dat my, die nu ben van de ſchuld ontlaaden,
Geen dood zal ſchaaden.

14.

Ach ſterk, myn God, ach ſterk nu myn geloove!
Op dat het zich dien Schat niet laat' ontrooven,
Die met geen goud, of wat genaamt mag worden,
Betaalt kan worden.

15.

O laat myn ziel uw' lydens-vrucht genieten!
Dat water ſteeds op myn geweeten vlieten,
En laat myn hert zich aan die ſtroomen weiden,
En ſteeds verblyden.

16.

Dat nu de zond' aan my vergae met ſchanden!
Zy kreeg haar recht, om my niet aan te randen:
Zoo laat my dan, na dit uw zond-verzoenen,
Haar nooit meer dienen.

17.

Aan U, myn Lam, zal nu myn hert en leeven
Ten eigendom alleen zyn weer gegeeven,
Waartoe Gy my hebt, door uw bloed en wonden,
Zo hoog verbonden.

18.

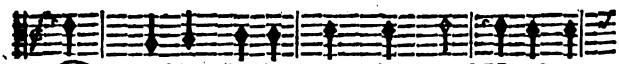
Niets kan nog zal voortaan van U my ſcheiden,
Ik blyv' uw Kind, tot Gy my eens zult weiden
Daar uwe liefd', met aller Heil'gen tongen,
Word lof gezongen.

N°. 125.

Digitized by Google

N°. 125.

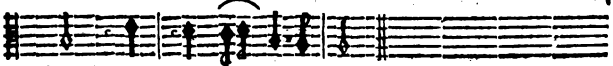
Melod. *Ik weet een uitverkore Stad.*

O Liefde, die in vreemder nood U zelven

hebt geſtort, En daar door hebt den eeuw'gen

dood Den prikkel afgekort.

2. Wy ſchouwen uwe heerlykheit
In 't dal der demoed aan,
En hoe g'ons door uw lydens-ſtryd
Brengt op de leevens-baan.

3. Dat Gy dus onze Borge zyt,
Zegt licht'lyk yder man,
En neemt, zo als de mond belydt,
U tot Verzoener an.

4. Edog, hoe weinig is 't getal,
Des in het hert gewis,
En dat 'er niemand erven zal,
Die niet geſtorven is.

5. Ach! dagt men, als uw liefd' ons trekt,
Wat gy 'er meê bedoelt,
Hoe menig blyft 'er opgewekt,
Die 't bloed in 't hert nooit voelt.

6. Zo geef dan 't Woord des Kruices kracht,
By yder die het hoort,

Digitized by Google

Dat zulks het hert doordringt met macht,
En 't oor aan 't kruis doorbóort.

7. Want yder een dit wel bezin,
Dat wie uw Naame noemt
Zich zonder eenen nieuwen zin
Uwes verdienſt's niet roemt.

8. Gy ging ons met uw voorbeeld voor,
Knecht wierd Gy, groote Zoon,
Een wyze die nooit is gehoort
Te komen tot de Kroon.

9. Kom, buig dan onz' hoogmoedig' aart
In diepe armoê neêr,
Waar in uw bloed zich openbaart,
En dat Gy wordt onz' Heer.

10. Gy, die noch in den laatſten nacht,
Eer U de Vyand vond,
Uw' Kerk hebt van der liefde-kracht
Gepreêkt met ſtervens-mond:

11. Errinner uwe kleine Schaar,
Die hier zo ligt zich ſcheidt,
Dat uwe laatſte zorge waar
Der Broed'ren eenigheit.

12. Gy offerde uw Jong'ren ſchaar
Den Vader in 't gebed,
O gingen wy dus voor elkaar
Ook in 't gebed tot God!

13. Gy, die om onze zaligheit
Zo bloed'gen arbeid had,
En door der traanen bange ſtryd
Des vloeks geweld vertrad:

14. Verwek dog onzen traagen zin,
Die niets van arbeid weet,

En

En voer ons uit de laauwheit in
Tot uwen arbeids-zweet.

15. Was tot uw' kroon en heerlykheit
De smaad de regte weg;
Dat ook uw Kudde zy bereid
Te gaan langs deezen steg.

16. En daar, ô Heer', uw' nedrigheit
Aan 't Kruis u binden kan:
Zo hecht dog onze Eigenheit
Ook aan uw' kruis-paal an.

17. Gekruiste, wien de liefde bragt
In zulk een dood en nood,
Maak onze liefde door die kracht,
Getrouw tot in den dood.

18. Ley dus, langs uwe lydens-baan,
Ons Zelve by der hand,
Zo konnen wy eens vrolyk gaan
Met u in 't Vaderland.

N°. 126.

Mo. 126. van Johannes Hus.

Digitized by Google

2. Op dat wy nimmer zulks vergeeten,
Gaf Hy zyn Lichaam ons te eeten,
En ook te drinken van zyn Bloed,
Het welk voor onze ſchuld voldoet.

3. Dog wie tot deezen Diſch wil naaken,
Die heb wel agt op deeze zaaken;
Want wie onweerdig gaat, die weet,
Dat Hy den dood voor 't leeven eet.

4. Hier moet gy God den Vader pryzen,
Dat zyne liefd' u zo doet ſpyzen,
Dat Hy, voor uwe misdaad groot,
Zyn eige Zoon gaf in den dood.

5. Gy moet gelooven en niet wanken,
Dat dit een ſpyz' is voor de Kranken,
Wier hert bezwaart van zonden is,
En hygt en dorſt naar laaffenis.

6. Die groote genade zoekt een herte
In arbeid en veel armoeds-ſmerte;
Want is 't u wel, zo blyf daar van,
Wyl 't u dan niets als ſchaden kan.

7. Hy zelve ſpreekt: Komt hier gy Armen,
Laat ik my over u erbarmen:
Want een Gezonde komt niet tot
Den Arts, of ſtelt zyn kunſt ten ſpot.

8. Had Gy u konnen iets verwerven,
Waarom moeſt Ik voor u dan ſterven?
Deez' Diſch word u dan niet vergunt,
Die nog u zelven helpen kunt.

9. Gelooft gy dat van 's herten gronde,
Belydt, bekent gy 't met den monde,
Zo zyt gy regt en wel geſchikt,
En deeze ſpyz' uw' ziel verkwikt;

Digitized by Google

10. Dog moet de Vrucht het werk ook kroonen,
Met liefd' uw' Naaſten te betoonen,
Op dat hy *U* genieten kan,
Gelyk *God* heeft aan u gedaan.

N°. 127.

Ziet het Lam Gods, dat de zonden der weereld wegneemt. Joh. 1: 29.

2. Uw bloedig zweet, ://:
't Welk u zo heet

Van 't aanzicht vloot,
En d'aarde ://: meê begoot,
En 't welk den ganſchen vloek, ://:
Dien 't Boek
Dreigt onzen kop,
Met elken drop
Die uit u kwam, ://:
Voor eeuwig van ons nam. ://:

3. Help' dat ik koom' ://:
Door deezen Stroom,
Daar men u noemt,
Niet kent ://: en valſchlyk roemt.
Myn God, wat gaat 'er ſmert ://:
Door 't hert,
Door ziel en leên,
Door merg en been,
Als men bedenkt, ://:
Hoe dat den Heiland krenkt. ://:

4. Gods Geeſt, zo weerd, ://:
Die 't Lam vereert,
En openbaart,
Den Zoon' ://: in 't hert verklaart,
Diens reine zeegens-mond ://:
Geeft grond,
Wat Zonde zy,
En zegt ons vry:
De Zonde is, ://:
Niet g'looven aan den Chriſt. ://:

5. Dat is de Man ://:
Die my gewan,
Die 't hert bewoog,
Dat ik ://: in 't ſtof my boog.
Johannes wees op 't Lam, ://:
Het kwam;

Nu

Digitized by Google

Nu ſtaat het daar,
De Geeſt: 't is waar,
De Ziel zegt: neen; ://:
Daar wendt zich Jeſus heen. ://:

6. Die zelfde blik, ://:
Die Petrus g'luk
Was in zyn tyd,
Die toon' u ://: wat gy zyt.
Zo ſtaat de Ziele daar, ://:
Word (a) naâr,
Weet zich geen raad,
Veel minder daad,
Smoort in haar bloed; ://:
Dat heeft het Lam verhoedt. ://:

7. Het heet gezwind; ://:
Gy arrem kind,
Ik ſtierf den dood,
Het heeft ://: *met u* geen nood;
Geen menſch meer ſterven moet, ://:
Geen *moet*,
Die *wil* met vlyt,
My tot een ſpyt,
Die ſterve dan, ://:
Zyn wille is zyn Ban. ://:

8. Gy Volk'ren! hoort, ://:
Het eeuwig Woord,
Dat tot ons kwam,
En alles ://: op zich nam,
En leefde dertig Jaar ://:
Voorwaar,
Arm en veracht,
En wierd geſlacht,

Is

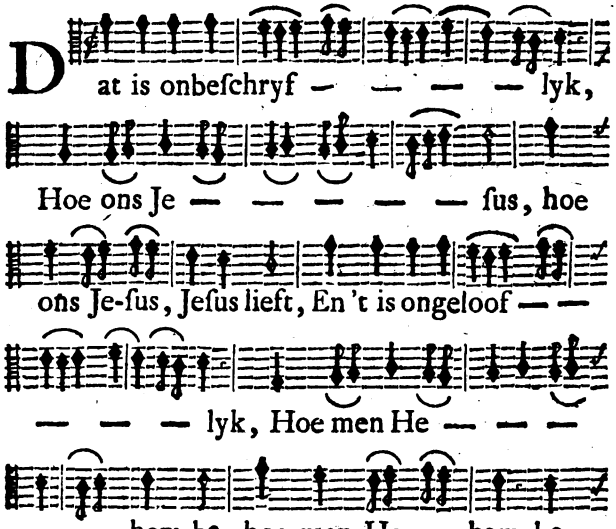
(a) *Bitterlyk bedroeft.*

Digitized by Google

Is ons Rantzoen; ://:
Wat heeft men meer van'doen? ://:

9. Daar by ik blyf, ://:
Waag goed en lyf,
Hy helpe my,
Dat ik ://: 't getuige vry,
En veele tot dien zin ://:
Gewinn';
En dit, dit Woord
Wil ik al voort
Regt prediken, ://:
Hy mag 't verdeedigen. ://:

N°. 128.

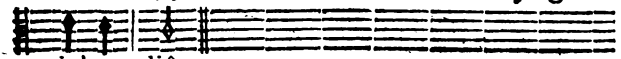
Digitized by Google

droeft; Doen 't dog goede kinders, Die zyn

herte zien, En niet meer als zonders Zyn ge-

richte vliên.

2. Herder uwer kleenen,
Vang nog heden an,
Merk dog op myn weenen,
Die niets anders kan:
Hoor naar myn gebeeden,
Zie genadig neêr,
Dat geen myner leeden
Voorts u meer onteer'.

3. Woon in uwen Tempel,
In ons arme hert,
Dat, naar uw Exempel,
Elk vol liefde werd'.
Cier uw lichaam ſchoone,
Wy zyn uw geſlacht,
Dat het u, ten loone,
Worde toegebragt.

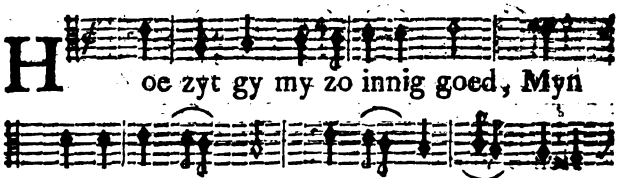
4. Onze wigt'ge ſtonden
Heilig' U, ô Heer,
Maak ons uwen wonden,
Lam, tot lof en eer;
Laat uw Volk ervaaren,
Dat van g'nade leeft,
Wien de kruices-ſchaare
Tot haar Heiland heeft.

N°. 129.

Digitized by Google

N°. 129.

Melód. *Ik weet een uitverkoore Stad.*

Hoe zyt gy my zo innig goed, Myn Hoogeprieſter, gy! Hoe duur en krachtig is uw bloed! 'k Vind daar ſteeds ruſt voor my.

2. Als myn gemoed vertzagen wil,
Door myner zonden ſchuld,
Zo maakt uw bloed my weder ſtil,
Brengt my Gods gunſt en huld.

3. Het geeft ook myn bedrukten zin
Vrymoedigheit tot Dy,
Dat ik te vreeden ben daarin,
Hoe arm ik ben in my.

4. Heb ik geſtruikelt hier en daar,
En wil vertzaagen vaſt,
Zo ſpeur ik uw Verzoenbloed naar,
Dat neemt my af myn laſt.

5. Dat bloed verzagt myn diepe ſmert
Door zyne balzem-kracht,
Dat ſtilt my myn geſtoorde hert,
En nieuw geloof verſchaft.

6. Daar kruipt dan myn zo bloode hert
In uwe Wonden in,
Daar 'k met u ganſch vertrouwlyk werd',
Myn God, hoe kan het zyn?

7. Ik

Digitized by Google

7. Ik heb vergeeten myne zond',
Als was zy niet geſchiedt;
Gy zegt: *Zie ſtil op my, myn Kind,*
Zie op u zelven niet.

8. Hoe kan het zyn? is 't ook bedrog?
Heer, zyt gy dan myn Vriend?
Ik groote Zondaar heb ja dog
Uw toorn en vloek verdient?

9. Neen, Jeſus, gy bedriegt ons niet,
Uw Geeſt getuigt in 't hert,
Uw bloed verſpreekt genaad' *om niet*,
Om niet gelieft ik werd'.

10. *Om niet* wil ik ook lieven Dy,
Myn God, myn trooſt, myn deel,
Ik wil niet denken meer aan my,
In U is al myn heil.

11. Weg zonde! blyf my onbewuſt,
Want komt dit bloed in 't hert,
Zo ſterft ook alle zond' en luſt,
De zin gaat hemelwert.

12. O neen, ik wil en kan niet meer
Bedroeven U, myn Vrind,
Uw hert verbindt my al te zeer,
Och, dat gy 't eeuwig bindt!

13. Trek dan in uw verzoenend hert,
Myn Jeſus, diep my in,
Laat het in alle nood en ſmert
Myn burgt en toevlucht zyn.

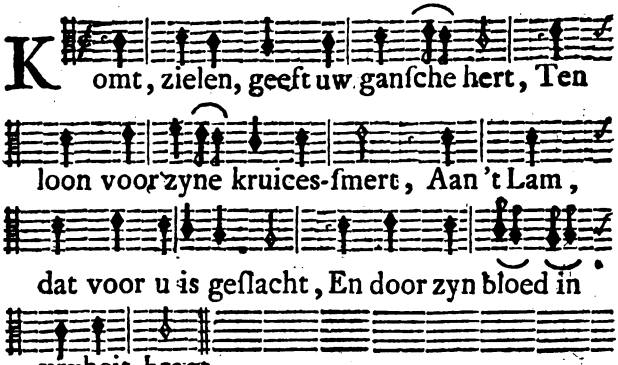
14. Komt groot' en kleine Zondaars dog,
Gy die belaaden zyt,
Dit lievend hert ſtaat open nog,
't Welk u van zond' bevrydt.

N°. 130.

Digitized by Google

N°. 130.

Of Melod. *Tot u verhef ik myn gezicht.*
Of Pſalm 100 en 131.

2. Bedenkt, hoe zeer 't u heeft gelieft,
Schoon gy 't zo veelmaal hebt gegrieft;
Bedenkt de ſmerten die het leed,
Als het voor uwe zielen ſtreed.

3. Werpt u in zyn bebloedden arm,
En zegt, ô Jeſus, u erbarm!
Wy wilden gaarn regt Uwe zyn,
En ons in u alleen verbly'n.

4. Dies doop ons in uw godd'lyk bloed,
En ſterk ons hert en zin en moed,
Werp onz' ligtzinnigheit in 't graf,
En waſch de eigenheit ons af.

5. Geef ons het nieuwe roode kleed,
Op dat wy, willig en gereed,
Als arme zondaars voor u gaan,
En nimmer zonder buiging ſtaan.

N°. 131.

Digitized by Google

N°. 131.

2. O gy myn Peerl, myn waarde Kroon,
Waare Gods en Mariaas Zoon,
Een hooggeboorne Koning,
Myn herte noemt u eene bloem,
Uw lieflyk Evangelium
Is louter melk en honing.
O myn Bloemlyn!
Hozianna! Hemels manna,
Dat wy eeten!
Uwer kan ik niet vergeeten.

Digitized by Google

3. Kom, werp diep in myn hert en zin,
Gy held're Jaſpis en Robyn,
De vlammen uwer liefde;
Dat ik aan uw verkooren Lyv'
Een levendige Ribbe blyv',
En my met u verblyde.
Naar Dy, Is my,
Door de liefde Die u griefde,
't Herte dronken;
Uwe komſt komt my ontvonken.

4. Van God komt my een vreugde-ſchyn,
Als uwe vriend'lyk' oogelyn
My lieffelyk aanblikken.
Heer' Jeſus Chriſt, myn beſte goed,
Uw Woord, uw Geeſt, Lichaam en Bloed
My innerlyk verkwikken.
O Gy, Neem my
Uit ontfarmen, In uw' armen
Vol genade,
O gy Arts voor all' myn ſchade.

5. O Vader, God van eeuwigheit!
Gy hebt my voor 't begin der tyd
In uwen Zoon gelievet;
Uw Zoon heeft my Hem zelfs verlooft,
Ik ben zyn Bruid, en hy myn Hooft,
Zeer hoog in Hem verblydet.
Eya, Eya!
Hemelſch leeven Zal hy geeven
My hier boven.
Eeuwig zal myn hert Hem looven.

6. Gy poorten heft uw hoofden op,
Gy eeuwig deurwerk rys in top,

Ver-

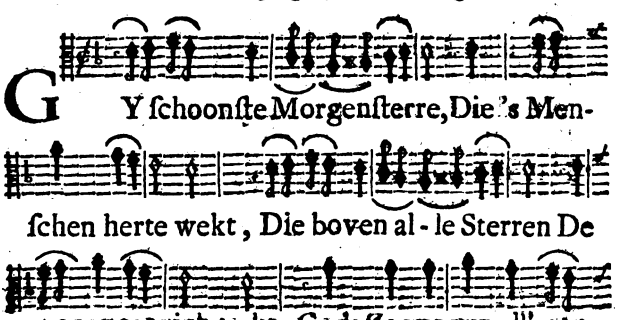
Digitized by Google

Verheft uw' blyde toonen,
Dat ik nu mag met Godes Zoon,
Myn Bruidegom, zo wonder ſchoon,
In eeuw'ge liefde woonen;
Zingt met, Zingt met
Jubileeren, Triumpheeren,
Looft den Heere,
Groot is de Koning der eeren!

7. Hoe ben ik dog zo hertlyk bly,
Om dat myn Heil en Schat is Hy,
De Aanvang en het Ende.
Hy zal my nog, tot zynen pryz',
Opneemen in het Paradys,
Dies klap ik * met de handen.
Amen! Amen!
Kom gy ſchoone Vreugden-kroone,
Blyf niet lange,
U verwagt ik met verlangen.

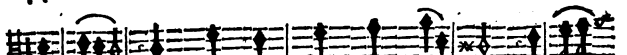
N°. 132.

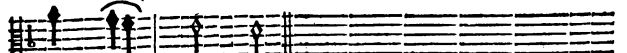
Melod. *Ik ging op eenen morgen.*

* Pſalm 98: 8.

Digitized by Google

wigheit, Uit 's Vaders hert ontſprooten, Gelyk

de Schrift ons zeit.

2. Voor ons een Menſch gebooren
In 't laatſte deel der tyd;
Een Spruite uitverkooren,
Die d'aarde benedyt,
En die voor ons verbrak den Dood,
En wederbragt het Leeven,
Den Hemel open ſloot.

3. Laat ons in uwe liefde
En kennis neemen toe,
Dat w' in 't Geloove blyven;
In geeſt en wel te moê
U dienen zo, dat yders hert
Uw' zoetigheit mag ſmaaken,
En naar U dorſtend werd.

4. Gy Schepper aller zaaken,
Gy Vaderlyke kracht,
Die alles zelfs kont maaken
Door uwe eige Macht,
Wend ook tot U het hert van My,
Keer af myn aardſche zinnen,
Dat ik nooit dwaal van Dy.

N°. 133.

DE Schepper, Godes Zoon, Verlaat des he-
mels

Digitized by Google

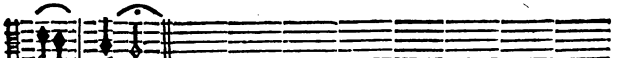
mels throon, Word Menſch, een Knecht der

zond'ren, Voor doode Menſchen kind'ren,

Van d'allerminſte waarde, En d'armſte op

der aarde;

2. Wyl vrye liefd' Hem drong,
Niets was 'er, dat Hem dwong,
Niet 's Vaders welbehagen,
Dat Hy de ſtraf *moeſt* draagen,
Niet 's Menſchen werk of waarde,
Nog 't ſmeeken van der aarde.

3. Niet ons liefhebbend hert,
Niet ons berouw en ſmert
Hem tot die laagte bragten,
Nog onze bitt're klagten,
Dat men zich zag verlooren,
Neen, Hy had ons verkooren.

4. Wy lagen in den dood,
Wy voelden geenen nood,
En hadden, hoe gevangen,
Naar redding geen verlangen,
Verſchrikten niet voor 't ſterven,
Nog 't eeuwige verderven.

Digitized by Google

5. Maar als ons eens de ſtem
In 't herte drong van Hem,
Den Schepper aller dingen,
Die deeze Rots deed ſpringen,
Zo beefden wy van ſchrikken
Voor Godes toorne-blikken.

6. Daar zag men zich in 't bloed,
Verdoemt ter eeuw'ger gloed,
In 't ſlangen-neſt gevangen,
In 's doods en Duivels prangen;
Wy zagen onze wonden,
En voelden ons gebonden.

7. Toen ſprak de Zielen-man:
Ziet eerſt u Zelven an,
En ziet op My daar neeven,
Ik ſchenke u het leeven,
En wil u van uw lyden,
Om mynent wil bevryden.

8. Zie myne Zyde aan,
Geſpleeten, opgedaan,
Myn handen en myn voeten,
Door bloeden voor u boeten,
Zie 't bloedzweet op myn wangen,
Waarom wierd ik gehangen?

9. Wat zal die doornekroon?
Wat al myn ſpot en hoon?
Wat die beſpooge wangen?
De ſlagen, die 'k ontfangen?
Myn banden, geeſſelſlagen,
En 't geen ik heb verdraagen?

10. Zo week de vrees en ſmert,
Het wierd ons wel om 't hert,
Zo dat wy 't graf ontvlooden,
Het naare graf der dooden,

En

Digitized by Google

En kwamen dus met blyheit,
Door 's Bruigoms trouw' in Vryheit.

11. Wy ſtilden onzen dorſt
Aan zyne liefde-borſt;
Het hert wierd uitgelaaten,
Door blydſchap boven maaten;
Natuur brak in de g'nade,
Een Held dagt zich de made.

12. Men had te veel gedruis,
Wy bleeven niet te huis,
Verwagteden geen zégel,
Voor 't herte geenen regel,
Toen moeſt men ſtraks gevoelen
De dwaasheit van ons woelen.

13. De kracht die wierd verteert,
Door 't eigen overheert;
Daar ging het aan een huilen,
De Satan ſchoot zyn pylen,
Sprak: *Ziet gy 't wel, gy zonders,*
Gy zyt dog niet Gods kinders.

14. 't Hert wierd vol ongeloof,
En al 't verſtands-licht doof,
De Vyand kwam inbreeken,
En toonde veel gebreeken,
Wy zagen die mismaaktheit,
En onze ganſche naaktheit.

15. Maar onze trouwe Man,
Die ons te eerſt gewan,
Toond' ons zyn lievend herte,
In 't midden van de ſmerte,
En ſprak: *Gy zyt dog Kinders,*
Want gy zyt Myne zonders.

Digitized by Google

16. Ik heb 'er voor *geboet*,
Dat gy niet weder *moet*
De zond' en Duivel dienen;
Myn bloedig ſchuld-verzoenen
Geldt giſteren en heden,
En tot in d'eeuwigheden.

17. Zyt maar regt arm en klein,
Zo blyft gy eeuwig Myn';
Zo ras g' u zoud verheffen
Kan u de Vyand treffen,
En maakt, by and're dingen,
U hondert twyffelingen.

18. Daar opende terſtond
Zich zyne Zydes wond',
Het bloed doordrong de ziele,
Dat 't ongeloof verviele,
De Vreede Gods kwam binnen,
Bewaarde hert en zinnen.

19. Toen wierden wy regt klein,
In zynen bloede rein,
En lieten t'allen tyden
Van zynen Geeſt ons leiden,
Ja hielden 't voor genade,
Te zyn de armſte made.

20. Die bron maakt' ons gezicht
En herte zo verlicht,
Zo klein in onze oogen,
Zo kinderlyk geboogen,
Dat w' in der wonden reeten
Op 't lieffſte zyn gezeeten.

21. Verlaat men hof en huis,
Verſmaadt men 't aardſch gedruis,
Vergeet men goed en erve,
En ſchynt men te verderven,

Dat

Digitized by Google

Dat achten and're ſchade,
Maar ons is het genade.

22. Wy hebben ander goed,
Des Lammes dierbaar bloed,
Wy hebben and're eere,
De zaal'ge Kruices-leere,
't Geluk, tot allen ſtonden
Te leggen aan de wonden.

23. Dies is 't Getuigen-lot,
Als men het kent, zeer groot,
Het Lot, van alle zaaken
Zich vry te mogen maaken,
De weereld laaten vaaren,
Zich daar meê niet bezwaaren.

24. Zy gaan met blyden toon,
Door ſmaad en ſpot en hoon,
't Welk de geleerde Dwaazen,
Die op de weereld aazen,
Met alle vlyt ontrennen,
Wyl zy het Kruis niet kennen.

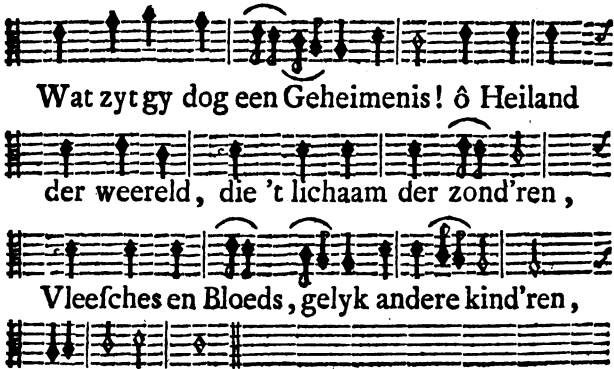
25. Nu zeegn', ô Jeſus Chriſt,
Uw Volk met eeuw'ge ruſt,
Uw Oly zalv' ons herte,
En heel all' onze ſmerte,
Het bloed der heil'ge wonden
Doordring ons t'allen ſtonden.

N°. 134.

GY voor de Zondaars geboorne Chriſt,

Digitized by Google

Wat zyt gy dog een Geheimenis! ô Heiland
der weereld, die 't lichaam der zond'ren,
Vleesches en Bloeds, gelyk andere kind'ren,
Deelagtig wierd.

2. Gy zyt de Vader der eeuwigheit,
By Jesaias (a) te zyner tyd;
Dog uwer Menschen verdorve zaaken,
Kwaamt gy, als Mensch, weder goed te maaken;
Dat is ons heil.

3. Geen middel in hemel of aarde waar,
Eenen Verlosser voor onze Schaar
Ergend te vinden, Gy, als wy leezen,
Waart het alleen in het Goddelyk Weezen,
Immanuël!

4. Gy moest dan sterven, geen ander Rantzoen
Was 'er, dat onze schuld kon voldoen,
Waar z' op ons gebleeven, zo was gebooren
Zo veel als dood zyn, verdoemt, verlooren,
Naar Godes Wet.

5. Wy moesten sterven door Gods Gericht,
En zyner Gerechtigheits gewicht,
En waren Slaaven van dood en Duivel,
Hy heeft ons waarlyk en buiten twyffel
Dood-vast gehad.

(a) Jes. 6: 1–10. vergel. met Joh. 12: 41. 6. Maar

Digitized by Google

6. Maar in Gods eeuwige Vreede-raad,
Waar in nooit Menſche nog Engel zat,
Wierd middel gevonden, nu is 't ons open,
Waar op het Raadsbeſluit uit is geloopen,
De Schrift verklaart 't.

7. De Vader gaf zynen Een'gen Zoon
Alle de zondaars tot zynen Loon,
Hy nam zyn Geſchenk aan met Gods verblyden,
En was gewillig den dood te lyden
Voor zynen Loon.

8. Hier was het: Vader, uit eige macht
Word alles door my te ſtand gebragt,
Ik en Gy Een zyn; Ik laat myn leeven,
Neem mynen Schepter, ten wedergeven
Te zyner tyd.

9. En dat is alles zo wonderbaar,
God wilde ſterven, dat is ons klaar;
Als God, was 't onmooglyk: Dies Hy gekomen,
En heeft de Knegts geſtalt aangenomen,
Toen ging het aan.

10. God, (a) Godes Vader van eeuwigheit,
Heeft zynen Zoone een Lichaam bereidt,
En dat tot een Offer, (b) in 's Geeſtes handen,
Dat Hy op eenmaal volmaaken konde,
Wat zalig word.

11. De Duivel dagt minſt aan zulk Rantzoen,
En zogt dit Kind Gods haaſt te verdoen;
Meende, het zou hem daarmeê gelukken;
Als hy Hem verzoeken kon of verdrukken,
Zo viel Hy ook.

12. Hy dagt, het ging ook met deezen an,
Zo als met Adam den eerſten Man,
Die

(a) Pſalm 45: 8. (b) Hebr. 9: 14.

Digitized by Google

Die ook was onſchuldig, nog niet gevallen,
En van Gods ſchepzels de ſchoonſte van allen,
En Godes beeld.

13. Satan, onkundig van Zyne macht,
Wyl Hy hier arm ging en zeer veracht,
En als een Timmerman, ging zich verkloeken,
In de Woeſtyne Hem te verzoeken,
Veel dagen lang.

14. Daar ſtreed die Booze met 's Menſchen Zoon;
Wilde de weereld Hem tot een Loon,
Als Hy hem aanbad, met alles geeven;
Maar hy wierd haaſt van Hem weggedreeven,
Het Lam bleef ſtaan.

15. Belial wierd op den Heiland vergramt,
Heeft Hem door lyden aan boord geklampt,
En door zyn Aanhang aan 't kruis gehangen,
Daar Hy den Dood, de Hel, en de Slange
Den kop vertrad.

16. Dies zingt Gods Gemeinte, met blyden zin,
Haar Hallelujah en Heilig daar in;
Roept met luider ſtemme: *Een Kind ten leeven*
Is ons gebooren (a), *een Zoon gegeeven*,
(b) *Ten God met ons.*

17. Kinderen Gods van het Bloed-verbond,
Even dit is onze ganſche Grond,
Dat God onze Heiland en eeuwige Hoeder
Vleeſch heeft en been, als een andere Broeder,
Alleen verklaart.

18. De Zoon is 't, tot wien wy geweezen zyn,
't Ryke in Hemel en Aarde is Zyn';
Waarom de Vader nu geene eere
Meer aanneemt van den Menſch'lyken heïre,
Als door den Zoon.

19. Bid-

(a) Jeſ. 9: 5. (b) Matth. 1: 23.

Digitized by Google

19. Biddet Hem aan aller Engelen Schaar,
Was het, zo haaſt Hy gekomen waar,
By Hem is 't Oordeel, en G'nade voor zond'ren,
En all' wie Hem eert van zyne Kind'ren,
Den Vader eert.

20. Hem zag eens Daniel (a) op den Throon
Zitten gelyk eenes Menſchen Zoon.
Als een Patriarche, of een der Ouden
Zynen Jehovah met oogen aanſchouwde,
Was 't onze Heer.

21. Zo is het Lam in de oude tyd
Dikwils verſchenen in heerlykheit,
Maar in den nieuwen bloed-Teſtamente
Leeren wy eerſt, aan den Sacramente,
Het Woord wierd Vleeſch.

22. Wie eens de Wonde in zyne Zyd'
Kent als de Oorzaak der zaligheit,
Wie de nagel-teekens in hand' en voeten
Eens komt t'aanblikken, zal zeggen moeten:
Myn Heer! myn God!

23. Dat is de oorzaak waarom die (b) Man,
Die zonder *Woord* en *Lam* niet zyn kan,
Van dien Waaragtigen heeft geſchreeven:
Waaragtige God (c) en 't eeuwige Leeven
Is Jeſus Chriſt.

24. Die God, die zich aan des kruices ſtam,
Als zo een arm en onſchuldig Lam,
Willig gaf over, is giſtr'en en heden
Dezelve, en in alle eeuwigheden
Voor zynen Volk'.

25. Ziet

(a) Dan. 7: 13.
(b) Johannes, Zie Joh. 1: 1, 29. en 't boek der Openb.
(c) 1 Joh. 5: 20.

Digitized by Google

25. Ziet dog dat allerbeminlykſt Lam!
Ziet dog uw heiligſten Bruidegom!
Merkt het, gy Zielen, voelt het met eenen,
Hoe Hy zich met ons weet te vereenen,
En weeſt verblydt.

26. Zedert de Verlooving in d'eeuwigheit
Wagten wy nu ook de bruilofts-tyd;
By alle ſmaadheit zal Hy ons geeven
Met Hem te heerſchen, met Hem te leeven,
Ons ſcheidt geen dood.

27. Hem die zich Alles in Allen bewyſt,
Hem wien 't ontelbaar verloſte Volk pryſt,
Die zich erbarmt over all' zyne Werken,
Hem zy de eere, de kracht en de ſterkte,
In eeuwigheit.

28. Amen! in beiderley bloed-Gemeint',
Die God, die is onze zaligheit,
En d'eenig' Oorzaak blyft dog zyn Lyden,
Dat God en ons nu nooit iets zal ſcheiden,
Hallelujah!

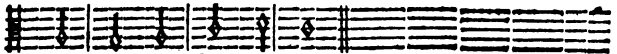
N°. 135.

Digitized by Google

Rechten, Die de gerechtigheit Gods vol-

bragten, In het Gericht.

2. 't Lichaam, van God zelfs Hem toebereit,
Is onze ſpyze ter eeuwigheit,
Door 't heilig Lichaam verkrygt men heden,
En ſteeds zyn groote en eenige beede,
Het waare brood.

3. Wy draagen zyn ſterven aan ons om,
Met Hem gekruicigt, doof, blind en ſtom
Tot alle zaaken, welke dat bleike
En uitgebloedde Lichaam niet gelyken,
Zo worden wy.

4. Zo dikwils als men dit Lichaam eet,
Men zynes bloeds mede niet vergeet,
't Leeven des Lammes heerſcht in de Leeden,
In- en uitwendig zyn zy vol vreeden,
Men kan het zien.

5. Daarom bekent men den dood des Heer'n,
Daarom getuigt men van 't Lam zo gaërn;
Daar ruſt in ons herte het bloed der wonden,
Perſt ons de woorden uit hert en monden,
Lam, lam, ô lam!

6. Dit bloed is de godd'lyke tinctuur,
Welke de verloſte Creatuur,
Met groote krachten, all' het verlooren
Weder herſtelt heeft, en nieuwgebooren
Te zyn als Hy.

7. En

Digitized by Google

7. En dit neemt men zich zelver zo niet,
Neen, onze Heiland maakt het daar uit.
Alle de Zielen, die in de wonden
Van 't heilig lichaam haar zalf-oly vonden,
Die hebben het.

8. 't Lam heeft hen eenmaal met bloed gekogt,
En het geloove in 't hert gewrogt,
Hy gaf zyn leeven tot hun verzoening,
En daarom is hun genade geen leening,
't Is een geschenk.

9. De heilige Heere aan 't kruis is ons,
Eens en voor alle maal, allezins
D'Oorzaak der zaligheit, door zyn lyden,
En wy bemerken aan alle zyden
God en het Lam.

10. Dat blyft ons ook daaglyks en stondlyk by,
Wy zyn onzes Mannes en Konings bly,
Die in zyn zieraad, de Doornekroone,
En zyn vyf Wonden, op zynen throone,
Zich ons vertoont.

11. Zo zullen w' in waarheit den Heere zien,
Als wy eens buiten het lichaam zyn,
Als 't Lam zal komen, om 't loon van zyn lyden
Tot zich te neemen, met duizend verblyden,
In 't zalig Ryk.

12. Daar gaat dan die vrygekochte Schaar,
Kust Hem al zyn wonden voor en naar,
Aan hand' en voeten, die zy aanbidden,
En zingen het Lied des Lams in het midden
Van zynen throon.

13. O Lam! als uw hoopje, hoe slegt het klinkt,
Thans zyn* Te Deum laudamus zingt,
Schoon

* Het *Te Deum laudamus*, dat is, *Heer' God wy looven U*, is een Oud danklied.

Digitized by Google

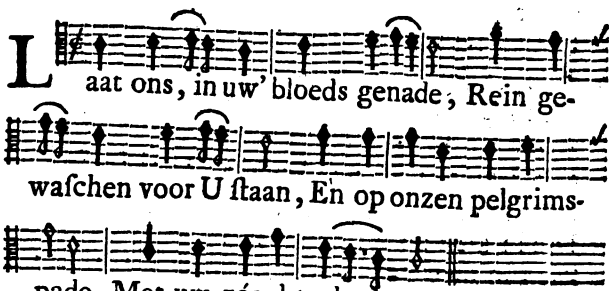
Schoon wy nog derven het hemelſche dringen,
Mogt men zich dog uit het lichaam wel zingen,
Zo is 't uw Volk.

14. O heilig verkiezen van ons Lam!
O heilig lyden aan 's kruices Stam!
Heilige wonden! de kleine Heiren
Der zondaaren geeven macht, prys en eere
God en het Lam.

15. O bloed des Lams! hoogſte Goed voorwaar,
Uw' algenoegzaamheit is ons klaar;
Heilige Beſprenging met uwen bloede,
Maak uwe zondaars regt wel te moede,
Hallelujah!

N°. 136.

Melod. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

2. En die opgeſcheurde wonden
In uw handen, voet en zyd',
Die, die blyven 't alle ſtonden,
Daar ons hert zich in verblyd.

Digitized by Google

3. Of indien zich ook de zonden,
Of nog eenig' and're nood,
Die ons drukt, by ons bevonden,
Gaat men ſtraks tot Jeſus dood;

4. Gaat men ſtraks tot Jeſus wonden,
Die men altoos open vind,
Daar, daar is tot alle ſtonden
Plaats voor zo een arrem kind.

5. O dat uw' Gemeent', in waarheit,
Door het bloed verzégelt waar'!
En dus, by der wonden klaarheit,
Tot uw' eere vrolyk waar'!

6. O dat onzer aller herten,
Die hier voor uw aanzicht ſtaan,
Voelden uwe dood en ſmerten!
Laat ze ons door 't herte gaan.

7. Slaat dog, ô gy liefde-vlammen!
Die uit Jeſus zyd' ontſpringt,
Over ons met kracht te zamen,
Dat gy lyf en ziel doordringt.

8. O dat wy in 's herten gronde,
En in 't diepſt van ons gemoed,
Arme wormtjes, ondervonden
Dat zo dierbaar wonden-bloed!

9. En als zeer geringe Maaden,
Die in zich zo walchlyk zyn,
Zich in uwe vrye g'nade,
Bloed en wonden, ſlegts verbly'n.

N°. 137.

Digitized by Google

N°. 137.

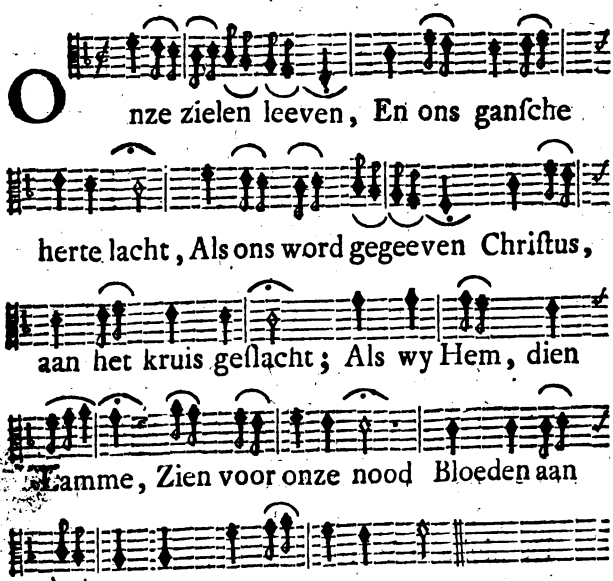

2. Verschynt het bloed'ge Lam
De ziel aen 's kruices-stam,
Zo leeft 't Land der dooden,
Het koudste word tot vlam.
Ziet dien blank- en rooden
Mensch geworden God,
Weg is all' uw' nood. ://:

3. Wie nog steekt in 't vernuft,
Wie door zyn denken zuft,
Wien zyn phantaseeren
Nu trooft, en dan bedroeft,
Wie zich overheeren
Ziet van d'ouden zin,
Gae ten Lamme heen. ://:

Digitized by Google

N°. 138.

2. Hert, zyn dat niet zaaken,
Daar gy over ſtaat verbaaſt!
Wie kan haar genaaken!
Die niet de Bazuine blaaſt.
Daar maar Menſchen kind'ren
By elkander zyn,
Op dat alle zond'ren
Zich in Hem verbly'n.

3. Wie

Digitized by Google

3 Wie 't heeft ondervonden,
Predik' wat zyn binnenſt denkt,
Hoe het bloed der Wonden
Allen Menſchen 't leeven ſchenkt.
Mogt Hem yder kennen
In die Nedrigheit!
Wien veel duizend noemen
In onweetenheit.

4. Weg gy heerlykheden!
Dat uw Glory heene vaar'!
O wie ſteeds, te vreeden,
Slegts een arme zondaar waar'!
Die was t'allen tyden
In een g'nade-ſtaat,
Vergenoegt en blyde,
Zalig vroeg en laat.

5. Nu zo ylt gy tyden,
En gy dagen, loopt maar voort
Tot in d'eeuwigheden;
Want wy blyven in zyn Woord,
Roemen ons ſteeds Zyner,
Noemen ons ook Zyn',
Worden daaglyks kleiner,
Tot wy by Hem zyn.

Digitized by Google

N°. 139.

2. 'k Geloof, dat yder hand,
Aan 't kruishout uitgeſpant,
Den voeten ook daar neeven,
Een nagel is doordreeven,
'k Geloof aan eene wonde,
Die in de Zyde ſtonde.

3. O lieve God, ik wiſt,
Of ſchoon ik ſterven moeſt,
Van geenen and'ren Heiland,
Als van dien Jeſus, wylend,
En nu en in de tyden
Der diepſte eeuwigheden.

4. Ik heb een zaal'ger lot,
Nu Jeſus is myn God,
Nu Hy ons heeft verworven,
En voor ons is geſtorven,
Als waren wy ook alle
Met Adam niet gevallen.

5. Was

Digitized by Google

5. Was d'Afval niet geſchiedt,
De Heiland was 'er niet,
't Gebod kon nog doen ſterven,
Eén zonde my verderven;
Nu kan hen, die gelooven,
De Slange nooit meer rooven.

6. Dat 's eeuw'ge buigings-ſtof,
Eeuwig zy Gode lof!
Die Zondaars * zo komt kroonen;
Nu hebben wy den Zoone,
Zyn vry van al het kwaade,
En leeven door genade.

7. Zo lang ik daar by blyf,
Weet ik, dat ik beklyf.
Wil my de Zond' beſtormen,
Het gaat haar als de wormen,
Die, na de zonden-dagen,
Aan 't leevend lichaam knaagen.

8. Helpt haar de Weereld, ziet,
Het gaat haar als het riet,
Des Geeſtes lieflyk zuizen
Word tegens haar tot bruizen,
Zo legt ze neérgedooken,
En word als riet verbrooken.

9. Komt zelfs de Satan an,
Een vreeſſ'lyke Tiran
Voorheen in d'oude tyden,
Myn ziele te beſtryden,
Kan hy my niet vertreeden,
Daar is voor my gebeden.

10. Had ik nog eige kracht,
'k Was in gevaar gebragt,

* Gen. 50: 20.

Digitized by Google

My zelven nog te voeren,
En in iets te vervoeren,
Dat my, naar Godes rechte,
Den dood te weege bragte.

11. Maar wyl ik nederlag,
Als my de Heiland zag,
Zo dagt Hy aan zyn boeten,
Aan handen en aan voeten,
Aan zyne ingewanden,
Aan 't Recht in zyne handen.

12. Hy had met my zyn plan,
Dien zag ik Hem ſtraks an,
En 't heil voor my beſchooren.
Terſtond kwam tot myn' ooren:
Staa op uit uwen bloede,
En doe u wat te goede.

13. Als Hy dus riep: genaâ!
Dagt ik niet lange na,
Maar ſprong ſtraks op myn voeten,
Daar ik Gods Vreed' ontmoette;
En daarom wierd myn leeven
Aan Jeſus ganſch gegeeven.

14. Als nu de Zonde komt,
Als nu de Weereld bromt,
Als Satan wil bekooren,
Zy hebben ſtraks verlooren,
Vraagt Jeſus, zeg ik deezen,
Of ik uw Slaaf moet weezen?

15. Zo lang ik leeve, is
Nog eenig' Antichriſt,
Nog Duivel, nog de Zonde,
Die ik nog om my vinde,

Met

Digitized by Google

Met Jeſus *Ja* verſcheenen,
Hoe zoud' ik hen dan dienen?

16. Zo lang de Herder goed
Zyn Schaap niet zelfs verdoet,
Of heet ten Wolf verhuizen,
Zo vreeſt het geen vergruizen,
En blyft den rooden Draake
Gewis uit klaauw en kaake.

17. Hem bid ik aan op aard',
Tot ik gae hemelwaart;
Daar zullen alle tyden,
Tot in de eeuwigheden,
My helpen alle ſtonden,
Te kuſſen zyne wonden.

N°. 140.

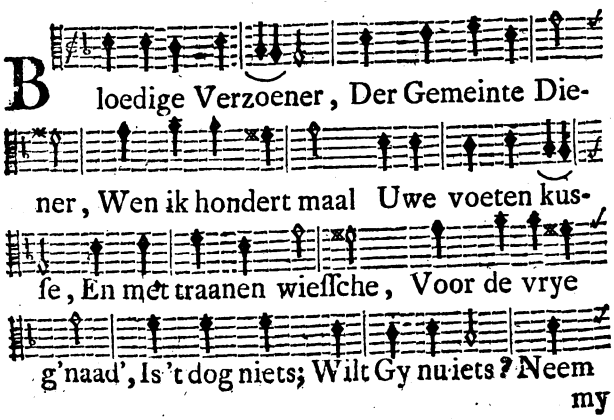

Digitized by Google

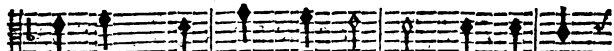
2. Gy kent ons yder een,
Ons zoeken, zuchten, weenen,
Die U alleen dog meenen;
Zo geeven wy ons heen.
Wy waren gaarn nog kleiner,
Nog louterer, nog reiner
Tot uw genade-Ryk,
En uwen beeld' gelyk.

3. Ben ik niet uwe ziel,
Die 't hert u heeft genomen,
Dat gy aan 't kruis gekomen,
O myn Immanuël!
Verklaar dan uw' genade
De weereld en uw' zaade;
Ik bid 't voor alle bey',
Inzonderheit voor my.

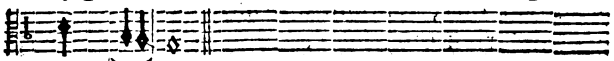
ENKELDE VERSEN.

Digitized by Google

my ganſch ten Loon der ſmerten, En nog dui-

zend herten.

Melod. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

1. O Hoe gelukkig waren wy,
Gy allerliefſte Koning,
Als wy niets wiſten buiten Dy,
Het waare veel of weinig;
En als wy alle and're ding'
Zo ganſch vergeeten konden,
Hoe wichtig ook of hoe gering
Het and're Menſchen vonden.

2. Daar hebt Gy ons, ô heilig Hooft,
Regeer by uwe Leden,
En wat elk een van U gelooft,
Of wat hy heeft gebeden,
Wat elk van hen in eenvoud wil,
Of wat hy wenſcht te myden,
Naar uwen Goddelyken wil,
Dat laat hem ook geſchieden.

3. Hier zyn wy, Bloed-Immanuël,
Voor onze ſchuld geſlachtet,
En van de diergekochte ziel
Nooit ganſch genoeg betrachtet;
Hier zyn wy inniglyk verlieft,
En danken u zo hertlyk,
En zyn om 't trouwe hert bedroeft,
De feilen zyn ons ſmertlyk.

Me-

Digitized by Google

Melod. *Verliefd' in 't arme zondaarſchap.* p. 51.

Omvat ons, ſchoonſte Bruidegom,
Met innerlyk omarmen,
Wy kennen uwe kuiſche vlam,
En daaglyks nieuw erbarmen;
Voor ons, aan 't kruis, ter dood verwondt,
Voor ons vernieuwt in 't leeven,
Kom, Wynſtok, kom in ziel en mond,
Wees uwer Ranken Leeven.
Ik ſchenk my U met hand en mond,
U, wiens ik ben, ô Heere,
En zoeke, hoe ik yder pond
Naar uwen zin vermeêre.
Alleen, dat Gy myn ziel nooit laat
Uit uwe trouwe armen,
En doe niets anders vroeg en ſpaad',
Als myner u t'erbarmen.

Melod. *O hoe zo krachtig.* p. 278.

Zie met erbarmen op een yder needer,
In uwe armen Zamele ons weeder,
Plante Ons alle op 't ganſche.
Al zyn 't niet immer Groote jubeltyden,
Blyft 't dog nimmer Zonder innigheden,
En wy Zyn dus uwer ſteeds bly'.

Melod. *In onz' eerſte g'nade-dagen.* p. 61.

Durven wy één beede bidden,
Blyf Gy zelver in ons midden,
Laat, in 't ſpoor van uwe treeden,
Ons op uwe ſtraaten gaan.

Houw

Digitized by Google

Houw ons u in éénen bande,
Laat geen één U zyn tot ſchande
Hier in deezen vreemden lande,
Maar tot uw' verheerlyking.

Melod. *Komt laat ons eeren.* p. 170.

Wy zyn ſlegts daartoe, dat wy het Lam allein,
By alle onruſt en ſmaad, ter eere zyn;
Wy hebben zulks den Lamm' gezwooren,
En zyn dog eenmaal daartoe gebooren. ://:
Niet onze ſterkte is 't, die Hem tot ons bad,
Niet onze werken, of dat m'iets goeds bezat,
Maar Zyn vrywillig liefd's erbarmen
Trok Hem tot zondaars, tot dooden en armen. ://:

Melod. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

Heer Jeſus Chriſt, uw' dood,
Uw' nagel-wonden rood,
Uw' doorgraave zyde,
Het zweet in uwen nood
Behoude uwe Luiden,
Tot Gy komen zult,
Bloed'ge Kerken-Vorſt. ://:

Melod. *Zo ruſt myn moed.* p. 109.

Dies weiden wy zo gaarn in Jeſus wonden,
En kuſſen het voor ons verwondde Hooft,
Hoe zalig zyn ons dog diezelve ſtonden,
Daar onze ziel aan zyn genaâ gelooft;
En zyn erbarmen
Neemt Zyne Armen,
In zyne armen,
En op den ſchoot.

Me-

Digitized by Google

Melod. *Jesus kracht der bloode herten.* p. 199.

O Verzoener aller zonden,
Middelaar, Heer Jesus Christ,
Gy weet altyd raad te vinden,
Daar by ons geen raad meer is;
Dat zyn buiten twyffel zaaken,
Die u niemand na kan maaken.

Melod. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

UW Geest die leert ons, Heer Jesus Christ,
Wat eigentlyk *onze Zonde* is,
Noemt * *het niet gelooven* de groote zonde,
Dewyl geen ziele ooit ruste vonde,
Tot zy gelooft.
En wy blyven altyd aan Godes Zoon,
Ons Lam, een verschuldigt kruices-loon,
Voor zyne moeite, en voor zyn heete
Bloedige angst, en dat doodelyk zweeten
Des Martellams.

Melod. *O myn verwondde Vorste.* p. 167.

Hy geef ons mond en taale,
De Wond'ren te verhaalen,
Die zyne trouwe doet;
Een aan de wonden drinken,
Een inniglyk verzinken,
En eenen kind'lyk blyden moed.

Melod. *Wat is't verwondde liefde.* p. 201.

Dies zeg ik u van herten,
Nu en myn leeven lang,
Voor uwe kruices smerten,
O Jesus, lof en dank,

* Joh. 16: 8, 9.

Voor

Digitized by Google

Voor al uw lyden, angſt en nood,
Voor uwe groote liefde,
Voor uwe bloed'ge dood.

Melod. *Komt laat ons eeren.* p. 170.

O Wilt ons binden In 't ſchoone bondelyn,
Maak uw' Beminden Vol licht en vol van ſchyn.
Neem ons op uwe trouwe armen,
En vaar dog voort met het oude erbarmen. ://:

Melod. *Jeſus Godd'lyk Lam.* p. 212.

Abba, liefſte Heer,
Gy verſtaat veel meer,
Gy kont, boven al ons denken,
Duizendvoudig zégen ſchenken,
Zie dan op ons neêr,
Abba, liefſte Heer.

Melod. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

Nu eerſtgeboorne Broeder,
Gy onzer zielen Hoeder,
Hier zyn wy, arm en klein;
Maar hert en hand wy geeven,
Dat wy ons ganſche leeven
U trouwe zielen willen zyn.

Melod. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

Nu Lam, wat brengen wy
Nog op het laatſt voor Dy?
Geef elk uwen zégen;
Elk roept, zie neêr op my,
Leid' ons op uw' wegen,

Dat

Digitized by Google

Dat w', op 's kruices paân,
t'Zaam naar Zion gaan.

Melod. *De Schepper Godes Zoon.* p. 244.

Ach blyf ons altyd by,
Wy zyn dog nimmer bly,
Dan als wy U omarmen,
En voelen uw erbarmen;
De blik in uwe Wonden,
Die blyv' ons alle ſtonden.

Melod. *Bloedige Verzoener.* p. 266.

O Gy trouw' Getuige!
Buig ons alle, buige
Ons ten kruice heen;
Laat uw' Kind'ren voelen,
Die U ſlegts bedoelen,
Uwen ganſchen zin,
Gord ze aan Ten ſtryder-baan,
Als z' haar herten ſluiten 't zaamen,
Aan uw' voeten, Amen.

AAN-

Digitized by Google

AANHANGEN

TOT DE

EVANGELISCHE

LIEDEREN.

Digitized by Google

Digitized by Google

I. AANHANG TOT DE EVANGELISCHE LIEDEREN.

't Onze Vader.

N°. 141.

2.

Uwen Naam' haar heilig' eer'
Rondom wedervaare.
Want men kend' u nimmermeer,
Als de Zoon niet ware.

3.

Breek in met uw Koninkryk,
Dat den Lamm' onſchuldig,
Bloedende zo ſmertelyk,
't Ganſche Menſchdom huldig'.

* De verandering van letter in yder Vers is daarom, om dat dit Lied Choorwyze kan gezongen worden, zynde de eerſte letter de text.

Digitized by Google

4.
Zo als 't in den Hemel gaat;
Zo laat ook geſchieden,
Op der aard, uw' wil en raad
By des Lammes Lieden.

5.
Geef ons ook ons eeuwig brood,
Nu en t'allen tyde,
De Gerechtigheit voor God,
Uit de bloed'ge Zyde.

6.
En vergeef ons onze ſchuld,
Als ook wy vergeeven;
Want wy achten de geduld
Onzes Heer'n voor 't leeven.

7.
In verzoeking ons niet ley,
Maar maak van der zonden,
En des Boozen macht ons vry,
Door het bloed der wonden.

8.
Amen, *Jeſus, Jehovah,*
God, in uwen Naame,
Ryk en krachт en gloria,
Eeuwig, eeuwig, Amen.

N°. 142.

Digitized by Google

ren, Dewyl wy die ontbeeren.

2. Wy looven uwen Naame,
Gy A en O, en Amen,
Gy Hooft der kruisgemeente,
Zy is uw eêlgesteente.

3. Gy hebt ons u verworven,
Toen, als Gy zyt gestorven,
Gy Koning der Gerechten,
Toen kocht Gy ons tot knechten.

4. Nu maakt Gy ons tot Booden
By de verwekte dooden,
De woorden van haar Leeven
Aan haar te overgeeven.

5. Wy pryzen uwe wonden,
Waar in wy 't Leeven vonden,
En haar genade-vloeden,
En watergoot en bloeden.

6. En dus word uwe Boete,
Van 't hooft tot aan de voeten,
Den Zielen voorgemaalet,
Dat Gy ze hebt betaalet.

7. En hoe uw heilig leeven
Een Voorbeeld heeft gegeeven,
En ook een Recht ons baarde,
Als Gy te zyn op aarde.

8. Den Vader aller kind'ren,
Den Zoon, die 't beeld der zond'ren
Heeft in zyn Vleesch gedraagen,
Zy lof in onze dagen.

9. Den Geest der g'nade-tyden,
Die wyst op Jesus lyden,

Digitized by Google

Zy dank in onzen kleinen
Beg'nadigden * Gemeinen.

N°. 143.

3. Zweeft hier boven onze kudde,
Met den Geeſt van God in 't midden,
Met een g'nade-windje zuizend,
Zingt gy twintig hondertduizend.

3. Zyn de hondertduizend ſterren,
Die onz' oogen zien van verren,
Die uw glorie ſteeds verklaarden,
Yder zelfs als veele Aarden:

4. Wat moet dan dat Weezen weezen,
Dien zy blinken, zo volpreezen?
En die met één woordje maakte,
Dat dit Heir, als zonnen, blaakte?

5. En wat moet de Zoon beduiden?
Dien Hy buiten alle tyden
Uit zyn eige Weezen teelde,
Die zyn' heerlykheit verbeeldde.

6. En dog is de Zoon gekomen,
Heeft de Menſchheit aangenomen,

Ging

* Anders Gemeintens.

Digitized by Google

Ging zyn Gods geſtalte derven,
Om hier als een Slaaf te ſterven.
7. En waarom? Om uit die Orden,
Die des Scheppers ſmaad geworden,
En die zyne Eer verzaaken,
Veele tot zyn Lof te maaken.
8. Nog heeft Hy by ons zyn wooning,
Deeze onbeſchryf b're Koning,
Die van Stofjes zich laat dienen,
Als van alle Cherubinen.
9. Daarom, ô gy heil'ge Broed'ren,
Met de Seraphine veed'ren,
Mag ons Lam een dropje zweeten,
Zo beſchaamt het al uw weeten.
10. En dan mag in myne ziele,
Of ook in myns lichaams hoole,
Maar één zullek blikje ſtraalen,
Zo ben ik niet te betaalen.
11. Daarom, voor dien God der lichten
Dekken d'Eng'len haar gezichten,
En de Menſch, die bloode made,
Schouwt in 't aangezicht der g'nade.
12. Jeſaïas zag de Schaaren,
Die voor Hem verzamelt waren,
Eer de Leeuw was Lam geworden,
Ziet, toen waren *'t Vorſten Orden.*
13. En Johannes, Jeſus Diener,
Zag den bloedigen Verzoener
Onder zyne Zondaars woonen,
Daarom zag Hy *Konings throonen.*

Digitized by Google

N°. 144.

O Hoe zo krachtig Is de groote Heiland!

Hoe gedachtig Onzer, die dog, wylend, Ver-

re van de Morgensterre.

2.

Wy arme Zondaars Waren dood in 't herte,
Booze Kinders, Schuldig aller smerten,
Voorwaar, Zo wel hier als hier naar.

3.

De Zielen-koning Wild' ons niet verderven,
Ja zo weinig, Dat Hy zelfs ging sterven
Den dood, Voor ons en onzen nood.

4.

Vernufts bedenken! Ach wat moeite doet gy?
Af te wenden Van de Theologie,
Het kruis Vlied men op alle wyz'.

5.

Dierbaare zielen Onzer kruis-verbinding!
Kont gy 't voelen Door 's Geest's ondervinding,
Hoe groot De Zoon in 's Vaders schoot?

6.

Bukket u neder, Gy verbond'ne herten,
Zingt gy Broeders Van den Man der smerten:
Heilig, Heilig is Hy, Heilig.

7.

Heer, wy vertrouwen Ons uw' trouwe handen,
Wilt ons bouwen, En ten zegen wenden,
Waake Onder onzen daake.

8. Den

Digitized by Google

8.
Den goeden aanvang Dien Gy hebt gegeeven,
Geef ook voortgang, Nieuwe kracht en leeven,
Doorbraak, En te waagen uw' zaak.

9.
Geef dit aan allen, die wy voor u kindlyk
Nedervallen, Maak onoverwinlyk
En vry, Wat zich heen geeft aan Dy.

N°. 145.

Mel. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

1.
Een Lam ſtelt zich ten Offer daar
Voor alle arme Zond'ren,
Dewyl geen and're hulpe waar'
Tot redding deezer kind'ren.
Hy gaf tot ons Rantzoen, zeer bly,
Het bloed uit zyne wonden,
En kocht de ganſche weereld vry
Van Duivel, Dood en Zonden.

2.
Het ganſche Zondaars-heir is nu
Zyn Eigendom te heeten,
Zy komen alle Jeſus toe,
Dat dit een yder weete.
De Vorſt, de voor'ge Weereld-god,
Die ons met liſt bedrogen,
Is nu gericht, geſtelt ten ſpot,
En zyn gezeg is logen.

3.
Nu gaan wy bly op hand'ling uit,
Om yder voor te draagen,
Dat z' alle zyn des Lammes buit,
En Hy laat door ons vraagen,

Digitized by Google

Of zy Hem willen zyn ten Loon,
Ten loon van zyne ſmerten,
Want onzen Lamme, Godes Zoon,
Behooren alle herten.

4.

Hoe meenig Zondaar is niet reeds
Daardoor te regt geweezen!
Hoe meenig heeft (en doet het ſteeds)
Het Lam daar voor gepreezen!
Het Woord van 't Lam en van zyn Bloed,
Dat overwint de herten,
Dat is de Vreede voor 't gemoed,
De Balzem aller ſmerten.

5.

By deezen handel kan men meer,
Oneindig meer gewinnen,
Als of men alle Schat en Eer
Haald' in zyn ſchuuren binnen.
De toegaaf is dan ſpot en hoon,
Verlies der aardſche dingen;
Een ſpitsje van de Doornekroon
Is ons ook niet geringe.

N°. 146.

Mel. *De Schepper Godes Zoon.* p. 244.

1.

Uw Oogen en uw Mond,
Uw Lichaam zo verwond,
Beweegen myne ziele,
Dat ik die wonden-hoole,
En doorgeboorde voeten,
Met diepſte buiging groete.

2.

Dat is de grond allein,
Dat ik verheugt kan zyn,

Ik

Digitized by Google

Ik weet het herts-verkwikken,
Als ik u kwam t'aanblikken,
Toen myne zond' ontwaakte,
En my veel ſmerten maakte.

3.

Nu ben ik die ik bin,
Zo ben ik uw gewin,
Wyl ik heb in uw wonden
Gerechtigheit gevonden;
Het Wit heb ik beloopen,
De Toegang blyft my open.

4.

Daar is 't my wel en goed,
Daar buigt zich myn gemoed;
En wil my iets verſchrikken,
Zo gae ik my verſteeken
In uwe heil'ge Zyde,
Dat is myn ganſche ſtryden.

5.

Gy zyt myn lieffte Lam,
En dog ook wonderzaam;
Gy laat my, door een blikken,
Aan lyf en ziel verkwikken;
In myn geheele leeven
Wil ik 't u wedergeeven.

6.

Laat uw vergooten bloed,
Aan uwer Knechten moed,
Vernieuwde krachten geeven,
Door 't ganſche pelgrims leeven,
En laat veel duizend Heiden,
Nog in uw wonden weiden.

N°. 147.

Digitized by Google

N°. 147.

Mel. *Gy die zyt in 's hemels throon.* p. 273.

Twee verſen voor één.

1.

Chriſtus die ons zalig maakt,
Zynes Volks verlangen,
Die wierd, midden in der nacht,
Als een Dief gevangen;
Heen geleidt ter boozen Rot,
Valſchelyk verklaaget,
En gehoont, beſpuwt, beſpot,
En voor ons geplaaget.

2. In des dages eerſte ſtond'
Wierd hy, onbeſcheiden,
Als een Moordenaar geſtelt
Voor Pilaat, den Heiden.
Maar die hem onſchuldig vond,
Zonder ſchuld des doodes;
Waarom hy hem heene zond
Tot den Vorſt Herodes.

3. Na drie uuren wierd Gods Zoon
Met de Roê geſmeten,
't Hooft met eene doornekroon
Scherplyk doorgereten.
Ja Hy wierd bekleedt met ſpot,
Daar by zeer geſlaagen,
En het kruis, tot zynen dood,
Moeſt hy zelver draagen.

4. 's Middags wierd Hy, naakt en bloot,
Aan het Kruis gehangen,
Waar aan Hy zyn bloed vergoot,
Bitter en zeer bange.

Elk

Digitized by Google

Elk beſpot Hem in zyn pyn,
Ook die by Hem hingen,
Tot de Zonne zelfs haar' ſchyn
Weigerd' aan die dingen.

5. Jeſus riep ter negend' uur,
Klaagde zich verlaaten;
Haaſt wierd gal met edik zuur
In zyn mond gelaaten.
Daarop gaf Hy zynen Geeſt,
En de Aard' ontroerde,
't Voorhang ſcheurde, als men leeſt,
Rotſen zelfs berderden.

6. Toen men had, ter avond tyd,
Beenderen gebroken,
Zo wierd Jeſus in de Zyd'
Met een Speer geſtoken,
Waar uit bloed en water vloot,
De Schrift te vervullen,
En om aller Menſchen nood
Ganſchelyk te ſtillen.

7. Als de dag een einde nam,
d'Avond was gekomen,
Wierd door Joſeph van den Stam
't Lichaam afgenomen;
Heerelyk, naar Joodſe aart,
In een graf gedraagen,
En daar met een wacht bewaart,
Maar ſlegts tot drie dagen.

8. *Geef, Heer Chriſtus, door uw' pyn*
En uw bitter lyden,
Dat w' U onderdanig zyn
Met duizend verblyden,

Uwe

Digitized by Google

Uwe dood en baar' oorzaak
Vruchtbaarlyk bedenken,
Waar voor wy, ſchoon arm en zwak,
U dankoffer ſchenken.

N°. 148.

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

*

1.
Waar zal ik vlieden heen!
Wyl ik belaaden ben
Met veele groote zonden,
Waar zal ik redding vinden?
Wen al de weereld kwame,
Myn angſt zy niet wegname.

2. O Jeſus, vol genaad',
Op uw gebod en raad,
Komt myne ziel getreden
Tot uw barmhertigheden;
O laat op myn geweeten
Een g'naden-dropje vlieten.

3. Ik zeer elendig kind
Werp alle myne zond',
Zo veel 'er in my ſteeken,
En die myn herte breeken,
In uwe diepe wonden,
Daar word myn heil gevonden.

4. Door uw onſchuldig bloed,
Die ſchoone roode vloed,
Waſch af myn overtreden,
En ongerechtigheden,

En

* Een oud merkwaardig Lied, buiten twyfel gemaakt van een Gelovige, na dat hy in eene zonde gevallen was.

Digitized by Google

En wilt ze nooit gedenken,
Maar in de * Zee verdrenken.
5. Gy zyt het die my trooſt,
Wyl Gy my hebt verloſt.
Wat zond' ik heb bedreeven,
Die hebt gy uit dit leeven
Met u in 't graf genomen,
Dat zy niet weer zal komen.
6. Is myne boosheit groot,
Heb ik dog geenen nood,
Wyl ik uw bloed omvate,
En my daarop verlaate.
Al wie tot U zich wendet,
Diens nood is haaſt geëndet.
7. m'Ontbreekt wel veel, ô Heer,
Dog al wat ik begeer,
Dat hebt Gy, my ten goede,
Verworven door uw' bloede;
Dat neem ik in 't geloove,
En niemand kan 't my rooven.
8. Ja wen ook Satans heir,
Gelyk een Leeuw en Beir,
My tegen wilde weezen,
Heb ik dog niets te vreezen.
Durf ik uw bloed maar toonen,
Moet alles my verſchoonen.
9. *Uw bloed, dat eed'le zap,*
Heeft zulken eigenſchap,
Dat ook één dropje kleine
Het ganſche hert kan reine,
Ja zelfs uit 's Duivels kaaken
Los, vry, en zalig maaken.
10. Daarom verlaat ik my,
Heer Chriſt, alleen op Dy.

* Mich. 7: 19.

Nu

Nu kan ik niet verderven,
Uw Ryk zal ik beërven;
Want toen Gy zyt geſtorven
Hebt gy het my verworven.
11. Ley ook myn hert en zin
Door uwen Geeſt daar in,
Dat ik mag alles myden,
Wat my van u kan ſcheiden,
En ik aan uwen Lyve
Een Lidmaat eeuwig blyve.

N°. 149.

Mel. *Lieffte Heiland uw' genade.* p. 14.

1.
O Myn Lam, vol bloed en wonden,
Overdekt met ſpot en hoon;
Gy droeg alle myne zonden,
En verwierf my kroon en throon.
2. Ach, hoe boog zich uwe ziele
Om my in Gethzemane,
Als zy van zich zelven viele
In der zonden toorne-zee.
3. Hoe heb ik u daar doen zuchten!
Welk een ſmert u aangedaan!
En Gy wilde 't niet ontvluchten,
Gy bleef als myn Borge ſtaan.
4. Hoe hebt Gy de pers getreden,
Dat het bange zweet en bloed
Drong ten beend'ren uit en leden,
Met een bitt're traanenvloed!
5. Toen hebt Gy den ſtryd geſtreden,
Dat ik in 't Gericht niet kom;

Toen

Digitized by Google

Toen hebt Gy voor my gebeden,
Dat ik ben uw Eigendom.

6. Daarom is uw' rug geſlaagen,
En doorploegt van 's Vyands hand,
En Gy hebt het ſtil gedraagen,
Wyl my liefd' uw ingewand.

7. Gy ſtond in de plaats van alle,
Al wat Menſch en Zondaar is;
Wat in Adam is gevallen
Is verloſt door Jeſus Chriſt.

8. Daarom heeft u elk veroordeelt,
Lam Gods, zonder ſmet en ſchuld:
Wie 't gelooft, is nu bevoordeelt,
Door uw Oordeel in Gods Huld.

9. Daarom ſtond de Doorne-kroone,
Als d'onweerdigſt' op der aard,
U op 't Hooft, ô Godes Zoone!
Hoe is u de Menſch zo waard?

10. Een zo boos bedorven Zonder,
Die het naauw erkennen zou.
Onbegryplyk liefde-wonder!
Dat de Schepper ſterven wou;

11. Dat Hy voor een boos geſlachte,
Voor een trots vyandig Volk,
En dat aan zyn God niet dagte,
Zonk in zulk een jammer-kolk;

12. Dat Hy ſchandlyk wierd verheven,
Uitgeſpant aan 's kruices ſtam,
Als een Vloek daar aan gedreeven,
En geſlacht gelyk een Lam.

13. Lam, ik zie uw' roode wonden,
En het druipen van uw bloed.
Dat vloey nu op all' myn' zonden,
En bedruip ook myn gemoed.

Digitized by Google

14. Zie met die meedogend' oogen,
My zo arme Zondaar an,
Dat ze myne traanen droogen,
Wien niets anders troosten kan.
15. Kus my met die bloed'ge wangen,
Met die bleek' beſtorve mond,
Blyf zo voor myn ziele hangen,
Dan is myne ziel gezond.

N°. 150.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
Hoort Broederen, wie is het Lam?
Het is Gods Zoon aan 's kruices ſtam,
Die als een Lam zyn bloed vergoot,
En wierd geſlacht voor onze nood.
2. Het is de God der heerlykheit,
In eeuwigheit, voor dag en tyd,
Gezeten in zyns Vaders ſchoot,
Die wierd een Menſch, en ſtierf den dood.
3. Het is de waare God in 't Vleeſch,
Die ons die wonder-liefd' bewees,
Dat Hy de zonde op zich nam,
En zelver ſtierf aan 's kruices ſtam.
4. Dat Lam, gemartelt en geſlacht,
Heeft ons verloſſing toegebragt,
En onder ſlaagen, hoon en ſpot,
Door Eige bloed verzoent met God.
5. En dit deed Hy zo ſtemmeloos,
Zo vol geduld, voor 't Volk zo boos,
Al ging de angſt zo diep en hoog,
Dat aard' en hemel zich bewoog.

6. O

6. O Gy onſchuldig Lammelyn!
O God, geſtelt in menſchen pyn!
In ſchand' en vloek, in nood en dood,
Wat zyt Gy ons aan 't kruice groot!
7. Wy wormtjes vallen voor u neêr,
Gy onze lieve God en Heer;
Wy zinken voor u in het ſtof,
En zeggen eeuwig prys en lof.

N°. 151.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
Wat zyn wy dog, ô dierbaar Lam?
Een Loon van uwen kruices ſtam,
Een ſtip van uw' Getuigen-wolk,
Uw uitverkooren Zondaars volk.

2.
O Lam, hoe zeer buigt dit ons hert!
Wy zien in uwe bloed'ge ſmert,
In uwe opgeſcheurde wond'
Zodanig onz' verkiezings-grond,

3.
Dat wy voor u ons werpen neêr,
En zeggen: O ons Lam en Heer,
Gy zyt 't alleen; gy zyt geſlacht,
En hebt vernielt des dooddes macht.

4.
Nu leeven wy door uwen dood,
Uw bitter lyden, angſt en nood.
Die ſmert, die gy voor ons bevond,
Houd onze ziel alleen gezond.

Digitized by Google

5.

Zien wy elkander alle aan,
Die voor u ſtaan, van man tot man,
Zo ziet elkeen een Zondaars beelt,
Dien 't nog zoo veel aan 't ganſche ſcheelt.

6.

Maar zien wy onzen Heiland aan,
Die altoos voor ons heeft voldaan;
Zo zeggen wy met diep ontzach:
Maak Gy aan ons van dag tot dag;

7.

Tot dat wy ganſche Zondaars zyn,
Voor u gebogen, arm en klein,
En weeten niets, als Lam en Bloed,
Des Zondaars allerhoogſte goed.

8.

Wy draagen 't Woord van 't kruice uit,
En maaken meenig een tot buit.
Wy roepen uit met luid geſchal:
Laat u verzoenen altemaal.

9.

Als iemand maar een Zondaar is,
Zo helpt het Lam hem ganſch gewis;
Al ſloeg de zond' hem over 't hooft,
Daar is nog raad, als hy 't gelooft.

10.

Daar zal geen één verlooren gaan,
Ziet hy het Lam aan 't Kruis maar aan,
Het Lam voor Zondaars dood gebloedt,
Dat tegens hen zoo teeder doet.

11.

Dit is het Evangelium,
Al klinkt 't den Wyzen nog zo dom,

En

Digitized by Google

En ook de Ryken 't niet verſtaan;
De Armen neemen 't gaerne aan.

12.

Ons zegene des Lammes zweet,
Zyn bloed maak' ons het herte heet,
Dat elk van ons, van dag tot dag,
Van 's Lammes bloed getuigen mag.

N°. 152.

Mel. *Jeſus Godlyk Lam.* p. 212.

1.

Dat is myne luſt,
Zo veel my bewuſt,
Als ik met myn bloode oogen,
Zedert zy tot zien iets dogen,
Godes Lam betragt;
Aan het kruis geſlacht.

2. O daar weent myn hert
Over zyne ſmert!
My is der doorboorde voeten
Haar geronnen bloed zo zoete;
Hoe kus ik die hand,
Aan den boom geſpant!

3. O hoe inniglyk
Denk en peinſe ik
Over u, gy deel der Lyken,
Dat des Menſchen Zoones teiken
Is in d'eeuwigheit,
Kloove in de Zyd'.

4. En in deezen blik
Gaat, met kruis-geluk,
Yder uitverkoorne Boode
Vrolyk onder Wild' en Doode,

Die de wonden-vloed
Nog doorſtroomen moet.
5. Lam, ik weet gewis,
Gy zyt Godes Chriſt,
Aller hemelen Monarche,
De Regent der Kerken-arke,
Aller zielen Heer,
U zy eeuwig Eer.

N°. 153.

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

1.
Dit is my zo gewis,
Dat niets ter weereld is
Van alle Leer en Dingen,
't Welk my dat zal ontwringen:
Gy wierd aan 't kruis verheven,
Toen kreeg ik 't eeuwig leeven.
2. *Ach bloed! ach Lammes bloed!*
Hoe zyt gy my zo goed!
Wat heb ik daar gevonden!
Eja! gy dierb're wonden!
Het laat zich niet beſchryven,
't Moet by het Lieven blyven.
3. 'k Liev' en verwonder my,
Ik eet en voede my,
Ik drink en worde vrolyk,
't Geloove maakt zo zalig,
Dat wonder tot genade,
En 't gaat van graad tot graade.
4. Nu, Lam, voor my verwondt,
Gy zyt myn rotſteens-grond;

Gy

Digitized by Google

Gy, gy zyt God en Koning,
En ik een maden-woning;
Gy Heiland, ik verlooren,
En dog van U verkooren.

5. Uw' oogen en uw' mond,
Uw lichaam, zo verwond,
Daar wy zo vaſt op trouwen,
Die zullen wy aanſchouwen,
En innig hertlyk groeten,
De wond' in hand en voeten.

N°. 154.

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

1.

Myn herte buigt zich neêr,
Voor mynen God en Heer,
Die zich voor my liet plaagen,
Aan 't kruishout aangeſlaagen;
Ja, die all myn verbreeken
Liet aan zyn lichaam wreeken.

2. Gy *Oogen*, die gy ziet,
Hoe u de Zondaar vliedt,
Maar die, met meêdedogen,
Zo om ons zyt bewoogen,
Gy kont met weinig blikken
Een Zondaars hert verkwikken.

3. Gy liefdes-volle *Mond*,
Gy hebt het nieuw Verbond
Beſlooten en verkondigt,
Volbragt, en ons ontzondigt,
Gy hebt het uitgeſproken,
Het word ook nooit gebroken.

Digitized by Google

4, *O Lyf*, aan 't kruis geſpant,
Dat onzen Vloek verbant,
Dat, om ons eeuwig leeven,
Zich in den dood gegeeven,
En alle onze plaagen,
En krankheên heeft gedraagen.

5. Wat is uw' *Keele* zoet
Voor een verſmagt gemoed!
Als Gy in hert en ooren
De Stem des bloeds laat hooren;
Aldaar wykt alle ſmerte
Van het beangſte herte.

6. Wat maakt gy ons verblyd,
O gy verwondde *Zyd*'!
Wanneer wy die zien open,
En bloed en water loopen,
Dat doet ons herte branden,
O wiſten 't alle Landen!

7. Wat ons verwondde Lam,
En wat zyn kruices ſtam
Genade geeft en gaaven,
Hoe diep wy zyn gegraaven
In zyner *Handen* wonden,
Dat kan geen Menſch doorgronden.

8. Daar zie ik nog den *Voet*,
En dat geronnen bloed.
Myn Lam, myn ziels-begeeren,
Gy zult het my niet weeren,
Te kuſſen deeze voeten,
Voor uw zo ſmert'lyk boeten.

9. Gy Zielen, ziet Hem aan,
Is dat niet onze Man!

Die

Digitized by Google

Die ons met ſmert gebooren,
Verzoent heeft, en verkooren
Van alle eeuwigheden
Tot louter zaligheden.

10. Neemt deel aan zyne ſmert,
Die thans myn arrem hert
Op 't innigſt komt doordringen,
Dat ik van 't Lam moet zingen,
By niets te vergelyken,
En kan 't dog niet bereiken.

11. Gy all' zyn arbeids-loon!
Stemt meê in mynen toon,
Hem eer en lof te geeven,
Zo lange als wy leeven,
Door alle onze tyden,
Tot in de eeuwigheden.

12. En Gy, ons lieſſte Lam,
Die deeze liefde-vlam
Zelfs in ons hebt ontſtoken,
En 't ſteenen hert gebroken,
Ach! gun ons alle ſtonden
Den blik in uwe wonden.

13. Laat uwer Knechten moed,
Van uwen dood en bloed,
Met Godes krachten ſpreeken,
Dat Zondaars herten breeken,
En ganſche Nationen
Nog worden kruices-kroonen.

14. Nu lieffte God en Heer,
Uw Volk, dat u zo teêr,
Zo innig hertlyk eeret,
Zich van uw bloed erneeret,
Moet by die zaaken zwygen,
En zich ter aarden buigen.

Digitized by Google

N°. 155.

Mel. *Lam, lam, ô lam.* p. 233.

1.

Lam, lam, ô lam! ://:
Aan 's kruices ſtam
Voor my verwondt,
O Man ://: van 't Bloed-verbond!
Gy kwaamt van uwen throon; ://:
Gods Zoon,
(O dierbaar pand!)
Den Menſchen ſtand
Te maken vry ://:
Uit Satans ſlaverny. ://:

2. Wy waren ſtof, ://:
En Satans roof,
Vyands gezind,
En Gy ://: wierd onze Vrind,
Een trouwe Vrind voorwaar, ://:
Die daar
Den hemel derft,
In jammer ſterft,
Denkt, denkt daar an, ://:
Gy Zondaars! welk een Man! ://:

3. De Vader gaf ://:
Den wandelſtaf:
Gae heen, ô Held!
Wees Gy ://: 't Verloſſings geld
Der zondige natuur. ://:
God voer
Uit zynen Stam,
En wierd een Lam,
En daarmêê waar ://:
Het eeuwig Offer klaar. ://:

4. Gy

Digitized by Google

4. Gy heilig kind, ://:
Om onze zond'
In 't Vleesch gekleedt,
Gy grond ://: der zaligheit!
Een arrem Mensch als wy ://:
Wierd Gy;
Eerst ganschh veracht,
En toen geslacht.
O Jesus, hoe! ://:
Het is verby, g'luk toe! ://:

5. Dat is de grond, ://:
Die onze mond
Alleen belydt,
In tyd ://: en eeuwigheit.
Wie dit Geheimnis leert, ://:
Behoort
Tot zynen Volk'.
Getuigen-wolk!
Gy kent den Geest ://:
Die Jesus kent in 't vleesch. ://:

6. Wie is de Man ://:
Die helpen kan
Uit allen nood?
De Mensch- ://: geworden God,
Dit eeuwig niet vergeet, ://:
Maar weet,
Hy stierf den dood,
Gy hebt geen nood;
Nu is zyn bloed ://:
Voor alle schade goed. ://:

7. Daarom zo koomt, ://:
Neemt onbeschroomt,
Al wie begeert,
Geen Zondaar ://: word geweert.

Digitized by Google

Gy komt zo als gy zyt ://:
Altyd.
Hoort 't alle an,
Merkt u dien Man,
En zyt gewis, ://:
Gy krygt de Erffenis. ://:

N°. 156.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

1.

Heilig en lieffelyk Godes Lam!
Zalige Heere en Bruidegom,
Uwe Bruid te koopen viel u niet laſtig,
Hoe dood, hoe zondig en wederbarſtig
Zy immer was.

2. O zalige Heiland, Heer Jeſus Chriſt,
Die met den Vader gelyke God is,
Hooger als de hemel, heiliger, ſchooner
Als eenig Engel of Hemel-bewooner,
Wien doet Gy dat?

3. Voor ſnoode Zondaars zyt Gy voorzien,
En God de Vader laat het geſchiên,
Dat de Leeuw een Lam word, om voor de zonden
Boete te doen, en 't verdienſt te vinden,
Dat eeuwig geldt.

4. Ons doen gebruikt men ganſch niet daar by,
't Eerſte dat zyn moet, dat zelve werkt Gy;
Den goeden wille, en het vertrouwen,
Dat komt Gy alles Zelv' by ons bouwen;
't Waar' anders ſlegt.

5. Zo eenig werk moeſt van ons geſchiên,
Wy bleeven eeuwig verloorne Liên.

Za-

Digitized by Google

Zalige Verloſſing! nu 't zo is geſchapen,
Dat niemand zich zelven heeft op te raapen;
Daar voor is 't Lam.

6. *Wat heeft uw bloed niet aan ons gedaan?*
Het trekt ons uwe Gerechtigheit aan.
Wat wy immer zogten, en nimmer vonden,
Vinden wy eindelyk in de wonden
Van 't Offerlam.

7. Myn Lam en God! ô hoe zagt en goed
Is dit onze zielen! hoe wel gemoed,
Hoe vol buiging zyn zy, door alle genade,
Die voor den Menſche, die arme made,
Daar uit ontſpringt.

8. Dank zy U, Gy hebt getriumpheert,
En onze zielen geabſolveert.
God lof, wy zyn uwe, en willen 't blyven,
O lieve Heiland! laat ons beklyven,
Tot wy U zien.

N°. 157.

Mel. *Uw kruis, die ſmaad.* p. 128.

1.

Ach hertelyk geliefde Lam!
Wat voelt myn hert een liefde,
Na dat Gy my van 's Kruices ſtam
Met uwe Liefde griefde.

2. *Uw bloed, uw bloed heeft het gedaan,*
My U te overgeeven;
Want anders had ik dwaalen gaan
Van U, myn ganſche leeven.

3. Naauw wierd ik myne nood gewaar,
En kwam van 't bloed te hooren

By

Digitized by Google

By uwe arme Zondaars-Schaar,
Of 't kwam myn hert bekooren.

4 Myn Ziel verſmolt en wierd als waſch,
Ik zal het nooit vergeeten,
Ik voeld', dat ik geneezen was,
'k Wil nu niets anders weeten.

5. Dat bloed, dat Goddelyke bloed,
Van 't kruis uit U gevlooten,
Myn eenigſt en myn hoogſte goed,
Dat had ook my begooten.

6. Ik zag in uwe wonden rood,
Die U geſlaagen waren,
Uw' Zondaars-liefd', zo wondergroot,
Myn roeping tot uw' Schaaren.

7. Ik zag uit uw' doorſtoke Zyd'
Het bloedig water loopen,
Daar vond ik myne zaligheit,
De Hemel ſtond my open.

8. Is 't mooglyk, dat ik arrem kind
Zo haaſt mogt g'nade vinden!
Een Menſch zo dood, zo koud, zo blind,
Die niets weet als van zonden.

9. Ik ſprak tot elk: die bloed'ge kracht,
Die ik van 't kruis zag ſtroomen,
Heeft my tot vreê met God gebragt,
Waar toe ook elk kan komen.

10. Een Menſch zy nog zo vol elend',
Zo zondig in zyn weezen:
Zo word Hy dog van 't Lam erkent,
Wil Hy maar zyn geneezen

11. Door 't bloed, door 't Offerbloed allein,
Zo mildelyk vergooten,
Kan all' de weereld zalig zyn,
Als zyne Gunſtgenooten.

12. Heb

Digitized by Google

12. Heb dank, myn Lam, myn liefſte Lam,
Met millioenen traanen;
Ik had geen recht aan 's kruices ſtam,
Gy zelfs kwaamt my vermaanen.

13. Toen ik in 's doods en Duivels macht
Geruſtlyk lag te ſlaapen,
Hebt Gy aan my, arm Kind, gedacht,
Als was ik van uw' Schaapen.

14. Ik voel wel myn' elende nog,
Ik ben een zond'ge maade,
Maar aller Zonden macht is dog
Nu weg, door uw' genade.

15. Ik dien den aardſchen zin niet meer,
Nu ik heb kracht ervaaren.
Want nu Gy zyt myn God en Heer,
Geniet ik uw bewaaren.

16. Ik heb nu Vreed' in 't bloed-rantzoen,
En kan, na myn verzoenen,
Wat ik voorheen niet konde doen,
Den Heer met blydſchap dienen.

17. Ik hebbe ſlegts nog ééne pyn,
Dat ik u niet zo lieve,
Zo als het billik zoude zyn,
En u nog veel bedroeve.

18. Ik voel het waar ik ſchuldig blyf,
En 't maakt my regt ten Zonder,
Dog ben ik Lid van uwen Lyv',
Een der Genaden-kinder.

19. *Och blyf my eeuwig in 't gezicht*
Met uwe bloed'ge wonden:
Zo blyft myn ziel altyd in 't licht,
En aan U vaſt gebonden.

20. Begraaf my in uw' dood en pyn,
En dieper in uw lyden,

En

En laat myn hert zich in den schryn
Van uwe Zyde weiden.
21. Tot dat ik eens in 't Vaderland
U zelver zal ontmoeten,
En kussen uw doorboorde hand,
En knielen aan uw' voeten.

N°. 158.

Melod. *Verliefd' in 't arme Zondaarschap.* p. 51.

1.
Hy laat zich met de Menscheit in,
Met ongeaarde Kind'ren,
Verzamelt zich een huisgezin,
Uit grondverdorve Zond'ren
Eerst brengt Hy de Gerechtigheit
Door de Verlossing weder,
Dan zendt Hy ook de Heiligheit
Door zynen Geest ons neder.
2. Wy kennen zyne wonden rood,
Hoe schoon is ons zyn kroone!
't Verkiezen Gods, en 's Lammes dood
Brengt ons tot zynen throone.
Wy noemen Hem den Man aan 't kruis,
Dat luidt den Vader schoone;
Die noemt ons kinders van zyn huis,
In Jesus, lieve Zoonen.
3. Ach kon zyn' arme Zondaars-schaar
Den Menschen regt voordraagen,
Wat haar van 't Lam is openbaar
In deeze zegens-dagen,
En hoe dat innig goede Hooft
Zich heerlyk weet te maaken,

Het

Digitized by Google

Het wierd onmogelyk gelooft;
Het zyn te groote zaaken.
4. Maar ons zal het nog waarheit zyn,
Als wy voor zynen Throone,
Met de volmaakte Kruis-gemeint',
Dien Gods- en Menſchen Zoone,
Aan genen grooten jubel-dag,
(Als Moſes 't Lied zal zingen,
Hoe Hy den Menſch te lieven plag)
Des Lammes Echo bringen.

N°. 159.

Mel. *O gy Zielen-bruidegom.* p. 42.

1.
Heer en Hooft der Kruis-gemeint',
Aller uwe arme Zond'ren,
En der Kind'ren,
Aan u, met gewilligheit,
Toegewyd.
Heer, uw ooge ziet veel nouwer
Op geloover, als beſchouwer,
Want niet zien, dat is gewin.
2. Dat word nu myn hert gewaar,
Mogt het U maar meerder kennen,
Zich gewennen
Aan u, Heer, aan wien 't gelooft,
Eenig Hooft.
Dat bedroeft en buigt myn herte,
Dat ik mynes Lammes ſmerte
Heb zo menig Loon ontrooft.
3. O waar ben ik dog geweeſt,
Dat ik my zo lang verwylde,

Digitized by Google

En my deilde,
Dat ik mynen trouwen Man,
Nu en dan,
Nog zo weinig heb gelievet,
Ja bedroeft heb en gegrievet,
Die my dog met bloed gewan.

4. Nu, zo zy het dan gewaagt;
Ik met alles, en de Myne,
Ben de Zyne.
Hy is dog myn God alleen;
Anders geen.
En wat heb ik, arme made,
Niet ontfangen meen'ge g'nade,
Daar het met my hulploos ſcheen?

5. Neem my aan zo als ik ben,
Gy Geliefde myner zielen;
Wonden-hoolen!
Blyft my altyd open ſtaan,
Blikt my aan:
Zo kan ik in liefde hand'len,
En myn wegje vrolyk wand'len,
Waar op ik naar huis zal gaan.

6. Wat niet goed is, neem het weg,
Waſch my in uw' bloede reiner,
Maak my kleiner,
Leer m' in de Gemeinte zyn
Kindlyk klein,
En bewaar myn hert en zinnen
Voor all' ander zelfs beginnen,
Sluit my in uw' Zydes ſchryn.

N°. 160.

Digitized by Google

N°. 160.

Melod. *Wat is 't verwondde liefde.* p. 201.

1.

Gy *opgeſcheurde Wonden!*
Hoe lieflyk zyt gy my?
Ja blaauwe nagel-wonden!
Hoe maakt gy ons zo bly?
Gy zyt en blyft het in der tyd,
't Geen ons aan 't Lam verbindet
Tot in der eeuwigheit.

2. Op u en uwe ſmerten,
Op uw' doorſtoke Zyd',
Op dat beſtorven herte,
En bloedig Stryder-kleed,
Daar heene gaat ons oogemerk
Voor alle and're dingen,
Dat is ons daaglyks werk.

3. *Wy willen niets meer weeten,*
Als van des Lammes bloed;
Hem kuſſen voor zyn zweeten,
Voor zyne zuure boet';
Voor zyne bitt're ſmert en dood,
Om onze arme zielen
Te helpen uit den nood.

4. Lam, lam, ô lam, gy Herte!
Als ik dit regt beſchouw,
Wat voel ik by die ſmerte,
En uwe Broëder-trouw!
Dat Gy aan 't kruice waarlyk ſtierf,
En van den eeuw'gen toorne
Uw vleeſch en bloed verwierf.

Digitized by Google

5. O g'naad' in Jesus bloede!
Goed voor het Zondaarschap;
Hoe wee was haar te moede,
Had zy geen wonden-zap!
En zag zy niet haar zaligheit,
Geschreeven aan den kruice,
Haar voor den tyd bereidt!

6. Daarom U toebehooren
De Ziele en het Lyf,
Gy hebt ons uitverkooren,
Op dat men uwe blyv'.
De Ziele is uw zuure Loon,
Gy, nu gekroonde Vorste
Met meer als eene kroon.

7. Wat kan ons van U scheiden?
Wy zyn in uwe hand.
De Vyand moet het lyden,
Hy is door 't kruis verbant.
Die Hem naar 't Offerlam maar wyst
Met zyne ganssche vord'ring,
Daar vlied die arme Geest

8. De Ziel in de genade
Is inniglyk verblydt,
En blyft een arme Maade
Tot in der eeuwigheit.
Zy denkt, dat niemand goed kan zyn,
Niemand als Jesus Christus,
De waare God allein

9. *Zo blyf ons dan in 't herte*
Met alle uwe pyn,
O lieve Man der smerte!
Waar kan 't ons beeter zyn?
Als wen in 't herte heerscht uw' staf,
En uwe bloed'ge wonden
In 't hert u beelden af.

10. Gy

Digitized by Google

10. Gy opgeſcheurde Wonden!
In Zyd', in hand en voet,
Ik heb wat ondervonden,
Dat ik u kuſſen moet.
Gy blyft my eeuwig in den zin,
En reiz' ik uit den lyve,
Zo vaar ik tot u in.
11. Ik ſluit in uwen Naame,
God Vader, Zoon en Geeſt,
Verzégelt Gy met Amen,
Dat Jeſus Heiland heet.
Inmiddels zing ik vry en bly:
Gy opgeſcheurde Wonden!
Hoe lieflyk zyt gy my?

N°. 161.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.
Ik bid u, vriendelyk Godes Lam,
Want Gy alleen zyt myn Bruidegom,
Leer my uw Geheimnis, zo lang verzweegen,
Het overſtygt, als men 't kent ter degen,
Al wat 'er is.
2. Dat onze Heiland lieft is bekend.
Hy heeft zyn bloed aan ons aangewendt,
Hy lieft de Gemeinte, hy lieft de Zond'ren,
Zonderling lieft hy de kleine Kind'ren,
Ik weet nog wat.
3. Jeſus lieft als men op Aarden lieft,
Als men in ymand zo ganſch is verlieft,
Dat men zich niets beters ooit weet te vinden,
Mag ook nog wil zich aan niets meer binden,
Als maar aan dat.

Digitized by Google

4. Dat hem iets ſterffelyks lieven mag,
Legt meede klaar genoeg aan den dag,
Lazarus, Johannes, Martha, en veelen
Viel dit geluk zonder moeite ten deele,
Hy liefde haar.

5. Alzo, geliefde Man, zult gy my
Lieven als Johannes en Mary.
Mogt ik u kuſſen als Magdalene,
En zo geboogen uw' voeten beweenen,
Ik zondig kind!

6. Gelyk zich een Jager verwenſchen mag,
Te Jaagen tot aan den jongſten dag:
Zo verwenſch ik my in 's Heilands herte,
Myn rechte plaats, en myn ziels-begeerte,
'k Wenſch anders niets.

7. Heiland, myn zondig en arrem hert
Kent Gy door veel' u gemaakte ſmert,
Gelooven en Hoopen zyn groote gaaven,
Maar 't Lieven behoort tot Hebben, en laaven,
Ik heb u dog.

8. En waarom heb ik U, Zielen-Man?
Om dat Gy kent mynen diepen Ban.
Had Gy u niet zelver aan my gehangen,
Nooit had ik tot U een herte ontfangen.
Wie is als Gy?

N°. 162.

Mel. *Jeſus kom dog zelfs tot my.* p. 156.

1.

Lam Gods, God en Heer allein,
Wien wy Menſchen liever zyn,
Als uw eeuwig Koninkryk,
Wees my ook dog vriendelyk.

2. Alle

Digitized by Google

2. Alle uwe angſt en pyn
Om der Zielen zalig zyn,
Uw voor haar vergooten bloed
Kom my eind'lyk ook te goed'.

3. Uwe ganſche leevens-tyd
Was tot louter ſmert gewyd,
Toen ook myne, dag aan dag,
Op uw lievend herte lag.

4. Kom, ô liefſte Medicyn,
Gy zyt Zelv' de zielen-wyn,
Dring dan in myn geeſt en zin,
Met uw' leevens-balzem in.

5. Heel myn hert van gronde uit,
Werp het oude beeld daar uit,
't Welk des weerelds Afgod kwaad
Daar geſtelt had, u tot ſmaad.

6. *Maak van 't ongeloof my vry,*
En zo arm en bloot in my,
Tot ik ganſch, naar uwen zin,
Een verlooren Zondaar bin.

7. Was my dat gevoel bewuſt,
Als het Lam een ziele kuſt,
Die zich ganſch verlooren ziet,
Als aan haar genaê geſchiedt.

8. Mogt ik haaſt die ſchaamt' verſtaan,
Daar men meint als te vergaan,
Als Hy, wien men heeft weêrſtreeft,
Ons den Godes-haat vergeeft.

9. Nu, ô Lam Gods, zonder ſchuld,
Vol genaad' en vol geduld,
Van my zal uw kruis en pyn
Nogtans niet verſmaadet zyn.

Digitized by Google

N°. 163.

Mel. *Wat is 't verwondde Liefde.* p. 201.

1.

Is dat myn lieve Broeder!
Denkt arrem ſtof en aard',
Die zynde 's weerelds Hoeder,
En eeuwig God van aart,
En wierd een arrem Menſch als ik,
En doet zo hertvertrouwlyk,
Hy is het zeekerlik.

2. Gemeinte, Gy verliefde
In zynes kruices les;
Gy zaliglyk gegriefde,
Nu blyde Zondares.
Wat denkt Gy, dat men met dien Man,
Voor wien Johannes beefde,
Zo eigen worden kan?

3. Hy zegent uwe ziele
Op dezen blyden dag,
Uw lichaam ook ten deele
Het meê genieten mag,
Het bloed, dat uit zyn wonden vloot,
Dat drenkt u, en zyn lichaam
Spyſt u met hemelbrood.

4. Hy ſprak, myn lyf is ſpyze,
Myn bloed is waarlyk drank,
De Jong'ren, Hem ten pryze,
Geloofden 't leevenslang.
Wy doen het ook, en voelen 't klaar,
En weeten hoe ons altyd
Daar by te moede waar.

5. *Ik moet Hem ook aan 't kruice*
Voor my geoffert zien.

Dat

Digitized by Google

Dat Hy my vergewiſſe
Dat ik ben eeuwig zyn?
Och, zyne toekomſt in het vleeſch,
Bewaar Hem maar zyn Erve
Aan lyf en ziele kuiſch.

N°. 164.

Mel. *Gaat valt de Majeſteit te voet.* p. 113.

1.

O Groene Telg! ô eedel Rys!
O leevensboom van Eden!
O Gy geopent paradys!
Vergun my eene beede:
Laat myne ziel een bytje klein
Op uwe rooze-wonden zyn.

2. Haar zap en kracht myn ziel begeert,
Ik zoek het regt met ſmerte,
Op dat 'er door vervrolykt werd
Myn arm en ſmagtend herte;
Dies laat my dog een bytje klein
Op uwe rooze-wonden zyn.

3. Ik nader, om met hert en mond
Haar duizendmaal te kuſſen;
Laat my tot geener tyd of ſtond'
Dat honigzap meer miſſen;
Laat myne ziel een bytje klein
Op deeze rooze-wonden zyn.

4. Neem myn gemoed en geeſt en zin,
Myn lyf en ziel en have,
Neem alles heen; 't is my gewin,
Heb ik maar deeze gaave,
Dat ik mag ſteeds een bytje klein
Op uwe rooze-wonden zyn.

Digitized by Google

N°. 165.

Mel. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

1.

By de Eenvoud is men zalig,
Want men ziet alleen op 't Lam;
Zonder eenvoud is men ſmaâlyk,
Want men ſtaat in donk're vlam.

2. Eenvoud vloeit uit Jeſus wonden,
Met dat dierbaar Godes bloed;
Wie ze daar niet heeft gevonden,
Is nog verre van dit goed.

3. Als wy Jeſus Chriſtus kennen,
Onze liev' Anathema,
En ons hert aan Hem gewennen,
Is 'er d'eenvoud ook zo dra.

4. Wien niets anders luſt als Jeſus,
Wien zyn Naame lieflyk ruikt,
Daar het oor ſlegts hoort naar Jeſus,
Daar het hert ſlegts Jeſus bruikt.

5. Wie gelyk een arrem hondje
Zyne bloed'ge wonden lekt,
En gelyk een zogend kindje
Slegts naar zyne borſten trekt.

6. Wie maar gaat op zynen pade,
En wie by zyn licht maar ziet;
Wie niet ſchreit als om genade,
En wil al het and're niet.

7. Kortom, elk wiens herts-vertrouwen
Jeſus is en al zyn Schat,
En alleen op Hem komt bouwen,
Die gaat op het Eenvouds-pad.

N°. 166.

Digitized by Google

N°. 166.

Mel. *O gy ons uitverkooren Hooft.* p. 7.

1.
Dank zy den liefsten Zielen-Man,
Dien Jesus, die ons van den Ban,
Van allen vloek en zonden nood,
Verlost heeft door zyn bloed'ge dood.
Als Jesus niet de trouwe Heiland waar',
Nog waren wy een arme Satans schaar;

2. Nog drukte ons der zonden schaê,
Nog trof ons het Anathema;
Nu heeft het hert waar op 't vertrouwt,
En dat word nooit ons hert te oud;
Die ban-figuur van onzen God en Lam,
Die als een vloek hing aan des kruices stam.

3. Hem danken wy, op heil'ge wyz',
Voor zyn gebroken lyf aan 't kruis,
Daar Hy de boet' heeft uitgestaan
Voor alle onze missedaân.
En daarom word aan dat eerwaardig Hooft,
Dat in de Doorne-kroone stond, gelooft;

4. Gelooft aan zyn Vyf wonden rood,
Waarin Hy ons by zynen dood,
Als Hy de groote boete deed,
En voor een yders zonden leed,
Zo diep, zo diep daar in gegraaven heeft,
Dat elk daar in in zaal'ge ruste leeft.

5. Wanneer men dan een Ziele vind,
Die vreede zoekt en 't leeven mint,
Wat zegt men haar als van ons Lam,
Zyn bloed en dood aan 's kruices stam?
Dat blyft de Text by onze Broeder-schaar,
Of schoon men by de blindste Heid'nen waar'.

Digitized by Google

6. *Ach! zo 'er 't bloed des Lams niet waar',*
Wat wierd ons niet het leeven zwaar?
De Aarde wierd ons tot gedrang,
De Hemel wierd ons nog te bang,
Men heeft het dog; en tegens deeze ſmert,
Verhardt zich wel geen ſtaal' nog ſteene hert.

7. De Kerke Gods, en haar Verbond,
Beruſt op deezen Rotsſteens-grond.
Uw bloed, ô Jeſus, is 't allein,
Door 't welke wy verbonden zyn.
Wy woonen hier en daar, en wyd verſpreidt,
En hebben elk daar in de zaligheit.

8. Wy kuſſen met één hert te zaam
De bloed'ge Zyde-ſteek van 't Lam,
Zyn hand en voeten, hooft en mond,
En zweeren trouw by ons Verbond:
De Boden gaan in deeze haare kracht
Aan allen oord, tot allerley geſlacht.

9. Komt, Broeders, laaten wy het woord
Van Jeſus Lyden draagen voort,
En lieven 't Lam tot in den dood,
Het blyft uw' God in allen nood.
Heer Jeſus, zyt gelooft van onze Schaar,
Waar bleeven wy, indien geen Jeſus waar'!

N°. 167.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt*, p. 153.

1.

O Geeſt Gods, wien het Verzeeg'lings amt
By uwe Zielen alleen betaamt,
Geeſt der Getuigen, die Jeſus leeren,
En als den God aller Goden eeren,
Tot op het bloed.

2. Doe ook dit groote Werk aan uw Volk,
Uw' uitverkoorene Kruices-wolk;

Neem

Digitized by Google

Neem het zegel Godes, om de Verloofden
Van Koning Jesus aan haar' voorhoofden
Te tekenen.

3. Dat bloed, dat Jesus aan 't kruis vergoot,
Roert alle herten, hoe koud en dood,
Maakt, dat dezelve aan Jesus voeten
Als Wasch zig buigen, en smelten moeten
Door haare gloed.

4. Dat bloed dat eertyds vergooten is,
Als onze Koning, de Heere Christ,
Onze zonden boette, voert uit der hellen
Die om haar zondig verderf zich kwellen,
En helpt de ziel.

5. Dat is de oorzaak der zaligheit,
Dat is het eenige bruilofts-kleed,
Waar in men blyft zitten in 's Konings zaale;
Anderzins moet men, ter eeuwiger kwaale,
Daar buiten gaan.

6. Zo gaat het in 't Ryk der genade toe,
Zo gaat het in Jesus Gemeinte: hoe?
Die deezen rok der Gerechtigheit draagen
Zyn het, die onzen Koning behaagen,
En zyn verblydt.

7. Dat bloed doet altyd de deuren op,
Als eene ziele met vollen loop
Vliedt naar de genade; dat bloed dat tekent
Alle de deuren van hen die God rekent
Tot zyne Schaar.

8. Daar woont men in ongestoorde rust,
Aller bekommernis onbewust,
Leeft in Godes vreede, die 't all' gaat te boven,
En alle smerten des Vals komt verdooven,
Naar lyf en ziel.

9. Dat

Digitized by Google

9. Dat bloed is het teeken aan onze deur;
Dat houd het Geloove den dood voor,
Dat de Verderver ons niet kan raaken,
Als Hy of zyn bende komt te genaaken
Des zegels kracht.

10. Als eene ziele beg'nadigt is;
En onze Heiland haar alles is,
Heeft zy dorst en honger, mogt zich gaarn laaven;
En zich verkwikken aan zyne Gaaven,
De wonden-vrucht;

11. Aan de Gerechtigheit in zyn bloed;
Die een'ge Spyze voor het gemoed,
Die geest en leeven geeft aan het herte,
En ook vervroolykt by alle smerte,
Van 't Lichaam zelfs.

12. Als wy maar hebben den eeuwigen troost;
't Heilige bloed, uit zyn' wonden gelooft,
En voor ons vergooten aan 's kruices stamme;
Zedert geworden ter voedings-vlamme;
Zyn wy verzaadt.

13. Geef uw Volk, dat zig met u verbindt;
Wanneer des Menschen Zoons teken verschynt;
Dat heilige kruice, die zalige spyze,
Dien friscen drank tot de zalige reize
Der eeuwigheit.

14. Zo blyven wy onverandert bly;
Zo smaaken en voelen en zien wy
Onzen lieven Heiland. En alle Leere
Die tot iets anders ons zou willen keeren;
Die zy vervloekt.

15. En schoon een Engel van boven kwam;
En alle welsprekentheid met zich nam,
En wou ons iets boven het kruice leeren,
Zouden wy met hem niet disputeeren;
Wy banden hem.

Digitized by Google

16. Lam Gods, ô heilige Heer en God!
Neem aan de beede van onze nood,
Geef ons een Geſchenke ten Avondmaale,
En laat ons tot in de booven-zaale
't Genot des bloeds.

N°. 168.

2. Die

'2. Die naakte, en ſchurfde, en ſchand'lyke Zon-
Verkieſt Gy tot uw' blydſchap uit. (d'ren
Uit Slaven des doods, (welk een wonder der won-
Maakt Gy U zelfs een lieve Bruid. (d'ren!)
Door-zondig van weezen zich voelen zy;
Dog van U geneezen met een daar by,
Door 't Offer des lichaams, aan't kruice geſtorven,
Trots alle vernuft, zo verwert en bedorven.

3. Gy Kinders der machtig' en vrye genade,
Gy weet meer als men zeggen kan,
Hoe eene, naar Rechten, verdoemlyke Mäde
Bevrydt word van den vloek en ban.
Gy heilige Zondaars, gy draagt het merk
En teken der kind'ren van Chriſtus kerk.
Zy ſtraalen, zy blinken als 't licht in den Lande,
En zyn dog een Raadzel voor allen verſtande.

4. Gy Koning der eeren, Gy wyze Regeerder,
Hoe wonderbaarlyk is dat niet!
Maar, ô hoe zo zalig! daar gy de Beſtierder
Hier zyt van Godes Huis, want ziet,
Daar zyn de elendig' uw Meeſterſtuk,
Het ooge niet af van de Wonden-blik,
Dat is zo de zaake, (en wysheit te noemen)
Der Zond'ren die ſlegts zich des wonden-bloeds roemen.

5. Zy gaan en getuigen met ſtaamlende ſtemmen,
't Welk dog door hert en zielen gaat,
Dat al wie het hoort, ofte komt te verneemen,
In boosheid ontwaakt, of hen verſtaat,
Dat Jeſus aan 't kruice word voorgeſtelt,
Op dat haar ontſonke 't Verlosſings geld,
Dat Hy heeft betaalt voor het booze geſlachte,
Naar alle Gods Rechten, en alles volbragte.

6. Wat bindt, wat doordringt dog de menſchlyke herten, Heer Jeſus, aller weereld God?

Als

Digitized by Google

Als uwe aan 't kruis ondervondene ſmerten,
Uw' eige en uw' waare dood!
Beg'nadigde Zielen getuigt van 't bloed,
Dat Jeſus geſtort heeft, met kracht en moed;
Geen herte verſmelt door het wettelyk preéken,
De boodſchap des Vreedes kan Rotſen verbreeken.

7. Dat moet u een ygelyk vrolyk bekennen,
Ter eere van uw dood en pyn,
Dat nimmer de herten zo vlammen en branden,
Als door der wonden roode ſchyn.
De heilige ſchaamte komt door geen wet,
Maar vreeze des doods, en den voet in 't net.
Alleen het gedacht'nis des Delgers der zonden,
Dat werkt alle buiging en zalige ſtonden.

8. Wat trekt u, wat heeft u het herte genomen,
Gemeinte? wat is uwe luſt?
Als wat uit de wonden des Lammes komt ſtroo-(men,
Wat zoete vreede! welke ruſt!
Wat willen wy ſchroomen? het is geſlacht;
Wat willen wy twyffel'n? het is volbracht.
Gy zielen, laat ons dit altyd overweegen,
Zyn kruice geeft vreede, zyn lyden brengt zegen.

N°. 169.

Mel. *O Gy ons uitverkoren Hoofd.* p. 7.

1.

Was ik een arrem wormelein!
Was ik een Zondaar, arm en klein!
Was ik geboogen in het ſtof!
Zo was ik 's Lammes loon en lof.
O Lam! gy kent op 't allerbeſt myn zin;
Ik waag my dog tot U, zo als ik bin.

2. Verliefd' in 't arme Zondaarſchap,
O laat my dog, van trap tot trap,

Digitized by Google

Deel neemen aan het Zondaars-recht,
En dat Gy my dat niet ontzegt;
Ik weet, ik heb geen ander recht daar aan,
Als dat Gy hebt voor my genoeg gedaan.

3. Denk ik aan 't Hooft, zo hard verwondt,
In zyne zwaare lydens-ſtond,
Zo wil ik ook zo ganſch allein
Door zyne ſmerten zalig zyn.
Die dringen my tot hert en nieren in,
En ik wil gaarn een arme Zondaar zyn.

4. Lam, wees by ons te deezer tyd,
En zegen' onzen arrebeid,
En laat ons die met blydſchap doen,
Getuigen van het bloed-rantzoen,
Tot dat men alles uitrigt en betragt,
Waartoe Gy ons op aarden hebt gebragt.

5. *Blyft Zielen, blyft des bloed'gen Lams,*
O blyft een Loon des kruices ſtams,
Een Zieraad van het Zondaarſchap,
En Dienaars van 't Getuigenſchap,
Geeft uwen Lamm' op 't nieuw uw hert en hand,
Om met zyn Volk te gaan naar 't Vaderland.

N°. 170.

Mel: *Nadert hier gy Seraphinen.* p. 276.

De 2 regels die hier meer zyn, worden gelyk de andere gezongen.

1.

Ach daar is wel niets als zonden,
O myn Lam, by my te vinden;
Evenwel ben ik gekomen,
Wyl ik trooſtlyk heb vernomen,
Dat Gy ſlegts voor het verdorven,
En voor Zondaars zyt geſtorven.

2. O,

Digitized by Google

2. O, wat ongehoorde zaaken!
Dat Hy 't zo heeft willen maaken;
En dat Hy, myn God en Leeven,
Zich met bloed my heeft verschreeven!
Dank zy U, ô Heer, liefdadig,
Die my zyt zo zeer genadig.

3. 'k Heb uw' raad wel al myn dagen
t'Elkens in den wind geslaagen.
Maar zie nu dog op my neder,
Uw verlooren kind keert weder.
Lieve Jesus, wilt vergeeven
Alles wat ik heb misdreeven.

4. Myne ziel, van u verkooren,
Was het Schaapje ganschen verlooren;
Maar nu is het weer gevonden
By het licht van uwe Wonden.
O, zo wilt het nu bewaaren,
En in uwen arm vergaaren.

5. 'k Heb uw' Kudde wel verlaaten,
En verliep my boven maaten,
Maar zie, Heer, ik kom by tyde
Tot de schaapstal uwer Zyde,
Ach ik ben (ik gae niet verder)
Dog uw arrem Schaap, myn Herder.

6. Ik versmagt' en moet verderven,
Laat my dog niet voor U sterven;
Doe my maar zo veel te goede:
Houw my op met uwen bloede,
En wilt my, als and're, voeden
Met uw' zoete wonden-vloeden.

7. *O hoe goed is 't my te weiden*
Op den akker van uw lyden!
O wat geeven uwe smerten
Voor verkwikking aan myn herte!

Digitized by Google

Slegts op uwer wonden weiden
Smaakt men 't hemelſche verblyden.

8. O gy roozen-roode bronnen!
Stroomt in mynes herten gronde,
Dat ik daar in mag verzinken,
Dat in haare vloed verdrinken
Al myn aardſch en eige leeven,
Dat u nog wil wederſtreeven.

9. Ach wie geeft my Duive-vleug'len!
Dat ik, over berg en heuv'len,
Van der aarde opwaarts ſtreeve,
En in Jeſus wonden leeve;
Daar ik ganſch ben uit het ooge
Van des Satans moorder-booge.

10. O Heer Jeſus, geef my gaaven
Als de Bytjes my te laaven;
Wyl ik U nu heb gevonden,
En de Roozen uwer wonden,
Dat myn hert en mond den honig
Uwes bloeds draag in haar woning.

11. Ik begeer nu maar van herten
Uwe ſtriemen, uwe ſmerten;
Uwe wonden wil ik ſmaaken;
Geef ze my voor alle zaaken,
Op dat ik haar haaſt gelyke,
Want dat is myn hemelryke.

12. Uwe wonden zullen worden
Myne woonplaats op der aarden;
In dezelve wil ik blyven;
Laat 'er my maar in beklyven,
Dat in mynes herten gronden
Eeuwig blyven uwe wonden.

N°. 171.

Digitized by Google

N°. 171.

Mel. *Cy die woont in's hemels throon.* p. 273.

1.

Jesus Christus, Godes Lam,
Vol van buil- en wonden,
Heilig God en Bruidegom,
Welke zaal'ge stonden

2. Heeft in de Gemeinte men
By de wonden-reeten,
Beter in Jerusalem
Heeft men niet gezeten.

3. Onze Heere (wiens wy zyn,
En dien wy aanbidden)
Met de bloed'ge wonden-schyn,
Wandelt in ons midden.

4. Ziet, wy zingen 't Lammes lied,
Laat de weereld woelen,
Uittedrukken is het niet,
't Laat zich beter voelen.

5. Zyn viervoud'ge nagel-wond,
Beid' in hand en voeten.
Lam Gods u zy t'aller stond
Dank voor uwe Boete.

N°. 172.

Melod. *Liefste Heiland uw' genade.* p. 14.

1.

Wie zyn stonden
In de wonden
Van 't geslachtte Lam besteedt;
En die oogen,
Vol medogen,
Altoos aan te schouwen weet.

Digitized by Google

2. Wie dat herte,
Vol van ſmerte,
Altyd aan zyn herte drukt;
Wien 't aanblikken,
En 't verkwikken
Zyner oogen 't hert verrukt.

3. Wie, in waarheit,
In de klaarheit
Zynes Lichts de g'nade ziet,
En de ſtrikken,
En het mikken
Belials daar door ontvliedt:

4. Die mag zeggen,
Op het vraagen,
Wie Hy is? met ruime ſtem:
Ik ben Zondaar,
En beminnaar
Van het Kind van Bethlehem.

5. Jeſus lyden,
Daar in weiden
Die van Philadelphia;
Wien daar over
Yets is liever
Is Laodicea nae.

6. Ons ten goede,
Uitgebloedde
Zelfſtandige zaligheit,
Zet uw merk op
Onze Kerke,
Tot een teeken deezer tyd.

Op

Digitized by Google

Op Christus Geboorte.

N°. 173.

Mel. *Christus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
Nu is de Heiland ons geboor'n,
Van eene Jonkvrouw uitverkoor'n;
Een kindeke zo teêr en klein,
Zal aller Menschen blydschap zyn.

2. Het is de Heere, onze God,
Die ons verlost uit allen nood;
Hy wil de Heiland zelver zyn,
En ons van zonden maaken rein.

3. Hy brengt ons alle zaligheit,
Die God de Vader heeft bereidt,
Dat ik met Hem in 't hemelryk
Zal leeven nu en eeuwiglyk.

4. Zo merkt u dan dit teeken regt,
De stal, en krib, en doeken slegt,
Daar legt Hy als een kindje neêr,
Der heem'len en der aarden Heer.

5. Merk op, myn ziel, en gae daar in,
Wie legt daar in het wiegelyn?
Het is het liefste Jesus kind,
Dat gy hier in de kribbe vindt.

6. Dies laat ons alle vrolyk zyn,
En met de Herders ons verbly'n,
En zien wat God hier aan ons doet,
Dat Hy nu word ons vleesch en bloed.

7. *Wees welkom, Jesus, vol genaad!*
Gy hebt den Zondaar niet versmaadt,

Digitized by Google

Maar komt in 't jammerdal tot my,
Hoe zal ik 't eeuwig danken Dy!

8. Ach Heer! gy Schepper aller ding!
Hoe zyt Gy nu zo ganſch gering?
Dat Gy legt in een kribbelyn.
Och was myn herte ook zo klein!

9. En was de weereld nog zo wyd,
Van eêlgeſteent en goud bereid,
Zo was zy nogtans veel te klein,
Voor u te zyn een wiegelyn.

10. Hoe is uw' groote liefde zo!
Dat Gy daar legt op hooi en ſtro,
En 't u, ô Koning groot en ryk,
Zo is, als was 't uw hemelryk.

11. *Dank zy u, Jeſus, t'aller tyd,*
Dat Gy een Menſch gebooren zyt,
Van eene Maget, dat is waar.
U looft de ganſche Chriſten-ſchaar.
Hallelujah!

N°. 174.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

Dank zy den Heere Jeſus Chriſt,
Die nu een Menſch gebooren is,
Uit eene Jonkvrouw, dat is waar;
Nu is verblydt der Eng'len ſchaar.

2. Des eeuw'gen Vaders eenig kind
Men heden in een kribbe vindt.
In ons elendig vleeſch en bloed
Verkleedt zich God, het eeuwig Goed.

3. Dien

Digitized by Google

3. Dien 's weerelds Omkring nooit beſloot,
Die legt hier in Mariaas ſchoot;
Geworden zo een kindje klein,
Die alle dingen draagt allein.

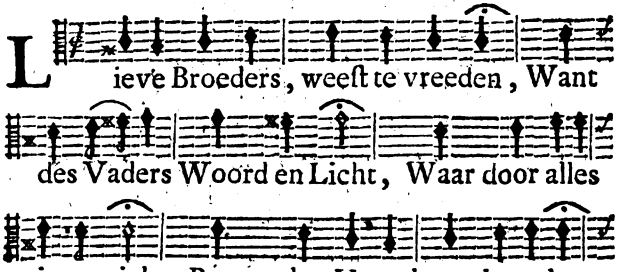
4. Het eeuwig Licht breekt tot ons in,
En geeft op aard' een nieuwen ſchyn,
En lichtet midden in den nacht,
Dat ons des lichtes kindſchap bragt.

5. De Zoon des Vaders, God van aart,
Die word een Vreemd'ling op der aard',
En voert ons uit dit jammerdal,
Tot Erven Gods, in 's hemels zaal.

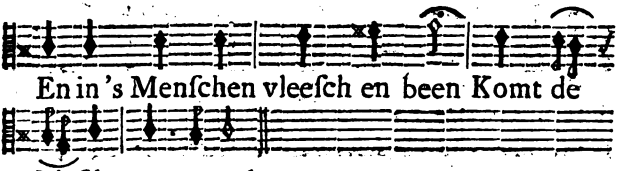
6 Hy is op aard' gekomen arm,
Op dat Hy onzer zich erbarm',
En in den Hemel maake ryk,
Zyn lieve Engelen gelyk.

7. Dat heeft Hy alles ons gedaan,
Zyn groote liefd' te toonen aan;
Dies is verblydt de Chriſtenheit,
En dankt het Hem in eeuwigheit.

N°. 175.

Digitized by Google

En in 's Menschen vleesch en been Komt de

Liefde voorgetreên,

Choor. 1. *Dank zy den Heere Jesus Christ.* p. 326.

2. Hoort het Heir der Engel-Orden
In de lucht zich zo verbly'n,
Hoe zy in verrukking zyn,
Dat het Woord is vleesch geworden,
Dat men Godes liefste Kind
Onder Adams kind'ren vindt.

Choor. 2. *Des eeuw'gen Vaders eenig kind.*

3. Wien de ganssche Hemel eeret,
Schepper aller weereld kring,
En die nog draagt alle ding,
Wierd gelyk wy geformeeret,
En die alle ding vervult
Word in windsels ingehult.

Choor. 3. *Dien 's weerelds omkring nooit besloot.*

4. Worde ook in ons gebooren,
En verlicht ons herte gansch,
O gy doorgebrook'ne Glans;
En uw Beeld, dat wy verlooren,
Kom weer in ons met haar schyn,
Dat wy Menschen Godes zyn.

Choor. 4. *Het eeuwig Licht breekt tot ons in.*

5. Ons begeeren, ons verlangen
Is, om weder op der aard',
Nu Gy zyt met ons gepaart,
't Hemelsch borgerschap t'ontfangen,

Op

Digitized by Google

Op dat Ons ons Vaderland
Voortaan weder zy bekend.

Choor. 5. *De Zoon des Vaders, God van aart.*

6. Wy vereeren uw ontfarmen,
Liefde, die tot ons komt neêr,
En zo zuiver en zo teêr
Komt t'ontbranden tot ons armen,
En dat Gy ons maakt zo ryk,
En den Engelen gelyk.

Choor. 6. *Hy is op aard' gekomen arm.*

7. Nu, uw Paradysche leeven
In ons weer te voorschyn koom',
En een lust ons hert bestroom',
U prys, eer en lof te geeven,
Heiland wy genieten U,
O hoe zalig zyn wy nu!

Choor. 7. *Dat beeft hy alles ons gedaan.*

Op Christus Opstandinge.

N°. 176.

Mel. *Verblydt u zeer, ô Christen kerk.* p. 133.

1.

De Heiland in doods banden lag,
Voor onze zond' gegeeven,
Verrees weêr op den derden dag,
En bragt ons weêr het Leeven;
Dies zullen wy nu vrolyk zyn,
God looven en Hem dankbaar zyn,
En zingen Hallelujah,
Hallelujah.

2. Den

2. Den dood niemand bedwingen kond'
By alle menſchen-kind'ren.
Dat maakte alles onze zond';
Geen onſchuld was te vinden.
De zond' had alles neêrgevelt,
En alles lag in 's doods geweld,
En in haar Ryk gevangen.
Hallelujah.

3. Maar Jeſus Chriſtus, Godes Zoon,
In onze plaats gekomen,
Nam weg de zond' door zyn Rantzoen,
En heeft aldus ontnomen
Den Dood haar macht en al haar rechts,
Daar blyft des doods Gedaante ſlegts,
De prikkel is verloren.
Hallelujah.

4. Het was een wonderbaare ſtryd,
Daar Dood en Leeven ſtreeden,
Het Leeven kreeg de zeege wyd,
En heeft den Dood vertreeden.
De Schrift heeft ons verkondigt dat,
Hoe d'eene dood den and'ren at,
Zy is een ſchim geworden.
Hallelujah.

5. *Het regte Paſſah-lam is hier,*
Dat God gaf in genade,
Het Lam, dat in Gods liefde-vier
Aan 't kruice is gebraaden.
Zyn bloed dat teekent onze deur,
't Geloove houdt den dood zulks voor,
Zy kan ons niet genaaken.
Hallelujah.

6. Dit maakt, dat wy deez' Hoogtyd weér
Met blydſchap vieren konnen,

Die

Digitized by Google

Die ons verſchynen laat de Heer';
Hy Zelfs is onze Zonne,
Die door haar nieuwe g'naden-glans
Ons duiſter hert verlicht zo ganſch,
De Nacht is nu verdweenen.
Hallelujah.

7. Wy eeten dan, met groot verbly'n,
De regte Paſſah-vlaade.
Het oude zuurdeeg zal niet zyn
By 't woord van de genade.
Chriſtus wil onze ſpyze zyn,
En voeden onze Ziel allein,
't Geloove wil geen ander.
Hallelujah.

N°. 177.

Mel. *Verblydt u zeer, ô Chriſten kerk.* p. 133.

1.

Des Satans Ryk is overmant,
De dood die is verſlonden,
Geopent is ons Vaderland,
Lof zy u, God, gezongen.
Der zonden macht is afgedaan,
Door Chriſtus is de hemel-baan
Ons weder opgeſlooten.

2. Al wat 'er is door Adams ſchuld
In 't Paradys verlooren,
Dat, en nog meer, heeft Chriſtus huld
Ons wederom beſchooren.
De ſterke Held, uit Davids ſtam,
Heeft zynes Vaders toorn en vlam
Geleſcht met zynen bloede.

3. Thans

Digitized by Google

3. Thans is de Heiland uit het graf
Met groote kracht gebroken,
En reikt ons toe den vreede-ſtaf,
Gelyk hy heeft verſproken.
Hy brengt, na zyn volbragten ſtryd,
Genade, leeven, zaligheit,
Ja louter vreed' en vreugde.

4. Daarom laat ons, met vrolykheit,
Hem onze herten geeven,
Dewyl ons deez' genade-tyd
Nu wederbrengt het leeven.
Wy hebben Chriſtus Ryk en macht,
En die ons voor God dag en nacht
Verklaagde, legt ter neder.

5. Die al de weereld heeft verleidt,
Legt in het ſtof verſlaagen:
De forſſe Zielen-dood die leit
Nu ook in 't graf gedraagen.
Des Lammes bloed haar overwon,
Die niemand overwinnen kon,
En ons heeft Hy behouden.

6. Wy zullen ook na deezen tyd,
Als Chriſtus, eens verryzen,
En met Hem in de heerlykheit
Dan ingaan, en Hem pryzen.
Want daar het Hooft gebleven is,
Daar moeten, eeven zo gewis,
De and're Leeden woonen.

Oud

Oud Lied, van de waare Natuure des Doops.

N°. 178.

Melod. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

De laatſte twee regels op gelyke melody te zingen,

1.

Chriſtus aan de Jordaane kwam,
Naar zynes Vaders wille,
Alwaar Hy zelfs het Doopzel nam,
Zyn Ampt dus te vervullen.
Hy heeft aldaar geſticht een bad,
Te waſſchen ons van zonden,
En te verdrinken onzen dood,
Door 't bloed van zyne wonden,
En een nieuw hert te geeven.

2. Zo merkt dan, wat de Doope is,
Die God ons heeft bevoolen,
En wat gelooven moet een Chriſt,
Op dat men niet gae doolen.
God ſpreekt en wil, dat *Water* zy,
Dog niet alleen het water,
Zyn heilig *Woord* is ook daarby,
En *Geeſt* in ryke maate;
Die is alhier de Dooper.

3. Gods Zoon, in wien de Doop geſchiedt,
Dien hebben wy voor oogen;
De Heil'ge Geeſt, dien 't oog niet ziet,
Komt meede uit den hoogen;
Dat niemand twyff'le, minſt of meeſt,
Als wy den Doop ontfangen,

Ons

Ons *doopen Vader*, *Zoon* en *Geeſt*,
Op dat zy ons omvangen,
En in ons komen woonen.

4. Al wie gelooft, zich doopen laat,
Word zalig te dier ſtonde.
Wie niet gelooft die groote g'naad',
Die blyft in zyne zonde.
Niets helpt de Eigenheiligheit,
Ons doen is all verlooren;
't Vleeſch maakt het all tot nietigheit,
Waar in wy zyn gebooren,
Men kan zich zelfs niet helpen.

5. *Het oog ziet ſlegts het waterbad,*
Als menſchen water gieten;
Maar het geloof de kracht verſtaat
Van 't bloed, dat neêr komt vlieten,
Dat is voor ons een roode vloed,
Van Chriſtus bloed geverwet,
Die alle ſchaade heelen doet,
Van Adam af geërvet,
En van ons zelfs bedreeven.

N°. 179.

Melod. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

1.

Gy denkt geſtaâg daar aan,
Lam, wat Gy hebt gedaân
Voor der Menſchen leeven,
Toen Gy, ten vloek en ban,
U over hebt gegeeven
Aan des kruices ſtam,
Als het Offerlam. ://:

2. Dat

Digitized by Google

2. Dat gaat geduurig voort;
Aan allen end en oord
Dringt het in de herten,
Door het geweldig woord
Van uwe dood en ſmerten;
En dat wonden-licht
Schynt elk in 't gezicht. ://:

3. Want uwe wonden rood,
En wonderbaare dood
Smelten ſteene herten,
En toonen klein en groot
De liefde uwer ſmerten.
Wie haar ziet, gewis
Overwonnen is. ://:

4. 't Geen ons nu op der aard'
Alleen vernoegen baart,
En regt zaal'ge ſtonden,
Is Jeſus bloed, zo waard,
Het welk ons legt ten gronde,
En daar aan alleen
Houdt zich yder een. ://:

5. *Breng ons van graad tot graad,*
Uit g'naade tot genaad',
Yder als een ſtofje,
Als eene Wonden-maad',
Ja als een arrem Duifje,
Ruſtende altyd
In uw' oop'ne Zyd'. ://:

6. *Het zaal'ge Zondaars-lot*
Dat blyv' ons altyd groot,
Laat ons 't niet verzwygen,
Maar allen Zielen bloot
En alleen dat betuigen,

Digitized by Google

Wat het wonden-bloed
Aan de Zondaars doet. ://:

7. *Nu, Lam, voor ons verwondt,*
Wees ons te deezer ſtond'
Naby met genade;
Omvat door 't Bloed-verbond
Op 't innigſt' uwe Made;
Blyf ons, Lam en Licht,
Eeuwig in 't gezicht. ://:

N°. 180.

2. Is

2.

Is dat des Zondaars Prys?
Met 't hoogſte Recht,
Dat brengt, op duyzend wyz',
Meer als men dagt.
Wat dan? Genaad'. ://:
Genaad' voor 't Zondaars hert,
Geſtort in grooten nood,
In grondelooze ſmert,
En in den dood. ://:

3.

Hoe gaat het dan daar by?
Men word verloſt,
En aller vord'ring vry,
En ook getrooſt.
En dan? Men leeft, ://:
En lieft beſtendiglyk
Het Lam aan 't kruis geſlacht,
Dat ons bragt in zyn Ryk,
Uit Satans macht. ://:

4.

Is 't dan daarmeê gedaan?
In overvloed.
Men neemt het maar zo aan,
Geniet het goed'.
Wat goed'? Het bloed, ://:
Het bloed, het Lammes bloed,
En Gods Gerechtigheit,
Dat allerhoogſte Goed,
Het Eere-kleed. ://:

5.

Bekomt men dan een Kleed?
Een bloed-gewaad.

Digitized by Google

Hoe word men dan verblydt!
Welk' hooge ſtaat!
Men roept; Waar dog? ://:
By allen Volk'. Waar toe?
Tot 't arme Zondaarſchap,
Tot 't Losgeld, en alzo
Tot Godes kracht. ://:

6.

Wat! arme Zondaarſchap?
Zo heet dat Volk
Van 't hemel-borgerſchap.
Getuigen-wolk!
Gy gaat, Omringt, ://:
Omringt den aardenkloot,
Werft voor des Kruices Vaan,
En gaat met 's Leevens brood
De boodſchaps-baan. ://:

7.

Kroon onze Pelgrimſchap,
Gy Godes Held!
Met duizendvoud'ge kracht,
Dat men vermeld',
Op nieuws', Allom, ://:
Het blyd' Verzoenings-woord;
Het klinkt door Stad en Veld.
O nam zich yder Oord
Zyn loffings-geld! ://:

N°. 181.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de Morgenſter.* p. 241.

1.

Hoe ben ik dog zo *hertlyk ſlegt*,
En daar by nogtans ook Gerecht,
Dat is dog onbeſchryflyk.

En

En wie 't voor waarheit houden kan,
Dien maakt gewis de oude Man
Het ſterven niet gelooflyk.
Gewis, Daar is
Heil gevonden, Door de wonden
Onzes Lammes,
Door het bloed des kruices ſtammes.

2.

Als men zich meer voor zondig kent,
Dan eer men zich ten Lamme wendd',
En ſlegts de daaden voelde.
Als men wel weet wat in ons woont,
Schoon zich de zonde ligt verſchoont,
En gaarn ſchynheilig woelde.
O dan, O dan
Schaamt zich 't herte, By de ſmerten
Onzes Heeren,
Die zo diep zich kwam verneêren.

3.

Dan word het aangezicht ons rood,
Dan weder bleek gelyk de dood,
Van buiging en van ſchrikken;
Ontzet zich voor den Bruidegom,
Dien Jehovah, voor wien allom
De Elohims zich dekken.
Wat moet Jeſus
't Hert dog grieven, My te lieven,
Heer Gy weet het?
Uw Verdienſt en Lyden heet het.

4.

Wie Godes mart'ling, vol genaads,
In waarde houd, vind ſteeds een plaats
In 't Leger zyner wonden,

Digitized by Google

Wanneer Hem niet het minſte goed'
Meer overblyft als Jeſus bloed,
Zo is zyn Ruſt gevonden.
Dat ſchreit Altyd
Voor den Throone: Dood verſchoone,
Spaar des Loones,
't Dier gekochte Loon des Zoones.

5.

Ik ben te vreeden, liefſte Lam!
Maar nogtans zo, dat ik my ſchaam
Voor uwe trouwe oogen,
Zo lang als myn verderf my dog
Aan een vreemd Jok doet kleeven nog,
Nog ligt door iets bewoogen;
Schoon nu Van U
Wonden-vloeden My bebloeden,
Zoete Stroomen,
Ik tot vryheit niet kan komen.

6.

Dog is het my, als merkte ik
Het Ja-woord by my inniglik,
Van mynes Bruigoms liefde,
Den Bruidegom, die zyne Bruid,
Die uit zyn bloed'ge Zyde ſpruit
Meer, als de Bruid Hem, liefde:
„ Myn Kind! Vol zond',
„ *Ik bevry u*, Dies verbly u,
Spreekt *de Waarheit*,
Ik geloof 't, en kom in klaarheit.

7.

Hoe ben ik dog zo *hertlyk bly*,
Dat hoop 'er is, dat Hy nog my
Zal naar zyn wille maaken;

Dat

Digitized by Google

Dat ik myn ſchoonen Bruidegom
Mag worden een ganſch Eigendom,
En ſteeds zyn liefde ſmaaken.
'k Verbly Reeds my,
Schoon ik weene, Dat ik eene
Aan zyn' Lyve
Leevendige Ribbe blyve.

N°. 182.

Mel. *Ondoorgrondelyk Regeeren.* p. 60.

1.

Jeſus, leeven van myn leeven,
Jeſus, dood van mynen dood,
Die u hebt voor my gegeeven
In den diepſten zielen-nood,
In 't verſchrikkelykſt verderven,
Op dat ik niet mogte ſterven;
Duizendmaal zeg ik u dank,
Liefſte Lam, myn leeven lang.

2. Gy, ach gy hebt willen draagen
Laſt'ren, ſmaaden, hoon en ſpot,
Banden, ſpeekzel, vuiſteſlaagen,
Gy gerechte Zoon van God,
Om my Arme vry te maaken
Uit des doods en Duivels kaaken;
Duizendmaal zeg ik u dank,
Liefſte Lam, myn leeven lang.

3. Gy zyt in myn' nood getreeden
Met een wonderbaar geduld,
En hebt mynen dood geleeden,
En geboetet myne ſchuld;
Om te zyn uw' Uitverkooren,
Liet Gy hand en Zy' doorbooren.

Digitized by Google

Duizendmaal zeg ik u dank,
Liefſte Lam, myn leeven lang.
4. Nu ik dank u regt van herten,
O myn Lam, voor all' uw' nood,
Voor uw' wonden, voor uw' ſmerten,
Voor uw' ſmaad en bitt're dood,
Voor uw tzidd'ren en vertzaagen,
Voor uw' duizend duizend plaagen,
Voor uw groote angſt en pyn,
Wil ik eeuwig dankbaar zyn.

N°. 183.

Melod. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

1.
Het Schepzel, thans zo verr
Van zynen God en Heer
Vervreemd en verlooren,
Word onder Eene Ster
Tot zond' en dood gebooren;
Schoon zich nu het kwaad
Uiterlyk zien laat,
Of van binnen ſchaadt.
2. Daar op komt 't Hem niet an
Die 't all' met bloed gewan,
Om niets te verliezen;
Die trouwe Zielen-Man
Gedenkt aan zyn *Verkiezen*;
Wie dat van Hem leert,
En Hem daar in eert,
Die is haaſt bekeert.
3. *Die zelfde zegens-mond,*
Die eerſt toont aan de Zond'

In

Digitized by Google

In ons booze Lieden,
Die noemt ons ook de Wond'
In onzes Heilands Zyde;
En wie in die Schryn
Gaarne in wil zyn,
Ziet, die Menſch is rein.

4. De heil'ge Simeon
Was God een waarde Zoon,
De Vervolger Saulus
Was ook des Heilands loon,
En is Apoſtel Paulus,
Ter dier uur' en ſtond',
Als Hy g'nade vond,
Door het Bloed-verbond.

5. Dit was de zaligheit
In aller Vad'ren tyd;
En der eerſte Chriſt'nen
Haare Godzaligheit,
Der Kruis-Evangeliſten
Apoſtool'ſche moed,
Ja het Mart'laars-bloed
Maakt de *g'nade* goed.

6. *Ach, wat ik ben en doe*
Schryf ik de g'nade toe,
Die my 't kan bewaaren.
'k Waar' anders bang te moê:
Het kon my wedervaaren,
Dat ik alles dat,
Wat ik nu bezat,
Morgen niet meer had.

7. Hoe deugdzaam men mag zyn,
Het is dog niets als ſchyn

Digitized by Google

In die heilig' oogen,
Daar Jesus slegts is rein,
Geen Engelen iets doogen;
Ja het kwaad gewis
In des herten nist
Als de kanker is.

8. Maar al waar Jesus Christ
Met bloed en water is,
Daar word alle zonde
Geheellyk afgewischt,
Geholpen in den gronde;
En zo kan men rein
In het herte zyn,
In den wandel fyn.

9. De *Moorder*, Stephanus,
Zacheus, Lazarus,
Henoch, *Magdalene*,
Paul, *Hiëronymus*, *
Genade kreeg elk eene;
Jesus oop'ne Zyd'
Gaf hen 't vrygeleid'
Tot de heerlykheit.

N°. 184.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

1.

Zorg niet, bezorregde Godes-knecht,
Dat dog de Wet mag ontfangen haar Recht,
Merk dog dat wy 't bouwen, terwyl wy 't breeken,
Wyl wy aan elk het Geloove preêken,
Dat Liefde werkt.

2. Satan en Weereld en 't menschelyk Licht
Noemen het Goed-doen een zwaare plicht;

* Van Praag. Ons

Digitized by Google

Ons is 't genade, en anders te moede,
Ons is 't, als waare ons all' het goede
Aan 't kruis verdient.

3. Als men het Woord Gods te regt bezeft,
Wat de Verlooch'ning en Zonde betreft,
Zo is 't Zonden-leeven maar een' elende,
Een ſtraf voor de Ziele, die niet erkende
Haar Heer en God.

4. Als ik van heiligheit ſpreeken hoor,
Geef ik den Lamme daar van de eer;
Allen Gelovigen is het ganſch zon-klaar:
Niemand is heiliger als een Zondaar,
Die g'nade heeft.

5. Zoudt gy gaarn rein zyn ganſch en gaar,
Hier hebt gy uw Privilegie, zie daar:
Wie in Chriſtus wonden heeft heil gevonden,
Die is zo heilig als Jeſus wonden,
Aan lyf en ziel;

6. Met dien bedinge, dat hy niet leeft,
Maar in den Heiland zo leeft en zweeft,
Als alle zyn Leeden, die leeven en lyden
Voor Hem, en die met duizend verblyden
Een met Hem zyn.

7. Alles wat Ooge of Oor of Mond,
Voet of Hand doen gae uit 's herten grond,
Spreeken of denken, en alles te zaame
Wat gy verricht, gae in Jeſus Naame,
't Zy klein of groot.

8. En is dit nog niet uw Element,
Ziet of g' u zelven te regt al kent
Arm en elendig? kent gy de wonden?
Hebt gy vergeeving gezogt en gevonden,
Door haar verdienſt?

9. Zie-

Digitized by Google

9. Zielen! ik bid u om Jesus wil,
Let dog hier op aandagtig en stil,
Gy die vergeeving eens hebt verkreegen,
En nog bevreest zyt en blyft verleegen,
Door 't zond-gevoel,

10. Weet, hoe dat toekomt; Hoort naar my:
Daaden-vergeeving maakt hertlyk bly,
Maar is 't ongeloove in 't bloed der wonden
U niet ontdekt, verzoent en verbonden,
Is 't hert niet vast.

11. Hoe gaat een Jong'ling dan rigtig voort?
Als hy zich houdt aan het klaare woord:
Gy zyt rein, om 't Woord dat Ik heb gesproken. *
Als nu besmetting u komt bestooken,
Zegt: Ik ben rein.

12. Jesus, de Waarheit, die schelde u
Satan, uw versen-steek maakt niet schuw;
Wereld ik ben gewasschen; *Vleesch*, gy onkuische!
Kent gy dien Man, die daar hangt aan het kruice?
Erbarm u Heer!

N°. 185.

Mel. *Christus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
De lieve Vader Abraham,
De ganssche Patriarchen stam;
Het oude Volk Gods altemaal,
En de lieve Propheeten all',

2. Die hadden geenen and'ren God,
Als dien, die door zyn bloed en dood,
Naar zynes lieven Vaders Raad,
Verzoende 's weerelds missedaad.

3. Het

* Joh. 15: 3.

Digitized by Google

3. Het Lam, de God der kruis-gemeint',
In wien wy zo verlievet zyn,
Was ook de God van Abraham,
En van zyn ganſche heil'ge ſtam.

4. Daarom was Abraham, als wy,
Op Zynen dag zo hertlyk bly,
Verheugde zich Hem aan te zien,
En wat daar voor hem zou geſchiên.

5. Dies zuchteden zy altemaal,
Dat eenmaal dog der dagen tal
Vervult wierd, dat haar God, de Zoon,
Neérkomen mogt van zynen throon;

6. Dat Hy door zyne bloed'ge dood
Haar reddede uit allen nood,
En 't Losgeld voor haar zielen gaf,
En droeg haar' aller ſchuld en ſtraf.

7. Nu brengt dit ganſche zaal'ge Choor
Den Lamme Gods de Dank daar voor.
En zo men in haar Boek ziet in,
Daar ſtaat, dat zy ook Zondaars zyn.

8. Dat Hy haar zalig heeft gemaakt,
En uit den Kerker heeft ontſlaakt,
Met zyn geſtortte bloed beroert,
En in den Hemel ingevoert.

9. Daarom blyft het gewislyk waar,
Dat onze arme Zondaar-ſchaar
Nu overal den Heiland leert,
En Hem als haaren Amts-God eert.

10. En willen wy den Vader zien,
Zo moet het in den Zoon geſchiên.
Philippus zag Hem in den Zoon,
De Medgenoot van Zyne Kroon.

11. *Wy hebben zat aan 't Lam, dat leeft,*
Wie nog iets anders weet of heeft,

Be-

Digitized by Google

Behoort niet meê tot ons getal;
Voor onze Schaar is 't Lam het all'.
12. *God lof, dat ik zyn Zondaar ben.*
Heb ik nog wat, zo vaar het heen,
Nu ik heb Jesus offerbloed,
Het welk myn ganſche hert voldoet.
13. Ach maak dog alle ſtonden my,
Myn God, in uwe wonden bly.
Uw' bloedige gerechtigheit
Die blyve myne kracht en kleed.

N°. 186.

Melod. *De Ziel van Chriſtus heil'ge my.* p. 101.

1.
O Jeſus Chriſt, ik arrem kind,
Dat nergend trooſt nog ruſte vind,
Leg zo elendig als ik, Heer,
My voel, voor uwe voeten neêr.
2. Ik mag my keeren waar ik wil,
Myn hert word zonder U niet ſtil,
Ach zie my met erbarming an,
Daar ik my zelfs niet helpen kan.
3. Ik leg ganſch hulp- en raad'loos nu,
En roep uit 's herten grond tot U:
Ontferm u myns, ô Davids Zoon!
Ik ben dog ook uw lydens loon.
4. O Menſchen Vriend! ik weet het al,
Dat ik uw Schaapje worden zal;
Kom zelfs tot my, in hert en zin,
En ſtort uw bloed en Geeſt daar in.
5. Niets heiligt my, my helpt geen gunſt
Van Menſchen trooſt, nog kracht, nog kunſt;
Daar

Digitized by Google

Daar is voor my geen ruſt of raad,
Als in uw bloed en uw' genaad'.
6. Word Gy in my maar openbaar,
Geſlachtet op het Kruis-altaar,
Dan is verdelgt myn zond' en nood,
Dan vind ik 't Leeven in den dood.
7. Ach wierd ik van U aangeſchouwt!
Ik ben elendig, dood, en koud,
Ach dat uw bloed my haaſt beſtroom'!
Op dat het leeven in my koom'.
8. Ik dorſt en roep, en kan niet meer;
Myn matte ziel verlangt zo zeer,
Geef my geloof, dat ik u vind'.
Denk, Jeſus, aan my arrem kind.

N°. 187.

Melod. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

1.
Eene arme zond'ge made,
Welk' in zich onmachtig is,
Die leeft in de bloeds-genade
Van den Heere Jeſus Chriſt.
2. En in zyne oop'ne Zyde
Is zy ganſch vernoegt en ſtil,
Daar is volheit, daar is weide
Voor een hongerige ziel.
3. Daar laaft zy zich alle ſtonden,
Is zy nog zo zwak en mat.
Mag zy hebben zyne wonden,
Zo heeft zy genoeg en zat.
4. *In de wonden word gevonden*
Alle onze zaligheit;
Abſolutie aller zonden
Is daar voor ons alle tyd.

5. Laat

Digitized by Google

5. Laat ons by het Lam dan blyven,
En als ſtofjes, arm en klein,
Vaſt aan zyn verdienſt beklyven,
Tot wy zullen by Hem zyn.
6. Daar will'n wy regt hertlyk groeten
Dat verwondde Godes Lam,
Kuſſen zyne hand en voeten,
Doorgeboort aan 's kruices ſtam.

N°. 188.

Melod. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.

Die ons gemaakt heeft met eige hand,
Als Hy de Scheppinge bragt tot ſtand,
En die wagten konde, by all het branden,
By all 't erbarmen der ingew anden
Vier duizend Jaar.
2. Van wien men in dertig Jaar vaſt niets wiſt,
Als was Hy in hemel en aarde vermiſt,
En daar na aan 't kruice den dood ging ſterven,
Om Zondaars te maaken tot Godes Erven,
Dien lieft myn ziel.
3. Die, ſchoon Hy nu in de glorie leeft,
Nogtans om my nog een lichaam heeft,
Dat Hy nooit hadde, om te zyn myn Broeder,
En der Gemeinte Bruigom en Hoeder,
En Zy zyn Vleeſch.
4. Dat is een liefde te wonderbaar,
O wierd dit Geheimenis my eens klaar!
Aanbidt Hem gy Eng'len, en alle gy Zond'ren,
Met eeuwig vereeren, met eeuwig verwond'ren,
Gy die Hem kent.

EENIGE

Digitized by Google

EENIGE ENKELDE VERSEN

Uit verscheide

Liederen genomen.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

1.

De kruisgemeinte heeft anders niet,
Als dien God, wien zy aan 't kruice ziet;
Alle andere dingen en phantasyen,
Zullen de Menschen gewis beschreyen,
Te zyner tyd.

2. Zyn Bloed kan ymand het hert verbly'n,
En men kan waarlyk daar door gedy'n,
Die zo lang gelovig daar op vertrouwen,
Tot zy het Lam in het herte schouwen,
En in 't gezicht.

3. Men sluit zich diep in de veilige schryn,
Die zyne heil'ge vyf wonden zyn.
Men mag niets anders denken als aan dat lyden,
En aan den dood, en het zalig verscheiden
Van Godes Zoon.

Mel. Dezelve.

1.

't Geen onze herten met vreugd vervult,
't Geen onze zielen alleenlyk stilt,
't Geen wy altyd mocten in 't hert bevinden
Is de verzoening van onze zonden,
Door 't bloed des Lams.

2. Blyft onbeweegt by het Bloed-verbond,
By der Propheet- en Apostelen grond,
By den Offerlamme, by zyne Kind'ren,
Die, by de wonden, zo zalige Zond'ren,
Daar is het goed.

3. By 's Vaders liefde-raad zyt goeds moeds,
En blyft altyd in 't gevoel des bloeds,

Digitized by Google

Laat alles u haaten, of willen verteeren,
Houdt Gy niet op, om te looven, te eeren
't Geſlachte Lam.

Mel. *In onz' eerſte g'nade-dagen.* p. 61.

1.

Jeſus, uwer te gedenken
Kan het herte blydſchap ſchenken;
Maar met wat voor hemel-dranken
Laaft uw' tegenwoordigheit.
2. Honger krygen die u ſmaaken,
Dorſt, dien uwe wonden raaken,
Liefde, die naar niemand haaken,
Als naar Hem, wien 't herte meent.
3. Jeſus, wonderbaare koning,
Die in 't herte maakt uw' wooning,
En veel zoeter zyt dan honing:
Gy alleen zyt lievens waard.

Mel. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

1.

Wat U doorgraaven is,
En zo gemartelt is,
De getrokke Vooren
Op uwen Rug, Heer Chriſt,
Trooſten uw' Kerk en Chooren
Over al haar leed,
Hier in deeze tyd,
En in eeuwigheit.
2. Heer Jeſus Chriſt, ons Hooft,
Gy zyt voor die gelooft
Het getrouwſte herte,
Die Kerken-vorſte blyft
In vreugde en in ſmerte,
Naar uw eige * Woord,
En dat altyd voort,
En aan allen oord.

3. Een

* Matth. 28: 20.

3. Een innig Prieſter-hert,
Een Moederlyke ſmert,
Maagdelyke zinnen,
Vlyt, eenvoud, trouw van hert,
Een nederig beginnen,
Blyf in uwe Kerk
Yders ſtand en werk,
Tot aan graf en zerk.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.

Spys uwe kinderen met uw vleeſch,
En maak haar lichaam en ziele kuiſch,
En laat uw bloed, dat van U vergooten,
En als een ſtroom is van 't kruis gevlooten,
Zyn haare drank.

2. Uw' ganſche Gemeinte beſcherm met luſt,
En breng haar haaſt tot de waare ruſt
In 't hert van binnen: geef ons ook vreede
Met andere Menſchen, ja trek ze meede
Door uwen Geeſt.

3. Wy overgeeven U onze zaak,
O dat uw herte maar over ons waak'!
Laat uw Ryk komen, waarom wy bidden,
En blyf, ô Heiland, ſteeds in ons midden,
Zo gaat 't ons wel.

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

1.

O Offerlam zo rein,
Laat my een Bytje zyn,
En van de zappen leeven,
Die uwe wonden geeven,
Tot myner zielen voeding,
En ſtondlyke behoeding.

2. O Jeſus, met uw bloed
Bedaauw myn droog gemoed.

Digitized by Google

O zaal'ge kruices krachten!
Waar na onz' herten ſmagten,
Houdt my als ik gae ſlaapen,
En blyft myn ſchild en wapen.

Mel. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

1.

Wat denkt gy, hoe men 't name,
Als onze Heere kwame?
Miſſchien verſchrikten wy?
O neen, *op zyn ontmoeten*,
Viel alles aan zyn' voeten
Wat Zyne is, in traanen bly.
2. Uw doodkamp en uw ſterven,
Uw' doorn'- en nagel-kerven,
Uw zweeten in den nood,
En doorgegraave Zyde,
Dat die uw Volk geleiden,
En voeren over hel en dood.

Mel. *O zoete ſtand.* p. 65.

1.

Zo iets ons hert verrukt in liefde,
't Is de genade, die Gy ſchenkt,
Zo iets ons ooit de ziel doorgriefde,
Het is uw bloed, 't welk ons doordrenkt.
Dog, Lam, wy vallen voor u needer.
Want uw erbarmen is een Meêr,
Niets anders kan een kindje teeder,
Dat U eerſt lieft van giſt'ren, Heer'!
2. Het Woord van Jeſus zweet en bloeden,
Het eeuwige Genaê-verbond,
En het gevoel der wonden-vloeden
Blyft eeuwig onze kindſchaps-grond.
Daar voor verbaaſt de ganſche Helle,
Dat doet de Kruisgemeinte ſtaan;
Komt Satan voor de deur zich ſtellen,
Het bloed dat doet hem henen gaan.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *De ziel van Chriſtus beil'ge my.* p. 101.

1.

Jeſus, wy groeten u verblydt,
Dewyl gy onze Heiland zyt,
En uwe Godheit, vol genaad',
Ons zondig vleeſch niet heeft verſmaadt.
2. Waarom word dog de Heer een kind?
Om dat Hy ons zo zeer bemint,
En dat Hy voor ons wierd geſlacht;
Hem zy de dank, het is volbragt.

Mel. *Bloedige Verzoener.* p. 266.

1.

Blyf eeuwig gezeten
Aan de wonden-reeten,
Arm, elendig, klein;
En wees t'allen ſtonden,
Op de bloed'ge wonden,
Zyn arm wormelyn.
Dit, dit zy uw daaglyks werk,
Dat zyn dood u mag verblyden,
Tot gy komt te ſcheiden;
2. Tot wy Hem aanſchouwen,
En met Jeſus houwen
't Groote Avondmaal,
Dat Hy zyne Zondaars,
Zyne Overwinnaars
In de hemel-zaal
Heeft van aanvang toebereidt;
Daar wy zullen 't Lam regt kuſſen,
En Hem nooit meer miſſen.

Mel. *Ach blyf ons altyd by.* p. 272.

1.

Daar zal der wonden ſchyn
Als duizend Zonnen zyn,

Digitized by Google

En ik en and're kind'ren,
Met bloed beſprengde zond'ren,
Genoeg voor 't herte vinden
Aan 't Lam, dat ons beminde.
2. O mogt ik in der tyd,
En in der eeuwigheid
Niets denken, nog iets ſpreeken
Als van de nagel-teek'nen!
O mogten Jood en Heiden
Aan 't wonden-beekje weiden!

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.
Het is ons eerſte en laatſte woord,
En dat gaat nog zo geduurig voort:
Dood, bloed en wonden, en nogmaals wonden,
In onze morgen- en avond-ſtonden,
Het bloed, het bloed!
2. O onze God, ſchryf ons in hert en zin
Uwe vyf wonden op 't diepſte in;
Alle onze Naamen breng in gedachten
Hem, die het Boek der verloſte geſlachten
In handen heeft.

Mel. *Dezelve.*

1.
Des Lammes bloed en gerechtigheit
Dat is myn Zieraad en Eere-kleed.
O dat zyne Ziele my maar aanraakte,
Heiligde, wieſche en regt gezond maakte,
Naar lyf en geeſt.
2. Lam, lam, ô lam, ons zo wonderbaar,
Voor ons geſlacht op het Kruis-altaar,
Gy zyt in myn herte diep ingeſlooten;
Daar Gy den bloedſtroom voor hebt vergooten,
Daar fonkelt Gy.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Uw' ogen en uw' mond.* p. 262.

1.

Den Lamm' is niets te flegt,
Gy zyt Hem alle regt,
Wat niemand meer kan lyden,
Wat alle Menfchen myden,
Dat mag ten Lamme komen,
En word daar aangenomen.
2. O myn verwondde Vorft!
Ik weet, uw herte dorft,
En brandt als van verlangen,
Wat Menfch is te omvangen.
O wierden wy dog huiden
Nog alle uwe Luiden!

Mel. *Lam, lam, ô lam.* p. 233.

1.

Heer Zebaoth, ://:
Gy waare God
Der Creatuur,
God, Schepper ://: der natuur,
God, die de ganfche Aard' ://:
Bewaart,
En wat verdierf,
Met bloed verwierf,
En heiligd' all's ://:
Wy vall'n u om den hals. ://:
2. Zo waar gy leeft, ://:
En glansryk fweeft
Op Cherubim,
En blindt ://: de Seraphim,
En die Jehovah is, ://:
En Chrift:
Zo waar blyft 't bloed
Het hoogfte goed
Van 't Zondaars-heêr, ://:
Tot dat geen dood is meer. ://:

Digitized by Google

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

I.

O Lam Gods, ſtil en ſtom,
In zo veel ſmerts rondom,
Toen Gy aan 't kruis geſtreden,
Zo willig hebt geleden,
En zo veel angſt bevonden,
Wy kuſſen uwe wonden.

2. Uw' ſcherpe doorne hoed,
Gedrukt tot op het bloed,
En die doorgraave handen,
Doorboorde ingewanden,
Dat zyn der Broed'ren zaaken,
Daar zy zo veel van maaken.

3. Gemeente! ziet Hem aan,
Dat is uw' regte Man,
Die al 't vergif der Slange
Voor ons heeft opgevangen.
Wilt u Hem maar vertrouwen,
En ſteeds zyn hert aanſchouwen.

Mel. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

I.

Nu Jeſus, Jehovah!
Zie, hoe ik voor U ſtae,
Beſchaamt en vol ſchande,
Niets goeds is by my;
In mynen ganſchen ſtande,
Dat weet ik zeer wel,
Dog ik ben *uw'* Ziel,
Myn Immanuël!

2. O myn Immanuël!
Kom zegene myn Ziel,
Zalf ze met genade,
En zelve blyf myn Deel.
Spreek tot my arme Made:
Uwe ſmaad is myn',
Myn verdienſt is dyn',
Gy zult zalig zyn.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Gy zielen zinkt* enz. p. 95.

1.

Ziet, *Jesus neemt de Zondaars an;*
Neemt gy Hem ook aan in 't geloove,
Hy zal 't u gaarn verorelooven,
Want Hy ://: is Vyand nog Tiran.

2. O ziele! wilt maar tot Hem gaan;
Hy zal u dog niet van zich jaagen.
Ey hoort, hoe zelfs zyn haaters * klaagen:
Ziet deeze :/: *neemt de Zondaars an.*

Mel. *Dezelve.*

1.

O Onze God! ô liefſte Lam!
Wat heeft ons arme zond'ge Maden
Geholpen tot zo veel genaden?
Uw bloed :/: en dood aan 's kruices ſtam.

2. Daarom blyft Lam, en Lammes bloed
Der Kerke haar oneindig zingen,
Laat het door alle Landen dringen,
Het is :/: alleen ons hoogſte goed.

Mel. *Gaat, verbreidt de Majeſteit.* p. 58.

1.

Lam! ik ben Uw bloed-gewin,
Zalig nu en in eeuwigheit.
Dit, dit bloed, Dat wonder-goed,
't Welk nedervloot uit uwe Zyd',
En uit yder voet en hand,
Als uw heilig lyf, in ſchand',
Tuſſchen aard' en hemel hing,
Is het zaligmakend ding.

2. Uwe ſmaad Draagt men U na,
Onwaardig, en met willigheid.
Ik waag my Ook gaarn voor Dy,
Myn Lam, in alle zwaarigheid.
Want uw dierbaar Godes bloed
Geeft oneindig blyden moed
Tegen alle zwaklykheit,
En der Menſchen bitterheit.

* Luk. 15: 2,

Digitized by Google

Mel. *Gaat, verbreidt de Majesteit.* p. 58.

Bloedig Lam! Uw' kruices stam,
Nagel-teekens en Zyde-wond;
Uwe nood, angst, smert en dood
Blyft der Gemeinte Leer en Grond.
Uwes aangezichtes zweet
Maak een yders herte heet;
Uw bloed blyv' de Godes kracht
Van uw Volk, het kruis-geslacht'.

Mel. *Dezelve.*

Amen, ja, Victoria!
Het Lam dat leeft, en zyn Geslacht'
Zondaars zyn, en kinders klein,
En worden by God hoog geacht.
Ons geloove aan Zyn Woord
Zag de Satan gaarn verstoort,
Maar des Lammes zweet en bloed
Duldt het niet. O dat is goed!

Mel. *Is God voor my zo spreeke.* p. 174.

Uw' roodgeverfde wonden,
Uw' nagels, kroon, en graf,
Uw' beend'ren, vast gebonden,
Ontheffen my van straf;
Uw' angst en bloedig zweeten,
Uw' martel-pyn daar by,
Uw' slaagen, striemen, reeten,
O Jesus, troosten my.

Mel. *Verliefd' in 't arme Zondaarschap.* p. 51.

Wy kussen in den geest uw' hand
Met haare nagel-kervé,
Voor ons aan 't kruishout uitgespant,
Zo bleek van doodes verwe,
Die men, voor uwen gang in't Licht
De Zondaars heeft zien zeegnen,

Die

Die ook de Zondaars in 't Gericht'
Met g'nade zal bejeeg'nen.

Mel. O *myn verwondde Vorſte.* p. 167.

O Lam! kom ons verkwikken,
Dat ons niet ſlegts 't aanblikken
Van uw genade blyv',
Maar dat ons alle ſtonden
Regt voelbaar zyn uw' wonden,
Ja, uw geheele martel-lyf.

Mel. *Dezelve.*

Nu, ik kan niet veel geeven
In dit myn arme leeven;
Een ding wenſch ik alleen:
Dat ſteeds uw' dood en lyden
Mag blyven, tot myn ſcheiden,
In myn gemoed, en *anders geen.*

Mel. *Gaat, verbreidt de Majeſteit.* p. 98.

Dierbaar Lam! Aan 's kruices ſtam
Voor de ganſche weereld geſlacht,
De Gemeint' Die leeft allein
Van 't losgeld, dat Gy hebt gebragt.
Bloed en ſtriemen, en wat werk
Koſt U niet uw' lieve Kerk?
Daarom viert men ſteeds aldaar
Uwer wonden Jubel-jaar.

Mel. O *myn verwondde Vorſte.* p. 167.

Het Lam en zyne ſmerte
Blyft wel zo lang het herte,
En als 't ook niet meer ſlaat,
En, als men ſpreekt, gaat ſterven,
In zyne Nagel-kerven
Myn ziele zagt'lyk ruſten gaat.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *De ziel van Chriſtus heil'ge my.* p. 101.

Wy zyn dog uw geërfde goed,
Verworven door uw dierbaar bloed;
Dat was ook uwes Vaders Raad,
Als Hy ons U ſchonk tot een Zaad.

Mel. *Is God voor my zo ſpreeke.* p. 174.

O Hooft vol bloed en wonden!
Vol ſmert en ſmaad en hoon;
O Hooft, ten ſpot omwonden
Met eene doorne-kroon!
O Hooft, voorheen geëeret
Van aller Eng'len Ry!
Nu ſchandlyk getracteeret,
Gegroet zyt Gy van my. ://:

Mel *Dezelve.*

Lam, geef my alle ſtonden;
Dit is 't waarom ik bid,
Dat ik by uwe wonden
Vernoegt en vreedig zit,
't Gevoel voor alle dingen
Van uw vergooten bloed,
Een vrolyk liefde dringen,
En in U goeden moed. ://:

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p 153.

Of men ook nog zo ſchoon ſpreekt of leeft,
Als men het niet uit de Wonden heeft,
Blyft men dog geſlaagen en zonder vreede,
En men behoud ook den aardſchen zin meede
In 't binnenſt hert.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Komt laat ons eeren.* p. 170.

O Bloed der wonden, Doordring genadiglyk
My t'allen ſtonden, Verzet my zaliglyk
In het geheimnis van uw lyden,
En de gemeinſchap dier bloedige weiden. ://:

Mel. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

Door 't eeuwige Verkiezen
Is 't Lam, zo hoog te pryzen,
Der Zielen Man allein;
Zy zyn daar toe geſchaapen,
In zynen arm te ſlaapen;
De Zielen zyn alleenlyk Zyn'.

Mel. *Gy die zyt in 's hemels throon.* p. 273.

Sluit ons in de Wonden in,
In die oop'ne hoolen,
Houd in 's leevens bondelyn
Onze eed'le zielen.

Mel. *Bloedige Verzoener.* p. 266.

Wy, uwe van herten,
Voelen liefde-ſmerten,
En omvatten Dy,
Eerſtgeboorne Broeder,
Der Gemeinte Hoeder;
Eeuwiglyk blyft Gy.
Hebt Gy ons met bloed gekocht,
Houw niet op uw Volk te pleegen,
Dat is onze zegen.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

De Text van het Woord Gods is Jeſus bloed,
't Welk Hier en Boven die wond'ren doet,
Die geen Menſch bezinnen nog kan bedenken,
Waarom de Heere ons alles wil ſchenken,
Den ganſchen Schat.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Het Lam Gods is geslacht.* p. 259.

Gy Kinders, geeft uw hert
Aan Jesus, om zyn smert,
Aan dien trouwen Lamme,
Die Zelver voor uw' nood
Stierf aan des kruices stamme,
En droeg uwe straf,
Slaat Hem dog niet af. ://:

Mel. *Wat is 't verwondde Liefde.* p. 201.

Wy vlieden de gedachten,
Ook de gelegenheit,
Daar men de Leugen-krachten
Der Zelfs-gerechtigheit
In 't minste maar wil stellen neêr;
Het is des Satans Leere,
Een Roof van 's Lammes eer'.

Mel. *Dezelve.*

O Wonder boven maaten!
Als men 't bedenkt te regt,
Hier heeft zich mart'len laaten
De *Heere* voor zyn *Knecht.*
Hy heeft zich Zelfs, de waare God,
Voor ons verloorne Menschen
Gegeeven in den dood.

Mel. *Gy lieflyke Heiland.* p. 317.

O Eeuwige Afgrond van liefd' en erbarmen!
In Jesus Christus opgedaan,
Hoe brandt en hoe vlamt Gy zo zeer tot ons armen,
Dat geen verstand het kan verstaan,
't Geslachte Gy zegent, Dat U versmaadt,
Met liefde bejegent Gy Die U haat.
O machtig, ja goedig, ja vriendelyk Weezen!
Gy hebt U wat slegts tot vermaak uitgeleezen. ://:

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Pſalm* 42.

Schryf my uwe bloed'ge wonden,
Jeſus, in het herte in,
Dat zy mogen alle ſtonden
By my onvergeeten zyn:
Gy zyt dog myn ſchoonſte Goed,
Dat myn ganſche hert voldoet,
Laat my hier aan uwe voeten
Uwe liefd' en gunſt ontmoeten.

Mel. *Sterk ons met uwen vreugden-geeſt.* *

O Chriſtus, eenig' Zoon geboor'n
Uwes hemelſchen Vaders,
Verloſſer dier die waar'n verloor'n,
Verzoener van Gods haaters.
Lam Godes! heilig Heer en God!
Neem aan de beê van onzen nood;
Erbarm u onzer aller.

Mel. *Is God voor my, zo ſpreeke.* p. 174.

't Geloove in ons gronde,
Vader, aan Jeſus Chriſt,
Vergeef ons onze zonde,
Wyl Hy geſtorven is.
Gy gaaft Hem ons van herten,
't Is naar uw' Wil geſchiedt,
Dat Hy droeg onze ſmerten:
Zo weiger ons het niet. ://:

Mel. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

O Vader! zyt verheugt,
Zo inniglyk vol vreugd,
Als 't U is natuurlyk;
Uw's Zoons Volk lieft { u / zich } zeer,
En is ganſch Creatuurlyk
Hem, haar God en Man,
Willig onderdaan. ://: Mel.

* Staat in de tweede Aanhang.

Digitized by Google

Mel. *De Ziel van Chriſtus heil'ge my.* p. 101.

De heilige vyf wonden dyn'
Laat onze Rotsſteens klooven zyn,
Waar in wy als een Duifje vliên,
Dat ons de vyand niet kan zien.

Mel. *Verlieſd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

My zyn des Lammes bloed en ſmert
Gevoelig en ongrond'lyk,
Ik zie des lieven Vaders hert
In zyne ſtriemen ſtond'lyk.
Myn herte brandt, dat voele ik,
Ik ben des Lammes ſtofje,
In zyne Zyd' daar ſchuile ik,
Daar zit ik als een Duifje.

Mel. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

Laat onze herts-gedachten
Steeds op dat puntje achten,
Dat wy uw Erfdeel zyn,
En dat wy tot den Loone
Behooren, dat den Zoone
Verſprooken is voor zyne pyn.

Mel. *Dezelve.*

Breid uit uw' vleugels beide,
En neem in uwe Zyde
Uw arrem Kiekelyn.
Wil Satan het verſlinden,
Zo laaten d'Eng'len zingen:
Dit Kind zal onbeſchadigt zyn.

Mel.

Digitized by Google

II. AANHANG

TOT DE

EVANGELISCHE

LIEDEREN.

Digitized by Google

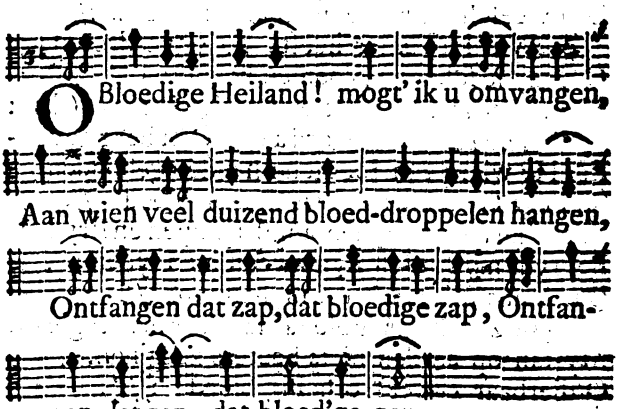
LESSING.

Digitized by Google

II. AANHANG TOT DE EVANGELISCHE LIEDEREN.

Meditatie over het Lyden onzes Heeren.

N°. 190.

2. Heer Jesus! uw bloed voor ons vergooten,
En over het lichaam op d'aarde gevlooten,
Besprengt de ganſche weereld mild. ://:

3. Gegroetet zyt Gy in uwen bloede,
Kom ons en alle Zondaaren te goede;
Wy roepen u aan demoedigliyk. ://:

Digitized by Google

4. Het eerste bloed, dat Jesus vergooten,
Na dat agt dagen slegts waaren vervlooten,
Roept tot God om barmhertigheit. ://:

5. Om all' zyne bloedige striemen en wonden
Wil ik hem pryzen tot alle stonden,
Die door dezelve my heeft verjost. ://:

6. Als God is hy van den hemel gekomen,
Maar zyner Menschheit, hier aangenomen,
Verdiende hy 't, dat alle Knie haar buigt. ://:

7. Ik werpe my neder aan uwe voeten,
Die wil ik omarmen, kussen en groeten,
Ik weet my nergend anders heen. ://:

8. Wie heeft 'er, ô Heer, uw vleesch omvangen,
En in den geest geen genade ontfangen;
Uw vleesch en bloed my spyst en voedt. ://:

9. Wat Hovenier heeft, zo onverdroten,
Ooit zyne schoone bloemen begooten
Met eigen zweet, met eigen bloed. ://: (den;

10. Die Hovenier word aan d'Olyfberg gevon-
Eer Hy wierd van Joodsche handen gebonden,
Sprengt Hy door alle zweetgaten bloed. ://:

11. Van all myn zielen-angst, kampen en stryden
Bevrydt my ganschZyn zweeten en lyden;
Dat komt my nooit uit mynen zin. ://:

12. Uw zweet en uw bloed laat over my reeg'nen,
My kan op aarden niets beeters zeeg'nen.
O dierbaar zweet! ô heilig bloed! ://:

II.

13. O Lam Gods, onschuldig, men slaat ü in banden,
Gy staat in 't Gerichte, verguist en vol schanden,
En word, als een Zondaar, verdoemt ter dood. ://:

14. Met geessels en riemen doorploegt, doorslagen,
Gescheurt en bloedig, vol jammer en plaagen
Was uw Jonkvrouwlyk teeder lyf. ://:

15. Van

Digitized by Google

15. Van 't hooft tot de voeten vol builen en ſtreeken,
Geen plekje daar men een naalde kon ſteeken,
Of 't is geſchonden en verwondt. ://:

16. Door uwe bloedige ſtriemen en builen
Zyn wy bevrydet van weenen en huilen,
En ook behouden eeuwiglyk. ://:

17. Zo deerlyk geſlagen door roeden en riemen,
Zo droevig vermorſelt, vol wonden en ſtriemen,
Wierd gy gehoont, met doornen gekroont. ://:

18. O kroone van doornen! die 't hooft heeft omvangen,
Begallede lippen met voorhooft en wangen,
Hoe zyt gy alle met bloed beſprengt? ://:

19. O allerlieffſte! myns herten Herte,
Wy eeren u onder de doornen en ſmerte,
O eed'le Roos! uwe liefde is groot. ://:

20. O bloejende Roos! met doornen doorſtoken,
Hoe lieffelyk heeft uw lichaam gerooken,
In uwe reuk ik loopen wil. ://:

21. Geen moeite nog arbeid wilde gy ſpaaren,
Geen droppeltje bloed in het hooft bewaaren;
Het moeſt voor my vergooten zyn. ://:

22. Dat bloed moeſt bevredigen hemel en aarde,
En Gode verzoenen en maaken van waarde,
En ook myn zondige arme ziel. ://:

23. Een dropje laat op my ſpatten en ſpringen
Van 't bloedige Lichaam, en 't herte doordringen,
Zo is myn arme ziel getrooſt. ://:

III.

24. O ſchuldeloos Lamlein! men zal u nog ſlachten,
De bitterſte ſmerten hebt Gy nog te wagten,
Die ſtom voor uwe Scheerders zyt. ://:

25. Zyn kruis moeſt Hy draagen, viel dikwils ter aarde,
Demoedig, geduldig aan alle gebaarden,
Kroop Hy tot op de Hooftſcheel-plaats. ://:

Digitized by Google

KANNEGIESSER.

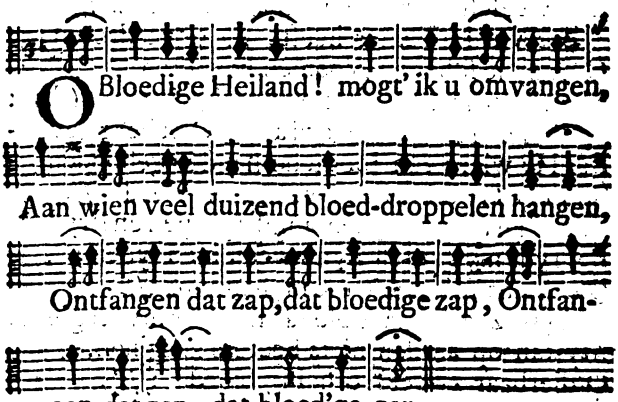
LEDDIGEN.

Digitized by Google

II. AANHANG TOT DE EVANGELISCHE LIEDEREN.

Meditatie over het Lyden onzes Heeren.

N°. 190.

2. Heer Jesus! uw bloed voor ons vergooten,
En over het lichaam op d'aarde gevlooten,
Besprengt de ganſche weereld mild. ://:

3. Gegroetet zyt Gy in uwen bloede,
Kom ons en alle Zondaaren te goede;
Wy roepen u aan demoedigiyk. ://:

26. Veel bloedige treeden heeft hy nagelaaten
Op deeze zo zwaare en smertlyke straaten,
Hoe zwoegt en zweet dat teeder Lam! ://:

27. Men gaf Hem tot laaffenis edik en galle,
Daar wordt Hy ontkleedt, de striemen alle
Bloeden weer over 't verwondde Lyf. ://:

28. Ganſch naakend en bloot de Schepper daar ſtande,
Voor all de weereld ten ſpot en tot ſchande,
Ziet aan het kruis, dat voor Hem legt. ://: (ven,

29. Men wierp Hem daar rugling op neder, zy dree-
De Spykers door handen en voeten; het Leeven
Wierd zo aan 't Vloek-hout opgerecht. ://:

30. *Daar hangt Hy, tot yders verzoening verheven;*
En heeft zyn bloed voor ons alle gegeeven;
Het loopt zo mild uit hand en voet. ://:

31. Meer als een dropje van boven komt vlieten,
Uw bloedſchat komt, ſtroomend, de aarde begieten.
O welk een groote goedigheit! ://:

32. Wie kan, ô Heer, uw liefde doorgronden!
Wie kan doorgronden uwe wonden!
Gaat op, gy wonden! en laat my in. ://:

IV.

33. Een Wonde vind ik in zyne Zyde,
Waar door wy tot in den hemel ſchryden,
Uit welke Oly vloeit en wyn. ://:

34. Zult gy my verbergen in uwe Zyde,
Diep zal ik in uwe Godheit weiden,
In uwe borſt begraave my. ://:

35. *O heilige Zyde! in u wil ik leggen,*
Wanneer ik de aarde vaarwel zal zeggen,
Daar vaart gezwind myn zieltje in. ://:

36. Heer, door uwe roozen roode vyf wonden
Hebt Gy zond', Duivel en dood verſlonden,
Brengt vreede en vreugd', ô genade-bron! ://:

37. Voor

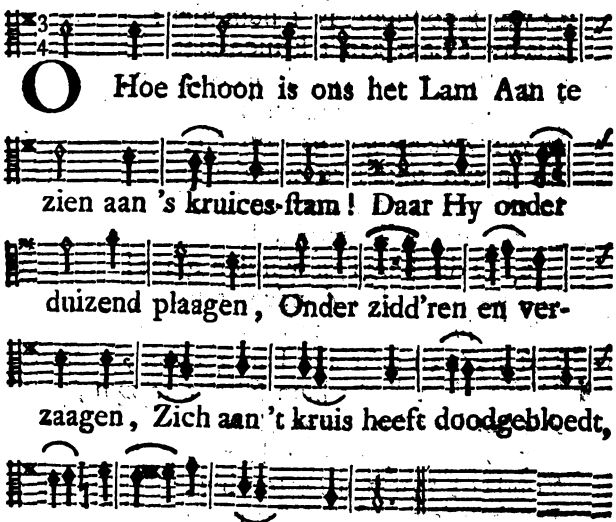
Digitized by Google

37. Voor 't heilig bloed wil ik myn hert verkoopen.
Och opent u my, en laat m' 'er in loopen,
O bloedige Jesus! laat my in. ://: (lmachten,

38. Drinkt ymand dit bloed, die zal nooit ver-
In 't bloed zyn verborgende Godd'lyke krachten,
Zy maaken ons uw Beeld gelyk. ://:

39. Zo zyt dan gegroet, gy heilige wonden!
Die ons zyn gegeeven voor onze zonden;
Met uwe kracht ons balzameer',
Ten zalv' en bad, zieraad en eer'.

N°. 191.

2. Kostl'yk is die vloek-figuur,
Niet voor Reden en Natuur,
Nog Vernufts vyandig' oogen,
Die tot zien geheel niets dogen;

Digitized by Google

Deezen is 't het dwaafte ding,
Of ten minften te gering.

3. Ook zy alle 't kruis verfmaân
Die op eige hoogtens ftaan,
En die zich en haare zaaken
Zelve willen beter maaken;
Zulk een doode vroome man
Ergert zich dog maar daar an.

4. Maar voor zulk een arrem hert,
Dat by zyne diepe fmert,
Ongeacht all' zyne zonden,
Niets begeert als bloed en wonden,
O wat fchoonheit is 't hem niet?
Als hy 't Lam aan 't kruice ziet

5. In zyn fcherpe doorne-kroon,
In zyn groote fmaad en hoon,
In zyn zwaare lydens ftonden,
En in zyn' ontelb're wonden,
In zyn angft en zweet en bloed,
In zyn heete liefde-gloed.

6. O die bloed'ge wonden-glans!
Die verfmelt den Zondaar ganfch,
Maakt hem zo verlieft daar neven,
Dat hy 't all daar aan kan geeven;
Want niets dunkt hem fchoon te zyn,
Als het bloedig Lammelyn.

7. Zo is 't yder een daar by,
Zondaars zyn van herten bly,
Dat hen is een Lam gegeeven,
't Welk hen beeter is dan 't leeven,
Wyl in Hem de Godheit throont,
En de ganfche Volheit woont.

8. Wil men zich wat doen te goed',
Men gedenkt met blyden moed

Aan

Aan dat allerpynlykſt bloeden,
Aan die voet- en handen-vloeden,
Aan de ſteek in zyne Zy'.
O hoe wel is 't ons daar by!

9. Daarom zit het volk des Heer'n
Alle tyd zo hertlyk gaêrn,
En vooral in Sabbath-ſtonden,
Aan de bloedige vyf wonden,
En geniet, in zaal'ge ruſt,
Alles wat hun herte luſt.

N°. 192.

Of Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-Geeſt.* p. 386. de laatſte regel te repeteeren.

2. O

2. O groote God! hoe kon het zyn?
Uw Godheit ganſch te derven,
En worden Menſch, zo arm en klein,
En dan nog voor ons ſterven?
Hoe konde Gy uw' eeuw'ge kracht,
Uw koninkryk, uw' vreugd' en pracht,
Uw zalig hemelſch leeven
Voor Vyand heene geeven?

3. Is dog Heer Jeſus, uwe Bruid
Een worm, vol zond' en ſchanden?
Nog hebt Gy haar verkooren uit,
Getrouwt in doodes banden.
Is zy dog niets als ergernis,
Vloek, vuilnis, dood en duiſternis?
Nog gaat Gy voor haar ſterven,
En haar door bloed verwerven.

4. Gy Vorſt en Heerſcher van 't Heelal,
't Welk draait op uwe handen;
Gy Schepper van het Eng'len tal,
Gy Koning aller landen,
Hoe is het mogelyk, dat Gy
U zo vernedert hebt om my,
Dat Gy in Beed'laars Orden
Voor my zyt Menſch geworden?

5. O wonder Werk! ô wonder Nacht!
Die nooit zo is gevonden,
Die ons den Heiland heeft gebragt,
En alle ramp verſlonden.
Wy hebben van die ſtonde an
Dien God, die Maaker is en * Man,
Die ons zich zelfs komt geeven,
En tevens 't eeuwig leeven.

* Jeſ. 54. vs. 5.

6. O

Digitized by Google

6. O liefſte kind, Heer Jeſus Chriſt,
Zo vriend'lyk van gebaarden,
Myn Broeder, die my liever is
Dan alle ſchat op aarden;
Kom, allerſchoonſte Kindelyn,
En laat myn hert uw' kribbe zyn;
Wilt U, tot myn verblyden,
Uw' wooning daar bereiden.

7. Zeg my, myn allerliefſte Lam!
Myn trooſt, myn heil, myn leeven,
O eed'le telg uit Jacobs ſtam!
Wat zal ik U dog geeven?
Ach, neem myn lichaam, ziel en geeſt,
Gy zyt al lang myn God geweeſt;
En myne hand zal * ſchryven,
U eeuwig trouw te blyven.

N°. 193.

* Jeſ. 44. vs. 5.

Denk

Digitized by Google

2. Denk ik aan uwe huld',
Man, met doorhouwen leeden,
En dat voor myne ſchuld,
Zo weent myn hert nog heeden;
My roert uw' bitt're pyn,
En niets kan my verbly'n,
Dan ſlegts uw Offerbloed,
Vergooten my ten goed'.

3. Zo ik geen Zondaar waar',
En ſmaakte ik geen wonden;
Was my uw hert niet klaar
En open alle ſtonden,
Zo kond' ik niet beſtaan,
Ik moeſt te gronde gaan,
Gelyk een vogelyn,
Dat zonder lucht moet zyn.

4. Maar nu, nu blyf ik licht
By alle ſchaamt' en buiging.
Komt my iets in 't gezicht,
Zo voelt myn hert ſtraks neiging,
Niet tot raiſonnement,
Maar liever in 't moment
Tot Chriſtus bloed-fontein;
Die maakt een Zondaar rein.

5. Verwondde hand en voet!
Gy maakt myn ziele blyde;
Het boet-zweet met het bloed,
De Stroom uit zyne Zyde,
En 't hert van mynen Man,
Die niets als lieven kan,
Geeven by alle leed
My nieuwe zaligheit.

6. Aanbiddelyke Zyd'!
En gy vier nagelmaalen!

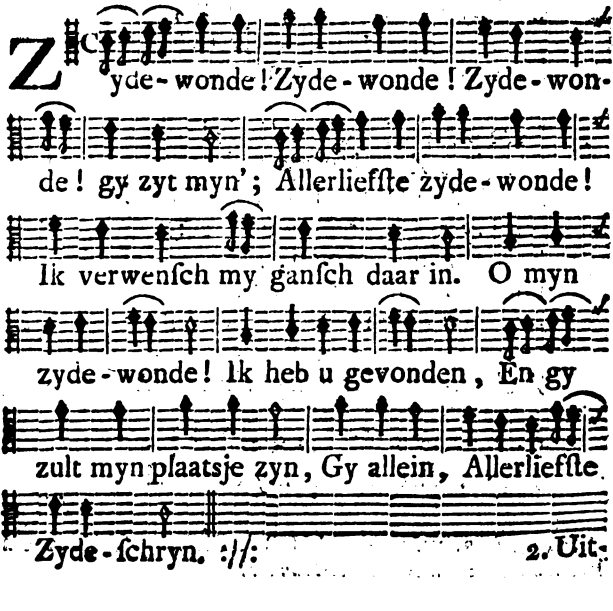
Die

Digitized by Google

Die myne Schuilplaats zyt,
Myn taaffel, bed, en zaalen,
Te huis en op de reis,
U zy lof, eer en prys;
Ja heil'ge zyde-ſchryn!
Gy zyt myn Kamerlyn.
7. Heb duizendmaalen dank,
O Lam, voor deeze g'nade.
Niets als de wonden-klank
Riep ook my arme Made.
Nu blyft my, uwe Loon,
De Philadelffe toon
Myn vreugd' in deeze tyd,
Tôt in der eeuwigheit.

N°. 194.

Over Joh. 19. vs. 34. 35.

2. Uit-

2. Uitverkooren, uitverkooren,
Uitverkooren Speere-ſteek!
Uit uw kloof ben ik geboóren,
Daarom word myn herte week
By dat lyk, dat bleeke,
Met die Speere-ſteeke,
En die bloed- en waterbeek;
Waterbeek,
Hoe maakt gy myn herte week! ://:

3.

God die opend' Adams Zyde (a),
En ſchiep zyne Vrouw daar uit;
Even zo kwam uit de wyde
Zyde Chriſti (b) zyne Bruid.
Eeuwig liefde-wonder!
Voor een armen Zonder;
God zy dank, dat ik 'er ben,
't Plaatsje ken,
Daar ik uit gegraaven ben. ://:

4.

Eere zy de bloed'ge Zyde!
Bloed'ge Zyde! u zy eer'.
Lam! hoe is uw' Bruid zo blyde!
Nu Gy zyt haar *Man* en Heer.
Ik leg in uw' armen,
Die, zo vol ontfarmen,
Dog uw eigen Vleeſch bemint,
Daar een Kind
Zich zo wonder zalig vindt. ://:

5.

Zyde-wonde! Zyde-wonde!
Hoe verwenſch ik my daar in!

Aller.

(a) Gen. 2. vs. 21—24. (b) 't Eerſte geſchiedde om het laatſte, en was het voorbeeld.

Digitized by Google

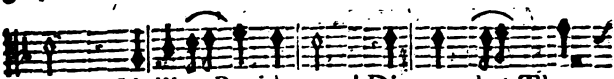
Allerliefſte Zyde-wonde!
Gy zult myne woonplaats zyn.
Wilt my binnen ſluiten,
Dat geen plaats daar buiten
Zy in 's weerelds zonden-vloed,
Voor myn voet,
Arke! die myn ziel behoedt. ://:

N°. 195.

Het Lof des Heeren.

Digitized by Google

Lam! Heilige Bruidegom! Die van den Throo-

ne kwam, En de Menſcheit aannam.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1. Uw' groote macht en heerlykheit
Gaat boven aard' en hemel wyd;
Der heiligen twaalf Booden tal,
De dierbaare Propheeten all',

2. De lieve Mart'laars altemaal
Die looven u in 's hemels Zaal.
De ganſche waarde Chriſtenheit
Looft u op aarden alle tyd;

3. Die Vier, zo ruſtloos dag en nacht,
Houden voor uwen Throon de wagt.
De Vier en twintig Oudſten-ſchaar
Legt op haar Aanzicht voor U daar.

4. Den Vader in den hoogſten throon,
En zynen Een'gen waaren Zoon,
Den Heil'gen Geeſt en Trooſter weerd,
In 's Lams perſoon zy looft en eert.

5. Koning der eeren Jeſus Chriſt,
Die 's Vaders eeuw'ge Zoone is,
Gy hebt het lichaam niet verſmaad
Der Maagd, en wierd het Vrouwenzaad;

6. Gy hebt den dood verſtoort haar macht,
En op der aard' uw' Kerk gebragt;
Gy zit ter Rechten, God gelyk,
Met alle eer, in 's Vaders Ryk,

7. Toekomend Rechter ganſch gewis
Van al wat dood en leevend is. :/:

8. Nu

Digitized by Google

8. Nu help ons, die uw' Dienaars zyn",
Die door uw bloed verworven zyn,
En geef ons deel aan uwe Kroon;
Wy zyn dog uw verdiende Loon.

9. Ach help uw' Volk, Heer Jesus Christ,
En zeeg'ne wat uw Erfdeel is;
Hoed en verzorg het alle tyd,
En blyf haar God in eeuwigheit.

10. Behoed ons, Heere, uit genaad',
Voor allen zonden-zin en daad
Zy ons genadig, goede God,
Genadig ook in allen nood.

11. Toon ons uwe ontfermenis,
Gelyk onz' hoope tot u is;
Op u wy hoopen, lieve Heer,
In schanden laat ons nimmermeer.

12. Wy looven, Lam, u al den dag,
En eer'n uw ampt met diep ontzach,
Dat Gy des Boeks genaad' uitspreekt,
En zyne zeeven zégels breekt;

13. Dat Gy den Naame dien gy kent,
Ons, uwen kind'ren maakt bekend;
En zégelt ons voor zond' en dood
Op aarden toe, en allen nood;

14. Dat de Rok der gerechtigheit
Vernieuwt word in uw bloed altyd,
Dat Gy wilt eeuwig der Gemeint'
Haar Lam en Licht en Tempel zyn.

N°. 196.

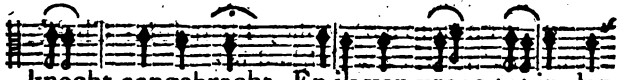

Zo regt als in Goe-vrydags stond', Als wierd Hem

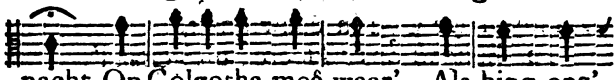
Digitized by Google

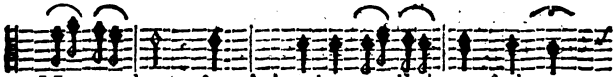
Hem nu de Speere-wond'Eerſt van den Krygs-

knecht aangebracht, En ik van vroeg tot in den

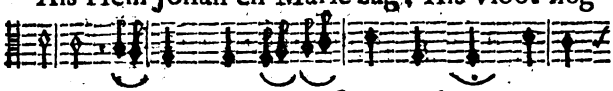
nacht Op Golgotha meé waar', Als hing onz'

Heere daar Aan 't kruice zo lichaamlyk nog,

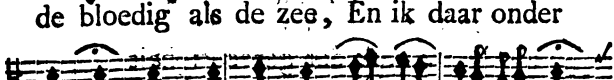
Als Hem Johan en Marie zag, Als vloot nog

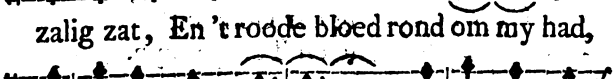
heden De plas daar uit en ſtroomede, En ſchuim-

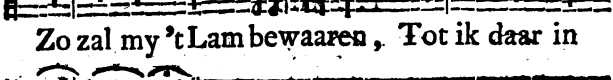
de bloedig als de zee, En ik daar onder

zalig zat, En 't roode bloed rond om my had,

Zo zal my 't Lam bewaaren, Tot ik daar in

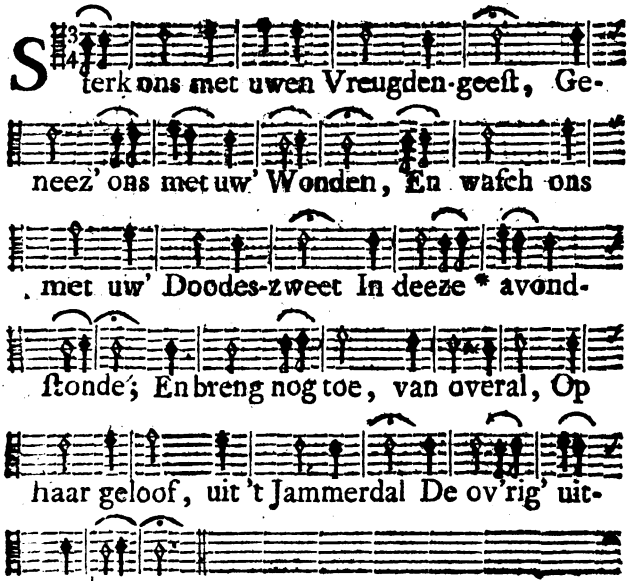

zal vaa-ren.

N°. 197.

Digitized by Google

N°. 197.

Kersliederen.

N°. 198.

Mel. *Christus Moed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

Gelooft zy Christus in den Throon,
Der kuische Maagd Maria Zoon,
Tot aan der ganschen weereld end,
Zo ver de Zon haar straalen zendt.

2. De zaal'ge Schepper aller ding,
Nam aan een Knegts-gestalt' gering,

* Of morgen- of middag-stonde.

Digitized by Google

Dat Hy het Vleesch door 't vleesch verwierf,
Dat Zyn geschep niet all' verdierf.

3. Het kuische lichaam van Mary
Gods huis en tempel wierd, en zy,
Van geen Man aangeroert geweest,
Wierd zwanger door den Heil'gen Geest.

4. Hy lag in hooy met armoê groot,
De harde kribb' Hem niet verdroot,
Melk was zyn kost, die Hem verzaadt,
Die nooit een Vogel honger'n laat.

5. Het hemels Koor verblydt zich zeer,
De Eng'len zingen Gode eer,
Dat Hy een kind geworden is,
Die Schepper aller weereld is.

6. O Christus, u zy dank gebragt,
Die zyt geworden ons Geslacht';
God Vader, Zoon en Geest, zyt wyd
En eeuwiglyk gebenedyt.

N°. 199.

Mel. *Wat is 't verwondde liefde.* p. 201.

1.

Wat is 't een blyde tyding,
Daar men Gods Eenig kind,
Tot alle-mans verblyding,
In doek- en windzels vindt?
Dat Hy geboor'n word bedel-arm,
En legt in eene kribbe,
Dat maakt het herte warm.

2. Hy is uit God gebooren,
Die U als Mensch bekent;
Wie ooren heeft te hooren,

Die

Digitized by Google

Dien grypt het in 't moment.
Och laat in uwe needrigheit
Ons uwe Godheit kennen
Als Thomas uit de Zyd'.

3. God, God is Menſch geworden,
En teevens Offerlam,
Op dat wy, in de Orden
Van Zondaars, al te zaam
Het eeuwig leeven mogten zien,
Als Zyn vleeſch en gebeente,
En nood en dood ontvliên.

N°. 200.

Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-geeſt.* p 387.

1.

Ik leg hier voor uw' kribbe neêr,
Heer' Jeſus Chriſt, myn Leeven;
Ik kom en breng en ſchenk u weer
Wat gy my hebt gegeeven.
Neem heen, het is myn hert en zin,
Myn geeſt en ziel, neem alles in;
Laat U het welgevallen.

2. Gy hebt met uwe heete liefd'
Vervult myn ganſche herte;
Uw' marteldood heeft my gegrieft,
Ik ben vol liefde-ſmerte.
Hoe zou 't ook anders konnen zyn?
Gy leed voor my de eeuw'ge pyn,
En komt my 't leeven ſchenken.

3. Toen ik nog niet gebooren waar
Zyt gy voor my gebooren,
En hebt my tot uw kind voorwaar,

Digitized by Google

Eer ik u kend', verkooren;
Eer gy my had aan 't licht gebragt,
Hebt gy reeds by u zelfs bedagt,
Hoe ik zou zaalig worden.

4. Ik kan, myn allerliefſte Man,
U uit het oog niet laaten,
En wyl ik nog niets beters kan,
Zal u myn geeſt omvaten;
En zo myn ziel een afgrond waar',
Uw bloed, uw bloed, dat zou aldaar
Tot op den bodem dringen.

5. Gy achtt' geen heerlykheid nog pragt,
Geen eer nog aards verblyden,
Alleenlyk waart gy maar bedagt
In onze plaats te lyden.
Gy brengt, (U zy de lof gezeit)
Myn arme ziel de zaligheit
Door uw rampzalig worden.

6. Mogt ik u dan, myn Jeſus, ach
Mogt ik u maar behaagen!
En gun my zondaar, dat ik mag
U ſteeds in 't herte draagen.
Laat myne ziel uw' ruſtplaats zyn,
Kom in myn hert, myn Lammelyn,
Ruſt uit van uwe plaagen.

7. 't Is waar, ik ben al te gering,
Onwaardig die genade;
Gy zyt de Schepper aller ding,
En ik een worm en maade;
Dog gaat uw' liefd' tot zulk een graad,
Dat gy nog nooit iets hebt verſmaadt,
Al waar 't het allerſnoodſte.

Paas-

Digitized by Google

Paas-lied.

N°. 201.

Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-geest.* p. 387.

1.

Zeer vroeg op eenen Sabbath-dag,
Daar alles lag te slaapen,
Zo komt de goê Maria, ach!
Met nog zo een paar Schaapen;
Zy wil den Meester nog eens zien,
Zy denkt niet aan zyn graf-omvliên,
Zy wil Hem maar beweenen.

2. Zy bukt in 't graf, weg was de Heer',
Maria word vol vreezen,
Maar d'Engel zey: zoek hier niet meer,
De Heere is verreezen!
Ontroeringe haar hert beving,
Zy keert zich droevig om, en ging
Ganſch bitterlyk aan 't weenen.

3. Maria weent; daar komt het Lam.
Wat ſtond zy daar verleegen!
Wyl zy het zeer ter herten nam.
Maar Jeſus ging haar tegen.
Zy dagt Hem d'Hovenier te zyn,
En ving weer droevig aan te ſchrey'n,
En 't was de Heere zelver.

4. Hy zey: *Marie!* daar kent zy Hem.
Myn God! dat was een groeten!
Zy voelt in 't hert haar's *Meeſters* ſtem,
En valt Hem om de voeten;
Maar Jeſus zey: nog niet, Marie,
Gae ylings tot myn Broed'ren gy,
Brengt haar die blyde tyding.

Digitized by Google

5. Zy gaat, zy kan gehoorzaam zyn,
Ik kon niet van Hem ſcheiden,
Ik kuſte hem wel tien maal tien,
En voer Hem in de Zyde;
Ik kwam niet van zyn lichaam af,
Wat ſchoone woorden Hy my gaf,
Ja hoe hy 't met my maakte.

6. Myn God! mogt my dit eens geſchiên,
Dat ik Hem zag met oogen
En kon Hem in de Zyde ziên,
Zo wierd ik opgetoogen.
Gewis kwam tot my zulk een woord,
Zo vloog ik uit het lichaam voort,
Wie blyven kon mogt blyven.

Hemelvaart-liederen.

N°. 202 (*).

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

Wie vaart daar heen met wolken-pracht?
Gekroont met eer en prys en kracht?
De Koning aller heerlykheit
Stygt boven alle heem'len wyd.

2. Hy zit aan 's Vaders Rechterhand,
Als Heer van hemel, zee en land,
Daar Hy des Boeks (a) genaad' uitſpreekt,
En zyne ſeeven Zeeg'len breekt.

3. Wat Vader David (b) heeft voorzeit,
En de Propheeten t'hunner tyd,
Dat heeft nu al te maal een end.
De zaligheit is nu bekend.

4. God

(*) Uit het Latyn vertaalt.
(a) Openb. 5. (b) Pſ. 110.

Digitized by Google

4. God ſprak tot Davids Jehovah:
Aanvaard het Ryk, (hallelujah!)
En zit met my in Eenen Throon,
En heerſch daar, en geniet uw' Loon.

5. Triumph den Heer'! op 't allermeeſt
Op dit zyn groote zeege-feeſt,
Die in den Naam des Heeren komt,
Dat d'Echo door de heem'len bromt.

6. O Heilige Drie-eenigheit!
Zyt nu van elk gebenedyt.
Lof zy den Vader en den Zoon
En Heil'gen Geeſt in 's Lams perſoon.

N°. 203.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
Wy danken zeer te deezer tyd,
Dat Gy ten Throon gevaaren zyt,
Immanuël, myn ſterke God,
Myn Heiland, en myn deel en lot.

2. Nu is de Chriſtenheit verblydt,
En zegt en zingt tot aller tyd:
Gelooft zy God! Nu is 't gewis,
Dat Godes Zoon myn Broeder is.

3. Ten hemel voer hy op zeer hoog,
En is dog altyd by ons nog;
Oneindig is zyn macht en ryk,
En God en Menſche te gelyk.

4. Boven de hemelen hy leeft,
Boven de Engelen hy zweeft,
Over de Menſchen Hy regeert,
Wien alle Knie aanbidt en eert.

Digitized by Google

5. Alle magt heeft hy klein en groot,
Daar hy nu is in 's Vaders schoot,
En alles buigt zich voor den Zoon;
De Vader zamelt Hem zyn Loon.

6. Hy overwon de hel en dood,
Den Duivel en der zonden-nood;
Ontsloot voor ons de hemel-zaal,
En gaf ons toegang altemaal.

7. Wy zyn verblydt uit 's herten grond,
En zingen t'zaam met hert en mond,
Gods Zoon is nu myn Broederlyn,
En ik, ik ben zyn vleesch en been.

8. Door Hem de hemel onze is
Maakt dan, myn Broeder, Jesus Christ,
Dat ik voortaan op U vertrouw,
Tot ik uw aangezicht aanschouw.

N°. 204.

t'Zamenspraak tusschen de Gemeinte Gods, en zyne Engelen.

Mel. *Gezallefde Heiland, verordent ten zegen.* p. 217.

Gemeinte.

1.

Hoe zyt gy zo vrolyk, gy hemelsche Boden!
O gy zo ontzachlyke Zebaoths-Goden!

Engelen.

God groet' u, gy zalige Zondaar-gemeinschap,
Uw vriendschap en welzyn geeft ons zo veel blydschap. ://:

2.

(G) Wy dagten, wy waren wel ganschonbetragtlyk,
En by u, gy vlammende Geesten, veragtlyk!

Digitized by Google

(E) Behoed God! wy voelen in uwe verbinding
De zaligſte liefde en vreedes bevinding. ://:

3.

(G) Maar ziet dog, wy zyn zo ganſch zondige maaden,
Ellendig, behoeftig, vol feilen en ſchaden,
Zo vol van gebreecken, onreinheit en ſchande,
En gy zyt zo heilig en heerlyk van ſtande. ://:

4.

(E) Wie zal op den adel van 't Engeldom bouwen,
Na dat w' aan de Menſchen des Scheppers beeld ſchou-
En zedert Jehovah in menſchlyke Orden (wen,
Een kind, u in alles gelyk, is geworden. ://:

5.

(G) Gy waart dog al lang reeds den eeuwigen Zoone
Zo nae, en ſteeds ſtaande rondom zynen Throone;
Wat agtet gy dan de armoedige Zonders,
En nog veel meer ons, zo elendige kinders? ://:

6.

(E) Wy zyn uwe Diénaars, en achten 't voor g'nade
Te zyn by de arremſte bloedige maade,
En gy word ons ſteeds aanbevolen van Gode;
Een yder van ons is uw Wagter en Boode. ://:

7.

(G) Hoe kont gy u dog hier tot ons zo ontverren?
(E) Dewyl wy aan U het geheimnis regt leeren, (ven,
't Welk voormaals de Geeſt in het Boek heeft beſchree-
En tot de Gemeinte-tyd vreemd is gebleeven. ://:

8.

(G) Ik denk nogtans, dat wy u dikwils bedroeven?
(E) Dat noopt ons, u altyd nog teêrder te lieven,
(Wyl 't Lam u zo lief heeft) en voor de gevaaren,
Die u ſtaâg omringen, getrouw te bewaaren. ://:

9.

(G) Gy ziet ons dog ſteeds in armzalige werken,
En gy zingt het heilig, en loovet den Sterken;
Wy zingen onnozel door all' onze Kooren,
En onz' beſte Lofzang brengt Godt niet veel eere. ://:

10. (E)

Digitized by Google

10.

(E) Neen, als gy het Lammes-lied aan komt te heffen,
Zo voelen wy iets dat gy niet kont bezeffen;
En hooren wy Lam, bloed, en wonden-toon ſchallen,
Zo mogten wy ſtraks op onz' aanzichten vallen. ://:

N°. 205.

Mel. *Ondoorgrondelyk Regeeren.* p. 60.

1.

Gy van 't Lam gebenedyde
Zendaarſchap van 't nieuw Verbond,
Ziet, ik weet het, gy zyt blyde
Rond om Jeſus Zyde-wond.
Ach, het Lam heeft ons gevonden
Lieden vol van zond' en ſpot,
En wy zyn door zyne wonden
De gerechtigheit voor God.

2. Wat God handelt ons zo goedig
Als die God, die ons gemaakt,
En door Eigen dood, zo bloedig,
Uit den dood ons heeft ontſlaakt;
Die zich over heeft gegeeven
Voor den Menſch, zo als hy is;
Want de oorzaak van het leeven
Is de God Heer Jeſus Chriſt.

3. Laat vry Menſch of Engel lieven
Zo veel als een Schepzel kan,
Niemand heeft zo konnen lieven
Als de Zoon, der zielen Man.
Niemand heeft zyn Ryk verlaaten,
Niemand ſteeg van zynen Throon,
Om een hoere op de ſtraaten
Te bevry'n van ſpot en hoon.

4. Nie-

Digitized by Google

4. Niemand liet zich zo verachten,
Niemand wierd zo diep verneêrt,
Niemand liet zich immer ſlachten,
Dat zyn Vyand wierd geëert.
Onze Man had dit erbarmen,
Stierf voor zyn Godlooze ſchaar,
Daar zy ſliep in 's Vyands armen,
En hield bruiloft zo met haar.

5. Onze Schepper, de getrouwe,
Heiligt door zyn Eige bloed
Zyn Gemeinte; elk aanſchouwe
Hem, die dog alleen is goed.
Heiland is Hy, onze Borge;
Hoogeprieſter! Wonderbaar!
Dat Hy 't leeven ons bezorge,
Hy is alles ganſch en gaar.

6. God en Menſch komt hier te zamen,
Sterke God en Wonderlik,
En Hy kreeg een Menſchen Naame,
En vermengde zich met ſlik,
Om tot Bruid zich uit te leezen
't Geen reeds met de Zwynen at:
Met zo ganſch Contrarie Weezen
Zich vereenen; dat is wat!

7. Nog voor Boozewichten ſterven,
Als een Vloek, in zo veel ſpot,
Om hen g'nade te verwerven,
Die dat doen kan, dat is God.
Myn Heer'! myn God! roept de waarheit,
Als zy in zyn wonden ziet;
Wie dat niet ziet, (dit is klaarheit)
Kent nog zyn Verloſſer niet.

8. Die

Digitized by Google

8. Die aan 't kruis Hem heeft ervaaren
Hem voor eenw'ge Vader kent;
Wien Hy jonger is van jaaren,
Die heeft nog geen kruis-verſtand.
Daarom zyn ook de *Deïſten*,
Unitaar, en wie zo leert,
Een arm hoopje Teegen-Chriſten,
Hoe men zich daar tegen weert.

9. En gy alle in de Secten,
Die gy 't Jeſus bloed niet gunt,
En dat aan den ſtam geſtrekte
Martel-lichaam niet bekent,
Ach! gy zyt *Laodicea*,
Want gy zyt nog heet nog koud;
Lof zy die * *Theodicea*,
Die geſchiedd' aan 's kruices-hout.

10. Deeze arme Dagelooner, (a)
En gehang'ne Menſchen-ſpot,
Jeſus Chriſt, de Nazarener
Is de leevendige God.
Dwaasheit Gods! u venereeret (1)
's Lammes arme Zondaar-ſchaar,
Die geen and're Godheit leeret,
Als dewelk' in Chriſtus waar'.

11. 't Mag zich dan ten doode ruiken,
In den poel zich buigen gaan,
Wat niet wil ten kruice duiken,
Wat het bloed wil wederſtaan:
Al wie zonder Jeſus wonden,
Eh het zweet in zyne nood,

Zich

(a) Mark. 6. vs. 3.
* *Theodicea* zegt zo veel als Apologie, of Bewys voor de Godheit. (1) Venereren is aanbidden.

Digitized by Google

Zich te heelen denkt van zonden,
Is en blyft wel zonder God.

12. Jesus Christus! Heer der Heeren!
Vader aller eeuwigheit!
Uw Volk houd uw kruis in eeren,
Ziet uw' Godheit in de Zyd';
Het aanbidt, spyt al het raazen,
Uwe wonden, smaad en pyn,
Houd de Geestlyken voor dwaazen,
Die geen arme zondaars zyn

13. Houw des zoones Volk in 't ooge,
Eeuw'ge Moeder, Heil'ge Geest,
Heil'ge Vader, zyt bewoogen
Met het Volk, dat Jesus pryst.
Uwe vrygesprooke zond'ren,
Vader, Zoon, en Heil'ge Geest,
Danken voor die liefde-wond'ren;
Dat is uwe Raad geweest.

N°. 206.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

1.

O Allerliefste Heer Jesus Christ,
Gy zyt, zo als het gesproken is
Van uwe Knechten, en ook wy 't gelooven,
De Grond en Hoeksteen, hier en daar boven,
Van uwe Kerk.

2. Wie op het Offer des Lams vertrouwt,
Die heeft gewis niet op zand gebouwt,
Maar op den Rotssteen, die eeuwig staan zal,
Als ook de weereld en alles vergaan zal,
Zo blyft Hy dog.

3. Maar

Digitized by Google

3. Maar wie op eigene werken ſtaat,
En zich op die wyz' bemoeit om genaad',
Die dog God om niet geeft, die word te ſchanden,
En blyft gewislyk in zyne banden,
En miſt de *Deur*.

4. God wil den Menſch niet genadig zyn,
Dan ſlegts in Jeſus, het Lammelyn,
Die voor onze zonden is opgehangen,
En voor de Zondaars heeft g'naad ontfangen.
Tot zaligheit.

5. Edog veracht gy Gods eigen Zoon,
Zo is 't uw eigen verdiende loon,
Dat gy onder den Toorne moet leggen blyven,
Want hen alleen, die in Jeſus gelooven.
Is heil bereidt.

6. Ach arme Zondaars! waar zult gy gaan?
Neemt uwen Heiland geloovig aan;
Neemt Hem in uw herte, dat brengt u 't leeven,
En daar door word u van booven gegeeven
Het Kinder-recht.

7. Dat Fondament hebben Chriſtus Leên,
Staat gy op dien grond en anders geen,
Laat winden ſtormen, laat donder kraaken,
Uw huis zal nimmer ten val geraaken,
Tot Jeſus valt.

8. Jeſus, gy Stichter van 't Nieuw Verbond,
Wy alle bidden uit 's herten grond,
Wilt gy ons Zelfs op u zelven gronden,
En dat wy daarop te zaam zyn verbonden
Als Eene Ziel.

N°. 207.

Digitized by Google

N°. 207.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

Verwondde Lam! myn Heer en God,
Ik lieve uwe wonden rood,
Zy zyn myn's herten weide;
Ik ben wel een zeer arrem Kind,
Dat zich rond om ellendig vindt,
Dog zeer verheugt en blyde,
Dat ik Zalig,
Door de wonden, en gebonden
Ben aan 't herte
Mynes Lams, en zyne ſmerte.

2.

Ik zie myn ziels-verkiezing daar,
In zyn Vier wonden, over klaar
Aan handen en aan voeten,
En deeze wonden koome ik
Gebogen, kind- en ſmiglik
Met liefde-traanen groeten.
O gy Zyt 't my,
Holle wonden! alle ſtonden,
Daar ik, maade,
Heb myn regte retirade.

3.

Byzonder in de Zyde-ſteek,
Daar ruſt myn ziele zagt en week,
Daar in ben ik geborgen.
Ach ja, die bloed'ge wonden-hool',
Die is 't, waar in ik vaſt verdool,
Daar ben ik zonder zorgen,
Zalig, Vrolyk,

Zondaarachtig, Moedig, krachtig;
Lam, gy Herte!
O, dit alles maakt uw' ſmerte.

4.

Gy bloed'ge Handen zegent gy
Myn lyf en ziel, en zalvet my,
Ik zit daar op te wagten.
Gy Voeten, die ik gaarne kus,
En ook doorgraaven zyt gewis,
Schenkt my uw' bloed'ge krachten.
O Zy'! Wilt my
Heeden geeven Voedzel, leeven.
Want dat *Eene*
Zaligt myne ziel alleene.

5.

En daarom kleef ik aan uw' Zy',
En 't herte dorſt en brandt in my
Slegts naar uw' dood en lyden.
De omgang met myn bloed'gen Man
Is alles wat ik maaken kan,
Tot lyf en ziele ſcheiden;
Tot ik Waarlik
Kus u beide, Hand en Zyde,
En myn' oogen
Eens uw Aangezicht zien mogen.

N°. 208.

Mel. *Hoe ſchoon lichc ons de morgenſter.* p. 241.

1.

Hoe *wel* is 't my, dat Jeſus zweet,
Op my gedaauwt zo nat en heet,
Myn lichaam heeft bevlooten;
En dat de ſtroom uit zyne zyd',

Myn

Digitized by Google

Myn bruid-schat en myn zaligheit,
Is in myn hert gegooten.
Nu kan Myn Man
My 't niet weeren, Hem te eeren,
En te kussen,
Die hem nimmer meer kan missen.

2.

Geen Potentaat bemachtigt dat,
Hoe ryk met Laauwren overlaadt,
Wat zulk een kind verzadigt;
Wat gaan my d'Orelogen an,
Ik ben daar voor in mynen Man
Bewaart en onbeschadigt;
Ik ben Met Hem,
Door de wonden, Zo verbonden,
Dat geen weereld
My bekoort, hoe ryk bepeerelt.

3.

De wonden die verkwikken my,
En myn mond zal ze eeuwig vry
Bekennen, pryzen, roemen.
't Is myne lust, myn God en Heer,
Myn Maaker, die my lieft zo zeer,
Een Martel-lam te noemen.
Lamlein, Ik ween,
Van verblyden, Over 't Lyden,
Dat is Dyne,
Maar dog uw Verdienst is myne.

Digitized by Google

N°. 209.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

Ik ſtemd' ook gaarn een Liedje an
Van mynen liefſten Heer en Man,
En van zyn' bloed'ge wonden
In hand en voet en in de Zyd',
Der arme zond'ren zaligheit,
Die mag ik gaarn' verkonden.
O! zy Zyn my
Myn verblyden; Want het lyden
Mynes Heeren
Wild' ik gaarn geduurig eeren.

2.

Gy opgeſcheurde wonden, gy,
Hoe onuitſpreeklyk zyt gy my!
Hoe zal ik u bezingen?
Ik arrem Kind, ik heb 't ervaar'n,
En daarom ben ik daar zo gaarn,
Daar ſmaak ik zaal'ge dingen.
Myn Man, Neem dan
Uit ontfarmen, m' In uw' armen,
Hoe verlooren;
Want ik ben uit U gebooren.

3.

Ik weet het, ik ben hert'lyk ſlegt,
Dat ik my wel verbergen mogt
Van ſchaamte en van buiging;
Dog waar, myn God, verberg ik my
Dog beeter als in uwe Zy'!
Dat is zo myne neiging,

Myn

Myn zin, Myn min,
Is ontſteeken; Want dat teeken
Uwer liefde
Is het, 't welk myn Bruids-hert griefde.

4.

't Geen Broeder Thomas mogt geſchiên,
Dat heb ik even ook gezien;
Ja ik ben ingeſlooten
In uwe doorgeſtook'ne Zy',
Waar in Hy ſlegts zyn vinger ley,
Ik ben met bloed begooten.
'k Wenſch my In Dy
Dieper binnen, Met myn zinnen,
Onafwend'lyk,
Daaglyks, ſtondlyk en momentlyk.

N°. 210.

Mel. *Den Heer der heerlykheden.* p. 274.

1.

Ik loove U van herten
Voor uwe dood en ſmerten,
Voor wonden en voor ſlagen,
En alle uwe plaagen.

2. Ik dank U voor uw lyden,
De bron van myn verblyden;
Voor uw' benaauwde traanen,
Die my de ruimte baanen.

3. Voor uw ſtandvaſtig lieven,
Dat u ter dood kwam grieven;
Ik dank U voor uw ſterven,
't Welk my uw Ryk doet erven.

Digitized by Google

4. Nu ben ik vry van zonden,
Vereenigt en verbonden
Met U, myn liefste leeven;
Wat kont gy waarders geeven?

N°. 211.

Mel. *Gy die woont in 's Hemels throon.* p. 273.

1.

De Schrift spreekt zo naturel
Van des Lammes boeten,
Dat ik yder wonde wel
Kussen wild' en groeten.

2. Zy zyn alle my zo schoon,
Zyne eerste wonde,
En al wat de doorne-kroon
En het houtblok schonde.

3. Ook de striemen altemaal,
Die door 't binden kwamen,
Met die aan de geesselpaal,
Die ontelb're stráámen.

4. Dierb're g'naden kind'ren all',
Van het bloed zo zuizend,
Weet gy, dat der wonden tal
Zyn zou by vyf duizend.

5. Ave, wonden-legio!
Zingt met duizend toonen
Alles wat de læsio *
Des Speers komt bewoonen.

* Verwonding.

Digitized by Google

N°. 212.

Mel. *O myn verwonde Vorſte.* p. 167.

I.

Ik kan 't onmooglyk laaten,
Ik moet U dog omvaten,
Ik kus U nog eenmaal
Die bleek' en bloed'ge wangen,
En ſtil myn herts-verlangen
Aan uwe wonden zonder tal.

2. Ik groet aan 't hooft van vooren
De reeten van de doornen,
Ik kus U hand en voet,
Den rug van een gereeten,
Met haare geeſſel-ſpleeten,
En Zyde-wond', zo rood van bloed.

3. Myn Lam, ik bid U vuurig,
Dat my uw' dood gedurig,
Niet ſlegts in ſcheem'ring blyf,
Maar dat ik alle ſtonden
Regt voelbaar heb de wonden,
Ja uw geheele martel-lyf.

N°. 213.

Mel. *Jeſus, Godlyk Lam.* p. 212.

I.

Mynes herten luſt,
Mynes herten ruſt
Is alleen, als myne oogen,
Zedert zy tot zien iets dogen,
Zien het Martel-lam
Aan des Kruices-ſtam.

Digitized by Google

2. Daar voor danke ik
Eerſt, regt inniglik,
God den Geeſt, die in my vreezen
My heeft op het Lam geweezen;
Dan bid ik myn Man
Op myn knien an

3. Voor den bloed'gen dood,
Voor de wonden rood;
Voor den ſteek in zyne Zyde
Kus ik zyne handen beide;
Ja ook yder voet
Krygt myn kus en groet.

4. Dog wat liefde-ſmert
Dringt 'er in myn hert,
Als ik aan den Vader denke!
Die ons gaf dat * Gods gelchenke,
Zynen Een'gen Zoon,
Zyne vreugd' en kroon.

5. Liefde, die gewis
Onuitſpreeklyk is.
Mogt Hem dan dat Kind van 't herte!
Kon Hy Hem zien in de ſmerte!
Ja in allen nood!
Ja zelfs in den dood!

6. Denkt eens aan de ſmert,
Die een Vaders hert
Voelen moet, ter affcheids ſtonde
Van zyn een'gen Zoon en kinde,
Schoon de reize gaat
Tot een Konings ſtaat.

Maar

* Joh. 4: 10. en Kap. 6: 32, 33.

Digitized by Google

7. Maar de Zoon van God
Kreeg een ander lot.
Hy toog heen tot zyn Vyanden,
Gaf zich over in hunn' handen,
Wierd van hen verbant
Hier in 't jammerland.

8. Dies geeft aan Abba
Het Hallelujah,
Niemand, nog hy word gepreezen
Zo 't behoort; als flegts door deezen,
Wien de Geeft ontfloot
't Heil van Jefus dood.

9. O Drieëenigheit!
En gy bloed'ge Zyd'
Des voor ons doorftook'nen Zoones,
Neemt dan aan, in plaats des loones,
Ons Gemeentje klein,
Schoon wy Zondaars zyn.

10. Vader, ach verbly
U dog ook om my,
Die nu in de bloed'ge wonden
Uwes Zoones word gevonden,
Als uw lieve kind,
Dat Gy ook bemint.

11. En gy Man vol fmert,
Bloed' ons op het hert,
Word' ons daaglyks meer bevindlyk,
Blyf in onze herten ftondlyk,
Dat geen oogenblik
Ons van 't kruis verrukk'.

Digitized by Google

12. O God Heil'ge Geest!
Die ons zyt geweest
Eene Moeder die ons baarde,
En den Zoon in 't hert verklaarde,
En nog aan elk kind
Zo veel moeite vindt:

13. Doe aan ons uw werk,
Dat in uwe Kerk
Yder Schaapje uwer weide
't Lam geduurig gae op zyde,
En zo nae zyn hert
Als Johannes werd'.

14. Ja, U bidde ik
Zo demoediglik,
Moeder, denk aan uwe kind'ren;
Wy, schoon nog zo arme zond'ren,
Zyn dog in den Zoon,
En zyn zuure loon.

N°. 214.

Mel. *Gy moogt zo als gy zyt tot Jesus komen.* p. 205.

1.
Myn Lam, Gy stoot gaarn alles in uw' wonden,
En zaligde daar in all' onze stonden.

2.
Zo veel nog dwaalend buiten om * vageren,
Zy mogen vroom zyn, ofte resonneren.

3.
Zo denkt men steeds, dat zal het Lam bedroeven,
Haar herte voelt nog niet zyn bloedig lieven.

4.
Wanneer zal Zeedeleer met al het Weeten
Eens vallen in des Lams vyf wonden-reeten.

* Swerven.

Men

Digitized by Google

5.

Men hebbe wat men wil, men heeft niets goedes,
Als 't niet uit de fonteinen is des bloedes.

6.

Wie wil dan naakt en bloot dat kleed aantrekken?
En altyd met dien rooden rok zich dekken?

7.

O Jesus, licht van onze ziel en zinnen,
Kom Zelver in onz' aller herten binnen.

N°. 215.

Mel. *Hoe schoon licht ons de Morgenster.* p. 241.

1.

Hebt eeuwig dank, gy wonden, gy,
En gy ô schoonste bloed'ge Zy'
Voor uw zo smertlyk boeten.
Ik ben gekocht aan 's kruices stam
Door 't bloed van Gods onschuldig Lam',
O bloed, kom neder vlieten!
Stroom gy In my;
Uw doorwoelen Laat my voelen
In myn herte,
En uw' bitt're smaad en smerte.

2.

Dat brengt myn hert als in de vlam,
En werpt my neêr, ô Godes Lam,
Voor uw' doorgraave voeten;
Dan stae ik voor U daar en ween,
Myn hert, 't welk anders is als steen,
Wil steeds in traanen vlieten.
Ik kind, Vol zond,

Moet

Moet my ſchaamen, By de ſtraamen,
By de wonden,
Die Gy droeg voor myne zonden.

3.

Ik kus U tienmaal hand en voet,
En dank U voor die zwaare boet';
Gy hebt voor *my* geleden.
Ik liev' en roem en zinge Hem,
Offchoon met eene zwakke ſtem,
Die my heeft los geſtreden.
Neem Gy Dan my
Tot uw' eere, O myn Heere,
Ik ben ſmaâlik,
En dog uwe, maak my zalig.

N°. 216.

Mel. *Uw kruis, die ſmaad.* p. 128 en 148.

1.

Het Lam neemt op zich alle ſchuld
Der weereld en haar' Kind'ren;
't Gaat heen en word in veel geduld
Het Beeld der arme Zond'ren.

2. O Koning, groot tot aller tyd,
Dog nimmer meer en grooter,
Als in het bloedig Martel-kleed,
Bezong ik U dog beeter.

3. Of als ik ook niet zingen kan,
Als ik maar naar U dorſte;
Gy om myn heil verdorſte Man,
Zyt myn genadig Vorſte;

4. En uwe handen zeeg'nen my,
Als U myn ziel bejeegent,

Myn

Myn tonge looft en juicht daar by,
Als my uw bloed bereegent.

5. Wanneer men U voor oogen heeft
Met uwe bloed'ge ſtraalen,
Zo mogt men U aan all wat leeft
Met duizend verwen maalen.

6. Zo waar als Gy gebenedyt,
God van God, Licht van Lichte,
En de getrouwe Heiland zyt,
Zo vriend'lyk van gezichte:

7. Zo waar ben ik een arrem kind,
Dat ganſch niet konde leeven,
Als my niet uw' verzoenings-wind
Den adem kwam te geeven.

8. Myn lieffte Lam, maak' Gy my dan;
Geef uwen armen Kinde,
Dat ik eens regt, (die zelfs niets kan)
't Spoor tot uw Aanzicht vinde.

9. En dat uw' Geeſt my altyd geef,
Dat uwe bloed'ge kerven
En martling my voor oogen ſweef,
Zo als Gy kwaamt te ſterven,

10. En wat Gy in dat oogenblik
Hebt voor een blik gegeeven,
Als Gy, tot ons eeuwig geluk,
Geëindigt hebt uw leeven.

11. Inmiddels zie ik ganſch vernoegt,
Dat Gy 't met ziel en lyve
Ook hier zo zalig hebt gevoegt,
Dat zy uw Tempel blyven.

12. Gewis, myn Lam, ik ben verblydt,
Dat ik aan uwen Lyve

Een

Een Lid mag zyn in deeze tyd,
En ook daar aan beklyve.

13. Och! blyf ook uw' Gemeente zo,
Dat U haar geeft omarme,
En dat zy, niet nog al te bloô,
Zich aen uw' Borst verwarme.

14. Het koſt U naauwlyks eene vlucht
Ter ziel', naauw eene treede;
Gy kwaamt ja zelfs, uit zondaars-zucht,
Perſoonlyk hier beneeden.

15. En daar voor zeggen wy U dank,
Heer Jeſus, onze Liefde;
Och dat ons ganſche leeven lang
Uw liefde-hert ons griefde!

16. En dat wy met dienzelfden blik,
Die ziet op uwe wonden,
Ons onveranderlyk geluk
Diep in uw herte vonden!

17. Heer Jeſus laat uw' liefde groot,
En uw geſlacht Gezichte,
Uw' Doorne-kroon en Martel-dood
Uit uwe Kruiskerk lichten.

N°. 217.

Mel. *Gaat, verbreidt de Majeſteit.* p. 58.

1.

Liefſte Lam! Uw kruices ſtam,
De heilige vier wonden all',
Zyde-ſchryn, Der roeden pyn,
En ruggeſtraamen zonder tal,
Uw verwondde Hooft, Heer Chriſt,
Bloedig zweet, en wat nog is

Van

Van uw ſmertlyk marteldom,
Venereer ik om en om.

2.

Nogtans zal De ſteek voor al
In uwe eene lieve Zyd'
Zyn de plaats, Zo vol genaads,
Die my zo dikwils heeft verblyd.
O dat ik daar eeuwig zyn,
En my zonder end verbly'n,
En U, die my lange zogt,
Met veel traanen kuſſen mogt!

3.

Lieffſte Heer, Ik wil niets meer
Dan ſlegts een wonden-bytje zyn,
't Welk het bloed, Dat zalig Goed,
Regt gaarn zuigt uit de Zyde dyn'.
Walglik en vermaledyt
Is my 't geen Gy *zelfs* niet zyt;
Maar te leeven in uw bloed
Maakt my altyd wel gemoed.

4.

Dan voel ik, Hoe zaliglik
Myn herte by U weiden kan.
Maar edog, Niet altyd nog
Ben ik U zo nae, lieffſte Man,
Als ik 't my wel wenſchen mogt';
Want Gy hebt my duur gekocht.
Dog het ſchort ganſch niet aan Dy,
Neen, de ſchuld die is by my.

5.

't Buigt my maar, Dat ik U zwaar
En dikwils nog zeer laſtig ben,

't Welk

't Welk myn hert Baart veele ſmert,
Die my nog zo hoogmoedig ken.
Smelt daar aan, gy Godes bloed,
Met uw' roode wonden-vloed,
Tot ik ſlegts een ſtofje zy,
En een wonden-worm voor Dy.

6.

Ja voorwaar, Ik ſtae zo daar
Beſchaamt, gebogen, hert'lyk klein;
Maar met een Van vreugd' ik ween,
Dat ik *uw* Zondaar dog mag zyn,
En uw bloedig kruisgewin,
Eén met U met hert en zin.
Amen ja, Heer Jeſus Chriſt,
Ik ben, waar iets van U is.

N°. 218.

Mel. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

1.

Als ymand is verdorven,
Die weet', hy is verworven
Door Jeſus dierbaar bloed;
En als dan zulk een booze
Hem als een goddelooze
Te voete valt, is alles goed.

2. O welk een blyde tyding!
Gods bloed * is de bevryding,
Wy zyn daar door verloſt.
Het roept: 't Is all vergeeven;
God hoort, en ſchenkt het leeven;
Men voelt het, en men word getrooſt.

* Hand. 20. vs. 28.

3. Wilt

3. *Wilt* gy maar zalig weezen,
Verloſt van zond' en vreezen,
Zo is 't al half gedaan.
't Lam komt u Zelfs ontmoeten.
Valt gy maar aan zyn' voeten,
Hy neemt zo gaarne Zondaars aan.

4. Schoon ymand een Barbaare
Of Dier gelyk zelfs ware,
Die niets van goet doen wiſt.
'k Verzeeker vaſt en veilig,
't Geloove maakt hem heilig.
Gelooft zyt Gy, Heer Jeſus Chriſt.

5. Gelooft en aangebeden
Tot in all' eeuwigheden
Zyt gy, myn God zo goed,
Die Zelver zyt geſtorven,
En Zelver hebt verworven
Uw godloos Volk, door Eige bloed.

N°. 219.

Mel. *Daar is maar een uit aller tal.* p. 210.

1.

De Tolah * is myn Heer en God,
Myn Goël en myn heil,
En wierd ik aller weereld ſpot,
De Tolah blyft myn deel.

2. Gedankt zy God in eeuwigheit,
Dat ik 't gelooven kan,
Ik ben gewislyk nu bevrydt,
Van herten angſt en ban.

* Tolah, zo noemen de Jooden den Heiland uit verſmaadinge; want Tolah betekent de *gebangene*: maar 't geen hen de ergerniſſe is, is ons de kracht Gods. 1 Cor. 1: 23, 24.

Digitized by Google

3. Dit is de grond; wie dit gelooft,
En daar op trouwt en bouwt,
En vry belydt dat bloedig Hooft,
Heeft 't leeven zonder fout.

N°. 220.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

O Bruid! uwe Bruids heerlykheit
Heeft haaren oorſpronk uit de Zyd',
Die Jehovah, uw Man en Chriſt,
Om uwent wil doorſtoken is.

2. Hy leed voor u de angſt der hell'
En boetede uw overſpel,
En zynes bloeds Gerechtigheit
Bedekt all' uwe walglykheit.

3. Nu kont Gy voor den Vader ſtaan,
En uwe oogen open ſlaan,
Daar zelfs de Seraphim in 't licht
Voor Hem bedekt het aangezicht.

N°. 221.

Mel. *Zo regt als in Goevrydags-ſtond'.* p. 385.

1.

Myn Lam, geſlacht voor myne ſmert,
Myn teêr aan u verbonden hert,
Dat kuſt en lieft uw' Wonden all',
En * venereert ze altemaal;
En zie ik uwe Zy',
Daar huppelt 't hert in my.
Ik zie nog, hoe de Krygsknegt ſtak

Dat

* Venereren, betekent aanbiddelyk eeren.

Digitized by Google

Dat allerliefſte Zyde-vak,
Die herte-groéve.
God lof voor deeze ſteek der Zy'!
Gy Krygsknegt! zyt gedankt van my.
Ik heb ze om en om beraakt,
En heb haar honigzeem gefmaakt;
Men word ter zulken ſtonde
Verrukt tot 's Bruigoms wonde.

2.

Nog iets, gy lieve Lammes Bruid!
Ik zalig Kind, beken vry uit,
Myn's Gods ontſloote Zyde-deur
Voor d'oorzaak myner g'nade-keur.
Zo zegt de Geeſt het my,
Daar over ben ik bly.
Momentlyk op den ſteek, ô ja,
Voer ik daar uit, Hallelujah!
EERE ZY DE ZYDE!
Zo 't Kindjen aan zyn Moeder hangt,
En altyd naar de borſt verlangt:
Zo hang ik gaarn aan zyne Zy'
En leg op zyne borſt daar by,
In waaken en in ſlaapen,
Waar toe ik ben geſchaapen.

3.

Gy wonden zyt my alle groot,
Verbaazend nog de Speere-ſtoot,
Ik kus U alle inniglyk,
En eer' U regt aanbiddelyk,
En die bebloedde Zy'
Is onuitſpreeklyk my.
Zy is, zy is aan 't Martel-lam
Zo zaalig en zo aangenaam.

Digitized by Google

Hoe zal ik 't noemen?
Gy Rotsſteen-kloof aan 't Lammelyn!
Gy Bron * daar w' uit gegraven zyn!
Daar houd' ik maaltyd vroeg en laat,
Verkwik en eet en drink my zat,
Tot lichaam, ziel en zinnen
Eens eeuwig zyn daar binnen.

N°. 222.

Mel. *O gy Zielen-bruidegom.* p. 42.

1.

O myn allerſchoonſte Lam!
Ja Gy Schoonſte onder allen!
My gevallen
Uwe wonden klein en groot,
Bloed en dood.
O myn allerliefſte Heere,
Alles is myn vreugd' en eere,
Want Gy ſtierf voor myne nood.

2.

Martel-lam! zo rood van bloed,
Ach! de ſchoonheit uwer wonden
Heeft gebonden
Uwer Knegt- en Maagden hert,
Daar uw' ſmert,
Uwe doorn- en nagel-kerven,
Uw liefhebbend Kruices ſterven
Hen van vreemde Goôn ververt.

3.

Gy van 't Lam verkooren Volk!
Men verblydt zich U te hooren
In uw' Kooren.
Als zich maar uw' mond opdoet,
Merkt men 't bloed.

* Jeſ. 51: 1.

Gy

Gy gezalfde Geeſtes-Temp'len,
And'ren Zielen tot Exemp'len,
U beſtroomt de wonden-vloed.

4.

Heiland! zyt gedankt daar voor,
Dat Gy hebt een Volk gegeeven,
't Welk hun leeven
Aan uw bloed heeft toegewydt,
In deez' tydt.
Laat het zalig vrolyk blyven,
En aan U het Hooft beklyven,
Nu en tot in d'eeuwigheit.

5.

Tot de groote Sabbath komt,
Wilt het in uw' hand bewaaren,
Tot de Schaaren
Van 't verkoorene Geſlacht,
t'Zaam gebragt
Rondom uit all' aardryks Landen,
Zingen by uw' bloed'ge handen:
Hoſianna, prys en kracht!

N°. 223.

Mel. *Zo ruſt myn moed in Jeſus bloed enz.* p. 109.

1.

Na dat het Lam aan 't kruice is geſlachtet,
En ons den Vreede Gods verworven heeft,
Zo word ons alle arbeid mild verzagtet,
Wyl Zyne Vreed' ons daaglyks Sabbath geeft.
Wy zyn nu vrolik,
Dat wy zo zalig
Steeds zyn, hoe ſmaâlyk
Men hier ook leeft.

Digitized by Google

2. Want door de reinigmaking onzer zonden,
Voor onze Ziel en voor 't bevlekte Kleed,
Te weeggebragt door zyne bloed'ge wonden,
Geniet zyn Volk nu alle zaligheit.
't Lam heeft geſtreeden,
Dat geeft zyn Leden
Een eeuw'ge Vreede,
Zelfs in den tyd.

3. Al wat 'er zaligs is, of ooit kan weezen,
Komt af van 't bloed van ons geſlachte Lam,
Al wat ons buigt, verblydt of komt geneezen,
Dat komt van Jeſus dood aan 't kruices-ſtam.
Ja bloed en wonde
Maakt, dat terſtonde
Een Kind der zonde
Kan zalig zyn.

4. Hoe inniglik beſchouwen wy de Zyde
Van onzen God, doorſtoken met een Speer;
Zyn Handen bleek, doornagelt alle beide,
En Voeten, daar het bloed nog vloeit by neêr.
O wat verblyden!
Wat zaal'ge tyden
Brengt ons het lyden
Van onzen Heer'!

5. All' angſt en ſtryd en kampen neemt een Ende,
Nu Jeſus heeft voor ons genoeg gedaan,
En wat wy doen, dat gaat door Zyne handen;
Hy *vordert* en *volbrengt*, en *vangt* ook *aan*.
Kort, alle dingen
Die wy volbringen,
Groot' of geringen,
Heeft Hy gedaan.

6. Wy

Digitized by Google

6. Wy zyn in Hem voor alle nood geborgen,
En vergenoegt, en altyd wel te moê,
Zyn lieve Vader overneemt de zorgen,
Voor 't nodige en nuttige daar toe.
O! Zyn regeeren
Kan alles keeren,
Wat ons kan deeren,
En geeft het goê.

7. Zyn Geeſt, die waar' en allertrouwſte Moeder,
Is 't die voor ons de Zielen-zorge heeft,
Die daaglyks ſpyz' en overvloed van voeder,
En Herders ook aan zyn Gemeinte geeft.
Hun licht en waaken,
Hun doen en maaken
In Zyne zaaken
Hy door Hen geeft.

8. O eenig Hooft van uwe Bruid en Kerke!
Als Gy maar maakt, zo gaat het alles goed,
Ach maak't U op, en toon ook hier uw' werken
Aan deeze Plaats, beſtroom ze met uw bloed.
Komt g'nade-tyden!
Komt ons verblyden;
Het zal geſchieden,
Als Gy het doet.

9. Ach geef een open deur in duizend herten,
En ſtel uw Woord thans op den Kandelaar,
Om uw Verdienſt en bitt're kruices ſmerten,
Op dat uw' Naam aan elk word' openbaar,
Dat elk ontvlamme
Tot zynen Lamme,
Aan 's Kruices ſtamme,
Het worde waar!

Digitized by Google

N°. 224.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.

Myn lieve Heer Jeſus, Gy die altyd
Ons zondaaren zo zeer genadig zyt;
Als een arrem wormtje niets voor kan draagen,
Gaat het maar heen, om het u te vraagen:
Wat zeg ik dog?

2. Zo komt de Trooſter van zynen throon
Getuigen in 't herte van Jeſus loon.
Dan vangen wy aan: Gy menſchen kind'ren,
Komt all' tot de wonden, gy arme zond'ren,
Hier is 't goed zyn.

3. Dat zaligheits-punct voor elk op aard:
Gelooven, gelooven aan 't bloed zo waard,
Dat God als menſch wierd van geeſſel-reeten
Doorwondt, en deerlyk aan 't Kruis geſmeeten,
Als was 't een worm.

4. Zyn Zyde doorſtoken met eene ſpeer,
Dat niets geheels was aan het lichaam meer,
Alles verbryzelt met voorens doordreeven;
Denkt wat de Bruid eenen Man moet geeven,
Die hem dat koſt.

N°. 225.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

'k Zie in den Geeſt myn Martel-lam,
Zo als het uit de Perſſe kwam
Met zyne friſſe wonden;
Daar zie ik hand- en voeten beyd'
Door-

Digitized by Google

Doorgraaven, en de ſleek der Zyd'
Die heb ik ook gevonden.
O Gy zyt my
God myn Heere, Dien ik eere,
Wyl de liefde
Tot den Kruis-dood toe U griefde.

2.

Nu roep ik uit: Lam Gods, ô Gy!
In uwe bloed'ge oop'ne Zy'
Behoor ik, uwe Duive.
Die kloove is voor my gewrogt,
Dat heb ik my niet uitgedogt,
Het is myn vaſt geloove.
Voorwaar 'k Voel daar
My geborgen, Zonder zorgen,
Voor al 't kwaade,
En daar is my 't bad der g'nade.

3.

De Hand geſpliſt door 't nagel-ſlaan,
Daar in zie ik myn' Naame ſtaan,
Met Jeſus bloed geſchreeven.
Dien kuſſe ik voor die genaad'.
Och! wilt my arme, vroeg en laat,
Uw' vreed' en zégen geeven,
En my Daar by
Trouwlyk draagen All' myn dagen,
Liefſte Handen,
Waar ik ben op Zee of Landen.

4.

Dan kuſt myn mond ook yder Voet,
En 't ooge ſtort een traanen-vloed
Al waar zy zyn doorſlaagen.
De zaligheit is my gewis,

Digitized by Google

Die ook daar door gekomen is,
Ik heb't niet meer te vraagen.
Ik ſtae, En gae
Nu zeer blyde 't Pad van 't lyden,
Wyl uw' Voeten
My ſteeds op den weg ontmoeten.

5.

O Hooft! met doornen hard gekroont,
O Borſt! waar in de liefde woont,
Hoe zal ik U omvangen!
O Rug! met roeden opgezweept,
Zo bloedig, blond en blaauw geſtreept,
Gy traanen langs de wangen!
Myn Lam! Myn Lam!
Zo geſlaagen, Zo vol plaagen
Om myn' zonden,
Eeuwig ben ik U verbonden.

6.

En daar by vlamt en brandt myn hert,
Doordrongen met een liefde-ſmert,
Die niet is te beſchryven.
Ik dankte gaarne inniglik.
Maar ach! wie zyn wy? wat ben ik?
't Moet by het Lieven blyven.
Ik wil Dan ſtil
Vol van looven, (Tot ik booven
U ontmoete,)
Neederzinken aan uw' voeten.

N°. 226.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

Hoe is 't my arrem Worremtje
Zo lieflik in myn Kamertje,

Want

Digitized by Google

Waar in ik ben beſlooten!
Het ziet zo bloedig uit en ſchoon,
Dat wonden-huis van Godes Zoon,
Men word met vreed' omvlooten.
O wat Is dat
Voor myn ziele! Zaal'ge hoole!
Wykt gy Throonen!
Beeter! in dien Rotsſteen * woonen.

2.

Hoe zoet is my die Zy-rivier!
Dog zie ik ook nog and're vier,
Vier rood' en blaauwe wonden,
Geſpleeten door het nagelſlaan,
Die trekken 't hert magnetiſch aan,
Ik ben 'er aan gebonden.
Myn Man! Wie kan
U beſchryven! Het moet blyven,
Tot U d'oogen
Thomas wyz' aanſchouwen mogen.

3.

Inmiddels lieft men ongezien;
Het kan ook in den geeſt geſchiên
Het zien, dat taſtens waard is.
Dog als wy Hem eens zichtbaar zien,
En Hy zich zal te kuſſen biên,
Ganſch anders als 't op aard is:
Voorwaar, Daar, daar
Zal de liefde, Die ons griefde,
Ons doen weenen,
Meer als hier de Magdalenen.

4. Nu

* Pſ. 71: 3. Weeſt my tot een Rotsſteen, om daar in te woonen, om geduuriglik daar uit en in te gaan. En Jeſ. 51: 1.

Digitized by Google

4.

Nu kus ik in den geeſt, zeer bly,
De hand des Lams; Zy zegent my,
Ik ben haar aanvertrouwet.
Zy leidet my waar heen ik moet,
En het gelooven is my zoet,
Tot Hem myn oog aanſchouwet.
Want gy Zyt my
Dog regt ſchoone, Algemeene,
Onverbonden,
Of ſchoon onzichtbaare wonden.

5.

De zinnen zullen ons vergaan,
Als 't Lam eens zichtbaar daar zal ſtaan,
En zich ons preſenteeren,
O vreugde onbeſchryffelik!
Zo haaſt maar onzer oogen blik
Zal zien den bloed'gen Heere.
Laat my Dan vry
Zonder dekzel, Overtrekzel,
U aanblikken,
Ik weet, ik zal niet verſchrikken.

N°. 227.

Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-geeſt.* p 387.

1.

Daar was eertyds een heilig Man,
Martinus was zyn naame,
Van wien Severus * teekent an,
Dat Satan tot hem kwame
In witte glans en hemelſchyn,

En

* Sulpicius Severus in zyne Kerkelyke Hiſtoric.

Digitized by Google

Om van hem aangebeên te zyn,
En zei: Hier is uw' Heiland.

2. Martinus ooge zag terſtond
Naar handen, zyd' en voeten,
En wyl hy daar geen wonden vond,
De teek'nen van zyn boeten,
Sprak hy: Gy moet de Satan zyn;
Want 's menſchen Zoon, myn Jeſus myn,
Dien zoud' ik blindling kennen.

3. Zo gaat het Gods * Gemeinte nog;
Zy is aan 't Lam gebonden,
Wat men ook leert, wy kennen dog
Geen Jeſus als met wonden.
Dewyl de menſch-geworden God
Zich ſlegts, als Man met wonden rood,
Laat hooren, zien en voelen.

Avond-liederen.

N°. 228.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

Als ik 's avonds te bedde gae,
En 's morgens weder vroeg op ſtae,
Zien myne oogen, Lam, op Dy,
Zo als Gy ſtierf aan 't kruis voor my.

2. Uw' eerſte heil'ge wond' en pyn
Bewaart myn lichaam kuiſch en rein,
En U, met doorn gekroonde Hooft,
Beveel ik alles wat gelooft.

3. De handen bloedig doorgeboort,
Bewaaren my aan allen oord,

En

* Hand. 20. vs. 28.

Digitized by Google

En uwe voeten die gaan meê,
Al waar ik wandel, treê voor treê.

4. Uw' liefde-oogen, waarelik,
Die leiden my all' oogenblik,
Uw bleek beſtorve Zegens-mond
Verzeekert my het Bloed-verbond.

5. De waaſſem van uw boetkamp-zweet
Die dringt my door, en maakt my heet,
En als ik worde moed' en mat,
Zo draagt my dan uw ſchouwderblad.

6. De neeg'n en dertig ſtriemen Dyn',
Die op Uw rug geſlaagen zyn,
(Dog Heer, wie weet haar groot getal,
Want Gy ſtond aan de Heiden-paal.)

7. Die zyn in mynen droeven moed
Voor meer als hondert zaaken goed;
En als my zomtyds zo iets krenkt,
Myn hert aan uwe builen denkt.

8. Uw' wangen-ſlag, uw' purperkleed,
Uw' zieleſi-angſt en kruices-zweet,
Uw' Konings-groet, Soldaten-ſpog,
En wat Gy al geleên hebt nog,

9. Dat alles zal myn ruſte zyn,
Myn waſchbad en myn laaf-fontein,
Myn ſpys en drank, die my verzaadt
Des morgens vroeg en 's avonds laat.

N°. 229.

Mel. *Dat is onbeſchryflyk.* p. 236.

1.

Zaalige Gemeente!
Swem in 's Lammes bloed,

Baad

Eedel Kerk-geſteente,
Blyf in Zyne hoed',
Sluit u in de ſteeke
Van des Krygsknegts ſpeer,
Laaft u aan die Beeke
Van uw' God en Heer.

2. Slaap in Jeſus vreede,
In zyn bloed'gen arm,
Geeft Hem uwe leden,
Dat Hy die verwarm'.
Zyne hand omvange
Uw vermoeide Hooft,
Daar zyn bleeke wange
Vreemde luſt verdooft.

3. Ontwaak op den morgen
Als een Vogel blyd',
In de kloof verborgen
Van des Heeren Zyd';
De bekende kerven
Die aan 't Lichaam ſtaan,
Met de doodes verwen,
Ziet met oogen aan.

4. Blyf zo aangebonden
Aan Hem eeuwiglik,
En de ſmert der wonden
Voelt geduuriglik.
Uwe een'ge zaake
Zy des Lammes bloed,
Dan zo is uw waaken
En uw ſlaapen goed.

Digitized by Google

Een Scheid-lied.

N°. 230.

Mel. *Uw' oogen en uw' mond.* p. 262.

1.

Als wy te zamen zyn,
En ons aan ons verblyn,
En broederlik ontmoeten,
Met vreede-kuſſen groeten,
En ons regt hertlyk lieven,
En ons Verbond vernieuwen:

2. Zo denken wy daar by,
Het zy ook waar het zy,
Niemand is dog de Heiland,
Die voor ons alle wylend
Heeft Zelver willen lyden,
En tot den bloede ſtryden.

3. En daarom lieft men zich
Wel meer als broederlik,
Op 't innigſte verbonden,
Maar 't Slacht-lam voor de zonden,
Dien een'gen oudſten Broeder,
Onz' aller Zielen-hoeder,

4. Dien geeven wy de eer',
Al waar'n wy nog veel meer,
En hadden ons nog liever,
Zo ging Hy ons daar over;
Dies zal onz' afſpraak blyven;
Aan Hem verlieft beklyven.

5. Zyn oogen en zyn mondt,
Zyn Lichaam, zo verwondt,
Die wy aan 't kruis aanſchouwen,
En daar wy op vertrouwen,
Die willen wy ſteeds groeten,
En kuſſen zyne voeten.

N°. 231.

Digitized by Google

N°. 231.

Oude Liederen.

Van het onderscheid tusschen de Wet en het Evangelium.

Mel. *Verblydt u zeer, ô Christen-kerk.* p. 133.

1.

O arme Zondaars, weest verblydt,
Gy wordt *uit liefd'* behouwen,
Uit liefde Gods, *uw doen* helpt niet,
Uw werk zou u berouwen;
't Geloof ziet Jesus Christus aan,
Die voor ons heeft genoeg gedaan,
En Midd'laar is geworden.

2. De Wet gaf ons een rein gebod,
't Welk niemand houden konde;
Daar door verhief zich groote nood,
Vermeerdert wierd de zonde.
Van 't Vleesch komt nimmer voort de Geest,
Die dog de Wet Gods vordert meest,
Het was met ons verdorven.

3. Nog was daar by een valsche waan,
Men kon de Wet vervullen,
En daar door in het leeven gaan,
Uit eige kracht en willen,
Daar zy den Mensch' een' Spiegel is
Der zonde en verderffenis,
In zynen vleesch' verborgen.

4. Des vleesches aart, uit eige kracht,
Niemand ooit dooden konde;
Neem 't dikwils voor, houw angstig wacht,
Nog meerder word de zonde.

Digitized by Google

En huichelaars werk God veracht;
Geeſt is 'er niet. want al 't geſlacht
Adams word vleeſch gebooren.

5. De Wet nogtans moeſt zyn vervult,
Elk anders was verlooren;
Daarom gaf God zyn Zoon, vol huld,
Die wierd een Menſch gebooren,
En heeft de ganſche Wet vervult,
En daar door Godes toorn geſtilt,
Die ley op allen Vleeſche.

6. Nu Zy vervult geworden is
Door Hem, die ze kon houwen,
Zo hoort wat in der waarheit is
't Geloof, daar wy op bouwen:
Niet meer dan: lieve Heere myn!
Uw dood zal my het leeven zyn,
Gy hebt voor my betaalet.

7. Waar aan ik ganſch geen twyffel draag,
Uw Woord kan niet bedriegen;
Nu zegt Gy (dat geen Menſch vertzaag')
Die nimmermeer kont liegen:
Al wie gelooft en word gedoopt,
Is zalig en een lid van't Hooft,
Hy zal niet gaan verlooren.

8. Zy zyn alleen gerecht voor God,
Die dit geloove vaten,
't Geloove doet het liefd'-gebod,
Dat wy geen werken laaten.
Met God 't geloof is wel daar aan,
Gy zult in 's Naaſten liefde ſtaan,
Zyt gy uit God gebooren.

9. De Wet geeft kennis van de zond',
En ſlaat 't geweeten needer;

Het

Digitized by Google

Het Evangelie komt terſtond,
En trooſt den Zondaar weeder,
Het zegt: *Kruip maar naar 't kruice toe*;
Werk geeft geen ruſt, het maakt u moê,
Daar gy het zelfs wilt maaken.

10. Het waar' geloove komt gewis
Gods Wet in 't herte ſchryven;
Want waarlyk geen geloof daar is,
Daar men het werk laat blyven.
Dog maakt 't geloof alleen gerecht,
In 't werk de vrucht der liefde legt,
Daar wy 't geloof by merken.

11. De Hoope komt ter regter tyd,
U toegezegt van Gode,
En wilt gy daar door zyn verblydt,
Hebt gy geen zorg van node.
Laat Hem de zorg, gy zyt zyn kind,
En Hy is trouw, 't welk men bevindt,
Dies moet gy Hem vertrouwen.

12. En of het ſcheen, als wild' Hy niet,
Laat u dat niet verſchrikken;
Want daar Hy 't allerbeſt meent, ziet,
Daar wil hy 't niet ontdekken.
Laat u zyn Woord gewiſſer zyn;
Als zeid' uw herte louter neen,
Zo laat het u niet hind'ren.

13. God Vader, Zoon, en Heil'ge Geeſt,
Zyt van ons hoog gepreezen,
Om deeze weldaad allermeeſt,
Die Gy ons hebt beweezen;
Die ook gewis genade geeft
Tot 't geen Hy aangevangen heeft,
Ter eere van zyn Naame.

Digitized by Google

Van 't Geloove.

N°. 232.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.

Wie tot God komt, die moet gewis
Gelooven, eerſtlyk dat Hy is,
En teevens, dat Hy goeds vergeldt
Elk die op Hem zyn herte ſtelt.

2. Want onz' natuur is zo vervloekt,
Dat zy ook God den Heer niet zoekt,
Ten zy 't geloof ons tot Hem dryft.
Dat Hy uit louter g'naad' ons lieft.

3. *'t Geloov'* is, dat men God vertrouwt,
En vaſt op zyn beloften bouwt;
Het is een vaſte toeverzicht,
Die 't oog alleen op Chriſtus rigt.

4. 't Geloof ziet op 't geſlachte Lam
Op Golgotha, aan 's kruices ſtam,
En neemt met ſchaamt' en demoed aan
Wat Hy daar voor ons heeft gedaan.

5. En dit geloof werkt allermeeſt,
Ja bloot alleen de Heil'ge Geeſt,
Als Zy door 't Woord een licht ontſteekt,
En Amen in het herte ſpreekt.

6. En die genaad' geeft God allein
Den Zond'ren die verleegen zyn,
En die zich weeten geenen raad,
En ſlegts begeeren vrye g'naad'.

7. Dan wyſt de Geeſt ons Godes Zoon,
En zegt: gelooft, gy zyt zyn loon,
Het bloed dat uit zyn wonden vloot,
Heeft u verloſt van zond' en dood.

8. 't Ge-

Digitized by Google

8. 't Geloove vindt in Jesus Christ
Al wat tot heil van noden is;
Het schénkt ons zyn verdienst geheel,
En tevens 't Leeven tot ons deel.

9. 't Geloove baart een waar berouw,
Een walg voor 't vleesch, van weereld schouw,
En vangt het nieuwe leeven aan,
By Christus smaad, op 's hemels baan.

10. 't Geloof neemt weg der zonden Som,
Rigt in ons op het Christendom,
En maakt het hert voor Gode rein,
En heiligt ons den Heer' allein.

11. 't Geloof brengt Christus in het hert,
Dat het des Geestes Tempel werd;
't Geloof all' haare lust verzaadt
Aan Christus goedheit en genaad'.

12. 't Geloof werkt in 't geweeten vreê,
Brengt voor de vrees de liefd' in stee;
't Geloof geeft God alleen de eer,
En gy word Kindertjes, niet meer.

13. 't Geloof maakt klein en Godgezind;
En ook de weereld overwint;
't Geloof vervult gebrek en feil,
En geeft in zwakheên g'naad' en heil.

14. 't Geloove maakt het hert gedwee,
Baart demoed, langmoed, liefd' en vreê,
Geeft kracht en sterkt' met lydzaamheit,
Blydschap met alle goedigheit.

15. Zo vruchtbaar is 't geloove, ziet,
Als 't van een goede boom geschied,
Tot men der zielen zaligheit,
Het einde des geloofs, bereikt.

Digitized by Google

N°. 233.

Verlangen naar Jesus

Mel. *Verblyd u zeer, ô Christen-kerk.* p. 133.

1.

God lof, een treê ter eeuwigheit
Is weederom ten ende;
Myn herte wenscht, schoon wel verblydt,
Dat het U zichtbaar kende,
ô Bron, waar uit myn leeven vliet,
En die uw' bloeds genade giet
In myne Ziel, ten leeven.

2. ô Lam, myn hert is door uw bloed
En liefde ganschh ontsteeken,
Daar is een vlam in myn gemoed,
Die ik niet uit kan spreeken,
Dat ik in U ben, Gy in my,
En ik wil in uw' bloed'ge Zy'
Nog daaglyks dieper dringen.

3. Ik ben vernoegt, dat my niets kan
Van uwe liefde scheiden,
En dat ik U van nu af an,
Myn Bruigom, mag verbeiden,
En dat Gy, als gy komen zult,
My waarlik tot U neemen wilt,
En my uw Erve schenken.

4. Myn ziel is reeds, daar door verblydt,
Tot U vooruit gevloogen,
En Gy, die vol van liefde zyt,
Winkt my met uwe oogen.
Vaar wel dan aarde, uur en tyd,
Ik ben reeds in de eeuwigheit,
Wyl ik in Jesus leeve.

N°. 234.

Digitized by Google

N°. 234.

Mel. *Nadert hier, gy Seraphinen.* p. 276.

1.
Jesu clemens! pie Deus!
Jesu, dulcis amor meus!
Jesu bone! Jesu pie!
Fili Dei & Mariæ.

2. Quisnam possit enarrare,
Quam jucundum te amare!
Tecum fide sociari!
Tecum mente delectari!

3. Fac, ut possim demonstrare,
Quam sit dulce te amare,
Tecum pati, tecum flere,
Tecum semper congaudere.

4. O Majestas infinita!
Carne sponsulæ vestita!
Tua nos dignare vita,
Amen, Jesu! fiat ita.

Vertaaling.

1.
Goede Jesus! God genadig!
Zoete Jesus! zo weldadig,
Lieve Jesus! ô Gy schoone!
Gods en ook Mariaas Zoone!

2. ô Hoe zoet is 't U te lieven!
Als uw' liefde 't hert komt grieven,
In 't geloof met U te wand'len!
En met U als Vriend te hand'len!

Digitized by Google

3. Kon men 't yder Menſch aanwyzen,
't Zoet en goed van U te pryzen!
Van met U te weenen, lyden,
Of met U zich te verblyden!
4. ô Gy God der heerlykheden!
Die U in ons vleeſch kwaamt kleeden,
Stort in ons uw' liefd' en leeven,
Amen, ja, Gy wilt het geeven.

N°. 235.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

*

1.

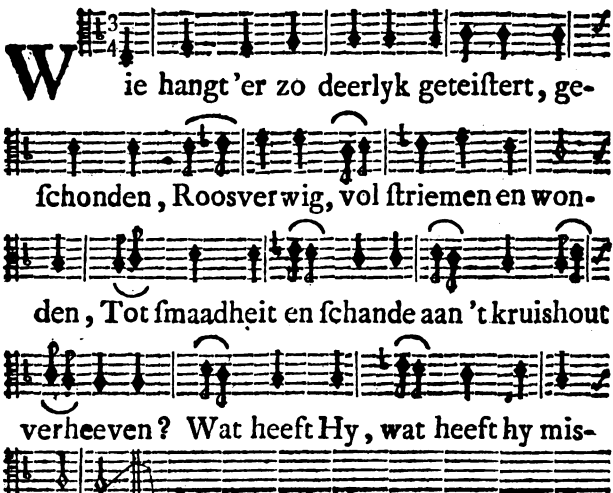
O lieve God! ik lieve Dy
Niet om den Hemel, of dat hy,
Die uwen Naame niet bemint,
Zal hebben 't eeuwig vuur verdient.
2. My zweeft in 't hert, dat Gy eens hi
Aan 't kruice, en myn Ziel omvingt
Met eeuw'ge liefd', in ſpot en hoon,
Met nagels, ſpies en doorne-kroon;
3. In pyn en ſmert, in angſt en nood,
Die Gy geleeden hebt, myn God,
En gaaft voor my uw' eige ziel,
Toen ik als Vyand van u viel.
4. Ik kan niet anders als dat ik,
Myn Jeſus, U liev' inniglik;
Ik denke niet, wat geeft gy my,
Wat is de Hemel buiten Dy!
5. Waarom lieft U myn herte dan?
Gy hebt my eerſt gelieft, myn †Man;
Zo dat Gy, die myn Schepper zyt,
Ook wierd myn Lam in deeze tyd.

N°. 236.

* Dit Lied is ook uit het Latyn vertaalt. † Jeſ. 54: 5.

Digitized by Google

N°. 236.

2.

Dat is 'er het Slachtlam, zo heilig gebooren,
Tot breeking en leſſing van tooren;
Zyn misdaad is liefde, uitvloejen en geeven,
Dat koſt hem, dat koſt hem zyn leeven.

3.

Koſt dat hem zyn leeven, die ſchoonſte van allen!
Hoe is hy in 't lyden vervallen?
Of is het uit liefde en heilige minne?
Wat zal hy daar meede dan winnen?

4.

Wat anders dan 't leeven der eeuwige zielen,
Die droevig in zonden vervielen.
Op dat hy die ſchulden verzoene en boete,
Zo druipen zyn handen en voeten.

Digitized by Google

5.
O Jesus, beminde, hoogwaarde en schoone,
Wie zal u, wie zal u beloonen?
Uw' weldaad die gaat ons vermoogen te boven;
Wy willen u pryzen en looven.

N°. 237.

Mel. *Wat is 't verwondde liefde.* p. 201.

1.
Daar is een bron ontsprongen
Van Liefde, uit Gods Throon,
Uit 's Vaders hert gedrongen,
Gegooten door den Zoon.
Hy welt en straalt en vloeit zo schoon,
De Geest vaart uit der hoogte,
Om 't dorstig hart te noôn.

2. Komt all' tot my, ô Menschen,
Komt all' die dorstig zyn,
Ik ben, naar 's Geestes wenschen,
Een leevende Fontein.
Komt all' tot my, en drinkt om niet;
Dit is het eeuwig leeven,
Dat uit myn Wonden vliet.

3. Ik ben voor uwe zonden
Als water uitgestort,
En als een Druif bevonden,
Die uitgewrongen word.
Dit is het loon voor all' myn' smert,
Dat gy maar komt genieten,
't Geen u geschonken werd.

4. Wie van my heeft gedronken,
Die dorst altyd naar myn;

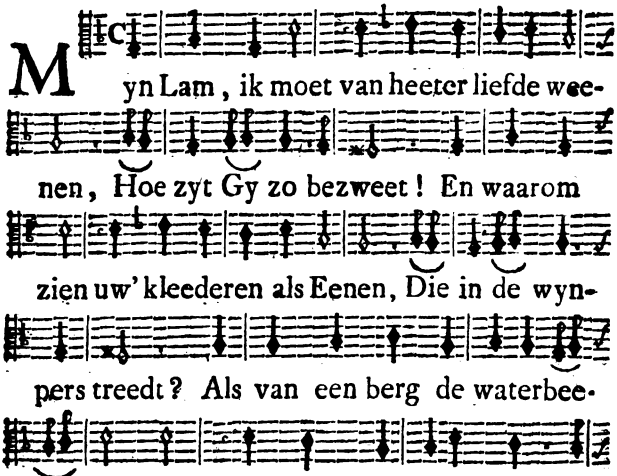
Myn

Myn Vader heeft geſchonken
Zyn allerbeſten wyn.
Wie die verzuimt, blyft in den dood,
En miſt het eeuwig leeven;
Die ſchaad' is al te groot.

5. Nu wilt niet langer beiden,
O ziel, treed aan, treed aan,
Eer d'aangenaame tyden
Des leevens u ontgaan.
Gelooft zy God in eeuwigheit,
Die zulken Bron des leevens
De ziele heeft bereidt.

N°. 238.

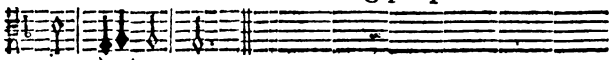
Gel. Ziele.

Digitized by Google

Heer, Zo vloeit dat bloedig purper neêr Tot

in uw' Zoomen.

Jesus.

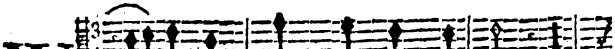
2. Daarom, ô Bruid, zyn over all' myn leden
Myn kleederen zo rood,
Dat Ik de Pers alleene heb getreeden,
't Is 't bloed dat ik vergoot,
Uit liefd', om uw verſmachtte hert te drenken.
't Is uw', en uw Rantzoen voorwaar,
Kom hier, myn kind, ontfang het maar,
Ik wil 't u ſchenken.

Gel. Ziele.

3. Ach bloedt gy zo om mynent wil, myn Schoone!
Vol liefde, vol geduld.
Hoe zoud' ik dit in eeuwigheit beloonen?
Hoe diep raak ik in ſchuld?
Waar hebt Gy my onwaarde toe verheeven!
Ik ben van uwe liefde krank.
Nu laaft my met dien zoeten drank,
Myn God, myn Leeven!

N°. 239.

Of Mel. *O Heilig zalig Bethlehem*, of Pſ. 138.

Waar is een trooſt zo ſterk en vaſt, Als

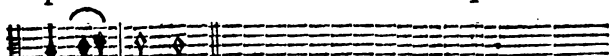
in myns Zaligmakers wonden! 'k Wil tot Hem

ſpoe-

Digitized by Google

ſpoeden met den laſt En 't zwaare pak van

myne zonden.

2. ô Jeſus, nergend vind ik ruſt,
'k Ben overal met druk beladen,
Myn ziel begeert geen and're luſt,
Als in uw bloed te mogen baden.

3. Het bloed daar Gy ons meê beſprengt,
Spreekt niet als Abels bloed te vooren;
Het roept van vreede die het brengt,
Maar Abels bloed roept wraak en tooren.

4. De zonde, die van Adam komt,
Heeft myne Ziel beſmet zeer leelyk,
Maar 't bloed, dat uit uw' wonden ſtroomt,
Heeft z' afgewaſſchen weer geheellyk.

5. Wanneer ik zie uw' handen aan,
Waar door de nagels zyn gedreeven,
Zie ik myn eigen Naame ſtaan
Daar gegraveert en aangeſchreeven.

6. Als Gy my toont uw' open Zyd',
Kieſt myne ziel die tot een wooning,
Waar in zy geen Palleis benydt
Van d'allergrootſte Prins of Koning.

7. En als ik door 't geloov' aanſchouw,
ô Jeſus, uw' bebloedde beenen,
Zo gae ik zonder druk of rouw
Door myne doorne-paden heenen.

8. Al wat my uit myn zelfs ontbreekt,
Dat neem ik my uit uwe wonden,
Een yder droppel bloeds die ſpreekt,
Dat ik ben rein van all' myn' zonden.

N°. 240.

Digitized by Google

N°. 240.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

*

1.

O Chriſtus in des Hemels throon
Van eeuwigheit Gods Een'ge Zoon,
Die uit den Vader voor den tyd
Onſpreekelyk gebooren zyt.

2. O glans, die uit den Vader ſtraalt,
Rantzoen, die 's weerelds ſchuld betaalt,
Hoor, hoe u pryzen overal,
Uw' kinderen in 't aardſche dal.

3. Uw Volk gedenkt, tot uwer eer',
Hoe Gy uit eene Maagd wel eer
Hebt zulk een Lichaam aangedaan,
Als daar wy meede zyn omvaân;

4. Hoe Gy, de Schepper aller ding',
Naamt aan een Knegts geſtalt' gering,
Om Zelfs te worden 't Offer-lam
Dat onze ſchulden op zich nam.

5. Daarom zy deeze dag geëert,
Die om 's jaars rond' eens wederkeert,
Daar Gy alleen, uit 's Vaders ſchoot,
Den Menſch kwaamt helpen uit den nood.

6. Daarom *de hemel, aard' en zee,*
Met alles wat 'er in is meê,
Opſpringt en juicht; en *all' wat leeft*
Looft Hem, die U gezonden heeft.

7. En *wy*, die van der zondenvloed
Bevrydt zyn, door uw heilig bloed,
Die zingen nu en eeuwiglyk
Van U en van uw Koninkryk.

8. U,

* Uit het Latyn vertaalt.

Digitized by Google

8. U, in ons Vleesch gebooren, Heer',
Zy met den Vader prys en eer',
En met den Heil'gen Geest daar by;
Gelooft zyt gy, ô heil'ge Drie!

9. ô Heil'ge Drie! zo *enkel* Een,
Geef ons die Christus vleesch en been,
En uwe arme kind'ren zyn,
Ook eeuwig met U *Een* te zyn.

N°. 241.

Mel. *O Lam Gods geslacht.* p. 215.

1.
De Heiland is goed,
Dat voelt myn gemoed,
Hy maak' my maar klein,
Dat ik aan zyn voeten een stofje mag zyn.

2. Dat bloedige Lam,
Voor ons aan den stam
Des kruices geslacht,
Dat heeft ook myn hert tot de liefde gebragt.

3. Ik bidde Hem an,
Myn Maaker en Man;
Ik ben zyne Bruid,
En door zyn Verkiezen en wonden zyn Buit.

4. Hy zy my maar nae
In 't hert, vroeg en spaê,
Met water en bloed,
Zo ben ik zyn Zondaar en vrolyk van moed.

N°. 242.

Digitized by Google

N°. 242.

Mel. *Het Lam Gods is geslacht.* p. 259.

1.
Ik weet en wil niets meer,
Als dat myn *God en Heer*
Is aan 't kruis gestorven.
En al wat ik begeer,
Is 't geen Hy heeft verworven
Voor my arrem kind,
Dat Hem nu bemint.
Zalig! wie Hem vindt.

2. 't Geen ik te vooren wist,
Daar in heb ik gemist,
Veel heb ik geleezen,
Maar het was tyd verkwist,
Het heeft my niet geneezen;
Ik bleef ongerust,
Vol van aardsche lust,
My te wel bewust.

3. Maar als het lievend Lam
My aan des kruices stam
Bloedig trad voor oogen,
Zo zag ik z' al te zaam
Doolend en bedroogen,
Die het Lammes bloed,
Dat alleen voldoet,
Missen in 't gemoed.

4. Dat bloedig kruisgezicht,
Van 't Lam op my gericht,
Heeft myn hert ontstooken,
En bragt my in het licht,

En

Digitized by Google

En heeft den dood verbrooken
Met de vreez' en zond',
En bragt my terſtond
Blyd' in 't Vreê-verbond.

5. Nu, Lam! voor die genaê
Dank ik U vroeg en ſpaê,
Met een hart vol traanen.
Blyf Gy my ſteeds, en laat
My elk daar van vermaanen,
Dat het Kruices-bloed
Is het Hoogſte Goed,
Voor elk arm gemoed.

N°. 243.

Mel. *Ach hertelyk geliefde Lam.* p. 299.

1.

O Jeſus! wat hebt gy gedaan,
Dat gy zo wordt mishandelt?
Ik, ik heb all het kwaad begaan,
En 't zonden-pad bewandelt.

2. Myn zonden bragten U in nood,
In ſmert en angſt des herten;
Myn zonden leev'ren U ter dood,
Na veel' en zwaare ſmerten.

3. ô Wonder der Verborgentheit!
Wie kan het regt bezeffen,
Dat iemand om eens and'ren Feit
Het Straf-gericht moet treffen?

4. Dat om der Schuld'gen zwaare ſchuld
d'Onſchuld'ge word geſlaagen?
En dat hy dan, met ſtil geduld,
Het alles kan verdraagen?

Digitized by Google

5. Waartoe heeft u, ô Zoone Gods,
Uw' groote liefd' getoogen!
Ik was hovaardig, boos en trots,
En Gy zo neergeboogen.

6. Ik wederſtreefde Godes wil,
En Gy ontfangt de ſlagen,
Gy leed en deed ter dood toe ſtil,
Zyn heilig welbehagen.

7. Wat zal ik u vergelden, Heer,
Myn God, myn Lam, myn Koning?
Al liet ik ook myn leeven weer,
Nog had Gy geen belooning.

8. Ach neem myn ganſche herte in,
En laat uw' dood en lyden
My nimmer komen uit den zin,
Zo zult gy u verblyden.

N°. 244.

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

1.
Wat ben ik arme worm, dat Gy,
Heer Jeſus, dus gedenkt aan my?
En ik elendig menſchen kind,
Dat Gy my acht en zo bemint?

2. Dat Gy als Borg, in myne plaats,
Om myne zonden zo veel ſmaads,
Vervolging, angſt en ſmerten lydt,
En tot den dood gehoorzaam zyt?

3. Ik was uw vyand en godloos,
Een zondaar, van natuure boos,
Een Schaap verlooren en verleidt,
Daar was in my geen weerdigheit.

4. Maar

Digitized by Google

4. Maar Gy, door liefdes ſterk geweld,
O goedertieren Herder, ſtelt
Uw leeven voor uw' Schaapen t'zaam,
En roept ze alle by haar naam.

5. Uw' Vader gaf my zelfs aan U,
Gy hebt my naar zyn wille nu
Verloſt, en eigent, my ten goê,
Zulks door uw Woord en Geeſt ook toe.

6. Maar ach! hoe val ik U zo zwaar,
Om my te trekken met de Schaar,
Die gy verloſt hebt met uw bloed?
Daar Gy my zo veel blyks van doet.

7. Gy hebt my als ik dwaald' en viel,
ô Trouwe Herder myner ziel,
Tot u bekeert en opgericht,
Gy hebt myn blind verſtand verlicht.

8. Ik ken u Heer', door uw' genaê,
Ik hoor uw' ſtem en volg u nae,
'k Heb naar U honger ende dorſt,
Ik voel uw' liefd' in myne borſt.

9. 't Is uw' gemeenſchap en de kracht
Uw's doods, daar myne ziel nae tracht,
Zo dat all' and're dingen my
Niet anders zyn als drek daar by.

10. Is myn geloove zwak en teêr,
Het is nogtans tot U, ô Heer!
Het zoekt in U, die 't zelve werkt,
All' zyn' Gerechtigheit en Sterkt'.

11. Dus hebt Gy my dan lief gehad,
Gereinigt met uw water-bad,
My tot uw' Bruid en Eigendom
Gekocht, ô waarde Bruidegom!

Digitized by Google

12. Laat over my dan ook voortaan
Uw' gunſt en groot' ontferming gaan,
Ten einde toe, en breng my dan
Tot U in 't hemelſch Kanaan.

N°. 245.

Mel. *Wilt Gy ons dog het kruisgeheimnis leeren.* p. 204.

1.
Heer' Jeſus, zo aan alle weerelds enden
De menſchen U en uwe liefde kenden,

2.
En welk een ſchat uw bloed is voor haar lieden,
Zy zouden alle tot haar Heiland vlieden.

3.
Ja wie uw bloed in 't hert heeft ingedronken,
Word in uw hert en ingewand verzonken,

4.
Dat hy zich zelfs en alles kan vergeeten,
Dog die 't gevoelt, van deze vreugd maar weeten.

5.
Myn ziel, God dank, is door uw bloed geneezen,
Nu wil ik niet dan by uw' Kruice weezen.

6.
En heb ik u, myn Bruidegom, myn waarde,
Ben ik geruſt, al daaverde de aarde.

7.
Myn ziel, die Gy eens hebt uit 's Vyands handen
U zelfs verloſt, door ſtriemen en door banden,

8.
En die Gy hebt geheiligt door uw lyden,
Ja die Gy hebt gebooren uit uw' Zyde,

9.
Die zult gy nu nog nimmermeer verlaaten;
Gy kont uw Vleeſch in eeuwigheit niet haaten.

10. Ach

Digitized by Google

10.

Ach laat my maar aan U en uwen Lyve
Een leevend Lid, en aan uw' zyde blyven.

N°. 246.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

't Is nu met my daartoe gebragt,
Dat zich myn hert heeft uitgedagt
Aan goed' en ſlegte dingen.
Ik ken nu mynen God en Man,
Vaar heen al wat niet helpen kan;
Zyn bloed doet alle dingen.
Niets meer, O Heer,
Wenſcht myn herte, Als uw' ſmerte,
Als uw' wonden,
Daar ik nu in word' gevonden.

2.

Hoe ben ik dog zo hertlyk bly,
Dat Hy uit deeze weereld my
Voor zich heeft uitverkooren.
Al liep ik aard en hemel door,
Daar kwam my dog geen Jeſus voor,
Uit wien ik ben gebooren.
Myn ſchat! Het bad
Uwer Zyde Maakt my blyde
t'Allen ſtonden,
Daarom leef ik in uw' wonden.

3.

Geeft ſlegts een kus op zynen Voet
In onzen Geeſt een honig-zoet,
En meer als Eng'len weide:
Wat herten-vreugde is het dan,

Digitized by Google

Hem tot aan 't hert te mogen gaan
Door zyne oop'ne Zyde.
O dat Is wat!
't Hert daar binnen Bindt de zinnen,
En wy weeten
Niets, als dat de oogen vlieten.

4.

Gy arme Redeneerders, gy!
Houdt gy het vry voor phantazy,
Vormt beet'ren hemel-ladder!
Gewis uw voet die klimt niet veer,
Gy valt haaſt met den Ladder neêr
In 's duiſtren afgronds zwadder.
Ik trouw' En bouw'
Op die bleike Doode lyke
Mynes Heeren,
En ik wil zyn' Zyde eeren.

5.

Van daar verzet ik geenen voet,
Wyl 't my zo is, en wyl ik moet,
Wat zoud' ik aêrs beginnen?
Gy uitgebloedde wonden, gy!
Verbergt, verzorgt en herbergt my
Voor eeuwig in u binnen.
Ik wil, Kind ſtil,
Wonden zuigen, En my buigen
By die wyde
Voor my opgedaane Zyde.

N°. 247.

Mel. *Gy die woont in 's Hemels throon.* p. 273.

1.

Als ik denk, hoe Godes Lam,
Vol van pyn en ſmerte,

Weenen

Weenen moeſt aan 's kruices ſtam,
Dat gaat my door 't herte;

2. Hoe de krachten van de Hel
Toen nog onbedwongen,
Op onzen IMMANUEL
Felſt zyn aangedrongen;

3. Hoe Hy in den nood en ſpot
Eens naar hulpe dorſtte,
Toen de ſtem, *Myn God, myn God!*
Uit zyn herte borſtte;

4. Hoe dat eeuwig Hoogſte Goed
Laaff'nis heeft gebeden,
Toen men alle dropp'len bloed
Tapt' uit all' zyn' leden;

5. Hoe de God van eeuwigheit,
Een'ge Leevens-bronne,
Daar hing zonder eenig kleed
In de lichte Zonne;

6. En wat daar dat kuiſche hert
In zyn herte voelde,
Als Hem onzer luſten ſmert
Door zyn' beend'ren woelde.

7. O! dan weent myn hert daar by,
En word als verſlonden,
Dat hy zo veel deed om my,
En om myne zonden.

8. Ja, als ik die bloed'ge hand
Aan het Kruis aanſchouwe,
En die Steek in 't ingewand,
En die Bruigoms trouwe;

9. En hoe nog de ſtroom van bloed
Is daar uit gevlooten,

Digitized by Google

Met die reine watervloed,
En my heeft begooten.

10. O myn lang verkouwde hert!
Moet gy u niet ſchaamen!
Waar 's een ſmert als zyne ſmert!
Ziet het all te zamen.

11. O myn God! ik ben verlieft,
All' myn' Zinnen zwygen;
Ik kom, door en door gegrieft,
U te voete zygen.

N°. 248.

Mel. *Wat is 't verwondde liefde.* p. 201.

1.

O myn bebloedde Broeder!
Hoe hangt Gy daar voor my!
Wat Vader of wat Moeder
Sterft voor haar kind als Gy!
Gy gaaft U heen in mynen nood,
En droegt all' myne ſmerten;
Wat is uw' liefde groot!

2. Verſchyn my in dien beelde,
Zo als gy, ô myn Lam!
Voor my uw bloed zo milde
Vergoot aan 's kruices-ſtam,
En laat all' uwe angſt en pyn
Diep in myn arrem herte
Van U geſchreeven zyn.

3. Uw' opgeſcheurde wonden,
Uw' ſlaagen hoon en ſpot,
Voor myne hoogmoeds zonden
En misdaad, ô myn God!

Uw

Digitized by Google

Uw' marteling en zyde-wond',
Met haare bloed'ge ſtroomen,
Die maaken my gezond.

4. Waarom ik niets begeere
Dan u, Heer Jeſus Chriſt,
En met u te verkeeren,
Wyl dat myn *Alles* is.
Daar is nu op de ganſche aard'
Niets dat my kan vernoegen,
Als myn Rantzoen, zo waard.

N°. 249.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

1.

Gy wonden van myn bloed'gen Man,
Ik zie u regt met buiging an,
Met een verlievet herte;
Gy maakt, dat ik kan zalig zyn,
En my in mynen Man verbly'n,
In vreugde en in ſmerte.
O! zyt Altyd
Teer gegroetet, En ontmoetet
Van my armen,
Want in u legt myn erbarmen.

2.

Ik zie myn ziels verkiezing daar
In uwe wonden zonneklaar;
Daar door blyf ik verſchreeven
Den Schepper, die myn Heiland is,
En die my altyd lieft gewis;
Hoe zoud' ik Hem niet leeven?
Wie Heer, Lieft meer

Digitized by Google

Als uw herte! 't Is u ſmerte
't Niet gelooven;
't Gaat de kennis zelfs te booven.

3.

Hoe lieflyk klinkt het my in 't oor,
Wanneer ik van u zingen hoor,
Gy bloed'ge Jeſus-wonden!
Eyja! hoe juicht en ſpringt myn hert,
Als gy, als gy bezongen werdt,
Gy Koningin der wonden!
Wyde Zyde!
Vol van krachten, Die my bragten
Tot de liefde.
Ach dat gy my altyd griefde!

4.

En wie helpt my uit allen nood
Als gy, gy wonden van myn' God!
In u ben ik geborgen,
En in die bloed'ge lieve Zy'
Heb ik een kamertje voor my,
Daar ben ik vry van zorgen;
Vrolik Dank ik
Voor de g'nade, Dat ik, Made,
Heb gevonden
Deezen weg tot Jeſus wonden.

N°. 259.

Mel. *Het Lam Gods is geſlacht.* p. 259.

1.

Wat ik tot hiertoe deed,
En ſlegts te zeggen weet,
Is, ik heb 't Lam gelievet
En zynen arbeids-zweet,

En

En heb ik Hem bedroevet,
Geef ik kus en groet,
Plaats van lange boet',
Op zyn bloed'gen voet.

2. Zo is het weder goed,
Ik kryg, in ſtee der roed',
In myn arrem herte
Een droppel Lammes bloed,
Zo wykt de vreez' en ſmerte,
En zyn bloedig Zweet
Maakt myn herte heet,
Ach ja, Jeſus Zweet!

3. Dies is de Zondaar-ſtaat
Een zalige genaad';
God is ons geneegen,
En men krygt vroeg en laat
Van Hem den bloed'gen zegen,
En zyn Woord word waar:
U ontvalt geen hair
Midden in 't gevaar.

4. Het herte blyft by 't Lam,
En ſteeds vol liefde-vlam,
Wykt geen hairbreed verre
Van bloed en kruices-ſtam,
Bewaart voor all' gewerre,
En ſtaat als een Rots,
Stofje-klein en trots,
Op de mart'ling Gods.

5. All 't andre houd geen ſteek,
Wat niet is klein en week,
(Dat des Lammes Loon is)
Of ſchoon het uiterlyk

Wat

Digitized by Google

Wat ſchynt, en Engel-ſchoon is,
Het is maar natuur,
Zonder Geeſtes vuur,
En zeer kort van duur.

6. Heb eeuwig dank en eer,
Myn God, voor deeze Leer
Van uw' dood en lyden
Voor Zondaars, die zo zeer
Daar over zich verblyden.
Nu komt yder een,
Wie is arm en kleen,
En ook anders geen.

N°. 251.

Mel. *Ik arrem Wormelyn.* p. 379.

1.

Gy bloedig zweet des doods,
Ten Lichaam' uitgewrongen,
Toen Jeſus Ziel vol noods,
Zyn Geeſt rondom beſprongen,
Het Aangezicht zo bleek,
Het Oog vol traanen waar,
En 't uitgeperſte zweet
Hing aan een yder hair.

2. Zweet, dat aan 't Voorhooft glimt!
Gy dood-zweet op de Wangen!
Daar d'angſt nog hooger klimt
In doods benaauwde prangen;
Gy bange martel-ſmert
Die all' zyn' Leeden breekt,
En Zyn liefhebbend Hert
Met duizend dooôn doorſteekt!

3. Vloeit

3. Vloeit heeden in de Zaal
Tot uwe Zondaar-ſchaaren,
Dat { in het / als in 't } Avondmaal
Een yder mag ervaaren
Uw Lichaam en uw Bloed,
Het welk Gy voor ons gaaft,
Dat elk, vol wonden-moed,
Geſpyſt word en gelaaft.

N°. 252.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de Morgenſter.* p. 241.

1.

De liefde van den Bruidegom
Tot zyn gekochte Eigendom
Maakt, dat wy aan Hem hangen,
Maakt, dat Hy in ons herte leeft,
En dat Hy onze herten geeft
Al wat men kan verlangen,
Zo bly, Dat wy
Zaal'ge zond'ren, Lieve kind'ren,
Lams Jonkvrouwen
Zyn en blyven, tot 't aanſchouwen.

2.

Ja, lieve Zielen! weet 't dat gy
Zo worden zult en kont als Hy,
Hy heeft het u verworven;
Hy kende u voor dat gy kwaamt,
En heeft u al zyn Bruid genaamt,
Toen, als Hy is geſtorven.
Geeft u Dan nu,
Hoe vol ſchanden, In zyn' handen,
Met uw' Zaaken.
Hy zal u nog heerlyk maaken.

3. Het

Digitized by Google

3.

Hêt Lam lieft ons maar al te teêr,
Want Hy is onze Man en Heer,
Die ons kogt met zyn leeven,
En toenmaals eeuwig heeft getrouwt.
Ziet Hem maar aan aan 't kruices hout,
Hoe zoud' Hy u begeeven?
Myn God! Myn Lot!
Uw ontfarmen, Uw erbarmen
Uw ontmoeten,
Werpt my eeuwig aan uw' voeten.

4.

O Vader Chriſti! zyt verheugt,
Wy zyn uw's Zoones eer en vreugd,
Kus door uw' Geeſt ons hertlyk,
En voed uw' kind'ren, arm en klein,
Wy zyn niet als wy moeten zyn,
En dat is ons nog ſmertlyk.
Ziet dan, Ziet aan,
Van den Throone, Uwen Zoone,
Zyn verſcheiden,
En zyn allerbloedigſt lyden.

5.

En dat zo bloedig doodes-zweet,
Nog eeven verſch en nat en heet,
Bêwaaſſem', thans ter ſtonde,
Myn lyf en ziel en al myn zin,
En ſtort in all' myn' aad'ren in
De Oly uwer wonden.
Myn Schat! Op dat
Uwe vreede My bekleede,
En niets blyve,
Ongezalft aan ziel of lyve.

N°. 253.

Digitized by Google

N°. 253.

Op den Tegenwoordigen tyd.

Mel. *Jesus, Godes Lam.* p. 212.

1.
Heer', Gy hebt uw Woord,
Dat zo lag verſmoort,
Weederom geſtelt ten lichte,
Want Gy hebt het kruis-gezichte
Weeder voortgebragt
Uit den duiſt'ren nacht.

2. 't Chriſtendom was blind,
Zo als men 't nog vindt.
't Zyn gewiſſelyk de dagen,
Daar Jeſaias komt vraagen:
(Hoort het, Volk zo doof!)
Waar is nu 't geloof? (*a*)

3. 't Is geen ydle waan
In het hooft gelaân,
't Welk het hert kan zalig maaken,
Maar een *Kracht* die 't hert komt raaken,
Dat myn heil gewis
In 't bloed (*b*) Godes is.

4. 't Is een *Licht* voorwaar,
't Welk Gods waarheit klaar
In 't gemoed komt aan te ſteeken,
Dat de tong 't niet uit kan ſpreeken,
Dat 't geloovig hert
Ook vol liefde werdt.

5. Spreekt men van den Zoon,
't Is met geen betoon.

Nie-

(a) Jeſ. 53: 1. (b) Hand. 20: 28.

Digitized by Google

Niemand kent zyn kruis en lyden,
Yder wil nog zelver ſtryden,
En gaat Jeſus mis,
Die de Waarheit (c) is.

6. O myn Middelaar!
Nu wordt Gy ons klaar,
Dat Gy zyt aan 't hout geſlaagen,
En de zonden hebt gedraagen,
En dat ik daar door
Tot Gods Ryk behoor,

7. Zonder eigen doen,
Bloot door uw Rantzoen;
En Gy neemt ons aan als Zond'ren,
Wie gelooft, tot elks verwond'ren,
Door genade groot,
Om uw bloed en dood.

8. Daarom niet uw hooft,
Maar de Schrift gelooft,
Dat de Schepper, 't Woord des Heeren,
Uit een kuiſche Maagd, vol eeren,
Vleeſch geworden is,
't Welk myn Kindſchap is. (d)

9. Waare Menſch is Hy,
Waare God daar by (e)
Menſche, om den dood te ſterven,
God, op dat Hy Godes Erven
Zyn verloor'ne Schaar
Maakte, dat is waar.

10. Dat is onze Vreê,
Dat Hy Zelfs voldeê,

En

(c) Joh. 14: 6. en Kap. 8: 32. De Waarheit zal u vry maaken. (d) Gal. 4: 5. Joh. 1: 9–13. (e) Joh. 1: 1. en 14. Rom. 9: 5. 1 Joh. 5: 20.

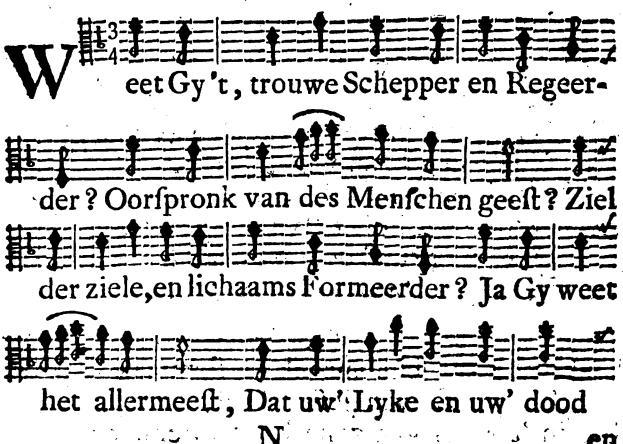
Digitized by Google

En dat Hy de ſchuld van allen,
Die op Hem alleen (f) kwam vallen,
Zwaar op Hem gelaân,
Recht'lyk (g) heeft voldaan.

11. *Een* heeft ons gemaakt,
Dien elk heeft verzaakt;
Een heeft ook zyn bloed vergooten,
En ons weêr in God geſlooten.
Wie Hem nu bemint,
Die is Godes Kind.

12. Eeuwig lof en eer
Zy dien lieven Heer,
Voor zyn overgroot ontfarmen,
Die zich onzer kwam erbarmen,
En door 't Kruices licht
Weêr zyn' Kerke ſticht.

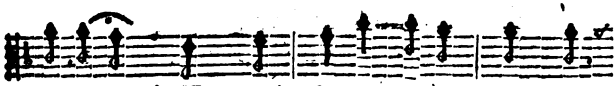
N°. 254.

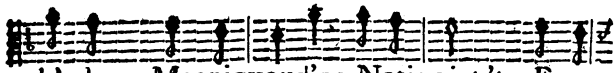
N en

(f) Jeſ. 53: 6, 7. (g) Joh. 12: 31.

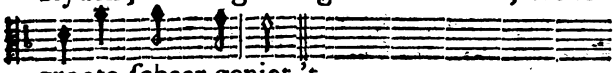
Digitized by Google

en lyden 't Voorwerp is van uwes Volks ver-

blyden; Meenigvoud'ge Natie ziet 't, Eene

groote ſchaar geniet 't.

2.

Uwe Zielen, welke voor u woonen,
Uitverkoorne Joſua!
En een Rey van Dogteren en Zoonen,
Ooſt en weſt, maar U zeer naê,
Die beſchouwen daaglyks uwe Sweeren,
Als of zy eerſt opgebroken waeren,
Zingen U, als ſtond Gy daar,
Hallelujah! dat is waar.

3.

En als iemand na veel ſtrydens-ſtonden,
En na langen naarheits zweet,
(Eer Hy kent zyn Recht aan uwe Wonden)
Nog van geenen vreede weet,
En hy zich op eenmaal, hoe belaaden,
Zo om niet ziet in het Ryk der g'naden,
Daar krygt uw' doorgraav'ne Voet
Meen'gen traanen-kus en groet.

4.

Met wat hemelſche muziek en ſtemmen
Zingen Zy van Jeſus bloed,
Die in 't Meer van zyne Zyde zwemmen,
En 't geen Hy aan Zondaars doet;

Zy

Digitized by Google

Zy verheffen met de Hemel-Chooren,
Dat het alle aardryks landen hooren,
Met een liefflyk ſtem-geluid:
EERE DE VERWONDDE ZYD'!

5.

Zingen, ja zich uit het lichaam zingen,
Is de neiging uwer Bruid,
Die U kuſt de blaauwe nagelkringen,
En uw' Zyd' gaat in en uit.
In die kloof wou zy wel ſtiltjes ſterven;
Dog gaat gaarn ook meenig Zieltje werven,
En belooft u volg en vlyt
In deez' groote g'naden-tyd.

N°. 255.

Mel. *O zoete ſtand! ô zalig leeven!* p. 65.

1.

Ik kan van Jeſus dog niet zwygen,
Want Hy is onuitſpreek'lyk goed,
Myn hert ſtaat in geduurig buigen,
Beſtroomt door zyner Wonden vloed.
Komt, helpt my zingen, Kruisgenooten!
Wat ſtak ons herten in de vlam?
Hy heeft zyn bloed voor ons vergooten,
Nu eeren wy 't geſlachtte Lam.

2. Laat ons van Jeſus Kruice zingen,
En wat zyn dierbaar bloed vermag,
Hoe het verzoent heeft (a) alle dingen,
Hoe 't ons beſchikt deez' zaal'gen dag,
Hoe 't ons bevreedigt met den Vader,
Hoe 't ons den Geeſt verworven heeft,
En hoe 't ons tot dien Leevens-ader
Geduurig voert, en 't leeven geeft.

(a) Col. 1: 20.

Digitized by Google

3. Wat heeft den Heiland dog bewoogen
Te ſterven voor een boos Geſlacht?
O welk een eeuwig meededoogen!
Wat Schepzel had dit ooit gedagt!
Smelt weg, myn ziel! 't was zuiv're liefde,
Zingt onophoudlyk, ô myn ziel!
't Was zuiv're liefde die hem griefde,
Dat Hy in onz' elende viel.

4. Zyn ſpot en hoon en geeſſelſlagen,
Zyn doornekroon en kruices dragt,
Met alles wat Hy heeft verdraagen,
Tot dat Hy ſprak: *Het is volbragt*,
Geeft ons vergeevinge der zonden,
En brengt ons rein voor Godes throon,
Dies willen wy ons eenlyk gronden
Op 't kruices bloed van Godes Zoon.

5. Men kan met Hem zich niet bedriegen,
Wie ongeveinſt zich tot hem wendt;
De God der waarheit kan niet liegen,
Hy ziet elk aan in zyn elend.
Myns Heilands werk is zalig maaken.
Is 't zo niet, Zielen-bruidegom?
Hebt Gy niet op U all' myn zaaken?
Ja, amen, Heere Jeſus, kom!

N°. 256.

Mel. *Ik arrem Wormelyn.* p. 379.

1.
Gods Zoon, der Menſchen Vrind,
Heeft hunne ſtraf geleeden,
Waarom Hy Zondaars mint,
En te gemoet' komt treeden;

Als

Digitized by Google

Als ik geen Zondaar waar',
Zo kon ik 't niet verſtaan,
Waarom men Hem zo zwaar,
Tot vroome Liên zag gaan.

2. Ik ſtreed ook zelfs weleer,
Maar dagt haaſt aan het boeten
Van mynen God en Heer,
Als Hy van hooft tot voeten
Bezweet was en bebloedt,
Zyn ziel bedroeft ter dood,
En Hem de hellen-gloed
Deed zidderen van nood.

5. Toen dagt ik: Nu vaar heen
Gy eigenmachtig ſtryden,
Ik wil by Jeſus weên
Verſmelten; want zyn lyden
Neemt weg all' myne ſchuld,
En geeft my vreed' in ſteê,
En altyd Godes huld,
Wyl God voor my voldeê.

4. Myn God, hoe wonderlik!
Als ik uw' Godheits grootte
Beſchouw, verbaaze ik,
Maar als ik U weer meete
Naar uwe Menſchlykheit,
Zo kan geen Menſch zo klein,
Zo zwak als toen ter tyd
Myn Heiland kwam te zyn.

5. Nu wordt Gy aangebeên
Op 's Vaders throon daar booven,
Ik ben nog hier beneên,
De Godheit ik geloove,

Digitized by Google

De Menſchheit ſchouw ik aan.
Want myn Immanuël
Kan ook voor Menſch beſtaan
Naar lichaam, geeſt en ziel.

N°. 257.

Mel. *O myn verwondde Vorſte.* p. 167.

1.
Wanneer ik zal verklaaren,
Wie zeedert dag en jaaren
Myn herte heeft gegrieft:
't Is die verachtte Joode,
Myn Heer, die zich te doode
Liet mart'len, in den Menſch verlieft.

2. Aan 't hout wierd Hy geſlagen,
En duizend and're plaagen
Heeft men Hem aangedaan,
Myn traanen nederdaalen,
Dat ik 't naauw kan verhaalen,
Ach, ziet maar zyne Wonden aan!

3. Sint ik tot eener ſtonde
Daar van iets ondervonde,
Zo brandt myn hert als vier,
'k Ben daar van ingenomen,
Vaſt uit my zelfs gekomen,
Ik kan niets anders denken ſchier.

4. Tot all wat ik moet maaken,
Tot ſlaapen of tot waaken,
Of als ik ſpreeken moet,
Tot drinken of tot ſpyzen,
Tot krankzyn of tot reizen
Bedien ik my van Jeſus bloed.

5. Het

Digitized by Google

5. Het Lam en zyne ſmerte
Blyf my zo lang als 't herte,
En als 't ook niet meer ſlaat,
En, zo men ſpreekt, gaat ſterven,
In zyne Nagel-kerven
Myn ziele zalig ſlaapen gaat.

N°. 258.

Mel. *Weet gy 't, trouwe Schepper.* p. 465.

1.

O wat is een arrem Zieltje blyde,
Dat eenmaal zyn plaatsje vindt
In die allerliefſte Lammes Zyde,
Die het zo aantreklyk bindt.
Het vangt aan een kindlyk vrolyk leeven,
Dank Gods liefde! die het heeft gegeeven,
Dat het kan zo zalig zyn. ://:

2.

Liefſte Jeſus! Gy zyt myn verblyden,
Jeſus bloed ſtilt all myn dorſt,
Jeſus Wonden! gy zyt myne weiden,
Jeſus bloed verkwikt de borſt.
Jeſus bloed, my altyd in den monde!
Jeſus bloed, in mynes herten gronde!
Jeſus bloed tot in het graf! ://:

3.

En nu gloria, gy Kruisbloeds-wond'ren!
Gloria myn Zyde-ſchryn!
Dat wy Menſchen en zo arme Zond'ren,
En dat wy geen Eng'len zyn.
Dat wy van verloſſing mogen zingen,
En het Lam tot in het herte dringen,
Zo als Hy zelfs in ons doet. ://:

Digitized by Google

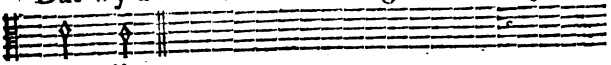
N°. 259.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153. van de derde regel te beginnen.

Waarde wonden Jeſu! wie zal 't ons weeren,

Dat wy u hier en ook eeuwig eeren! Gy hebt

't verdient.

2. *Kruices wonden Jeſu!* Ik dank 't den(*) Heere,
Die my heeft met des Lams builen en ſweeren
Bekend gemaakt.

3. *Lieffte wonden Jeſu!* wie door uw' ſmerten
Niet word gegrieft in het diepſte des herten,
Die heeft niets lief.

4. *Bloedige wonden Jeſu!* wat doet gy wond'ren!
Maakt Zondaars heilig, en Heil'ge † tot Zond'ren,
Hoe wonderlyk!

5. *Natte wonden Jeſu!* nog even krachtig,
Als toen gy vloeide, God lof! waarachtig
Gy zyt nog verſch.

6. *Roode wonden Jeſu!* den Lamm' zo ſmertlyk,
Wy eeren en looven en lieven U hert'lyk,
Gy balzemt ons.

7. *Krachtige wonden Jeſu!* zo nat, zo bloedig,
Bloedt my op 't herte, zo word' ik moedig,
En ganſch getrooſt.

8. *Zalige wonden Jeſu!* myn ziels-verblyden!
Ik ben niet gaarne van u geſcheiden,
Geen hairbreed ver.

(*) 2 Cor. 3: 17. De Heere nu is de Geeſt.
† Die meenden goed te zyn.

9. *Won-*

Digitized by Google

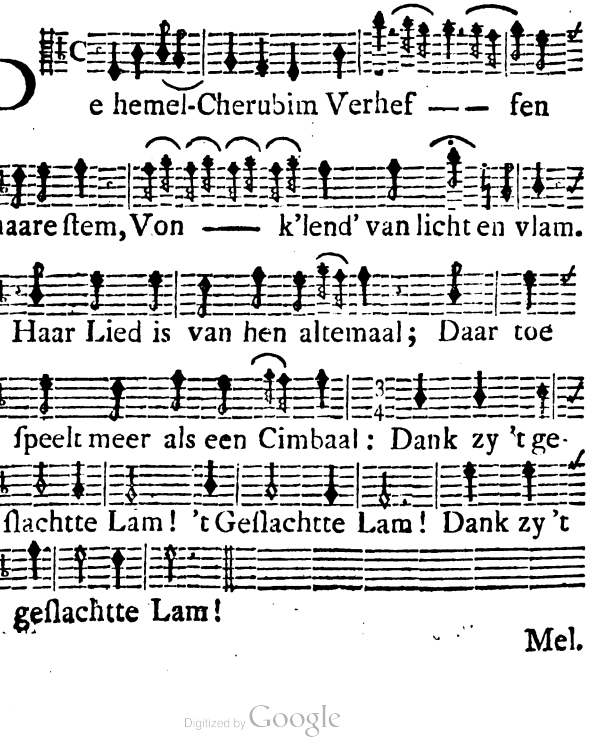
9. *Wonder-wonden Jeſu!* daar 't zamen woonen
Slaaven en Bedelaars, Vorſten en Throonen
In *eene* Rey.

10. *Onze wonden Jeſu!* die alle Schaaren,
Natien, Taalen en Tongen bevaaren,
Al wie gelooft.

11. *Myne wonden Jeſu!* myne! ja myne!
My is 't, als waaret gy ganſch alleine
Voor myn hert daar.

12. *Eeuwige wonden Jeſu!* gy zult bezorgen,
Dat ik in u ben op aarden geborgen,
En eeuwiglik.

N°. 260.

Mel.

Digitized by Google

EENIGE ENKELDE VERSEN
Uit verſcheide Liederen.

Mel. *Zo regt als in Goevrydags-ſtond.* p. 385.

De Ziel van Chriſtus heil'ge my,
Zyn Geeſt verzégel my daar by,
Zyn Lichaam ganſch voor my verwondt,
Maak my naar lyf en ziel gezond;
't Geen op des ſpeeres ſtoot
Uit zyne Zyde vloot,
Dat zy myn bad, en al zyn bloed
Verkwik myn hert en zin en moed,
Eere de Zyde!
Het zweeten van zyn aangezicht
Laat' my niet komen in 't Gericht.
O Jeſus Chriſt! verhoor my nu,
Neem en verberg my ganſch in U;
Sluit my in uwe Wonden,
Nu en tot allen ſtonden.

Dezelve.

In Lam en bloed verblyd' ik my,
En woon in zyn doorgraav'ne Zy',
Wel arm, maar teevens zaliglik,
Wel zondig, maar dog zonder ſchrik,
Want Jeſus bloed en dood
Helpt my uit allen nood.
De Zyd', die Hem doorſtooken is,
(Want Hy is onze Man en Chriſt,)
Heeft my getrouwet.
Myn Jeſus! blyf Gy my maar naê,
Uw' arm myn arme hert omſlae,
Dat ik van U gevoelig ben,
Dat Gy my lieft, dat ik u ken,
Dat ik heb 't eeuwig leeven,
't Welk (*) God my heeft gegeeven.

(*) 1 Joh. 5: 11, 12.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Zo regt als in Goevrydags-ſtond.* p. 385.

Nu, zo geloovig zaliglyk,
Zo Duiven-aart eenvoudiglyk,
Zo Zondaar-ſchaamrood inniglyk,
Zo Zondaaragtig blydelyk,
(Waar by des Lammes ſmert
Dog altyd zweeft om 't hert)
Van Kruices-vreugde weenende,
En op zyn Borſt zo leunende,
Als zyn Johannes.
Zo Martellams begeerende,
En met zyn Lyk verkeerende,
Zo Magdaleenlyk lievende,
Zo Kindlyk in Hem blyvende,
Zal ons het Lam behouwen;
Tot wy Hem zelfs aanſchouwen.

Dezelve.

De dag is heen, ik gae met luſt,
In 's Lammes armen, zagt ter ruſt,
En ſlaapen dan de oogen myn,
Zo zal het hert dog wakker zyn,
Myn ruſten zal allein
In zyne Wonden zyn.
Ja liefſte Lam! verberg gy my,
In uwes Lichaams oop'ne Zy',
Die Zielen-hoole.
Myn allerliefſte Jeſus myn,
Laat uw' genaê myn kuſſen zyn,
Myn dekkleed uw' nabyheit zyn,
Zo zal myn ſlaap in vreede zyn;
Wy zyn daartoe geſchaapen,
In uwen arm te ſlaapen.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Gy die woont in 's hemels throon.* p. 273.

I.

Christus heeft, te deezer tyd,
Ons ook meê genodigt
Tot die groote zaligheit,
En ons hert bevreedigt;
Daarom blyft by Lam en bloed,
En by zyne wonden,
Want hy heeft het hoogſte goed,
Die ze heeft gevonden.

2. Volgt het Lam op 's Kruices paân,
En in all zyn leeven,
Ziet altyd zyn Voorbeeld aan,
Dat Hy heeft gegeeven,
Op dat gy ook aan uw lyf
Ommedraagt zyn ſterven,
Dat zyn leeven in u blyf,
Als zyn' Meede-erven.

Mel. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

I.

Myn Schepper wierd een menſch als ik,
Op dat Hy konde ſterven.
O liefde Gods! hoe wonderlik!
En ging zyn Godheid derven.
Daar door ben ik nu Godes kind,
En rein van all' myn' zonden,
Dewyl Hy, zo tot ons gezind,
Ons kocht door bloed en wonden.

2. Zo ſtierf het Lam ook waarelyk,
Na doorgeſtaane ſmerte;
Toen ſtak nog wonderbaarelyk
Een Krygsknegt Hem in 't herte.
Daar door komt men als buiten zich,
Wat ik daar heb verkreegen,
Dat weet geen Engel zo als ik;
Aanbidt de Zyde-zegen!

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Ik arrem Wormelyn.* p. 379.

Ach Schepper myner ziel!
Formeerder myner haaren!
Licht van myn leevens-kiel!
En Oudſte uwer Schaaren!
Wy Zondaars (uw gewin)
Ronds om uw' Zyde-ſchryn,
Zyn alle *eens* daar in,
Aldaar te huis te zyn.

Mel. *Ondoorgronddelyk regeeren.* p. 60.

Jeſus, wat zal ik u geeven?
'k Ben zo diep in ſchuld geraakt,
Schepper van myn eerſte leeven,
Voor dat Gy my hebt hermaakt
Door uw lyden, door uw ſterven.
Waar zal ik iets vinden? waar?
Gy zyt God, en ik ben Menſche,
Eeuwig uwe ſchuldenaar. ://:

Mel. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

1.
Lam, gy allerliefſte Herte!
Gy die alle dingen weet!
Ach gy kent ook myne ſmerte,
Ik beveel u al myn leed.

2. Gy zyt trouw en regt en teder,
Gy zyt onuitſpreekłyk goed,
Moeder-herte! gy ziet neder,
Die my kocht' met eigen bloed.

3. Lam Gods! laat my maar onendig
Voelen uwe doodes ſmert,
En blyf Zelve onafwendig
Met uw naezyn aan myn hert.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Liefſte Heiland uw' genade.* p. 14.

1.

O Gy uitverkoorne Zyde!
Hoe verwenſch ik my daar in!
Dat myn hert in u mag weiden,
En daar eeuwig t'huis mag zyn;

2. Als een duifje daar verſchoolen,
Op Anachoreten † aart,
Dan, dan ben ik, zonder doolen,
Eeuwig zalig, wel bewaart.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

Ik kus de ſteek in uwe Zy',
En zie nog and're Vier daar by,
Vier rood' en blaauwe wonden,
Door nagelſlagen opgeboort;
Gy wonden, hebt myn ziel bekoort,
Gy hebt myn hert gebonden.
Wie kan Dien Man,
Regt beſchryven? Het moet blyven,
Tot Hem d'oogen
Thomas wyz' aanſchouwen mogen.

Mel. *Sterk ons met uwen vreugden-geeſt.* p. 387.

Hoe is 't een wormtje dog zo goed
By het gevoel der wonden!
Te ſwemmen in des Lammes bloed,
En dat tot allen ſtonden,
Van 's morgens vroeg tot in den nacht
In Godes vreede doorgebragt,
Dat maakt het leeven wichtig.

† Anachoreten, waren een zoort van eenzaame Luiden, die van de weereld afgeſcheiden leefden.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

1.

Op dat ik niet veele woorden maak;
Lieven, maar lieven is myne zaak,
Mynen Zielen-redder als Man omvangen,
En aan Zyn ziele en lichaam hangen
Met lyf en ziel.

2. Weenen, wen Hy my niet altyd is
Zo als een Man zyne Beminde is;
Merk ik om de ſchouwders niet zyn omarmen,
Voel ik in 't hert niet zyn bloed en erbarmen,
Zo treure ik.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

Lam! uwes herten hertlykheit,
En uwer liefde vriendlykheit
Die zyn ganſch onbeſchryflyk;
Uw zorgen is een ganſche zorg,
Uw Woord is eene ganſche Borg,
En alles ongelooflyk.
Ik wil, Ik wil
My maar buigen, En maar zuigen
Aan de wonden,
Daar de Oorſpronk wordt gevonden.

Mel. *O gy Zielen-bruidegom.* p. 42.

Zyt gezegend en gezalft
Met het bloed van onzen Lamme,
Voelt zyn' Vlamme,
Voelt een regte teederheit
Tot de Zyd',
Die voor zyne Bruid ſtaat open;
Komt 'er alle ingeloopen,
Waakt en ſlaapt 'er alle tyd.

Mel.

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geeſt.* p. 153.

Handen doorgraaven met zo veel pyn,
Zégent en zalvet ons, waar wy zyn.
Aangehechte voeten aan 't hout beneden,
Laat u dog kuſſen, ja alle gy leden
Des Martellams.

Mel. *Nadert hier gy Seraphinen.* p. 276.

Niets is al ons doen en denken,
Jeſus moet genade ſchenken;
Goeds te denken, goeds te ſtichten
Moet Hy zelfs in ons verrichten.

Mel. *Ik arrem Wormelyn.* p. 379.

Daar, daar 's Lams zweet en bloed
Op d'aarde droop by nachte,
Begraaf ik allen moed
Die niet lamachtig dagte.
En ik begeer niets meer,
Die ben Zyn vleeſch en been,
Als in de admoſpheer *
Zyn's Lichaams ſteeds te zyn.

Mel. *Nadert hier gy Seraphinen.* p. 276.

Dat de zin het Lam gelyke,
En het lichaam zyner Lyke!

Mel. *Chriſtus bloed en gerechtigheit.* p. 184.

Eer zy den Vader, en den Zoon,
En Heil'gen Geeſt in eenen Throon,
De heilige Drie-eenigheit,
Van nu aan tot in eeuwigheit.

* Lucht-kring.

Mel.

Digitized by Google

Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-geeſt.* p. 387.

Myn Man! wiens bloed-gewin wy zyn,
Met traanen ik bekenne,
Dat Gy u altyd zulke Liên
Wild' aan uw' hals gewennen,
Als ik en Magdalena zyn,
Zondaars, elendig, arm en klein,
Dog zyn wy, wat dan? Uwe.

Mel. *Dezelve.*

Heer Jeſus, laat my Uwe zyn
En blyven, ik beveele
My zelven, en met all' het myn',
Aan uwe trouwe ziele,
Tot dat, naar myn' Verkiezings-g'naad',
Myn hert in uwe Zyde gaat,
Erbarm u Heere, *Amen.*

Mel. *O hoe zo krachtig.* p. 278.

Uw Vleeſch wy eeten, Dat Gy hebt gegeeven,
En wy weeten, Dat het is ons leeven,
Heere, U komt toe de Eere.

2. Uw Bloed wy drinken Met dorſtige herten,
En verzinken In uw' dood en ſmerten,
O Lam! Dat de zonden wegnam.

Mel. *Hoe ſchoon licht ons de morgenſter.* p. 241.

Zo zyt dan duizendmaal gegroet,
Gy wonden! die zo ſtroomt van bloed,
Gy eerſte kindsheits wonde!
Gy bloedig dood-zweet, dat Gy ſchenkt,
Als Gy ons uit den beeker drenkt!
Gy boet-zweet myner zonde!
Wonden! Wonden!
Geeſſel-wonden! Doorne-wonden!
Nagel-wonden!
Speere-ſteek, God dank! gy Wonden!

Digitized by Google

Mel. *Sterk ons met uwen Vreugden-geest.* p. 387.

Zo zingt de zaal'ge Lammes Schaar
Der maagdelyke Luiden,
Verzégelt, op het Kruis-altaar,
Tot waare Jesus-bruiden.
O heilige Drie-eenigheit!
Zyt voor het Lam gebenedyt,
En gloria de Zyde!

Mel. *Hoe schoon licht ons de morgenster.* p. 241.

En hiermeê sluit ik myn gezang,
Ik dank, ik dank u leevens lang
Myn Jesus! voor uw boeten;
Ik kus U regt met innigheit,
Gy bloed'ge wonden in de Zyd'!,
In Handen en in Voeten!
Voorwaar, wie daar
Is gezeeten In die reeten,
Heeft Gods Vreede,
En het eeuwig leeven meede.

Mel. *Den Heer der heerlykheden.* p. 274.

Ja, *Amen*, Ons vermeere
De Vreugd, en God de Eere.
Brengt duizend herten t'zamen
In Jesus Zyde, AMEN.

EINDE.

Digitized by Google

REGISTER
DER
GEZANGEN.

Melodie.		Pagina.
	A.	
.	Abba liefste Heer	271
.	Ach blyf ons altyd by	272
42.	Ach daar is wel niets als zonden	320
29.	Ach hertelyk geliefde Lam	299
.	Ach Schepper myner ziel	477
7.	Als ik het niet nam wel in acht	75
2.	Als ymand zich in 't licht beziet	10
20.	Als ik 's avonds te bedde gae	429
41.	Als ik denk, hoe Godes Lam	454
31.	Als ymand is verdorven	416
37.	Als wy te zamen zyn	432
.	Amen, ja, Victoria.	360
	B.	
21.	Bloed en wonden	138
39.	Bloedige Verzoener	406
.	Bloedig Lam, uw kruices ſtam	360
.	Blyf eeuwig gezeeten	355
.	Breid uit uw' vleugels beide	366
4.	By de Eenvoud is men zalig.	312
	C.	
20.	Chriſtus bloed en gerechtigheit	184
41.	Chriſtus, die ons zalig maakt	282
7.	Chriſtus aan de Jordane kwam	333
.	Chriſtus gy Lam Godes	369
.	Chriſtus heeft te deezer tyd.	476

Digitized by Google

D.

25. Daar Christus is en 't hert uit God 195
22. Daar is maar een uit aller tal 210
45. Daar was eertyds een heilig man 428
26. Daar is een bron ontsprongen 442
. Daar zal der wonden-schyn 355
. Daar, daar uw boet-kamps bloed 480
33. Dat de borsten der genade 37
2. Dat is te zeer den Satan tegen 112
. Dat is 't nu wat wy op de weereld 206
36. Dat is onbeschryflyk 236
35. Dat is myne lust 291
. Dat de zin het Lam gelyke 480
2. Dank zy den liefsten Zielen-man 313
20. Dank zy den Heere Jesus Christ 326
30. Dank zy u, Heere, voor 't kruis-verstand 368
20. De ziel van Christus heil'ge my 101
15. De nacht is heen, ik gae myn wegen 119
41. De Liefde zal ons leiden 124
8. De Vader heeft den Heiland lief. 158
32. De Eerstgeboorne komt in het Vleesch 218
15. De Heiland heeft voor ons geleden 231
37. De Schepper, Godes Zoon 244
. De dag is heen, ik gae met lust 475
27. De Heiland in doods banden lag 339
20. De lieve Vader Abraham 346
. De Kruis-gemeente heeft anders niet 351
. Des Lammes bloed en gerechtigheit 356
. De text van het Woord Gods 363
27. Des Satans Ryk is overmant 331
. Des Lammes bloed en zyne smert. 366
. De heilige vyf Wonden Dyn' 366
41. De Schrift spreekt zo naturel 406
22. De Tolah is myn Heer en God 417
13. De Heiland is goed 447
28. De liefde van den Bruidegom 461
. De Hemel-Cherubim 473
. De Ziel van Christus heilige my 474

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
47.	Den Heer der heerlykheden	274
.	Den Lamm' is niets te ſlegt	357
30.	Die aan het kruis hing	190
25.	Dies weiden wy zo gaarn	269
.	Dies zeg ik u van herten	270
37.	Dit is my zo gewis.	292
30.	Die ons gemaakt heeft met eige hand	350
.	Dierbaar Lam! aan 's kruices ſtam	361
.	Door 't eeuwige verkiezen.	363
.	Durven wy een beede bidden.	268
	E.	
24.	Een regt gebooge zin	87
.	Een Lam gaat heen en draagt de ſchuld	182
7.	Een Lam ſtelt zich ten Offer daar	279
14.	Eene arme zond'ge Maade	349
.	Eerwaardige Gemeente	367
.	Eer zy den Vader en den Zoon	480
.	En hiermeê ſluit ik myn Gezang	402
30.	Ey biddet God den Heiligen Geeſt.	172
	G.	
16.	Gaat verbreidt de Majeſteit	58
49.	Gaat valt de Majeſteit te voet	113
.	Gedenk dog niet der Majeſteit	126
.	Geef ons in de pelgrims dagen	127
.	't Geen onze herten met vreugd vervult	351
7.	't Geloove breekt door ſtaal en ſteen	59
.	't Geloove in ons gronde	365
20.	Gelooft zy Chriſtus in den throon	387
14.	Gemeenſchap met Gods lieve kind'ren	54
7.	Gepreezen zy het Leevens boek	8
5.	Gezallefde Heiland	217
10.	G'nade, welk een koſtlyk woord	221
.	G'nade bidden wy van u	124
12.	God is tegenwoordig	48
19.	Goede Liefde denke dog	64
20.	Gods Zoone, onze lieve Heer	137
30.	God onze God is in 't vleeſch	254

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
27.	God lof, een tree ter eeuwigheit	438
43.	Gods Zoon, der menſchen Vrind	468
42.	Goede Jeſus, God genadig	439
5.	Gy innig geliefde Verloſſer	63
20.	Gy zyt de regte wonder-man	70
9.	Gy zielen zinkt, ja zinkt ter neêr	95
26.	Gy onze lieve Vader	111
22.	Gy die zo trouw uw' zielen loont	117
26.	Gy ſchoonſte morgenſterre	243
30.	Gy voor de zondaars geboorne Chriſt!	249
41.	Gy die zyt in 's Hemels throon	273
26.	Gy opgeſcheurde Wonden	305
51.	Gy lieflyke Heiland	317
38.	Gy denkt geſtaâg daar aan	334
.	Gy kinders, geeft uw hert	364
.	Gy die uit den Vader ging	369
17.	Gy van 't Lam gebenedyde	396
28.	Gy Wonden van myn bloed'gen Man	457
43.	Gy bloedig zweet des doods.	460

H.

.	Handen, doorgraaven met zo veel pyn	480
28.	Hebt eeuwig dank, gy Wonden, gy	411
13.	Heer wees ons naby	50
.	Heer Jeſus Chriſt, uw dood	269
10.	Heer en Hooft der Kruis-gemeint,	303
.	Heer Zebaoth, Gy waare God	357
.	Heer, ik verlaat my nu	368
46.	Heer Jeſus, zo aan alle Weerelds enden	452
35.	Heer, Gy hebt uw Woord	463
.	Heer Jeſus, laat my Uwe zyn	481
30.	Heilige Meeſter, zie op ons neer	154
30.	Heilig en lieffelyk Godes Lam	298
17.	Hert en hert vereent te zaamen	162
.	Het Chriſtendom is geenzins zwaar	78
38.	Het Lam Gods is geſlacht	259
37.	Het Schepzel thans zo ver	342
.	Het is ons eerſte en laatſte woord	356

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
.	Het Lam en zyne ſmerte	361
29.	Het Lam neemt op zich alle ſchuld	412
15.	Hier komen wy, verbond'ne zielen	55
15.	Hier legt myn zin zich voor u neder	194
1.	Hoe zoet, ô Jeſus, is uw' liefde	18
.	Hoe komt ons 't Godlyk licht	135
.	Hoe groote vruchten zyn	141
25.	Hoe wel is 't ons, als wy in Chriſtus	157
22.	Hoe zyt gy my zo innig goed	238
28.	Hoe ſchoon licht ons de Morgenſter	241
28.	Hoe ben ik dog zo hertlyk ſlegt	338
5.	Hoe zyt gy zo vrolyk gy hemelſche	394
28.	Hoe wel is 't my, dat Jeſus zweet	402
28.	Hoe is 't my arrem Worremtje	426
.	Hoe is 't een Wormtje dog zo goed	478
6.	Hoogſte Prieſter, die voor my	17
20.	Hoort Broederen, wie is het Lam	288
.	Hy geef ons mond en taale	270
7.	Hy laat zich met de Menſcheit in.	302

I.

.	Ja, Amen, Ons vermeere	482
.	Jeſus is het ſchoonſte licht	35
.	Jeſus is myn Toeverzicht	143
6.	Jeſus kom dog zelv' tot my	156
17.	Jeſus, kracht der bloode herten	199
35.	Jeſus Godlyk Lam	212
41.	Jeſus Chriſtus, Godes Lam	323
17.	Jeſus, Leeven van myn leeven	341
.	Jeſus, uwer te gedenken	352
.	Jeſus, wy groeten U verblydt	355
42.	Jeſu clemens, pie Deus	439
.	Jeſus, wat zal ik u geeven	477
1.	Ik heb den regten grond gevonden	5
3.	Ik wil 't waagen	12
5.	Ik roem nu alleen in de bloedige wonden	16
30.	Ik bid u, vriendelyk, Godes Lam	307
43.	Ik arrem Wormelyn	379

Digitized by Google

Melodie.		Pagina
45.	Ik leg hier voor uw kribbe neer	389
47.	Ik loove u van herten	405
28.	Ik ſtemd' ook gâern een Liedje an	404
31.	Ik kan 't onmooglyk laaten	407
38.	Ik weet en wil niets méer	448
14.	Ik kan Jeſus dog niet zwygen	467
.	Ik kus de ſteek in uwe Zy'	478
18.	In onz' eerſte g'nade dagen	61
41.	In God verborgen leeven	77
44.	In Lam en bloed verblyd' ik my	474
23.	Is God voor my zo ſpreeke	174
26.	Is dat myn lieve Broeder	310
28.	't Is nu met my daar toe gebragt,	453

K.

17.	Kinderen, hoe zult gy 't maaken	120
5.	Komt, laat ons tot Jeſus het herte dan	41
.	Kom Liefſte, kom in uwe Gaarden	118
7.	Kom Heil'ge Geeſt, kom waare God	151
32.	Komt laat ons eeren	170
5.	Komt Zondaars en ſchouwt dog	223
20.	Komt zielen, geeft uw ganſche hert	240
.	Koning geef ons moed en klaarheit	57
.	Koning Jeſus, wien wy lieven	123
4.	Koning, wien wy alle dienen,	45

L.

.	Laat ons God den Heere pryzen	92
.	Laat ons, ô zalig Weezen	125
4.	Laat ons in uw bloeds-genade	257
.	Laat onze herts-gedachten	366
16.	Lam en Hooft, voor die gelooft	123
48.	Lam, lam, ô lam, zo wonderzaam	233
48.	Lam, lam, ô lam, aan 's Kruices ſtam	296
6.	Lam Gods, Heer en God allein	308
.	Lam, ik ben uw bloed-gewin	359
.	Lam, geef my alle ſtonden	362
4.	Lam, gy allerliefſte Herte	477

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
.	Lam, uwes herten hertelykheit	479
4.	Liefste Heiland uw genade	14
.	Liefste Heiland naak tot my	73
16.	Liefste Lam, aan 's Kruices-stam	414
.	Lieve Broeders, weest te vreeden.	327

M.

.	Maak ons wat meer gevoelig	369
.	Myn Heiland neemt de Zondaars aan	1
22.	Myn Vader, gy die myne borst	80
33.	Myne armoe doet my weenen	97
14.	Myn Vriend, hoe dank ik 't uw genade.	98
.	Myn Vriend versmelt uit liefd'	105
9.	Myn Heiland werp een liefdeblik	160
34.	Myn Heiland maak my regt aan u	193
31.	Myn Lam, myn licht, myn schoone	198
20.	Myn Priester heilig' u voor my	189
37.	Myn herte buigt zich neêr	293
35.	Mynes herten lust	407
46.	Myn Lam, gy stoot gaern alles	410
44.	Myn Lam, geslacht voor myne smert	418
30.	Myn lieve Heer Jesus, gy die altyd	424
.	Myn Lam, ik moet van heeter liefde	443
.	Myn Schepper wierd een mensch als ik	476
.	Myn Man, wiens bloed-gewin wy zyn.	481

N.

42.	Nadert hier gy Seraphinen	276
52	Na dat het Lam aan 't Kruice is geslachtet	421
.	Niets is al ons doen en denken	480
30.	Nu bidden wy den Heiligen Geest	153
.	Nu eerstgeboorne Broeder	271
.	Nu Lam, wat brengen wy	271
20.	Nu is de Heiland ons geboor'n	325
.	Nu Jesus, Jehovah	358
.	Nu ik kan niet veel geeven	361
44.	Nu zo lamachtig zaliglik.	475

Digitized by Google

O.

Melodie.		Pagina.
30.	O Allerliefſte Heer Jeſus Chriſt	399
27.	O arme Zondaars, weeſt verblydt	433
31.	O bloedige Verzoener	173
.	O bind ons aan uw liefde vaſt	125
.	O bloedige Heiland	371
20.	O Bruid, uwe bruids-heerlykheit	418
.	O bloed der wonden	363
.	O Chriſten wilt gy zeeker gaan	149
.	O Chriſtus, eenig Zoon geboorn	365
20.	O Chriſtus in des hemels throon	446
4.	O die alles had verlooren	47
4.	O doorbreeker aller banden	67
51.	O eeuwige afgrond van liefd' en	364
.	Of men ook nog zo ſchoon	362
7.	O God, wat heeft een heerlykheit	180
2.	O gy ons uitverkooren Hooft	7
10.	O gy Zielen Bruidegom	42
7.	O Geeſt van boven vlam ons aan	52
3.	O gy Zielen, waarom wilt gy dog	107
49.	O groene Telg! ô eedel Rys!	311
30.	O Geeſt Gods, wien het Verzeeglings-amt	314
.	O gy uitverkoorne Zyde	478
39.	O Gy trouw' Getuige	272
7.	O hoe gelukkig waren wy	267
.	O hoe zo krachtig Is de groote Heiland	278
.	O Hooft, vol bloed en wonden	362
.	O hoe ſchoon is ons het Lam	375
.	O Jeſus Chriſt, myn licht myn ſchat	129
.	O Jeſus Chriſt, die gy my zyt	148
20.	O Jeſus Chriſt, ik arrem kind	348
29.	O Jeſus, wat hebt gy gedaan	449
.	O Lam Gods zo onſchuldig	122
13.	O Lam Gods geſlacht	215
7.	O Lam, ons eenig Opperhooft	109
22.	O Liefde, die in Vreemder nood	229
.	O Lam Gods, ſtil en ſtom	358

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
.	O Lam, kom ons verkwikken	361
20.	O lieve God, ik lieve Dy	440
31.	O myn verwondde Vorste	167
:	Omvat ons schoonste Bruidegom	208
4.	O myn Lam, vol bloed en wonden	286
.	O myn allerschoonste Lam	420
.	O myn bebloedde Broeder	456
17.	Ondoorgrondelyk Regeeren	60
3.	Onze tyden zyn in uwe hand	102
.	Onschuldig Lam, van zonden onbesprooken	226
36.	Onze zielen leeven	260
.	O Offerlam, zo rein	353
.	O onze God. ô liefste Lam	359
.	Op deezen dag bedenken wy	147
.	Op der aard' is geen verg'noegen	164
.	Op dat ik niet veele woorden maak	479
23.	O raad my naar uw herte	169
.	O Verzoener aller zonden	270
.	O Vader zyt verheugt	365
.	O Vader onzes lieven Heer'n	367
.	O Vader in den throone	368
19.	O welk een genade legt	85
32.	O wilt ons binden	271
.	O Wonder boven maaten	364
50.	O wat is een arrem Zieltje blyde	475
14.	O zoete stand, ô zalig leeven.	65

S.

.	Schryf my uwe bloed'ge wonden	365
22.	Slegts een geheimnis weet ik niet	192
.	Sluit ons in de wonden in	363
.	Spys uwe kinderen met uw Vleesch	363
45.	Sterk ons met uwen Vreugden-geest.	387

T.

12.	Trouwste Vrind der zielen	27
10.	Trouwste Vrind, hier is myn hert	168

Vang

Digitized by Google

V.

Melodie.		Pagina.
	Vang regt aan, Zion	30
21.	Vader vol van liefd' en trouwe	71
27.	Verblydt u zeer, ó Chriſten Kerk	133
7.	Verliefd' in 't arme Zondaarſchap	51
	Verliefde in het zond'ren-heir	122
28.	Verwondde Lam, myn Heer en God	401
8.	Voor waare hertsverandering	21
23.	Voor 's Bruigoms oogen zweeven	84
40.	Voor ons verwondde Lam	177
	U, Jeſus, looven wy	383
29.	Uw kruis, die ſmaad, die angſt	128
37.	Uw' oogen en uw' mond	262
	Uw Geeſt die leert ons	270
37.	Uw' oogen en uw' mond	280
	Uw' rood geverfde wonden	360
	Uw Vleeſch wy eeten, dat Gy	481

W.

37.	Waar zal ik vlieden heen	284
30.	Waarde wonden Jeſu	472
	Waar is een trooſt zo ſterk en vaſt	444
2.	Wat mint gy, groote Zielen-man	25
26.	Wat is 't verwondde Liefde	201
20.	Wat zyn wy dog, ó dierbaar Lam	289
	Wat hoort de ganſche aard	336
	Wat U doorgraaven is	352
	Wat denkt gy, hoe men 't name	354
26.	Wat is 't een blyde tyding	388
20.	Wat ben ik arme Worm, dat gy	450
38.	Wat ik tot hiertoe deed	458
31.	Wanneer ik zal verklaaren	479
2.	Was ik een arrem Wormelyn	319
12.	Weder tyd verloopen	81
13.	Wen kryg ik myn kleed	188
	Wees welkom, liefſte Bruidegom	377
	Weet gy 't, trouwe Schepper	465

Wie

Digitized by Google

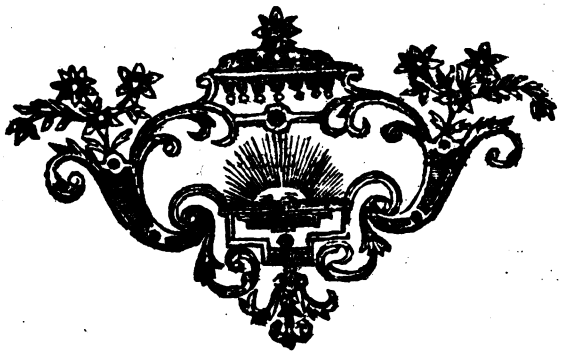
Melodie.		Pagina.
28.	Wie vaart daar heen zo ſnel om hoog	145
4.	Wie zyn ſtonden In de wonden	323
20.	Wie vaart daar heen met wolken-pracht	392
20.	Wie tot God komt, die moet gewis	436
	Wie hangt 'er zo deerlyk	441
	Wilt my uwe Volheit geeven	91
46.	Wilt gy ons dog het kruisgeheimnis	204
	Wonder-God! aan uwe voeten	127
9.	Wy zyn een eigendom des Lams	40
	Wy leggen alle zwaarigheit	126
	Wy zyn ſlegts daar toe	260
	Wy kuſſen in den Geeſt	360
	Wy zyn dog uw geërfde goed	362
	Wy, uwe van herten	363
	Wy vlieden de gedachten	364
	Wy danken God en bidden meeſt	369
20.	Wy danken zeer te deezer tyd.	393

Z.

4.	Zaligheden, zaligheden	89
	Zalige Gemeinte	368
36.	Zalige Gemeente Zwem in 's Lammes bloed	430
3.	Zeegne, zeegne ons, uit vrye g'naad	128
45.	Zeer vroeg op eenen Zabbath-dag	391
	Ziele kom, wilt uwen Koning eeren	88
20.	Zie Bruid, hoe hangt uw Bruidegom	224
	Zie met erbarmen Op een yder neder	268
	Ziet Jeſus neemt de Zondaars an	359
28.	'k Zie in den geeſt myn Martel-lam	424
25.	Zo ruſt myn moed	109
	Zo kom, ô hooggeliefde Vorſt	127
13.	Zo triumpheert nu Godes Zoon	140
34.	Zo open u, ô naame Jehovah	211
30.	Zorg niet, bezorregde Godes knegt	344
	Zo iets ons hert verrukt in liefde	354
44.	Zo regt als in Goevrydags-ſtond	385

Digitized by Google

Melodie.		Pagina.
.	Zo zyt den duizendmaal gegroet	481
.	Zo zingt de zaal'ge Lammes schaar	482
11.	't Zy met bidden en met waaken	43
40.	Zyn bloed bedauw ons maar	265
.	Zyde-wonde? Zyde-wonde	381
.	Zyt gezegent en gezalft.	479

Digitized by Google

MELODIE-REGISTER

Van alle geheele

LIEDEREN,

Welke op gelyke Wyze gezongen worden.

	Pag.
Melodie 1.	
Ik heb den regten grond gevonden	5
Hoe zoet, ô Jesus, is uw' liefde	18
Mel. 2.	
O gy ons uitverkooren Hooft	7
Wat mint gy, groote Zielen-man	25
Dank zy den liefsten Zielen-man	313
Was ik een arrem wormelyn	319
Mel. 3.	
Ik wil 't waagen	12
Onze tyden zyn in uwe hand	102
O gy Zielen! waarom wilt g' u dog	107
Zeeg'ne, zeeg'ne ons uit vrye g'naad'	128
Mel. 4.	
Liefste Heiland, uw' genade	14
Koning wien wy alle dienen	45
O die alles had verlooren	47
O doorbreeker aller banden	67
Zaligheden, zaligheden.	89
Laat ons in uw' bloeds-genade	257
O myn Lam, vol bloed en wonden	286
By de eenvoud is men zalig	312
Wie zyn' stonden In de Wonden	323
Eene arme zond'ge Made	349
Mel. 5.	
Ik roem nu alleen in de bloedige Wonden	16
Komt laat ons tot Jesus het herte	41
Gy innig geliefde Verlosser der Zond'ren	63

Ge-

Digitized by Google

Gezallefde Heiland, verordent ten zégen 217
Komt Zondaars, en ſchouwt dog den 223
Hoe zyt gy zo vrolyk, gy hemelſche Booden 394

Mel. 6.

Hoogſte Prieſter, die voor my 17
Jeſus, kom dog zelfs tot my 156
Lam Gods, Heer en God allein 308

Mel. 7.

't Geloove breekt door ſtaal en ſteen 19
Verliefd' in 't arme Zondaarſchap 51
O Geeſt van booven vlam ons aan 52
Als ik het niet nam wel in agt 75
Kom Heil'ge Geeſt, kom waare God 151
O God, wat heeft een heerlykheit 180
O Lam, ons eenig Opperhooft 209
O hoe gelukkig waren wy 268
Een Lam ſtelt zich ten offer daar 279
Hy laat zich met de menſcheit in 302
Chriſtus aan de Jordane kwam 333

Mel. 8.

Voor waare herts-verandering 21
De Vader heeft den Heiland lief 158

Mel. 9.

Wy zyn een Eigendom des Lams 46
Gy Zielen, zinkt, ja zinkt ter neer 95
Myn Heiland werp een liefde-blik 160

Mel. 10.

O gy Zielen-bruidegom 42
Trouwſte Vriend, hier is myn hert 168
G'nade, welk een koſtlyk Woord 221
Heer en Hooft der Kruis-gemeent' 303
O myn allerſchoonſte Lam 420

Mel. 11

Trouwſte Vrind der Zielen 27
God is tegenwoordig 48
Weder tyd verloopen 81

Mel.

Digitized by Google

Mel. 12.
Voor ons verwondde Lam 177
Zyn bloed bedauw ons maar 205
Mel. 13.
Heer wees ons naby 50
Wen kryg ik myn kleed 188
O Lam Gods geſlacht 215
De Heiland is goed 447
Mel. 14.
Gemeenſchap met Gods lieve kind'ren 54
O zoete ſtand, ô zalig leeven 65
Myn Vr end, hoe dank ik 't uw genade 98
Ik kan van Jeſus dog niet zwygen 467
Mel. 15.
Hier komen wy, verbond'ne zielen 55
De nacht is heen; ik gae myn wegen 119
Hier legt myn zin zich voor u neder 194
De Heiland heeft voor ons geleden 231
Mel. 16.
Gaat verbreidt De Majeſteit 58
Lam en Hooft, Voor die gelooft 123
Liefſte Lam, Uw' Kruices-ſtam 414
Mel. 17.
Ondoorgrondelyk Regeeren 60
Kinderen, hoe zult gy 't maaken 120
Hert en hert vereent te zaamen 162
Jeſus, kracht der bloode herten 199
Gy van 't Lam gebenedyde 396
Jeſus, Leeven van myn leeven 341
Mel. 18.
In onz' eerſte g'nade-dagen 61
Durven wy Een beede bidden 268
Mel. 19.
Goede Liefde denke dog 64
O welk een genade legt 85
Mel 20.
De ziel van Chriſtus heil'ge my 101

Digitized by Google

Christus bloed en gerechtigheit 184
Gy zyt de regte wonder-man 70
Gods Zoone, onze lieve Heer 137
Zo triumpheert nu Godes Zoon 140
Myn Priester heilig' u voor my 189
Zie Bruid, hoe hangt uw Bruidegom 224
Komt zielen, geeft uw ganſche hert 240
Hoort Broederen, wie is het Lam 288
Wat zyn wy dog, ô dierbaar Lam 289
Nu is de Heiland ons geboor'n 325
Dank zy den Heere Jeſus Chriſt 329
De lieve Vader Abraham 346
O Jeſus Chriſt, ik arrem kind 348
Gelooft zy Chriſtus in den throon 387
Wie vaart daar heen met wolken-pracht 392
Wy danken zeer te deezer tyd 393
O Bruid, uwe bruids-heerlykheit 418
Als ik 's avonds te bedde gae 429
Wie tot God komt, die moet gewis 436
O lieve God, ik lieve Dy 440
O Chriſtus in des hemels throon 446
Wat ben ik arme Worm, dat gy 450

Mel. 21.

Vader vol van liefd' en trouwe 71
Bloed en wonden 138

Mel. 22.

Myn Vader, gy die myne borſt 80
Gy die zo trouw uw' zielen loont 117
Slegts Een geheimnis weet ik niet 192
Daar is maar Een uit aller tal 210
O Liefde, die in Vreemder nood 229
Hoe zyt gy my zo innig goed 238
De Tolah is myn Heer en God 417

Mel. 23.

Voor 's Bruigoms oogen zweeven 84
O raad my naar uw herte 169
Is God voor my zo ſpreeke 174

Mel.

Digitized by Google

Mel. 24.

Een regt gebooge zin 87
Voor ons verwondde Lam 177
Zyn bloed bedaauw ons maar 265

Mel. 25.

Zo ruſt myn moed in Jeſus bloed 109
Hoe wel is 't ons, als wy in Chriſtus 157
Daar Chriſtus is en 't hert uit God gebooren 195
Na dat het Lam aan 't kruice is geſlachtet 421

Mel. 26.

Wat is 't verwondde Liefde 201
Gy onze lieve Vader 111
Gy ſchoonſte morgenſterre 243
Gy opgeſcheurde Wonden 305
Is dat myn lieve Broeder 310
Wat is 't een blyde tyding 442
O myn bebloedde Broeder 456

Mel. 27.

Verblydt u zeer, ó Chriſten Kerk 133
Op deezen dag bedenken wy 147
De Heiland in doods banden lag 329
Des Satans Ryk is overmant 331
O arme Zondaars, weeſt verblydt 433
God lof, een tree ter eeuwigheit 438

Mel. 28.

Hoe ſchoon licht ons de Morgenſter 241
Wie vaart daar heen zo ſnel om hoog 145
Hoe ben ik dog zo hertlyk ſlegt 338
Verwondde Lam, myn Heer en God 401
Hoe wel is 't my, dat Jeſus zweet 402
Ik ſtemd' ook gaern een Liedje an 404
Hebt eeuwig dank, gy Wonden, gy 411
'k Zie in den geeſt myn Martel-lam 424
Hoe is 't my arrem Worremtje 426
't Is nu met my daar toe gebragt 453
Gy Wonden van myn bloed'gen Man 457
De liefde van den Bruidegom 461

Digitized by Google

Mel. 29.

Uw kruis, die ſmaad, die angſt 128
O Jeſus Chriſt, die gy my zyt 148
Ach hertelyk geliefde Lam 299
Het Lam neemt op zich alle ſchuld 412
O Jeſus, wat hebt gy gedaan 449

Mel. 30.

Nu bidden wy den Heiligen Geeſt 153
Heilige Meeſter, zie op ons neer 154
Ey biddet God den Heiligen Geeſt 172
Die aan het kruis hing 190
Gy voor de zondaars geboorne Chriſt 249
God onze God is in't vleeſch openbaar 254
Heilig en lieffelyk Godes Lam 298
Ik bid u, vriendelyk Godes Lam 307
O Geeſt Gods, wien het Verzeeglings-amt 314
Zorg niet, bezorregde Godes knegt 344
Die ons gemaakt heeft met eige hand 350
O Allerlieffſte Heer Jeſus Chriſt 399
Myn lieve Heer Jeſus, gy die altyd 424
Waarde wonden Jeſu 472

Mel. 31.

O myn verwondde Vorſte 167
O bloedige Verzoener 173
Myn Lam, myn licht, myn ſchoone 198
Ik kan 't onmooglyk laaten 407
Als ymand is verdorven 416
Wanneer ik zal verklaaren 470

Mel. 32.

Komt, laat ons eeren het Lam 170
De Eerſtgeboorne komt in het Vleeſch 218

Mel. 33.

Dat de borſten der genade 37
Myne armoe doet my weenen 97

Mel. 34.

Myn Heiland maak my regt aan u verknogt 193
Zo open u, ô naame Jehovah 211

Mel.

Digitized by Google

Mel. 35.
Jeſus Godlyk Lam 212
Dat is myne luſt 291
Mynes herten luſt 407
Heer, Gy hebt uw Woord 463
Mel. 36.
Dat is onbeſchryflyk 236
Onze zielen leeven 260
Zalige Gemeinte 430
Mel. 37.
Uw' oogen en uw' mond 262
De Schepper, Godes Zoon 244
Uw' oogen en uw' mond 280
Waar zal ik vlieden heen 282
Dit is my zo gewis 292
Myn herte buigt zich neêr 293
Als wy te zamen zyn 432
Mel. 38.
Het Lam Gods is geſlacht 259
Gy denkt geſtaâg daar aan 334
Het Schepzel thans zo ver 342
Ik weet en wil niets méer 448
Wat ik tot hiertoe deed 458
Mel. 39.
Gy die zyt in 's Hemels throon 273
Chriſtus, die ons zalig maakt 282
Jeſus Chriſtus, Godes Lam 323
De Schrift ſpreekt zo naturel 406
Als ik denk, hoe Godes Lam 454
Mel. 40.
Nadert hier, gy Seraphinen 276
Ach daar is wel niets als zonden 320
Jeſu clemens, pie Deus 439
Goede Jeſus, God genadig 439
Mel. 41.
Wilt gy ons dog het kruisgeheimnis 294
Myn Lam, gy ſloot gaern alles in uw' wonden 410
Heer Jeſus, zo aan alle Weerelds enden 452

Digitized by Google

Mel. 42.

Ik arrem Wormelyn 379
Gy bloedig zweet des doods 460
Gods Zoon, der menſchen Vrind 468

Mel. 43.

Zo regt als in Goevrydags ſtond 385
Myn Lam, geſlacht voor myne ſmert 418
Nu zo geloovig zaliglyk 474
In Lam en bloed verblyd' ik my 476

Mel. 44.

Sterk ons met uwen Vreugden-geeſt 387
Ik leg hier voor uw kribbe neer 389
Zeer vroeg op eenen Zabbath-dag 391
Daar was eertyds een heilig man 428

Mel. 45.

Lam, lam, ô lam, Zo wonderzaam 233
Lam, lam, ô lam, Aan 's Kruices ſtam 296

Mel. 46.

Den Heer der heerlykheden 274
Ik loove u van herten 405

Mel. 47.

Gaat valt de Majeſteit te voet 113
O groene Telg! ô eedel Rys! 312

Mel. 48.

Gy lieflyke Heiland 317
O eeuwige afgrond van liefd'en 364

Mel. 49.

Dies weiden wy zo gaarn in Jeſus wonden 269
Na dat het Lam aan 't kruice is geſlachtet 421

Mel. 50.

Weet gy 't, trouwe Schepper 465
O wat is een arrem Zieltje blyde 471

AAN-

Digitized by Google

Mel. *Wat is 't verwondde Liefde.* p. 201.

1.

Eerwaardige Gemeente!
Door 't bloed gekochte Schaar!
Verkooren Eêlgesteente,
Genade-Kandelaar!
Wat zyn wy dog geringe Liên!
En nogtans Godes Eere,
Zyn bloed maakt, dat wy 't zyn.

3. *Wy* willen *Zondaars* blyven,
Rein, klein, in 's Lammes bloed,
En zyne zaake dryven,
Hy maakt dog alles goed;
Hy voert zyn Scheepje vroeg en laat,
Die *Noach*, (a) die ons trooſtet,
By alle moeit' en ſmaad.

Mel. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

O *Vader* onzes lieven Heer'n!
Om onzes Scheppers wille,
Zie zyne Zondaars-kerke gaern,
En help *den Raad* vervullen,
Den Raad, voor 't aanbegin der tyd
In 't *Boek des Lams* geſchreeven,
Gelyk het ons is toegezeit,
Om 's Zoones will' gegeeven.

2. O *Geeſt* van Jeſus Jehovah!
Met Hem voor alle tyden
Een Weezen, en ook eens daar na
Zyn Medgezel in 't Lyden,
En die der Kerke Moeder is,
En hebt zo gaarne Temp'len,
Het Volk, daar Hy het Hooft van is,
Maak die tot Lichts-exemp'len.

(a) Gen. 5: 29.

Digitized by Google

Mel. *Nu bidden wy den Heiligen Geest.* p. 153.

1.

Dank zy U, Heere, voor 't kruis-verstand,
Gy had vergeefs uw bloed aangewendt,
Als 'er nog iets ware, dat heil'gen konde,
Als men nog anders iets kende als Wonden,
Waar door men leeft.

2. Niet, dat wy heil'ger als andere zyn,
Neen, van natuure zondig en onrein,
Als de booze Luiden; wy zyn niets beter,
Ook is ons recht in 't geheel niet grooter
Als anderer.

Mel. *Dat is onbeschryflyk.* p. 236.

Zalige Gemeente In des Lammes bloed!
Been van zyn gebeente! Dat Hy zelver voedt,
Gaat door zyne Zyde Tot zyn herte in;
Laat U ganich bereiden Naar des Lammes zin.

Mel. *O myn verwondde Vorste.* p. 167.

O *Vader* in den throone!
Ken my in uwen Zoone;
O *Geest*! omhelze my,
Doe my als uwen Kinde;
Verzoener myner zonde!
Blyf my met uw' genade by.

Mel. *Het Lam Gods is geslacht.* p. 259.

Heer' ik verlaat my nu,
Op uw Verdienst en U,
Op uw bloed en zweeten;
Uw bloed uit Hand' en Zy'
Dat help my door; wy weeten
Dat ook alle moed,
Dat men 't zyne doet,
Afkomt van uw bloed.

Mel.

Digitized by Google

Mel. O *myn verwondde Vorſte.* p. 167.

Maak onze liefde meerder,
Gevoeliger en teerder
Voor 't Menſchelyk Geſlacht;
Op dat haar heil en ſmerte
Ons regt mag gaan ter herte,
Als U, wien het aan 't kruice bragt.

* * *

Wy danken U, en bidden, Heer',
Om uwes Geeſtes zin en leer',
Dat wy Jeſus hert verſtaan,
In de Wonden woonen gaan,
En het Lam en 't Lydens woord
Onvermoeit en ongeſtoort
Regt belyden naar uw Woord.

* * *

Chriſtus, Gy Lam Godes!
Die des Weerelds zonden draagt,
Erbarm u onzer ://:
Geef ons uwen Vreede.

N°. 289.

Slotzang tot den Heiligen Geeſt, als der Kerke Moeder.

1.

Gy die uit den Vader ging,
Van all' eeuwigheden,
Die den Zoon, zo zonderling,
Bragt in 't vleeſch beneden:
2. *Zedert het Lam Gods, zo rood,*
Is der Zynen Broeder;
En haar Vader (a) *Chriſtus God,*
Der Gemeinte (b) Moeder.

(a) Pſalm. 45: 8. (b) Joh. 3: 5, 6. Kap. 14: 16. Jeſ. 66: 13.

Digitized by Google

3. Uwen Naamê wedervaar
Zyne Godes-eere;
Want wien was het (c) *Lam dog klaar,*
Als de Geeſt niet ware.

4. Haal in Chriſtus Kerken-ſchoot
Wat de (d) Vader roeret,
En wat Jeſus uit den dood
In het leeven voeret.

5. Zo als het in 't groote gaat,
Laat zo ook in 't kleine
Hier geſchiên uw Wil en Raad
By des Lams Gemeine.

6. *De Gerechtigheit voor God,*
Uit de bloed'ge Wonden,
Ons zo lieve daaglyks brood
Wordt door U (e) gezonden.

7. *Moeder! onzes Vaders huld*
Is der Kerke leeven,
Onzes lieven Heer'n geduld,
En uw veel vergeeven.

8. Hoed ons voor verzoekinge,
Spaar uw' lieve Leden,
Dog bezoekt Gy Een daarmeê,
Word de Tucht tot Vreede.

9. En tot dat des Boozen kracht
Ganſchlyk legt verbroken,
Blyft de Kerk, door 's Geeſtes wacht,
Zagt in ruſt gedoken.

10. *Help ons uw Hallelujah*
Zingen altezaame,
Amen, *Moeder,* (f) *Jehovah!*
Kom in Jeſus Naamê.

(c) Joh. 16: 8—14. (d) Joh. 6: 37-44. (e) Joh. 16: 10, 14.
(f) 2 Cor. 3: 17.

EINDE.

Digitized by Google

AANWYZING
DER
EVANGELISCHE LIEDEREN,

Alwaar dezelve in 't Hoogduitſe Gezangboek te vinden, of welke in 't Hollands gemaakt zyn.

Evang. Lied. I. Deel, N°.	N°. (*)	Evang. Lied. I. Deel. N°.	N°.
1 in 't Hoogduits	255	32 in 't Hoogduits	1080
2	973	33	996
3	723	34	541
4	1023	35	365
5	609	36	390
6	770	38	560
7 (†J. Angelus)	388	39	501
8	513	40	644
9	201	41 (†)	798
10	812	42	539
11	1025	43	1034
12	746	44	216
13	739	45	784
14 (†Richter)	1042	46	219
15	883	47	1095
16	1000	48	785
17	797	49 (†Richter)	374
18	732	50 (†)	18
20	773	51	818
21	G. T. St.	52	361
22	1052	53	362
23	1072	54 († J. Angelus)	90
24	1045	55	1033
25	711	56 (†Richter)	469
26	1059	57	1179
27	817	58	260
28	1054	59	1367
29	1030	60	1077
30	1061	61	580
31		62 (vs. 1–3, 6–14 Evang.	1152

(*) No. 1. is een appart gedrukt Lied.

(†) Zie ook het *Hallisch Gezangboek*, waaruit meede zommige andere genomen zyn.

Digitized by Google

Evang. Lied. I. Deel.

No.		No.
63	in 't Hoogduits	375
64	- -	291
65	- -	1066
66	(† No. 151.)	
68	- -	800
69	- -	1089
70	- -	829
Zeegne, zeegne (vs. 3.		978

Evang. Lied. II. Deel.

71	(† P. Gerhard.)	23
72	(† Lutherus)	22
73	Holl. Doopsgez. Gez.	
74	- -	47
75	- -	55
76	- -	117
77	Holl. Doopsgez. Gez.	
78	- -	119
79	Holl. Doopsgez. Gez.	
80	- -	126
81	- -	128
82	Holl. Doopgez, Gez.	
83	- -	149
84	(† Lutherus)	875
85	Door eene Dogter van 15 Jaaren, is ongedrukt.	
86		578
87	- -	545
88	- -	997
89	- -	1172
90	- -	885
91	- -	1015
92	- -	1197
93	- -	1070
94	(†) (vs. 2–5.	210
96	- -	1214
97	- -	1210
98	- -	521
99	(J. Angelus)	588

Evang. Lied. II. Deel.

No.		No.
100	in 't Hoogduits	67
101	(*Norder Gezangb.* 61)	
102	- -	1258
103	- -	1354
104	- -	1321
105	(vs. 3, 4, 7, 11, 14.	1360
106	(vs. 2. enz.	1229
107	- -	1286
108	(† Richter)	804
110	- -	1318
111	- -	176
112	- -	1369
113	- -	1282
114	Hollands	D.
115	- -	1328
116		1020
117	- -	993
118	- -	1335
119	- -	1292
120	- -	1202
121	- -	1293
122	- -	1308
123	- -	106
125	- -	103
127	- -	1456
128	- -	1200
129	- -	G. T. St.
131	- -	659
133	- -	1547
134	- -	1553
135	- -	1425
136	- -	1671
137	- -	1538
139	- -	1382
140	- -	1339

Evang. Lied. I. Aanh.

No.		No.
141		1802
142	- -	1262

Evang.

(†) Zie ook het *Hallifch Gezangboek*, waaruit meede zommige andere genomen zyn.

Digitized by Google

Evang. Lied. I. Aanh.

No.		No.
143	in 't Hoogduits	1458
144	- -	366
145	- -	1409
146	- -	1383
147	- -	1691
148	(†)	421
149	Hollands -	D.
150	Hollands -	D.
151	Hollands *	O. W. Haffe
152	- -	1695
153	- -	1696
154	- -	1745
155	- -	1738
156	- -	1717
157	- -	1682
158	(vs. 2, 7, 9, 10.	1698
159	(vs. 2—7.	1764
160	- -	1728
161	- -	1724
162	- -	1759
163	(vs. 10—13, 16.	1785
164	(†)	91
165	- (vs. 4—14	1589
166	- -	1694
167	- -	1615
168	- -	1701
169	- -	1637
170	- -	107
171	- -	1856
172	(vs. 2. enz.	1796
173	Lutherus (vs. 2. enz.	64
174	- -	60
175	(† No. 58)	
176	(†) Lutherus	114
178	- -	82
179	(vs. 2-4, 8, 10, 11, 13.	1659
180	- -	1517
181	- -	1840
183	(vs. 5—7, 9—13, 16.	1776
184	(vs. 7—14, 18—23.	1845

* In Amsterdam overleden.

Evang. Lied. I. Aanh.

No.		No.
185	in 't Hoogduits	1546
186	-	G. T. St.
187	Hollands	B. A. Gr.
188	Hollands -	D.
189	- -	1872

Evang. Lied. II. Aanh.

No.		No.
190	in 't Hoogd. (vs. 4.	1956
191	- -	2106
192	- -	1946
193	- -	2224
194	- (vs. 1.)	2281
194	(vs. 2—4.	D.
195	- -	1898
196	- -	2307
197	- (Pag.	2083
198	- -	1869
199	- -	2147
200	- -	1911
201	- -	2161
202	- (2150 en	1954
203	- -	1947
204	. .	2197
205	. .	2265
206	. .	2249
207	. .	1936
208	(vs. 2—4.	1937
209	. .	1912
210	. .	1910
211	. .	1878
212	. .	2098
213	. .	2203
214	(vs. 1—7.	1884
215	(vs 1—3.	1894
216	(vs. 1-4, 9—21, 26, 27.	1887
217	. .	1975
218	. .	1996
219	. .	1994
220	(vs. 14—16.	1970

Evang.

Digitized by Google

Evang. Lied.	II. Aanh.
No.	No.
221 in 't Hoogduits	2305
222 . .	2144
223 . .	2103
225 . .	1984
226 . .	2146
227 . .	2295
228 . .	1940
229 . .	2018
230 (vs. 5—8, 1.	1929
231 (*) .	259
232 . .	257
233 († A. H. Franke)	551
234 . .	1914
235 No. 2151 en	1926
236 (a) J. Luiken.	
237 (b) J. Luiken.	
238 (c) J. Luiken.	
239 (d) W. Sluiter.	
240 Vertaalt door H. Grotius	
241 Hollands . .	D.
242 Hollands .	D.
243 (e) W. Sluiter.	
244 (f) W. Sluiter	
245 Hollands .	D.
246 Hollands .	D.
247 (vs. 1—9.	2108
248 . .	2008
249 . .	2138

Evang. Lied.	II. Aanh.
No.	No.
250 (vs. 1—4, 6.	2107
251 . .	1963
252 Hollands .	D.
253 Hollands .	D.
254 (vs. 3, 4, 6, 14, 15.	2345
255 Hollands	
256 (vs. 17, 28, 29, 25, 26,	2085
257 (vs. 4—8.	1862
258 (vs. 3.	2344
259 . .	1949
260 . . .	1877
Pag.	
474 In Lam en bloed	D.
475 Nu zo (vs. 2.	2178
477 Ach. (vs 1.	2276
477 Jesus. (g) J. Luiken.	
477 Lam gy	D.
478 O gy, (vs. 2, 3.	1864
478 Hoe is 't. (vs 7.	2174
479 Op dat ik (vs. 2, 7.	1724
479 Lam. (vs. 1.	2004
479 Zyt. (vs. 9.	2010
480 Daar, daar. (vs. 6.	2276
480 Eer zy .	1885
481 Myn Man (vs 5	2185
481 Heer Jesus (vs. 5.	2164
482 En hiermee (vs. 8.	1894

(*) By den aanvang der Reformatie bekend.
(a) Gezangen . . . pag. 209
(b) Gezangen . . . pag. 212
(c) Gezangen . . . pag. 210
(d) Gezangen IV. Boek . . pag. 96
(e) Zomer en Winter leeven . . pag. 95
(f) Zomer en Winter leeven . . pag. 96
(g) Gezangen . . . pag. 130

Slot-

Digitized by Google

Mel. *Verliefd' in 't arme Zondaarſchap.* p. 51.

1.

Looft alle Schepzel Godes Zoon,
Die heeft verloſſen konnen,
Buigt uwe knie voor Zynen throon,
Zyn bloed heeft overwonnen.
Het Lam, het Lam, 't welk is geſlacht,
Zy boven en beneden
Prys, eer' en ſterkte toegebragt
In alle eeuwigheden.

2. Gods licht en leeven en genaad'
Was voor ons hard verzégelt,
Zyn diepe zin en wonder-raad
Wel *zevenmaal* verzégelt,
Geen menſch geen Engel oop'nen kan,
Elk weent en ſchreit met reden,
't Lam doet het. Heft den lofzang an
In alle eeuwigheden.

3. Der Eng'len millioenen tal
Voor Hem de knien buigen;
Der Oudſten ſchaaren altemaal
Hem Godlyk' eer betuigen;
De Creatuur roept wyd en zyd:
Het Lam zy aangebeden,
Dank, wysheit, kracht en majeſteit
Zy 't Lam in eeuwigheden.

4. De Patriarchen eerſter tyd,
Zo lang verlangt, Hem groeten;
En de Propheten zyn verblydt
Dat zy het meê genieten;
De Apoſt'len zingen: Hozannah!
De Volk'ren, toegetreden,
Die roepen meê Hallelujah
In alle eeuwigheden.

5. De Vad'ren uit de woeſteny
Hiermeê hunn' ſtemmen paaren;

De

De Lams Jonkvrouwen meen'gerley,
De witte (a) Martelaaren,
Die ſchryven uwen bloede toe
Haar zaligheit en vreede,
Zy looven, en zyn nimmer moe,
Het Lam in eeuwigheden.

6. De Maagden, wit en ſchoon verçiert,
Die brengen haare Palmen;
Al wat des Lammes bruiloft viert
Juicht Hem met Zége-pſalmen;
Zy roepen als uit Eenen mond:
(Wy Kind'ren zingen meede)
Dat heeft des Lammes bloed gekont!
Looft Hem gy eeuwigheden.

7. En zyn gekochte Volk op aard
Spreekt: Hallelujah! amen!
En buigt de knie in 't bloed, zo waard,
In Jeſus bloed en Naame;
Tot yders harp van 't Slacht-lam klinkt,
Dat voor ons heeft geſtreden,
En zyn byzonder lofzang zingt
In alle eeuwigheden.

(a) Openb. 7: 9—14.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google